

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2010 – DEEL 2

Inhoud

Zitting van 27 oktober 2010	5
Rolnr. 2010/077 - 27 oktober 2010	6
Rolnr. 2010/086 - 27 oktober 2010	10
Rolnr. 2010/087 - 27 oktober 2010	15
Zitting van 29 oktober 2010	21
Rolnr. 2010/078 - 29 oktober 2010	22
Rolnr. 2010/081 - 29 oktober 2010	27
Rolnr. 2010/082 - 29 oktober 2010	30
Rolnr. 2010/083 - 29 oktober 2010	33
Rolnr. 2010/084 - 29 oktober 2010	36
Rolnr. 2010/088 - 29 oktober 2010	39
Rolnr. 2010/089 - 29 oktober 2010	44
Rolnr. 2010/092 - 29 oktober 2010	50
Rolnr. 2010/094 - 29 oktober 2010	52
Rolnr. 2010/095 - 29 oktober 2010	55
Zitting van 4 november 2010	62
Rolnr. 2010/085 - 4 november 2010	63
Rolnr. 2010/091 - 4 november 2010	66
Rolnr. 2010/093 - 4 november 2010	72
Rolnr. 2010/096 en 2010/129 - 4 november 2010.....	75
Rolnr. 2010/098 - 4 november 2010	87
Rolnr. 2010/099 - 4 november 2010	89
Rolnr. 2010/100 - 4 november 2010	91
Zitting van 18 november 2010	101
Rolnr. 2010/075 - 18 november 2010	102
Rolnr. 2010/103 - 18 november 2010	107
Rolnr. 2010/105 - 18 november 2010	115
Rolnr. 2010/106 - 18 november 2010	122
Rolnr. 2010/107 - 18 november 2010	128
Rolnr. 2010/109 - 18 november 2010	131
Zitting van 24 november 2010	140

Rolnr. 2010/074 - 24 november 2010	141
Rolnr. 2010/101 - 24 november 2010	150
Rolnr. 2010/102-110 - 24 november 2010	155
Rolnr. 2010/104 - 24 november 2010	161
Zitting van 1 december 2010.....	166
Rolnr. 2010/116 - 1 december 2010	167
Rolnr. 2010/113 en 2010/117 - 1 december 2010.....	172
Rolnr. 2010/118 - 1 december 2010	182
Rolnr. 2010/120 - 1 december 2010	186
Rolnr. 2010/121 - 1 december 2010	194
Rolnr. 2010/122 - 1 december 2010	200
Rolnr. 2010/123 - 1 december 2010	205
Rolnr. 2010/124 - 1 december 2010	208
Rolnr. 2010/125 - 1 december 2010	213
Rolnr. 2010/126 - 1 december 2010	218
Zitting van 6 december 2010.....	220
Rolnr. 2010/112 - 6 december 2010	221
Rolnr. 2010/114 - 6 december 2010	227
Rolnr. 2010/115 - 6 december 2010	233
Rolnr. 2010/119 - 6 december 2010	238
Rolnr. 2010/127 - 6 december 2010	244
Rolnr. 2010/128 - 6 december 2010	251
Rolnr. 2010/133 - 6 december 2010	256
Rolnr. 2010/135 - 6 december 2010	261
Rolnr. 2010/139 - 6 december 2010	268
Zitting van 9 december 2010.....	273
Rolnr. 2010/108 - 9 december 2010	274
Rolnr. 2010/111 - 9 december 2010	280
Rolnr. 2010/130 - 9 december 2010	287
Rolnr. 2010/131 - 9 december 2010	294
Rolnr. 2010/132 - 9 december 2010	302
Rolnr. 2010/134 - 9 december 2010	306
Rolnr. 2010/136 - 9 december 2010	310
Rolnr. 2010/137 - 9 december 2010	315

Rolnr. 2010/138 - 9 december 2010	319
Rolnr. 2010/140 - 9 december 2010	322
Rolnr. 2010/141-144 - 9 december 2010	328
Rolnr. 2010/142-143 - 9 december 2010	332
Rolnr. 2010/145 - 9 december 2010	337
Rolnr. 2010/146 - 9 december 2010	340
Rolnr. 2010/147 - 9 december 2010	345
Zitting van 22 december 2010.....	350
Rolnr. 2010/148 - 22 december 2010	351
Rolnr. 2010/149 - 22 december 2010	359
Rolnr. 2010/150 - 22 december 2010	367

Zitting van 27 oktober 2010

Rolnr. 2010/077 - 27 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 oktober 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de vaste commissie van beroep van 25 september 2010 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding bachelor in het Sociaal Werk, afstudeerrichting Maatschappelijk Werk.

Verzoekende partij was eerder geslaagd voor het eerste en tweede semester van de opleiding Orthopedagogie en maakte de overstap naar de opleiding Sociaal Werk in februari 2009, waar zij kon instappen in semester 3 en 4. Door de overstap vielen de lessen en de stage voor het opleidingsonderdeel samen. De verzoekende partij koos voor het alternatieve traject voor Het alternatieve traject bestond uit vier opdrachten waarover een paper van 10 tot 20 pagina's moest worden geschreven.

Tijdens de eerste zitting behaalde de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 7/20. Tijdens de tweede zitting behaalde de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel een score van 9/20 (tolereerbaar krediet).

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 september een intern beroep in bij de beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vaste commissie van beroep op datum van 25 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...de vaste commissie van beroep heeft uw klacht onderzocht en ontvankelijk verklaard vermits ze binnen de gestelde termijn ontvangen werd. Aan uw verzoek tot inzage en duiding van de beoordeling werd gevolg gegeven. De commissie stelde eveneens een onderzoek in naar de motivatie van de score en kwam tot de conclusie dat de score van de docent voldoende verantwoord werd. Wij beschouwen de klacht dus als ongegrond en kunnen dus niet ingaan op uw verzoek om uw paper door iemand anders te beoordelen.."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 september 2010. De beslissing werd op 25 september 2010 genomen en per e-mail van 25 september ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 september 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2010. Verzoekende partij heeft op 26 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 27 september 2010.

Het beroep van 27 september 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Het verzoekschrift bevat geen gemotiveerde middelen maar verwijst naar de voorafgaande interne beroepsprocedure. Uit de interne beroepsprocedure kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de lessen voor het vak niet kon bijwonen omwille van haar stage; dat zij om deze reden een vervangende opdracht en een aangepast examen kreeg; dat haar afwezigheid in de lessen de beoordeling van het examen niet mag beïnvloed worden en dat bij de beoordeling enkel rekening mag gehouden worden met de cursus ICT, de activiteit en het door haar gekozen boek.

Verwerende partij verwijst naar de motivatie van de examenbeslissing die volgende elementen bevat:

- een toelichting bij de examenopdracht die aan de verzoekende partij was opgelegd, en bij de wijze waarop deze opdracht herhaaldelijk aan de verzoekende partij was verduidelijkt;
- de argumentatie waarom de opdracht die de verzoekende partij tijdens de tweede zitting inleverde niet voldoet aan de norm;
- de integrale paper die de verzoekende partij ingediend heeft, met commentaren van de docent die de onvoldoende score staven.

Verwerende partij stelt dat de evaluatie zelf zorgvuldig is gebeurd en steunt op voldoende draagkrachtige motieven. De verzoekende partij werd beoordeeld volgens de criteria die haar op voorhand werden meegedeeld en op grond van haar kennis en beheersing van het studiemateriaal dat haar ter beschikking stond.

Verwerende partij stelt tevens dat de verzoekende partij niet aantoont dat primo tijdens de hoorcolleges andere of bijkomende kennis werd gedoceerd, die niet aan bod kwam in het overige studiemateriaal en secundo dat in casu beoordeeld werd op competenties die niet gedoceerd werden in het studiemateriaal dat hem ter beschikking stond. Uit de argumentatie van de docent blijkt immers dat de verzoekende partij tekortschiet omdat hij zich de theorie uit de geschreven syllabus niet eigen heeft gemaakt omdat zij belangrijke elementen van de theorie uit de geschreven syllabus niet vermeld. Het onvolledig weergeven van de theorie uit de syllabus, het niet of verkeerd toepassen van deze theorie of het onvolledig uitvoeren van de opdracht, staan volledig los van het feit dat de verzoekende partij niet aanwezig kon zijn tijdens de hoorcolleges.

Verder herhaalt de verwerende partij dat het niet toekomt aan de Raad om zijn beoordeling van de verdiensten van de student in de plaats van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling te stellen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift bijzonder summier werd opgesteld en noch in de wederantwoordnota noch ter zitting enige verduidelijking werd verschaft. Het komt de Raad evenmin toe zich in de plaats te stellen van de beoordeling van het examen dat door de instelling wordt gedaan. Het is in ieder geval niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, om zelfs bij gerechtvaardigde afwezigheid tijdens de lessen te vereisen dat de student zich de theoretische kennis die in het opleidingsonderdeel wordt gedoceerd, eigen maakt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De examenbeslissing van 9 september 2010 en de beslissing van 25 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/086 - 27 oktober 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 27 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 22 september 2010 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij werd afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich onder voltijds diplomacontract tijdens het academiejaar 2008-2009 in voor de opleiding Master in de beeldende Kunsten, afstudeerrichting Grafisch ontwerp. Zij beschikte reeds over het diploma van bachelor in het productdesign behaald aan de [REDACTED]. Na toelating door de centrale assessmentscommissie van de hogeschool werd verzoekende partij rechtstreeks toegelaten tot de master zonder bijkomend voorbereidingsprogramma.

In het betreffende academiejaar behaalde zij al haar credits met uitzondering van de masterproef waarvoor zij een 7/20 behaalde.

Het academiejaar 2009/2010 schreef zij zich opnieuw in voor de masterproef die 30 studiepunten omvatte.

Huidig beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'masterproef'.

[REDACTED] behaalde voor het examen van de masterproef tijdens het academiejaar 2009-2010 een examenresultaat van 9 op 20. Dit resultaat werd als volgt samengesteld:

Afstudeerproject: 7/20

Scriptie: 13/20

Het resultaat op het deelopleidingsonderdeel 'afstudeerproject' maakt het voorwerp uit van deze betwisting.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de directeur onderwijs en onderzoek van de onderwijsinstelling.

Zij vocht de examenbeslissing aan op grond van niet afdoende motivering en communicatieproblemen.

3.3. Bij beslissing van 22 september 2010 werd het intern beroep ontvankelijk en niet gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

- er geen onregelmatigheden werden vastgesteld bij het verloop van de examens, noch bij het vaststellen van de examencijfers.
- dat de beslissing schriftelijk voldoende gemotiveerd was.
- dat niet werd aangetoond dat de communicatieproblemen onmiddellijke invloed hadden op het resultaat dat is behaald.
- dat zij geen melding heeft gemaakt van mogelijke communicatieproblemen en in deze ook zelf als actief burger een taak heeft.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven op 29 september 2010 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010. De beslissing werd op 22 september 2010 genomen en bij aangetekend schrijven op 29 september 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2010. Verzoekende partij heeft op 29 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2010.

Het beroep van 4 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat er verschillende zaken verkeerd zijn gelopen met een climax naar het einde toe. Zij verwijst naar de voorbeelden die zij aanhaalt in haar intern beroep.

Verzoekende partij stelt dat de jury van het afstudeerproject het examenresultaat motiveert omwille van "te weinig inzet, interesse, motivatie en kennis". Deze conclusie is echter niet correct. Zij weerlegt in haar antwoordnota een aantal commentaren gemaakt door de betreffende docenten.

Verwerende partij stelt dat het motivatierapport toelichting geeft bij de vier evaluatiecriteria die gelden voor het afstudeerproject: consistentie, relevantie, oorspronkelijkheid en presentatie. Het examencijfer van het afstudeerproject wordt dan ook gemotiveerd op grond van het feit dat de verzoekende partij op geen van deze vier criteria voldoende gepresteerd heeft.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat in het oorspronkelijke verzoekschrift het volgens de jury "ontbreken van inzet, interesse, motivatie en kennis" slechts één zin uit haar gehele argumentatie is. Het motivatierapport geeft inderdaad toelichting bij de vier evaluatiecriteria en zij weerlegt in haar oorspronkelijk verzoekschrift dan ook zaken uit drie van de vier criteria nl. consistentie, relevantie en oorspronkelijkheid.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat er communicatieproblemen zijn geweest.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat de begeleiding van het afstudeerproject gebeurt op grond van individuele afspraken met de studiebegeleider en dient, conform de bepaling van het "Handboek Initiële masteropleidingen" minstens vijf tutorialsessies te omvatten.

Volgens de betrokken studiebegeleider zijn er twee tutorialsessies geweest, mede als gevolg van het feit dat verzoekende partij liet weten niet op de afspraak aanwezig te kunnen zijn of omdat zij een afspraak niet zinvol vond. Bovendien toont verzoekende partij niet aan dat mogelijke communicatieproblemen een invloed zouden hebben op haar prestatie. Uit het motivatierapport van de jury van het afstudeerproject kan ook niet afgeleid worden dat de opstelling van het werk de beoordeling van de jury zou hebben beïnvloed.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat het niet opgaat om te verwijzen naar een vermelding zonder context uit één jaar mailverkeer waaruit dan geconcludeerd wordt dat zij een afspraak niet nodig vond.

Er zijn wel degelijk drie (op woensdag 07 oktober 2009, op dinsdag 09 februari 2010 en een laatste op maandag 28 juni 2010) tutorialsessies geweest. Zij verwijst ook naar voorbeelden van het communicatieverkeer met haar begeleider, om aan te tonen dat er wel degelijk inspanning van haar kant is geweest om voldoende afspraken te plannen. Pas na een maand waarin zij meermaals verschillende mogelijke dagen voorstelde kreeg zij echter antwoord

Volgens de hogeschool kan men ten slotte niet uit het motivatierapport van de jury afleiden dat de opstelling van haar werk de beoordeling zou hebben beïnvloed. In de paragraaf 'oorspronkelijkheid' in de samenvatting van de jurycommentaren wordt dit nochtans letterlijk geformuleerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij opgeworpen argumenten met betrekking tot de mogelijke onjuistheid van bepaalde feitelijke vaststellingen door de examenjury betrekking hebben op één (oorspronkelijkheid) van de vier gehanteerde beoordelingscriteria.

Zelfs indien de beweerde onjuistheid van de in achtgenomen feiten terecht zou zijn, dan nog dient zij vast te stellen dat hierdoor het eindresultaat niet kan worden beïnvloed aangezien de Masterproef getoetst aan de drie overblijvende criteria door de jury onvoldoende werd beoordeeld.

Haar kritiek op de drie overige gehanteerde criteria (consistentie, relevantie en presentatie) houdt verband met een beweerd gebrek aan begeleiding, een gemis aan basiscompetenties, communicatie en een beweerde ongegronde inhoudelijke beoordeling.

De Raad kan haar appreciatie niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie. Zij kan hoogstens de beslissing toetsen op haar regelmatigheid en of ze al dan niet kennelijk onredelijk is.

De Raad heeft reeds meermaals gesteld dat gebreken in de begeleiding van een opleidingsonderdeel geen reden vormen om van een slechte evaluatie een positieve evaluatie te maken.

Hetzelfde geldt overigens voor de vaststelling dat de verzoekende partij onvoldoende basiskennis had om haar Masterproef succesvol af te ronden. Dat neemt niet weg dat het betreurenswaardig is dat de instelling in haar eindbeoordeling zelf vaststelt dat de verzoekende partij direct *"naar een master vormgeving is mogen gaan waardoor zij essentiële basics die een vormgever nodig heeft, heeft gemist en er niet in slaagt dat te compenseren met haar werk. Wat goochelen met ergonomiecijfers veranderd (sic) daar niets aan"*.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 22 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 27 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Kaat Leus Christiane Vanvinckenroye Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/087 - 27 oktober 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 27 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de interne beroepscommissie van 27 september 2010 waarbij de verzoekende partij werd geweigerd zich in te schrijven voor de opleiding bachelor Architectuur.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij wenst zich voor het academiejaar 2010-2011 in te schrijven voor het eerste jaar van de academische bachelor in de architectuur.

Op 12 juli 2010 neemt een gesprek plaats in het kader van het studievoortgangsonderzoek. Tijdens de bespreking stelt de verzoekende partij:

"De reden dat ik 2 jaar op rij niet geslaagd ben is volgens mij een combinatie van niet voldoende gemotiveerd zijn in studies die toen aangevangen had, samen met het krijgen van een hele hoop verantwoordelijkheden waar ik toen niet mee kon omgaan, ook omdat er geen ouderlijk toezicht meer was. Na ervoor gekozen te hebben om te gaan werken in een driepostensysteem begon ik gaandeweg in te zien dat het erg belangrijk is om een diploma te behalen, zodat ik in de toekomst toch kan werken in een sector die mij interesseert en die uitdagingen biedt. Ook heb ik ervoor gekozen om thuis te blijven studeren, zodat er toch meer toezicht is op mezelf.

Het beroep betreft de beslissing tot studievoortgangsbewaking van 2 september 2010 waarin de verzoekende partij werd gemeld dat haar inschrijving werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 27 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De commissie is van oordeel dat er geen argumenten werden ingebracht waardoor de eerder genomen studievoortgangsbeslissing dient vernietigd te worden. Uit het dossier blijkt voldoende dat er geen redelijke kans op studiesucces zou bestaan in de opleiding architectuur. U behaalde immers zeer weinig vooruitgang in een gelijkaardige academische opleiding..."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 27 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Op 1 oktober vond een gesprek plaats tussen de verzoekende partij en de directeur onderwijs en - studentenbeleid van de verwerende partij.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 15 september 2010. De beslissing werd op 27 september 2010 genomen en diezelfde dag ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 27 september 2010. Verzoekende partij heeft op 27 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 september 2010.

Het beroep van 2 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing tot weigering van de inschrijving van de student betreft.

De Raad is bevoegd om te oordelen over de beslissing over het opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking bedoeld in artikel 52 Flexibiliseringsdecreet^[2].

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de rechtsongeldigheid van de beslissing tot weigering tot inschrijving en de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij voldoende studiepunten heeft om de opleiding te starten en dat de verwerende partij een beslissing neemt louter op basis van administratieve redenen en geen rekening houdt met haar motivatie en met haar wil om te slagen in haar studies.

Verzoekende partij werpt op dat de regelgeving met betrekking tot studiepunten en studievoortgang recent is ingevoerd en zij zich niet bewust was van het belang van het verwerven van nieuwe studiepunten. Nadat zij tot de bevinding kwam dat ze zich niet thuis voelde in de opleiding industrieel ingenieur, heeft zij deze studies stopgezet en ook niet meer aan de herexamens meegedaan. Dit geeft een vertekenend beeld van haar capaciteiten en vooruitgang.

Verzoekende partij merkt op dat zij betwist dat zij geen redelijke kans op studiesucces zou hebben en vraagt zich af op welke manier de verwerende partij dit beoordeelt. Tijdens het gesprek dat de verzoekende partij voerde met de interne beroepscommissie was er niemand aanwezig van het departement architectuur. Verzoekende partij begrijpt niet dat ze de kans niet krijgt om haar opleiding te starten.

Verwerende partij stelt dat zij enkel toepassing heeft gemaakt van de haar in uitvoering van artikel 52 § 1 2° van het Flexibiliseringsdecreet toekomende bevoegdheid om de inschrijving van een student te weigeren wanneer uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Verwerende partij oordeelt dat *"niet ter discussie staat dat de verzoekende partij een trisstudent is"*. De student dient gegevens aan te reiken waaruit blijkt dat er een redelijke kans op slagen is bij de volgende inschrijving. In casu brengt de verzoekende partij slechts een beperkt aantal mogelijke stavingsdocumenten bij, zijnde enkel de studiehistoriek en loopbaan na het secundair onderwijs, rapporten en een bewijs van de inschrijving bij VDAB.

Verwerende partij stelt dat het portfolio van verzoekende partij geen documenten bevat die de redenen voor het eerder niet slagen objectief kunnen toewijzen aan externe omstandigheden of bijzondere factoren buiten de wil van de verzoekende partij. Uit deze handelwijze kan de verwerende partij op verantwoorde wijze afleiden dat het de verzoekende partij ontbreekt aan een serieuze motivatie voor het aanvatten van nieuwe academische studies. Daarnaast bestaat er geen betwisting over het feit dat de verzoekende partij tijdens de twee academiejaren dat zij ingeschreven was voor een academische bachelor bijzonder lage scores haalde en tevens een zeer geringe vooruitgang boekte.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet aantoonde in welke mate de beslissing onwettelijk zou zijn. Verzoekende partij gaat er ten onrechte vanuit dat een provinciale onderwijsinstelling altijd de verplichting zou hebben om een student in te schrijven. Deze stelling mist juridische grondslag nu artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet precies een beoordelingsbevoegdheid geeft aan de hogeschool.

Verwerende partij antwoordt dat voldoende leerkrediet nog niet impliceert dat de student automatisch zou worden toegelaten in een academische bachelor. De verwerende partij wijst er nog op dat ze een transparante interne geschillenregeling heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren”.

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven -waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonbaar dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat zullen opleveren.

Het gegeven dat de betrokken instelling het beleid dat zij inzake het opleggen van bindende voorwaarden en/of het weigeren van inschrijvingen *in beginsel* zal voeren, verwoordt in richtlijnen en beleidsregels doet daaraan niets af.

Bovendien is het zo dat, in die gevallen waarin voorheen nog geen bindende voorwaarden werden opgelegd, inschrijving slechts kan worden geweigerd indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Na intern beroep heeft de geoordeeld de inschrijving in de academische opleiding architectuur te moeten weigeren omdat de beoordelingcommissie heeft geoordeeld “*dat er geen argumenten werden ingebracht waardoor de eerder genomen studievoortgangsbeslissing dient vernietigd te worden. Uit het dossier blijkt voldoende dat er geen redelijke kans op studiesucces zou bestaan in de opleiding architectuur.*”

U behaalde immers zeer weinig voortgang in een gelijkaardige academische opleiding. De commissie bevestigt dan ook de reeds eerder genomen beslissing binnen de cel studievoortgang, voorgezeten door mevrouw Uw aanvraag tot inschrijving tot de opleiding bachelor architectuur blijft bijgevolg geweigerd.”

De Raad meent dat de daarmee voorbij gaat aan een aantal feitelijke elementen die door verzoekende partij in het kader van de initiële aanvraag en, bijkomend, in het kader van het intern beroep door haar naar voor werden gebracht. In haar intern beroep geeft zij immers een aantal op het eerste gezicht aannemelijke redenen op die, enerzijds, het voorbijgaande studieverloop kunnen verklaren (het te grote studiegemak dat haar tijdens de humaniora ten deel viel) en ertoe hebben kunnen bijdragen dat zij in het verleden te weinig een goede studiehouding leerde ontwikkelen en, anderzijds, kunnen verklaren waarom zij inmiddels andere inzichten heeft verworven tengevolge waarvan zij het belang van het voortzetten van studies inmiddels heeft ingezien (een jaar fulltime werken als productiewerker). Bovendien was de voorkeur voor de mede ingegeven door de welbewuste keuze van verzoekende partij om op die wijze haar studies hier aan te vatten in een instituut dicht bij huis. Op geen van deze elementen wordt in de beslissing na intern beroep ingegaan.

Er wordt enkel gesteld dat “*Uit het dossier blijkt voldoende dat er geen redelijke kans op studiesucces zou bestaan in de opleiding architectuur. U behaalde immers zeer weinig voortgang in een gelijkaardige academische opleiding.*”; dit terwijl artikel 52, § 1, 2° vereist dat inschrijving slechts kan worden geweigerd indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Het komt dan ook de instelling toe aan te tonen waarom manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren rekening houdende

met het jaar onderbreking dat er is geweest en de verzoekende partij tot betere inzichten kan hebben gebracht.

Het komt te dezen als onredelijk voor enkel te verwijzen naar het gebrek aan voortgang in een gelijkaardige academische opleiding. De Raad begrijpt dat de daarmee heeft willen zeggen het gebrek aan voortgang tijdens het academiejaar 2008-2009 (deels ingenieurswetenschappen; deels industrieel ingenieur) ten opzichte van het academiejaar 2007-2008 (industrieel ingenieur) aangezien immers het jaar werken (2009-2010) niet in rekening kan worden gebracht en verzoekende partij dat jaar juist uitdrukkelijk aanhaalt als een jaar van bezinning waarna zij met een nieuwe motivatie een nieuwe kans op het succesvol aanvatten van hoger onderwijs in een andere studierichting (architectuur) wil aangrijpen. Bijkomende argumenten die door verwerende partij pas in de antwoordnota worden aangedragen, zo zij al dienend zouden zijn, hebben uiteraard de beslissing niet kunnen dragen.

De Raad meent dat het evenmin redelijk is, zoals door verwerende partij in de initiële beslissing die in beroep is bevestigd, wordt gedaan, om de regels die krachtens artikel van de onderwijsregeling worden opgelegd aan de "bisstudent", met name het automatisch opleggen van studievoorwaarden die erin bestaan dat in het bisjaar (wil men een inschrijving als "trisstudent" bekomen) een studievoortgang dient te worden geboekt van minstens 50% (artikel), onderwijsregeling zonder meer, toe te passen op de situatie van verzoekende partij die, zoals blijkt, fundamenteel verschillend is.

Vooreerst is het zo dat in dit geval geen twee volledige studiejaren werden afgelegd. In het academiejaar 2007-2008 heeft verzoekende partij zich na met de eerste bachelor in de ingenieurwetenschappen (eerste jaar) in januari te zijn gestopt, zich laattijdig ingeschreven in "Industrieel ingenieur" doch in het besef dat het niet meer mogelijk was om in dat jaar te slagen in de opleiding hetgeen overigens zijn leerkrediet (+ 96 punten) verklaart. Bovendien is het niet redelijk voorbij te gaan aan het gegeven dat de verzoekende partij 1° een nieuwe moeilijk vergelijkbare studierichting inslaat veeleer dan een "gelijkaardige opleiding" te volgen, 2° de student hervat na een onderbreking met een nieuwe motivatie en 3° zijn leerkrediet dat nog substantieel is (+96 punten)

Door in de gegeven omstandigheden te beslissen dat er uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, meent de Raad dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden.

Het middel is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 2 september 2010 en de beslissing van 27 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 16 november 2010 een nieuwe beslissing waarbij zij rekening zal houden met hetgeen de Raad heeft overwogen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Kaat Leus Christiane Vanvinckenroye Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Zitting van 29 oktober 2010

Rolnr. 2010/078 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de algemeen directeur van 22 september 2010 waarbij het intern beroep niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven als examenstudent in de bachelor in de productontwikkeling.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Ontwerpen 6 (bachelorproef).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 22 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

Gelet op:

- *Het feit dat de klacht correct werd ingesteld ten aanzien van de algemeen directeur zoals voorzien in de procedure gesteld door de Algemene Onderwijsregeling en dit zowel wat betreft het orgaan dat dient aangeschreven als de verjaringstermijnen, hoewel in de aanhef van de klacht verkeerdelijk "departementshoofd" wordt vermeld.*
- *Het feit dat de procedure in het departement correct werd nageleefd.*

Gezien:

- *In de klacht in feite een gebrek aan begeleiding wordt aangewreven.*
- *Begeleiding sowieso niet voorzien is gelet op het examencontract waarvoor betrokkene werd ingeschreven omdat een examencontract decretaal betekent dat enkel ingeschreven wordt voor afleggen van examens.*
- *Ook in de studiegids geen gewag gemaakt wordt van begeleiding voor examencontracten.*
- *Ook het speciaal statuut dat inderdaad werd aangevraagd en bekomen geen gewag maakt van faciliteiten aangaande begeleiding maar enkel over examenfaciliteiten, namelijk de mogelijkheid voorziet tot mondelinge toelichting na een schriftelijk examen en geen aftrek toelaat van punten voor spelfouten, mogelijkheden die niet werden aangevraagd noch opportuun zijn.*

De klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 22 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 september 2010. De beslissing werd op 22 september 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 22 september 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 september 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2010. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 22 september 2010 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23

september 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 24 september 2010.

Het beroep van 28 september 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het beroep bij de Raad

Op de zitting stelde de verzoekende partij dat zij ook de evaluatie van haar prestatie ter discussie had gesteld en dat dit bleek uit stukken die gevoegd waren bij haar verzoekschrift. De Raad merkt op dat in het eigenlijke beroep op geen enkele wijze duidelijk wordt gemaakt dat ook de evaluatie zelf ter discussie wordt gesteld en wordt daar geen verwijzing gedaan naar die bijgevoegde stukken en verder werd deze klacht ook niet in het kader van het intern beroep geformuleerd. In zoverre de verzoekende partij thans ook de evaluatie zelf in vraag stelt, is het beroep niet ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enige middel op een gebrek aan begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze een behoorlijk algemeen totaalpunt had en dat zij een speciaal statuut had verkregen vanwege haar dyslexie. Verzoekende partij stelt dat zij tijdens de hele schoolloopbaan moeilijkheden heeft ondervonden en dat het haar meer moeite kostte om een behoorlijk cijfer te halen.

Verzoekende partij werpt op dat zij in juni na een slecht punt in eerste zit een nieuwe ontwerpopdracht heeft gekregen. Zij moest opnieuw beginnen en heeft zeer zwaar gewerkt en een nieuw ontwerp gemaakt doch tijdens de vakantie was geen overleg nodig. De dag van het examen bleek een dag eerder geweest te zijn doch door haar dyslexie heeft ze de verkeerde datum opgeslagen in haar hersenen. Dit zorgde voor heel wat bijkomende stress.

Verzoekende partij merkt op dat gezien er geen begeleiding tijdens de vakantie is, men het ontwerp ook niet ziet groeien en alles afhangt van de presentatie tijdens de verdediging. Het is onrealistisch om op 2 maanden te bereiken waar anders 6 maanden tijd voor is en de nodige begeleiding.

Verzoekende partij verwijst naar haar studieverleden.

Verwerende partij stelt dat een aantal bezwaren worden geformuleerd die niet opgeworpen zijn tijdens de ingestelde beroepsprocedure. De Raad kan enkel gevat worden binnen de grenzen van de middelen opgeworpen op intern beroep.

Verwerende partij antwoordt dat de Raad reeds eerder oordeelde dat gebrek aan of slechte begeleiding geen middel was tot vernietiging van de beslissing van de examencommissie. Tevens wordt opgemerkt dat een examencontractstudent geen recht op begeleiding heeft.

Verwerende partij werpt op dat binnen de mogelijkheden de student begeleiding heeft gekregen in de zin dat zij een vorm van beschermd statuut heeft gekregen. Volgende faciliteiten werden extra toegekend:

- mogelijkheid tot mondelinge toelichting na het afleggen van het schriftelijke examen;
- geen aftrek van punten voor spelfouten.

Tevens stelt de verwerende partij dat het goed presteren in andere opleidingsonderdelen uiteraard geen garantie is om in alle opleidingsonderdelen goed te presteren.

Verwerende partij antwoordt dat het gegeven dat zij slechts twee maanden tijd had om het project te realiseren uiteraard eigen is aan een tweede examenkans die per definitie tijdens de zomervakantie voorbereid dient te worden.

Verwerende partij stelt dat de instelling zich uitermate soepel heeft opgesteld en heeft rekening gehouden met het dyslexieprobleem op het moment dat de student zich op de dag van het examen niet aanbood. De jury had evenzeer kunnen besluiten dat een 0/20 werd gegeven omdat het werk niet verdedigd is geworden. De verwerende partij heeft, wijl de jury's aan het zetelen waren in andere opleidingsonderdelen, toch nog een jury kunnen samenstellen. Zelfs al zou men aanvaarden dat de plaats waar de jury heeft gezeteld niet de optimale plaats was om het werk te beoordelen, dan nog mag niet het oog verloren worden dat uiteindelijk de oorzaak hiervan enkel en alleen kan worden gevonden in het niet aanwezig zijn op de vastgestelde dag en uur van de jurybeoordeling.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding, zelfs al is die bewezen, niet kan verantwoorden dat een ongunstige evaluatie om die reden moet worden gewijzigd in een voor de student meer gunstige evaluatie.

Er kan begrip worden opgebracht voor de moeilijke omstandigheden waaronder de verzoekende partij haar opdracht voor het betrokken opleidingsonderdeel diende te vervullen, maar in de gegeven omstandigheden (examencontract) ziet de Raad geen reden om in deze zaak een ander standpunt in te nemen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing en de beslissing van 22 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/081 - 29 oktober 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED] en [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van 20 september 2010 van de Commissie voor [REDACTED] van de faculteit [REDACTED], waarbij de Commissie besliste de herinschrijving in de gevolgde opleiding te weigeren.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in de Farmaceutische Wetenschappen.

Na de tweede zitting was zij niet geslaagd voor vier opleidingsonderdelen. Het dossier werd aan de [REDACTED]-Commissie voorgelegd. De [REDACTED]-Commissie besliste verzoekende partij toe te laten haar studie verder te zetten onder bindende voorwaarden.

3.2. In het academiejaar 2009-2010 was de verzoekende partij opnieuw ingeschreven in de eerste Bachelor in de Farmaceutische Wetenschappen.

Uit het curriculum van de verzoekende partij blijkt dat zij voor drie van de vier opleidingsonderdelen die zij nog uit het modeltraject van de eerste Bachelor Farmaceutische Wetenschappen diende te hernemen, wederom zowel in de eerste zitting als in tweede zitting niet geslaagd was. De examencommissie besliste daarop om verzoekende partij overeenkomstig artikel [REDACTED] van het centraal en aanvullend facilitair examenreglement door te verwijzen naar de [REDACTED]-Commissie.

3.3. Bij beslissing van de-Commissie op datum van 20 september 2010 werd de inschrijving van de verzoekende partij geweigerd.

De beslissing werd per aangetekend schrijven van 29 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft geen intern beroep ingesteld.

2. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt overeenkomstig de artikelen II.13, II.15 en II.24 van het Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad pas kan worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput. De verwerende partij verwijst verder naar de rechtspraak van de Raad hieromtrent.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsprocedure uitgewerkt is in artikel van Hoofdstuk van het Examenreglement. Aan verzoekende partij werd de beslissing van de Commissie meegedeeld per brief van 22 september 2010. In die brief en in de bijlage waarnaar in die brief uitdrukkelijk werd verwezen, werd, overeenkomstig het met ingang van 1 september 2009 gewijzigde Aanvullingsdecreet, uitdrukkelijk melding gemaakt van de interne beroepsmogelijkheid en de beroepsmodaliteiten. Toch heeft verzoekende partij rechtstreeks beroep aangetekend bij de Raad.

Verwerende partij is van oordeel dat bij gebrek aan (regelmatige) uitputting van de interne beroepsmogelijkheden het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk.

3. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

Het nut van een interne procedure is dat op een snelle en doeltreffende manier eventuele fouten kunnen worden rechtgezet, en een dergelijke procedure is in het voordeel zowel van de verzoekende partij als van de instelling. Door de interne beroepsprocedure krijgt de student immers de kans om een beter inzicht te verwerven in de motieven die tot de studievoortgangsbeslissing hebben geleid, terwijl de instelling in de mogelijkheid is om de beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de elementen die door de student in zijn klacht naar voor zijn gebracht.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 20 september 2010 van de Commissie voor blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/082 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Algemeen directeur van 23 september 2010 waarbij de algemeen directeur meldt niet bevoegd te zijn tot het nemen van de beslissing tot teruggave van het leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste jaar in het Departement Biowetenschappen en Landschapsarchitectuur, afstudeerrichting Dierenzorg.

In het academiejaar 2008-2009 manifesteerde de ziekte zich in de loop van het schooljaar meer en meer waardoor de verzoekende partij vlak voor de examenperiode van juni diende af te haken. Toen haar ziekte stabiliseerde, heeft zij zich ingeschreven in dezelfde richting. Zij werd echter opnieuw geconfronteerd met de ene crisis na de andere waardoor zij geen enkele les kon volgen en in februari 2010 opnieuw in het ziekenhuis belandde.

3.2. Verzoekende partij vroeg bij schrijven van 20 september 2010 gericht aan de algemeen directeur van de onderwijsinstelling om de teruggave van haar leerkrediet.

Verzoekende partij vraagt om haar leerkrediet te herzien en de verloren studiepunten terug te storten. Dit betekent 60 studiepunten van het academiejaar 2008-2009 en 44 studiepunten van het academiejaar 2009-2010.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 23 september 2010 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard.

De algemeen directeur stelde dat de verwerende partij op grond van artikel 113 quater van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs onbevoegd om hierover te beslissen.

Deze beslissing werd per aangetekend schrijven van 23 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing is ongetwijfeld een beslissing in de zin van artikel 113quater van het Structuurdecreet, beslissing die op grond van artikel II.2.15, derde lid van het Aanvullingsdecreet^[1] aangevochten kan worden bij de Raad en die bovendien niet als een studievoortgangsbepaling wordt beschouwd waarvoor op grond van artikel II.1, 15bis van het genoemde Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad pas mogelijk is na uitputting van een interne beroepsprocedure^[2].

De Raad dient evenwel vast te stellen dat artikel V.32 van het Onderwijsdecreet XX van 9 juli 2010 in artikel 47 van het Financieringsdecreet van 14 maart 2008 een derde paragraaf toevoegt, die luidt als volgt :

« § 3. Een student die meent zich te bevinden in een overmachtsituatie, waardoor hij niet kan of kon deelnemen aan alle of een gedeelte van de examens voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij in een academiejaar studiepunten opgenomen heeft, en waardoor hij meent in aanmerking te komen voor een wijziging van de stand van zijn leerkrediet, moet in eerste instantie een beroep doen op de maatregelen die voorzien zijn in de examenregeling van zijn instelling in uitvoering van artikel 78, 11°, van het Structuurdecreet.

Als de instelling tot het besluit komt dat het onmogelijk is om tot een regeling te komen die niet bij voorbaat tot een verlies van leerkrediet leidt, dan maakt de instelling op verzoek van de student haar besluit, met de nodige overtuigingsstukken, binnen een termijn van 15 kalenderdagen, over aan de Vlaamse Regering. Deze termijn gaat in op de dag na deze waarop de instelling tot haar besluit is gekomen.

De Vlaamse Regering neemt binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen na de dag van ontvangst van het besluit een beslissing over het dossier. Als de Vlaamse Regering concludeert dat de student zich inderdaad in een situatie van overmacht bevond en het in het tweede lid bedoelde besluit van de instelling geheel of gedeeltelijk gegrond is, beslist de Vlaamse Regering om de studiepunten verbonden aan de opleidingsonderdelen waarvoor geen gepaste regeling mogelijk blijkt, opnieuw toe te voegen aan het leerkrediet van de student. De instelling kan in geen enkel geval eigenmachtig en zonder beslissing van de Vlaamse Regering de stand van het leerkrediet van een student wijzigen omwille van een overmachtsituatie. ».

Die bepaling is blijkens artikel V.37 in werking getreden op 1 september 2010.

Hoewel daaruit niet blijkt dat de Raad niet meer bevoegd zou zijn op grond van het niet opgeheven artikel 113quater van het Structuurdecreet, moet op zijn minst worden aangenomen dat de student die meent dat hij omwille van overmacht aanspraak kan maken op het behoud van zijn of haar leerkrediet, sedert 1 september 2010 beschikt over een georganiseerd administratief beroep via zijn onderwijsinstelling, bij de Vlaamse regering. In

voorkomend geval kan de Raad enkel kennis nemen van beroepen die gericht zijn tegen beslissingen van de Vlaamse Regering in dit verband.

Voorts merkt de Raad op dat de termijn van het beroep bij de Vlaamse Regering van 15 kalenderdagen pas ingaat wanneer en voor zover de onderwijsinstelling samen met haar besluit de beroepsmodaliteiten van dit beroep aan de student heeft ter kennis gebracht.

In het licht van de voorgaande vaststellingen kan de Raad niet anders besluiten dan dat het beroep niet ontvankelijk is, ook al zijn de omstandigheden die de verzoekende partij aanvoert om de overmacht aan te tonen op zichzelf zeer overtuigend.

4.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet.

Rolnr. 2010/083 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Algemeen directeur van 23 september 2010 waarbij de algemeen directeur meldt niet bevoegd te zijn tot het nemen van de beslissing tot teruggave van het leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in het sociaal werk.

Op 23 november 2010 werd de verzoekende partij opgenomen op de dienst intensieve zorgen van het AZ Oudenaarde met zware hart- en longproblemen. Na verschillende opnames werd de verzoekende partij overgebracht naar het UZ Gent waar zij verbleef van 4 tot 21 december 2009. Op 31 mei 2010 werd zij via de spoeddienst opnieuw opgenomen in het UZ Gent hetzelfde ziektebeeld.

3.2. Verzoekende partij vroeg bij schrijven van 21 september 2010 gericht aan de algemeen directeur van de onderwijsinstelling om de teruggave van haar leerkrediet.

Verzoekende partij vraagt om haar leerkrediet te herzien en de verloren 60 studiepunten terug te storten.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 23 september 2010 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard.

De algemeen directeur stelde dat de verwerende partij op grond van artikel 113quater van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs onbevoegd om hierover te beslissen.

Deze beslissing werd per aangetekend schrijven van 23 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing is ongetwijfeld een beslissing in de zin van artikel 113quater van het Structuurdecreet, beslissing die op grond van artikel II.2.15, derde lid van het Aanvullingsdecreet^[1] aangevochten kan worden bij de Raad en die bovendien niet als een studievoortgangsbepaling wordt beschouwd waarvoor op grond van artikel II.1, 15bis van het genoemde Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad pas mogelijk is na uitputting van een interne beroepsprocedure^[2].

De Raad dient evenwel vast te stellen dat artikel V.32 van het Onderwijsdecreet XX van 9 juli 2010 in artikel 47 van het Financieringsdecreet van 14 maart 2008 een derde paragraaf toevoegt, die luidt als volgt :

« § 3. Een student die meent zich te bevinden in een overmachtsituatie, waardoor hij niet kan of kon deelnemen aan alle of een gedeelte van de examens voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij in een academiejaar studiepunten opgenomen heeft, en waardoor hij meent in aanmerking te komen voor een wijziging van de stand van zijn leerkrediet, moet in eerste instantie een beroep doen op de maatregelen die voorzien zijn in de examenregeling van zijn instelling in uitvoering van artikel 78, 11°, van het Structuurdecreet.

Als de instelling tot het besluit komt dat het onmogelijk is om tot een regeling te komen die niet bij voorbaat tot een verlies van leerkrediet leidt, dan maakt de instelling op verzoek van de student haar besluit, met de nodige overtuigingsstukken, binnen een termijn van 15 kalenderdagen, over aan de Vlaamse Regering. Deze termijn gaat in op de dag na deze waarop de instelling tot haar besluit is gekomen.

De Vlaamse Regering neemt binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen na de dag van ontvangst van het besluit een beslissing over het dossier. Als de Vlaamse Regering concludeert dat de student zich inderdaad in een situatie van overmacht bevond en het in het tweede lid bedoelde besluit van de instelling geheel of gedeeltelijk gegrond is, beslist de Vlaamse Regering om de studiepunten verbonden aan de opleidingsonderdelen waarvoor geen gepaste regeling mogelijk blijkt, opnieuw toe te voegen aan het leerkrediet van de student. De instelling kan in geen enkel geval eigenmachtig en zonder beslissing van de Vlaamse Regering de stand van het leerkrediet van een student wijzigen omwille van een overmachtsituatie. ».

Die bepaling is blijkens artikel V.37 in werking getreden op 1 september 2010.

Hoewel daaruit niet blijkt dat de Raad niet meer bevoegd zou zijn op grond van het niet opgeheven artikel 113quater van het Structuurdecreet, moet op zijn minst worden aangenomen dat de student die meent dat hij omwille van overmacht aanspraak kan maken op het behoud van zijn of haar leerkrediet, sedert 1 september 2010 beschikt over een georganiseerd administratief beroep via zijn onderwijsinstelling, bij de Vlaamse regering. In voorkomend geval kan de Raad enkel kennis nemen van beroepen die gericht zijn tegen beslissingen van de Vlaamse Regering in dit verband.

Voorts merkt de Raad op dat de termijn van het beroep bij de Vlaamse Regering van 15 kalenderdagen pas ingaat wanneer en voor zover de onderwijsinstelling samen met haar besluit de beroepsmodaliteiten van dit beroep aan de student heeft ter kennis gebracht.

In het licht van de voorgaande vaststellingen kan de Raad niet anders besluiten dan dat het beroep niet ontvankelijk is, ook al zijn de omstandigheden die de verzoekende partij aanvoert om de overmacht aan te tonen op zichzelf zeer overtuigend.

4.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep van 23 september 2010 blijft gehandhaafd. De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet.

Rolnr. 2010/084 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Algemeen directeur van 23 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de algemeen directeur meldt niet bevoegd te zijn tot het nemen van de beslissing tot teruggave van het leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste jaar bachelor biowetenschappen.

Eind november werd de verzoekende partij ziek en werd het voor haar steeds moeilijker om aanwezig te zijn op school.

3.2. Verzoekende partij vroeg bij schrijven van 21 september 2010 gericht aan de algemeen directeur van de onderwijsinstelling om de teruggave van haar leerkrediet.

Verzoekende partij vraagt om de studiepunten en de eraan verbonden kosten voor de door haar in het eerste semester van het academiejaar 2009-2010 opgenomen studiepunten, terug te vorderen. Zij beroept zich op een overmachtssituatie (ziekte).

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 23 september 2010 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard.

De algemeen directeur stelde dat de verwerende partij op grond van artikel 113quater van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs onbevoegd om hierover te beslissen.

Deze beslissing werd per aangetekend schrijven van 23 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing is ongetwijfeld een beslissing in de zin van artikel 113quater van het Structuurdecreet, beslissing die op grond van artikel II.2.15, derde lid van het Aanvullingsdecreet^[1] aangevochten kan worden bij de Raad en die bovendien niet als een studievoortgangsbeslissing wordt beschouwd waarvoor op grond van artikel II.1, 15bis van het genoemde Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad pas mogelijk is na uitputting van een interne beroepsprocedure^[2].

De Raad dient evenwel vast te stellen dat artikel V.32 van het Onderwijsdecreet XX van 9 juli 2010 in artikel 47 van het Financieringsdecreet van 14 maart 2008 een derde paragraaf toevoegt, die luidt als volgt:

« § 3. Een student die meent zich te bevinden in een overmachtsituatie, waardoor hij niet kan of kon deelnemen aan alle of een gedeelte van de examens voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij in een academiejaar studiepunten opgenomen heeft, en waardoor hij meent in aanmerking te komen voor een wijziging van de stand van zijn leerkrediet, moet in eerste instantie een beroep doen op de maatregelen die voorzien zijn in de examenregeling van zijn instelling in uitvoering van artikel 78, 11°, van het Structuurdecreet.

Als de instelling tot het besluit komt dat het onmogelijk is om tot een regeling te komen die niet bij voorbaat tot een verlies van leerkrediet leidt, dan maakt de instelling op verzoek van de student haar besluit, met de nodige overtuigingsstukken, binnen een termijn van 15 kalenderdagen, over aan de Vlaamse Regering. Deze termijn gaat in op de dag na deze waarop de instelling tot haar besluit is gekomen.

De Vlaamse Regering neemt binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen na de dag van ontvangst van het besluit een beslissing over het dossier. Als de Vlaamse Regering concludeert dat de student zich inderdaad in een situatie van overmacht bevond en het in het tweede lid bedoelde besluit van de instelling geheel of gedeeltelijk gegrond is, beslist de Vlaamse Regering om de studiepunten verbonden aan de opleidingsonderdelen waarvoor geen gepaste regeling mogelijk blijkt, opnieuw toe te voegen aan het leerkrediet van de student. De instelling kan in geen enkel geval eigenmachtig en zonder beslissing van de Vlaamse Regering de stand van het leerkrediet van een student wijzigen omwille van een overmachtsituatie. ».

Die bepaling is blijkens artikel V.37 in werking getreden op 1 september 2010.

Hoewel daaruit niet blijkt dat de Raad niet meer bevoegd zou zijn op grond van het niet opgeheven artikel 113quater van het Structuurdecreet, moet op zijn minst worden aangenomen dat de student die meent dat hij omwille van overmacht aanspraak kan maken op het behoud van zijn of haar leerkrediet, sedert 1 september 2010 beschikt over een georganiseerd administratief beroep via zijn onderwijsinstelling, bij de Vlaamse regering. In voorkomend geval kan de Raad enkel kennis nemen van beroepen die gericht zijn tegen beslissingen van de Vlaamse Regering in dit verband.

Voorts merkt de Raad op dat de termijn van het beroep bij de Vlaamse Regering van 15 kalenderdagen pas ingaat wanneer en voor zover de onderwijsinstelling samen met haar besluit de beroepsmodaliteiten van dit beroep aan de student heeft ter kennis gebracht.

In het licht van de voorgaande vaststellingen kan de Raad niet anders besluiten dan dat het beroep niet ontvankelijk is, ook al zijn de omstandigheden die de verzoekende partij aanvoert om de overmacht aan te tonen op zichzelf zeer overtuigend.

4.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep van 23 september 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet.

Rolnr. 2010/088 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de algemeen directeur van 28 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de toegepaste informatica, klasgroep

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Programmeertechnieken

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 23 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 28 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

“- de klacht een niet akkoord gaan inhoudt met de beoordeling van het opleidingsonderdeel programmeertechnieken en meer specifiek het theoretische gedeelte hiervan;

- de stijl van de klacht doet vermoeden dat betrokkene niet zelf de klacht geformuleerd omdat er sprake is van in de derde persoon en wij als het over andere personen gaat zodat minstens het vermoeden bestaat dat het opstellen van de klacht niet betrokkenen zelf is;

- hier het vermoeden van onschuld doorslag moet geven;

- anderzijds de in klacht omschreven verandering van punten niet is geschied zoals werd weergegeven;

- bij onderzoek, zowel van het examen, als van titularis volgende elementen duidelijk werden gesteld: alle vragen worden horizontaal verbeterd, eerste vraag van alle studenten, tweede vraag van alle studenten, enzovoort, wat een objectieve verbetering met zich meebrengt. Dit resulteerde bij vraag 4 op een ¼ en niet op 1,5/4 zoals gesteld. Bij totaalverbetering van alle kopijen en optelling van de punten werd alsnog een totaalcontrole gehouden. Daaruit bleek dat het gegeven antwoord niet 1 maar slechts een 0,5 verdiende waardoor de optelsom ook diende aangepast. Bij vergelijking van het gegeven antwoord bij andere studenten, hun antwoord op dezelfde vraag en hun verkregen quotatie kon geen discrepantie worden ontdekt.

- hierdoor de stelling van met opzet een punt aftrekken om niet te kunnen delibereren geen steek houdt omdat het om een half punt ging.

- het gedegen verbeteren en quoteren niet in vraag kon worden gesteld.”

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 29 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 24 september 2010. De beslissing werd op 28 september 2010 genomen en per schrijven van 29 september 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 28 september 2010. Vermits de beslissing per schrijven van 29 september 2010 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 30 september 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 oktober 2010.

Het beroep van 4 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enige middel beroept op de schending van de objectiviteit en het niet rekening houden met haar dyslectische handicap.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij bij haar eerste en tweede examenkans een 4/20 behaalde voor dit vak. Deze score bleef achter gecorrigeerd naar 3/20. Door deze lagere score was het plots niet meer voldoende om te slagen voor de cluster programmeertechnieken en aldus af te studeren.

Verzoekende partij werpt op dat zij voor het practicum een score van 15/20 behaalde zodat ze slechts 1 punt tekort kwam in de cluster om af te studeren. Verzoekende partij merkt op dat zij de correctie heeft kunnen vaststellen na inzage van het theoretische examen. De vraag had een score van 1,5 en werd nadien verbeterd in 0,5. Verzoekende partij stelt zich vragen bij de objectiviteit van deze verbetering. Verzoekende partij vindt het niet logisch dat het practicum goed verlopen is zonder de theorie te kennen.

Verzoekende partij stelt dat zij in een persoonlijk gesprek met de lesgever van het practicum vernomen heeft dat haar score voor dat vak evengoed een 16 verdiend zou kunnen hebben.

Verzoekende partij werpt tevens op dat er op geen enkel moment rekening werd gehouden met haar dyslectische handicap.

Verwerende partij verwijst naar de beslissing van de algemeen directeur waarin de wijze van correctie wordt toegelicht. Tevens verwijst de verwerende partij naar de toelichting verschaft door het hoofd studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde zoals gedaan in de mail van 27 september 2010. Het is evident dat bij correctie van examens de verbeteraar de mogelijkheid moet hebben om de gedane correcties te evalueren en, zo nodig, aan te passen wanneer deze tot de vaststelling komt dat hij initieel te hoog of te laag gequoteerd heeft. Wanneer men corrigeert kan men immers bij een eerste nazicht effectief een quotatie geven, waarvan men nadien, wanneer alle examens verbeterd zijn, moet vaststellen dat de student in kwestie, in verhouding met de door de andere studenten gegeven antwoorden, toch te hoog of te laag beoordeeld is geworden. Het als het ware fine-tunen van de gegeven punten, in het kader van alle gegeven antwoorden door alle studenten, is essentieel een exclusief recht, doch ook een plicht, van de docent verbeteraar. Derhalve kan uit de correctie zoals gedaan op het examenblad niet worden afgeleid dat er enige vorm van subjectiviteit in de beoordeling was met de uitsluitende bedoeling de student niet delibereerbaar te maken.

Verwerende partij antwoordt dat wat de bedenking betreft met betrekking tot de dyslexie dient vastgesteld dat dit middel niet is opgeworpen naar aanleiding van het intern beroep. De Raad kan slechts gevat worden met betrekking tot de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift intern beroep. Het middel met betrekking tot de dyslexie kan niet weerhouden worden.

Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat bovengaand middel niet verder ontwikkeld is geworden. Nergens wordt gesteld hoe en waar geen rekening is gehouden met de dyslexie en hoe één en ander een invloed zou kunnen gehad hebben gehad op de beoordeling van de student.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde examenkopij blijkt dat in de rand van vraag vier eerst de notatie 1/4 werd aangebracht, daarna de notatie 0,5/4.

De verwerende partij ontkent niet dat de examinerator deze notaties heeft aangebracht, en verantwoordt de wijziging doordat de examinerator na een eerste beoordeling van alle examens deze een tweede keer beoordeeld heeft, en daarbij de correcties heeft aangebracht die op grond van een inzicht in alle examens verantwoord waren.

De Raad stelt vast dat op de examenkopij van de verzoekende partij voor vraag vier een antwoord voorkomt waarvoor de examinerator initieel een van de vier te behalen punten toekende.

Het valt niet te begrijpen waarom deze beoordeling, waarvan toch mag worden aangenomen dat ze werd toegekend met kennis van zaken, zonder enige overtuigende motivering gewijzigd werd naar 0,5/4. Als bij de initiële beoordeling een punt op vier werd toegekend, dan kan de vergelijking met de antwoorden van de andere studenten op zichzelf niet die wijziging verantwoorden. De evaluatie kan alleen maar gewijzigd worden als gemotiveerd wordt waarom het antwoord op zichzelf genomen bij nader inzien een half punt verdient, en tevens waarom begrijpelijk is dat voor ditzelfde antwoord bij vergissing eerst wel een vol punt werd toegekend.

Voor het overige betwist de verwerende partij niet dat, had de verzoekende partij voor die vraag een punt gekregen, dit haar globaal resultaat zou beïnvloeden hebben, omwille van de afronding naar boven toe van het globale resultaat.

Overigens en ook al wordt dit niet formeel aangehaald in het beroep, kunnen, gelet op alle resultaten van de verzoekende partij, vragen gesteld worden bij het oordeel van de examencommissie.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van deontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij uiterlijk op 16 november 2010 en nadat de bevoegde examinerator het antwoord op de vierde vraag van het examen voor het opleidingsonderdeel Programmeertechnieken 3 opnieuw zal hebben geëvalueerd in het licht van de hetgeen de Raad daaromtrent overwogen heeft.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/089 - 29 oktober 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 29 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 28 september 2010.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft twee opleidingsonderdelen.

Op het opleidingsonderdeel '2 programmeertalen [REDACTED]' behaalde verzoekende partij een resultaat van 9/20.

Het opleidingsonderdeel 'Programmeertechniek [REDACTED]' bestaat uit twee deelopleidingsonderdelen 'practicum programmeertaal' en 'theorie programmeertaal'.

Op het eerste deel behaalde de student een resultaat van 16 / 20. Op het tweede theoretisch gedeelte behaalde de student een resultaat van 2 / 20. In totaal behaalde zij een score van 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een eerste intern beroep in bij Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling met betrekking tot het eerste opleidingsonderdeel '2 programmeertalen'. Op 22 september 2010 volgde een tweede aanvullend beroep betreffende het opleidingsonderdeel 'Programmeertechniek'.

Zijn eerste klacht betrof het '2 programmeertalen'. Tijdens het examen practicum C4 van dit opleidingsonderdeel werd hem, na enige tijd, het verbod opgelegd nog gebruik te maken van de PC's die ter beschikking stonden.

Wat de tweede klacht betreft met betrekking tot het 'Programmeertechniek' stelt de verzoekende partij vragen bij het feit dat wat het theoriegedeelte betreft zij zo laag blijft scoren terwijl zij na een eerste deelname voor het practicum gedeelte een hoge score behaalt.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur op datum van 28 september 2010 werd het intern beroep wat beide klachten betreft ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing maakte volgende overwegingen:

'Gezien :

- De eerste klacht een betwisting inhoudt van het examenresultaat bekomen voor het opleidingsonderdeel "2 Programmeertalen " en meer bepaald voor het gedeelte " W Practicum C".
- Het lage cijfer te maken zou hebben met het viseren van betrokkene omdat voor betrokkene en dit in tegenstelling tot de andere studenten geen toelating werd gegeven het internet te raadplegen en bij toch raadplegen cijfers werden afgetrokken.
- Na confrontatie met de titularis dit niet met de werkelijkheid blijkt te kloppen.
- Zeer duidelijk en dit talloze malen in de lessen werd verkondigd wat op het examen wel en wat niet toegelaten werd.
- Meermaals verduidelijkt dat wel kon gebruik worden gemaakt van hulpschermen van Visual Studio maar niet in die mate dat men via die weg de oplossing van een vraag zou kunnen bekomen op het internet.
- De betrokken student nooit of bijna nooit naar de les kwam waardoor deze belangrijke informatie hem misschien is ontgaan.
- Gezien het bissen betrokkene de wijze van raadplegen van hulpschermen uit het verleden wel degelijk moest hebben gekend.
- Dezelfde afspraken daarenboven ook golden voor de verschillende voortgangstoetsen.
- Tijdens het examen zelf nogmaals werd verteld wat wel en niet kon.
- Tenslotte op het examen ook was neergeschreven dat gebruik van internet verboden was.
- Uiteindelijk nogmaals het zelfde is verteld in de briefing na het examen.

- *De bekomen punten voor dit deelopleidingsonderdeel als zeer eerlijk moeten worden bestempeld.*
- *De tweede klacht het lage cijfer betreft bekomen voor het deelopleidingsonderdeel "2 Programmeertechnieken", namelijk 2 / 20.*
- *Het examen werd opgevorderd en de verbetering evenals de bepunting als zeer betrouwbaar wordt ervaren.*
- *Het hoge cijfers bekomen voor praktijk niet weerhoudt dat voor theorie een slecht examen wordt afgelegd.*
- *dit deelopleidingsonderdeel reeds voor de 6de maal wordt afgelegd en nog steeds met een totaal onbehoorlijk resultaat.*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010. De beslissing werd op 28 september 2010 genomen en per aangetekend schrijven op diezelfde dag ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 28 november 2010. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 29 november 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2010.

Het beroep van 4 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

Verwerende partij werpt op dat de student in strijd met artikel II,24 van het Aanvullingsdecreet^[2] heeft nagelaten om een kopie van het verzoekschrift aan de verwerende partij te bezorgen.

Verwerende partij heeft een kopie van het beroep ontvangen via het secretariaat van de Raad. Zij heeft derhalve tijdig haar verweer kunnen voorbereiden. De Raad stelt dat vast dat in voorkomend geval het beroep wel ontvankelijk is omdat de rechten van verdediging niet werden geschonden.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij roept *ten eerste* volgende concrete grieven op aangaande de eerste klacht betreffende het deelopleidingsonderdeel 'Practicum C4'. Zij weerlegt de argumentatie van de verwerende partij geuit in het kader van het intern beroep als niet adequaat.

Verzoekende partij stelt dat haar ten onrechte tijdens het examen het 'totaal' verbod werd opgelegd om nog langer gebruik te maken van de PC.

Zij wou niet op zoek gaan naar oplossingen op het internet maar maakte enkel gebruik van MSDN van Microsoft binnen Visual Studio om de hulpschermen te raadplegen.

Andere studenten konden wel onbeperkt gebruik maken van de PC zolang maar alles binnen de Visual Studio-omgeving gebeurt. Het was toegelaten om de hulpschermen te raadplegen maar hoe kan men bij alle studenten tegelijk controleren dat de grens wordt overschreden.

Verzoekende partij stelt dat het al dan niet aanwezig zijn op de lessen in dit verband niet terzake doet. Via contact met andere studenten was zij op de hoogte van de stand van zaken. Zij gebruikte de schermen zoals zij ook bij de vorige examens van het betreffende opleidingsonderdeel had gedaan en zoals alle andere studenten.

Doordat niet duidelijk is waar de grens wordt gelegd ontstaat er als het ware een grijze zone.

Verzoekende partij stelt tenslotte dat het gebruik van de hulpschermen en de automatische link met de MSDN databank erg grondig verschilt van het gebruik van het internet door via google info op te vragen. In tegenstelling tot het internet staan er geen kant en klaar oplossingen.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het niet mogelijk is van de visuele vaststellingen van de docent toezichthouder bewijzen voor te brengen. Zij merkt op dat de student op zich het langdurig opzoeken op de PC niet betwist doch wel stelt dat het mocht zolang internet niet gebruikt werd.

Toch is duidelijk gecommuniceerd geworden dat het internet niet gebruikt kon worden zodat er geen sprake kan zijn van een grijze zone.

De student werd "betrapt" op gebruik internet en werd door de docent toezichthouder dan ook terecht het verder gebruik van de PC verboden.

Verzoekende partij roept *ten tweede* volgende grieven wat de evaluatie betreft van het opleidingsonderdeel 'Programmeertechniek', meer specifiek het theoretisch gedeelte waarop zij 2/20 behaalde.

Zij weerlegt de argumentatie van de verwerende partij geuit in het kader van het intern beroep als niet adequaat.

Op twee van de vijf vragen kreeg zij een nul resultaat terwijl zij zeer uitgebreid had geantwoord. Zij heeft dit vak reeds viermaal afgelegd is wel degelijk in staat om een hogere score te behalen zoals zij ook aantoonde wat andere opleidingsonderdelen betreft afgelegd bij andere lectoren. In het kader van het intern beroep werd door de Algemeen directeur enkel de betrokken docent gehoord en niet de andere leden van de examencommissie die een meer objectieve kijk zouden hebben op de gehanteerde quoteringsmethode.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat de verzoekende partij de quoterings betwist die leidde tot een resultaat van 2/20 zonder toe te lichten waar zij, in tegenstelling van de visie van de corrector, wel juist zou hebben geantwoord.

Het spreekt voor zich dat het de autonome bevoegdheid is van de corrector om punten toe te kennen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het deelopleidingsonderdeel 'Practicum C#' van het opleidingsonderdeel '2 programmeertalen' betreft blijkt uit het door de verwerende partij meegedeelde stuk 7 dat het voor het examen over dit deelopleidingsonderdeel niet toegestaan is om van internet gebruik te maken, maar de verwerende partij spreekt niet tegen dat wel gebruik gemaakt mocht worden van MSDN van Microsoft binnen Visual Studio, en bovendien wordt geen bewijs bijgebracht van de bewering van de verwerende partij dat er ongeoorloofd gebruik van digitale informatie werd gemaakt. Nochtans staat in het hiervoor genoemde stuk 7 te lezen "Om je eerlijkheid na te gaan, maken we gebruik van een soort van 'spy-ware'. Diegene die tegen de regels van het vorige punt [waar onder meer het gebruik maken van internet verboden werd] wordt beschuldigd van fraude, met alle gevolgen die daarvoor van toepassing zijn." Uit die vermelding blijkt dat het wel mogelijk was om aan te tonen dat de verzoekende partij gebruik heeft gemaakt van ongeoorloofde digitale informatie.

Nu de verwerende partij in gebreke blijft het bewijs van ongeoorloofd gebruik op objectieve en meetbare wijze bij te brengen, is de evaluatie voor het deelopleidingsonderdeel 'Practicum C#' niet naar behoren gemotiveerd, omdat de verzoekende partij ten minste gedurende het deel van het examen geen toegang had tot de hulpschermen. Dit heeft als gevolg dat de student de kans moet krijgen dit examen opnieuw af te leggen.

Wat betreft het deelopleidingsonderdeel 'theorie programmeertaal' van het opleidingsonderdeel 'Programmeertechniek' waarvoor de verzoekende partij 2/20 behaalde, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij op de examenopgave enige zeer beperkte gegevens heeft aangebracht, met in de marge een notatie "0", maar dat op de eigenlijke examenkopij op het eerste blad een uitvoerig antwoord gegeven wordt op vraag 3, zonder enige notatie, terwijl het antwoord op de tweede vraag pas op de tweede pagina wordt gegeven (notatie 0/5) en het antwoord op de vierde vraag op de derde bladzijde (notatie 2/4). Op de eerste vraag heeft de verzoekende partij geen antwoord gegeven, zoals blijkt uit de vermelding op de eerste bladzijde. Op zicht van deze stukken valt niet uit te sluiten dat de examinerator bij het quoteren van het antwoord op de tweede vraag enkel rekening gehouden heeft met de zeer summiere gegevens vermeld op de examenopgave, en niet met de gegevens vermeld op de eerste bladzijde van de examenkopij, temeer omdat uit de vraagstelling blijkt dat een beredeneerd antwoord op zichzelf geëvalueerd kan worden.

Het middel is in zijn beide onderdelen gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 november 2010, nadat de verzoekende partij het examen voor het deelopleidingsonderdeel 'Practicum C#' opnieuw zal hebben afgelegd op een datum in onderling overleg te bepalen, en nadat de bevoegde examinerator het andere

deelopleidingsonderdeel opnieuw zal hebben geëvalueerd, rekening houdend met de hiervoor opgenomen overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 september 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/092 - 29 oktober 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED] en [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en het schrijven en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 20 september 2009 van de Commissie tot studievoortgangsbewaking.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij werd bij beslissing van de Commissie tot [REDACTED] na afloop van het academiejaar 2009-2010 geweigerd tot inschrijving in het academiejaar 2010-2011.

Het beroep betreft de beslissing van studievoortgangsbewaking van 20 september 2010.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 september 2010 een intern beroep in bij Commissie tot [REDACTED] van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Commissie tot [REDACTED] op datum van 4 oktober 2010 werd het intern beroep gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat wordt toelating gegeven tot inschrijving voor het academiejaar 2010-2011 en dit onder de volgende bindende voorwaarden:

- het individueel jaarprogramma beperkt wordt tot een maximum van 21 studiepunten;
- verplicht gebruik maken van alle examenkansen;

- afwerken 2^e bachelor.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Verzoekende partij stelde bij schrijven van 28 september 2010 de Raad op de hoogte van het feit dat zij afstand doet van haar beroep.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2010/094 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 27 oktober 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen examenbeslissing van 17 september 2010. Zij betwist ook de weigering tot inschrijving voor het lopende academiejaar.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2008-2009 en 2009-2010 ingeschreven in het eerste studietraject van de professionele bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 september 2010 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '*Burgerlijk en handels en economisch recht*' waarop zij een 9/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stuurde op datum van 20 september 2010 een e-mailbericht aan het departement waarbij zij een klacht wenste neer te leggen over het door haar behaalde examenresultaat op het opleidingsonderdeel '*Burgerlijk en handels en economisch recht*'.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De Raad dient eerst ambtshalve na te gaan of de verzoekende partij een intern beroep heeft ingesteld.

Verzoekende partij heeft bij e-mail van 20 september 2010 gericht aan het departement een klacht verwoord over het opleidingsonderdeel opleidingsonderdeel '*Burgerlijk en handels en economisch recht*' waarop zij een 9/20 behaalde.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij heeft nagelaten de interne procedure uit te putten.

De examenresultaten van de tweede zitting werden bekendgemaakt op 17 september 2010. Het puntenbriefje maakt melding van de interne beroepsmogelijkheden:

'Wanneer je oordeelt dat er onregelmatigheden opgetreden zijn bij een voor jou ongunstige examenbeslissing/studievoortgangbeslissing kan je bij de interne beroepscommissie van de klacht indienen (zie art. van OER 2009-2010 op <http://www.....>).

Je stelt daartoe een verzoek tot heroverweging van de beslissing in binnen een vervalttermijn van 5 kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop de beslissing aan jou wordt bekendgemaakt. Je stuurt je gemotiveerde klacht aangetekend naar de algemeen directeur (de datum van de poststempel geldt als bewijs) of geeft hem in tweevoud af op het secretariaat van de algemeen directeur, te Tevens bezorgt de student een kopie van het dossier aan het departementshoofd.

Na uitputting van de interne beroepsprocedure kan je desgevallend beroep instellen bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen (zie webpagina <http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/raad/>).

Verwerende partij stelt dat een eenvoudig mailbericht, bovendien gericht aan het departement en niet aan de Algemeen directeur, niet beantwoordt aan deze vereisten.

2. Beoordeling door de Raad

Het instellen van een intern beroep is een voorwaarde voor het instellen van een verder beroep bij de Raad. Dit volgt uit de samenlezing van de Artikelen II.24 en II. 13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Onderwijsdecreet XIX^[2] heeft ervoor gezorgd dat instellingen vanaf 1 september 2009 ook op de initiële beslissing moeten voorzien in de vermelding van beroepsmogelijkheden en modaliteiten om te voorkomen dat studenten gezien de zeer korte beroepstermijn dit niet tijdig en niet volgens de voorschriften zouden doen.

In casu kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de op het puntenbriefje weergegeven beroepsmodaliteiten niet werden opgevolgd door de verzoekende partij, en dat derhalve moet worden vastgesteld dat het intern beroep niet regelmatig werd ingesteld en uitgeput.

Wat betreft de weigering tot inschrijving stelt de Raad vast dat geen bewijs voorligt dat de inschrijving werd geweigerd en nog minder dat een intern beroep zou zijn ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbepaling van 17 september 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX , *B.S.* 28 augustus 2009.

Rolnr. 2010/095 - 29 oktober 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 29 september 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie Master in de beeldende kunst van 28 september 2010 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de master in de beeldende kunst.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 25 juni 2010 voor het opleidingsonderdeel Masterproject Schilderkunst.

Verzoekende partij behaalde voor alle opleidingsonderdelen van het studietraject een creditbewijs met uitzondering van het opleidingsonderdeel 'Masterproject Schilderkunst' waarop zij een score van 9/20 behaalde. Zij diende het opleidingsonderdeel te hernemen in een later academiejaar.

In tegenspraak met de goede resultaten die zij behaalde werd haar een niet-bindend studieadvies gegeven met de vraag om zich te bezinnen over haar studiekeuze/studievoortgang.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2010 een eerste intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 6 juli 2010 werd het intern beroep gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

" Gezien:

- De klacht een niet akkoord gaan inhoudt met de beoordeling van het opleidingsonderdeel 1. Masterproject Schilderkunst;*
- De studiegids aangeeft dat er verschillende toonmomenten worden georganiseerd en hiervan geen bewijzen worden aangereikt;*
- Geen richtinggevende evaluatie, zoals door de studiegids voorzien te organiseren op het einde van het eerste semester, kon worden aangereikt;*
- Geen ondertekende verslagen werden neergelegd.*

De klacht ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Gezien de decretale vakantieperiode stelde de algemeen directeur, handelend als intern beroepsorgaan, het volgende:

" Het dossier wordt conform artikel Algemene Onderwijsregeling onmiddellijk teruggestuurd naar de Voorzitter van de examencommissie die verplicht wordt een nieuwe examencommissie samen te roepen die gelet op de decretale vakantieperiode voor het onderwijzend personeel uiterlijk in de week van 23 augustus 2010 een nieuwe beslissing neemt."

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2010 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

De zaak werd op 12 augustus 2010 naar de rol werd verwezen in afwachting van een nieuwe definitieve beslissing van de examencommissie die de interne beroepsprocedure heeft afgerond.

3.5. Op 25 augustus 2010 heeft de voorzitter van de examencommissie de verwerende partij een definitieve beslissing genomen waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard. Het cijfer voor het opleidingsonderdeel masterproject werd definitief vastgesteld op 9/20.

" De studente heeft klacht ingediend bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangbeslissingen. De examencommissie, samengekomen op 24 augustus 2010, om 10 uur, heeft een onderzoek ingesteld naar de vermelde klacht.

Met betrekking tot de bewijsvoering over de toonmomenten en de evaluaties is de commissie van oordeel dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn van communicatie met de studente, zowel de tussentijdse als de eindevaluaties worden gestaafd met ondertekende documenten.

De examencommissie heeft met betrekking tot het opleidingsonderdeel master project kennis genomen van de ondertekende juryverslagen.

Afgaande op de argumenten en de beoordelingscriteria alsook de kwalitatieve samenstelling van de interne en externe jury oordeelt de examencommissie dat de quoteringscorrectie is."

3.6. Bij aangetekend schrijven van 30 augustus 2010 heeft verzoekende partij gevraagd om de procedure verder te hervatten en te gronde te behandelen.

Op een zitting van 20 september 2010^[1] werd de zaak ten gronde behandeld.

De Raad stelde dat het eerste onderdeel van het enige middel gegrond is:

'Wat het eerste onderdeel betreft stelt de verwerende partij terecht dat het opleidingsonderdeel debiteerbaar is. Dat blijkt uit de studiegids (stuk 15 van de verwerende partij), en is de uitvoering van artikel, derde hoofdgedachtestreepje, vijfde deelgedachtestreepje, van de Algemene Onderwijsregeling van de verwerende partij, dat oplegt dat de studiegids onder meer vermeldt of het resultaat van een opleidingsonderdeel debiteerbaar is. Dat een negatieve evaluatie van een opleidingsonderdeel debiteerbaar is, wil zeggen dat een student ondanks deze negatieve evaluatie in principe toch geslaagd kan worden verklaard als de voorwaarden die het examenreglement van de betrokken onderwijsinstelling heeft vastgelegd, vervuld zijn. Voor wat betreft de verwerende partij zijn daarvoor relevant artikel van Algemene Onderwijsregeling dat bepaalt dat de departementsraad de deliberatieprocedure en -criteria vastlegt, en artikel dat bepaalt dat het proces-verbaal van de examencommissie per student onder meer de gebruikte deliberatiecriteria vermeldt.

In de voorliggende zaak heeft de departementsraad nopens de te hanteren deliberatiecriteria een aantal bepalingen aangenomen onder meer dat een tekort slechts betrekking kan hebben op een opleidingsonderdeel dat meer dan 15 studiepunten telt. Het opleidingsonderdeel masterproef schilderkunst telt 30 studiepunten en is dus volgens deze bepaling niet debiteerbaar. Daarmee komt het deliberatiecriterium van het departement in strijd met de bepaling uit de studiegids dat het opleidingsonderdeel debiteerbaar is. Om de vermelding uit de studiegids dat het opleidingsonderdeel debiteerbaar is zin te geven, moet geconcludeerd worden dat het Departementaal deliberatiecriterium dat deliberatie voor een tekort van dit opleidingsonderdeel uitsluit, onwettelijk is'.

Verwerende partij diende uiterlijk op 30 september 2010 een nieuwe beslissing te nemen waarbij zij rekening zal houden met hetgeen de Raad gesteld heeft bij de bespreking van het eerste onderdeel van het eerste middel.

3.7. De examencommissie is in opvolging van het besluit van de Raad opnieuw samengekomen op 28 september 2010 en verklaarde verzoekende partij opnieuw niet geslaagd.

met de volgende motivatie:
"...Aangezien het opleidingsonderdeel Masterproject in uitvoering van deze beslissing in principe debiteerbaar is, beraadslaat de examencommissie over het geheel van de behaalde resultaten van de betrokken student. Ondanks haar goede resultaten voor de theoretische opleidingsonderdelen, concludeert de commissie aan de hand van de vereiste mastercompetenties, dat het artistieke niveau ontoereikend is.

Op het vlak van de volgende competenties heeft de student niet het niveau van de eindcompetenties van de masteropleiding behaald,

·De student(e)

- verdiept zijn inzicht in de door hem gevolgde weg analyseert zijn mogelijkheden en maakt keuzes*

- *is geïnteresseerd in en geïnformeerd over de actuele beeldende kunst en is in staat de evoluties binnen het artistieke veld van de beeldende kunst te volgen en te interpreteren*
- *kan zijn werk situeren binnen een hedendaagse maatschappelijke en artistieke context*
- *is in staat om zelfstandig, planmatig en doelgericht aan een eigen project gestalte te geven*
- *werkt vanuit een bepaald concept(project) in functie van een presentatie of serie*
- *is zelfkritisch en kan selecteren binnen zijn werk*

De examencommissie oordeelt dat de student niet geslaagd is"

3.8. Bij aangetekend schrijven diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft conform met artikel II. 22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[2] terecht rechtstreeks tegen de beslissing van 28 september 2010, genomen in uitvoering van het besluit R. Stvb. nr. 2010/ 056, een beroep ingesteld bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing van 28 september 2010. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 29 september 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2010.

Het beroep van 4 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de formele motiveringsplicht zoals opgenomen in de wet van 29 juli 1991.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing geen enkele concrete of specifieke motivering bevat die verzoekende partij moet toestaan om de beweegreden van de examencommissie te kunnen achterhalen, laat staan te begrijpen.

De motivering is louter herleid tot een loutere stijlclausule:

'Ondanks haar goede resultaten voor de theoretische opleidingsonderdelen, concludeert de commissie aan de hand van de vereiste mastercompetenties, dat het artistieke niveau ontoereikend is.'

Conform met het besluit van de Raad dient verwerende partij de bepalingen van de algemene gids toe te passen, op grond waarvan een tekort op het opleidingsonderdeel Masterproject Schilderkunst delibereerbaar is.

Dit betekent bijgevolg dat een student die voor dit opleidingsonderdeel niet geslaagd is, geen afdwingbaar recht kan doen gelden om voor de opleiding geslaagd te worden verklaard maar evenmin dat een dergelijke beslissing uitgesloten is, en dat het aan de verwerende partij is in voorkomend geval om concreet te motiveren waarom een student toch niet geslaagd wordt verklaard.

Volgens de studiegids is elk tekort op het betreffende opleidingsonderdeel delibereerbaar. Er wordt geen grens gelegd. Bijgevolg dient de verwerende partij des te nauwkeuriger en concreter te motiveren waarom niet gedelibereerd wordt in het licht van het feit dat de verzoekende partij het kleinst mogelijke tekort behaalde (9/20) en voor alle andere opleidingsonderdelen een credit.

Verzoekende partij stelt dat gezien de beslissing van de examencommissie betrekking heeft op het verwerven van de competenties van de gehele masteropleiding, mogen de andere resultaten van verzoekende partij (waaronder een 16, een 15 en een 14) niet buiten beschouwing blijven.

De bestreden beslissing komt er niet toe te duiden waarom het 'artistieke niveau' ontoereikend zou zijn. De loutere vermelding van de eindcompetenties, zonder enige nadere uiteenzetting waarom of in welke mate zij niet werden bereikt, biedt evenmin zicht op de motieven. Aldus de studiegids zijn er nog andere competenties waarvan gezien de beslissing hieromtrent niets vermeld mag aangenomen worden dat deze wel zijn bereikt door de verzoekende partij.

De bestreden beslissing geeft minstens de indruk het geheel van de examenresultaten in ogenschouw werden genomen maar de facto wordt enkele gesteund op het tekort op één opleidingsonderdeel. Tegelijk wordt de indruk gewekt dat het gezag van gewijsde van het besluit van de Raad wordt geschonden.

Alleszins betreurt verzoekende partij het gebrek aan ernst en zorgvuldigheid. Gezien de voorgaande procedure mag verwacht worden dat zij de besluiten van de Raad en de motiveringsplicht ernstig neemt.

Verwerende partij stelt dat de motivatie van de bestreden beslissing omstandig en deugdelijk is.

Zoals uit de studiegids blijkt, is de masterproef een onderscheiden en essentieel opleidingsonderdeel dat de masteropleiding afsluit.

Wil de student zijn of haar diploma behalen, dan dient hij of zij over een aantal welomschreven eindcompetenties te beschikken.

Deze worden niet noodzakelijk allemaal bekomen door het behalen van credits voor de andere theoretische opleidingsonderdelen, waarvoor verzoekende partij wel goede resultaten behaalde.

Dat deze andere opleidingsonderdelen los staan van de masterproef werd ten andere terecht bevestigd door het eerder besluit van 20 september 2010 van de Raad bij de afwijzing van het tweede onderdeel van het toenmalig eerste middel.

Het opleidingsonderdeel "ondersteunend onderzoek schilderkunst" is een ander opleidingsonderdeel dan "masterproject schilderkunst" en vormt hier geen cluster mee, noch kan het een correctie aanbrengen op een ander opleidingsonderdeel (lees: het masterproject), temeer hier andere docenten in les geven.

Verwerende partij verwijst naar het besluit van de Raad:

" Uit de studiegids blijkt duidelijk dat het masterproject "schilderkunst" een zelfstandig opleidingsonderdeel is, dat apart geëvalueerd wordt. Uit geen van de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken blijkt dat het samen met het opleidingsonderdeel Ondersteunend onderzoek schilderkunst zou moeten worden samengesteld voor een globale evaluatie."

In het huidige laatste verzoekschrift is dit nochtans precies het (enige) argument om de motivering als onvoldoende af te doen, namelijk dat verzoekende partij op de andere opleidingsonderdelen wel goede resultaten behaalde, en dit een invloed zou moeten hebben op de score, behaald op de masterproef, en het delibereren ervan.

Ten onrechte dus. In de bestreden beslissing bestaat de motivering er na deliberatie over het behaalde resultaat precies in dat verzoekende partij in haar masterproef de expliciet opgesomde competenties niet heeft gehaald, en haar het diploma om die reden kan worden verleend.

Het volgen van de redenering van verzoekende partij zou de discretionaire bevoegdheid van de juryleden en het belang van de masterproef, een zelfstandig werk dat inzicht vergt, volledig uithollen.

Door te oordelen dat de examencommissie het gezag van de eerder door de Raad genomen beslissingen noodzakelijkerwijze geschonden zou hebben doordat zij, ondanks een uitvoerige motivering, en ondanks deliberatie, verzoekende partij toch niet geslaagd verklaarde, zou de Raad zijn oordeel zonder meer in de plaats stellen van deze examencommissie.

Het afleveren van diploma's met vermelding van de competenties is maatschappelijk al te relevant. Het is met die bezorgdheid voor ogen dat de examencommissie opnieuw beraadslaagd heeft en geoordeeld heeft dat de student bepaalde relevante competenties niet heeft behaald en dus geen diploma kan worden verleend.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij stelt terecht dat de vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort.

De Raad stelt vast dat de examencommissie zich ertoe beperkt een reeks eindcompetenties, zoals die in de studiegids geformuleerd zijn, letterlijk over te nemen en zonder verdere toevoeging te stellen dat die competenties niet behaald zijn.

Ook al kan er begrip voor worden opgebracht dat de motivering van de evaluatie van een artistieke prestatie niet gemakkelijk is, een loutere affirmatie dat de competenties niet bereikt zijn is onvoldoende.

En ook al is het betrokken opleidingsonderdeel een zelfstandig en belangrijk opleidingsonderdeel, bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon) dient de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 september 2010 van de examencommissie wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 30 november 2010 een nieuwe beslissing waarbij zij rekening zal houden met hetgeen de Raad heeft overwogen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat.

Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 oktober 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]R.stvb.nr.2010/ 056

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 4 november 2010

Rolnr. 2010/085 - 4 november 2010

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 oktober 2010.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 23 juni 2010 van de rector waarbij zijn verzoek tot teruggave van het leerkrediet niet wordt ingewilligd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste opleidingstraject van de bachelor in de

3.2. Verzoekende partij vroeg bij schrijven van 27 mei 2010 gericht aan de studenten administratie om haar volledige initiële leerkrediet terug te krijgen, nu het verlies ervan het gevolg is van zware gezondheidsproblemen.

Verzoekende partij behaalde in het academiejaar geen enkel studiepunt. Huidig academiejaar behaalde zij wel 42 studiepunten, die gezien het de eerste 60 studiepunten betreft, dubbel bij het saldo van het leerkrediet worden gevoegd.

3.3. Bij beslissing op datum van 23 juni 2010 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard.

De rector stelde dat het ontoereikend leerkrediet geen gevolg is van materiële vergissingen, maar van onvoldoende studievoortgang. De inschrijvingen zijn op reguliere wijze tot stand gekomen en de verzoekende partij behaalde onvoldoende creditbewijzen voor de opleidingsonderdelen die behoorden tot haar curriculum.

Verzoekende partij werd doorverwezen naar het departement onderwijs. De rector wees haar eveneens op de mogelijkheid om in beroep te gaan bij de Raad.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing is ongetwijfeld een beslissing in de zin van artikel 113quater van het Structuurdecreet, beslissing die op grond van artikel II.2.15, derde lid van het Aanvullingsdecreet^[1] aangevochten kan worden bij de Raad en die bovendien niet als een studievoortgangsbepaling worden beschouwd waarvoor op grond van artikel II.1, 15bis van het genoemde Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad pas mogelijk is na uitputting van een interne beroepsprocedure^[2].

De Raad dient evenwel vast te stellen dat artikel V.32 van het onderwijsdecreet XX van 9 juli 2010 in artikel 47 van Financieringsdecreet van 14 maart 2008 een derde paragraaf toevoegt, die luidt als volgt:

« § 3. Een student die meent zich te bevinden in een overmachtsituatie, waardoor hij niet kan of kon deelnemen aan alle of een gedeelte van de examens voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij in een academiejaar studiepunten opgenomen heeft, en waardoor hij meent in aanmerking te komen voor een wijziging van de stand van zijn leerkrediet, moet in eerste instantie een beroep doen op de maatregelen die voorzien zijn in de examenregeling van zijn instelling in uitvoering van artikel 78, 11°, van het Structuurdecreet.

Als de instelling tot het besluit komt dat het onmogelijk is om tot een regeling te komen die niet bij voorbaat tot een verlies van leerkrediet leidt, dan maakt de instelling op verzoek van de student haar besluit, met de nodige overtuigingsstukken, binnen een termijn van 15 kalenderdagen, over aan de Vlaamse Regering. Deze termijn gaat in op de dag na deze waarop de instelling tot haar besluit is gekomen.

De Vlaamse Regering neemt binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen na de dag van ontvangst van het besluit een beslissing over het dossier. Als de Vlaamse Regering concludeert dat de student zich inderdaad in een situatie van overmacht bevond en het in het tweede lid bedoelde besluit van de instelling geheel of gedeeltelijk gegrond is, beslist de Vlaamse Regering om de studiepunten verbonden aan de opleidingsonderdelen waarvoor geen gepaste regeling mogelijk blijkt, opnieuw toe te voegen aan het leerkrediet van de student. De instelling kan in geen enkel geval eigenmachtig en zonder beslissing van de Vlaamse Regering de stand van het leerkrediet van een student wijzigen omwille van een overmachtsituatie. ».

Die bepaling is blijkens artikel V.37 in werking getreden op 1 september 2010.

Hoewel daaruit niet onomstotelijk blijkt dat de Raad niet meer bevoegd zou zijn op grond van het niet opgeheven artikel 113quater van het Structuurdecreet, moet op zijn minst worden aangenomen dat de student die meent dat hij omwille van overmacht aanspraak kan maken op het behoud van zijn of haar leerkrediet, sedert 1 september 2010 beschikt over een georganiseerd administratief beroep bij de Vlaamse regering.

Het blijkt niet dat de verzoekende partij dit beroep heeft ingesteld, dit terwijl moet worden vastgesteld dat zij op 27 september 2010, en dus na de inwerkingtreding van voornoemd artikel V.32, het beroep bij de Raad heeft ingediend.

In het licht van de voorgaande vaststellingen kan de Raad niet anders besluiten dan dat het beroep niet ontvankelijk is, ook al zijn de omstandigheden die de verzoekende partij aanvoert om de overmacht aan te tonen op zichzelf zeer overtuigend.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de verzoekende partij niet ontvankelijk is.

De beslissing van de rector van 23 juni 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet.

Rolnr. 2010/091 - 4 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] behandeld op de openbare zitting van 4 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 21 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 28 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2007-2008 reeds ingeschreven bij de verwerende partij. Zij was niet geslaagd door drie tekorten voor de opleidingsonderdelen "[REDACTED]", "[REDACTED]" en de Masterproef. In september was zij opnieuw niet geslaagd voor o.a. de Masterproef. In het academiejaar 2008-2009 was zij niet ingeschreven.

Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste jaar master in de verpleeg- en vroedkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 21 september 2010 voor het opleidingsonderdeel Masterproef.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2010 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie, waarbij de verzoekende partij werd gehoord, op datum van 28 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De tekortkomingen van de masterproef worden vooraf ten gronde inhoudelijk besproken en als volgt samengevat:

- voor het kwalitatief deel ontbreekt een beschrijving van de onderzoeksmethode*
- voor het kwantitief deel ontbreekt een beschrijving van onderzoeksdesign en onderzoeksmethoden*
- de verwerking van de gegevens is ondermaats*
- de besluiten worden niet ondersteund door de gegevens*
- er zijn veel redactionele slordigheden in de tekst*

De commissie benadrukt ook dat het protocol en de presentatie afzonderlijke onderwijsonderdelen zijn. De commissie benadrukt dat tussentijdse waarderingen door de promotor enkel informatief zijn. Bij discrepantie tussen opinie van promotor en titularis wordt overleg gepleegd teneinde een consensus te bereiken...

In de mondelinge toelichting door de student herhaalt ze de elementen van haar brief. Er worden geen nieuwe inhoudelijke elementen aangebracht..."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 september 2010. De beslissing werd op 28 september 2010 genomen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 28 september 2010. Verzoekende partij heeft op 29 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2010.

Het beroep van 4 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de promotor de kwaliteit van het onderzoek en het niveau van de masterproef controleert en garandeert. In onderhavig geval heeft Prof. [REDACTED] de verzoekende partij bijgestaan bij haar masterproef. Zij heeft rekening gehouden met de opmerkingen. Prof. [REDACTED] gaf een gunstig advies om haar masterproef in te dienen in de eerste zitting.

Verzoekende partij werpt op dat zij voor haar masterproef een score van 12/20 kreeg doch dat zij in totaal slechts een score van 8/20 had, wat wil zeggen dat de tweede lezer, Prof. [REDACTED], haar een score zou hebben gegeven van 6/20. In een e-mail van haar promotor laat deze duidelijk zijn ongenoegen verstaan:

"Ik heb alvast contact opgenomen met Prof. [REDACTED]. Eventueel moet je een advocaat contacteren, omdat dit onaanvaardbaar is."

Verzoekende partij merkt op dat Prof. [REDACTED] haar adviseerde om de commentaren nogmaals door te nemen en te herwerken zodat het zeker haalbaar zou zijn te slagen voor de tweede examenperiode. Hieruit blijkt overduidelijk dat haar promotor, Prof. Dr. [REDACTED], zelf niet begrijpt waarom de verzoekende partij niet geslaagd is. De verantwoordelijkheid ligt dus niet bij de verzoekende partij, maar wel bij Prof. [REDACTED]. Verzoekende partij werd dan ook oneerlijk behandeld.

Verwerende partij stelt dat zij met nadruk wenst te wijzen op het feit dat de verzoekende partij nooit inzage heeft gevraagd van het administratief dossier, niet alvorens beroep in te stellen en niet vooraleer het extern beroep bij de Raad in te stellen. Na dit te hebben verzuimd kan de verzoekende partij thans in de nota van wederantwoord geen nieuwe middelen meer opwerpen.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij geen enkel duidelijk middel ten aanzien van de bestreden beslissing ontwikkelt met uitzondering van de rechten van verdediging. Verwerende partij kan dan ook geen enkel nuttig verweer voeren zodat deze vaststelling volstaat om het beroep voor het overige onontvankelijk te verklaren op grond van de exceptio obscuri libelli.

Ondergeschikt antwoordt de verwerende partij dat wat de rol van de promotor betreft, moet worden opgemerkt dat diens begeleidende opdracht er geenszins aan in de weg staat dat de Masterproef niet uitsluitend door de promotor wordt beoordeeld. Verzoekende partij kreeg van haar promotor een quoterings van 12/20 zodat zij niet kan voorhouden te zijn verschalkt door de opmerkingen en de suggesties van de promotor in de loop van het academiejahr.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ten onrechte de hand van Prof. [REDACTED] in de uiteindelijke beoordeling ziet. Verwerende partij brengt daarbij in herinnering dat de verzoekende partij in de eerste zitting van meerdere docenten een 8/20 kreeg, en dat in de tweede zitting de promotor zowel als Prof. [REDACTED] een lagere quoterings gaven dan in de eerste zitting.

Verwerende partij antwoordt dat moet worden ontkend dat Prof. [REDACTED] op een bevooroordeelde of niet-objectieve wijze zou hebben gequoteerd. Dit moge blijken uit het feit dat:

- tijdens de eerste zitting, twee van de drie andere beoordelaren net zoals Prof. [REDACTED] een quotering van 8/20 hebben gegeven, dewelke door verzoekende partij nooit zijn betwist;

- tijdens de tweede zitting, dr. [REDACTED] een lagere beoordeling heeft gegeven dan prof. [REDACTED], en verzoekende partij aan dr. [REDACTED] geen bevooroordeeldheid verwijt. Er is dan ook geen enkele indicatie dat de beoordeling niet correct zou zijn verlopen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij stelt dat het beroep geen zodanig geformuleerde klachten bevat dat zij daarop verweer kan voeren.

Ook al konden de klachten duidelijker geformuleerd zijn geweest, de Raad begrijpt die toch als, in een eerste middel, een betwisting van de motivering van de bestreden beslissing en als een beroep op het rechtszekerheidsbeginsel. De verwerende partij heeft alleszins een in dat verband nuttig verweer kunnen voeren.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de prestaties van de verzoekende partij door haar promotor steeds positief werden beoordeeld, maar voorts dat deze positieve beoordeling niet gemotiveerd werd, dit terwijl de evaluaties van de twee andere examinatoren niet alleen negatief waren, maar die negatieve evaluaties ook uitvoerig gemotiveerd werden.

De verzoekende partij brengt wel kritiek uit op de werkwijze van een van de andere examinatoren, maar die kritiek is van algemene aard, wordt niet onderbouwd en leidt niet tot de conclusie dat haar evaluatie onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zou zijn.

De verzoekende partij wijst nog op de rol van de promotor, maar die rol garandeert natuurlijk geenszins dat de prestatie van de student per definitie voldoende moet zijn, het is per slot van rekening de student zelf die instaat voor zijn prestatie.

In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij ook de evaluatiecriteria ter discussie. Daardoor poogt zij op niet ontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan het middel te geven.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de rechten van de verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar rechten van verdediging geschonden zijn. De verzoekende partij zou gehoord worden tijdens de buitengewone zitting van de examencommissie doch dit was louter 'schijn' aangezien de beslissing reeds genomen was alvorens zij gehoord werd. Nu plots werd de "methodologie" aangegeven als reden terwijl dit nooit tevoren ter sprake was gekomen.

Verwerende partij antwoordt dat dit middel niet gegrond is. Uit niets blijkt dat de beslissing ten aanzien van het intern beroep reeds zou zijn genomen vooraleer de verzoekende partij haar standpunt heeft kunnen uiteenzetten. Het verslag van de bijzondere zitting van de examencommissie op 28 september 2010 vermeldt duidelijk de chronologie van de bijeenkomst: de brief met verzoek tot heroverweging wordt voorgelezen, de leden van de

examencommissie worden ingelicht over de tekortkomingen van de masterproef zoals zij tot de bestreden beoordeling hebben geleid, in de bespreking worden de bovenstaande elementen toegelicht, de commissie stelt vast dat er geen nieuwe elementen aanwezig zijn en deelt dit mee aan de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft gehad om haar middelen zowel schriftelijk als mondeling voor te brengen. De rechten van de verdediging werden niet geschonden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij ontkent niet dat zij gehoord werd door de examencommissie en dat zij haar standpunt heeft kunnen uiteenzetten. Zij stelt wel dat de beslissing al genomen was, zodat het horen in de praktijk geen nut meer had, maar die bewering wordt niet onderbouwd en uit het proces-verbaal blijkt dat de student eerst gehoord werd en de beslissing daarna genomen werd.

Het middel mist feitelijke grondslag.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 21 september 2010 en de beslissing van 28 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/093 - 4 november 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 november 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 14 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de opleiding Office Management. Zij volgt een individueel traject en heeft een creditcontract.

3.2. De examencommissie besliste voor het tweede programmajaar op 14 september 2010 dat voor het opleidingsonderdeel bedrijfscommunicatie opnieuw examen moet afgelegd worden. Op dezelfde dag besliste de examencommissie voor het derde jaar dat voor de drie opleidingsonderdelen waarvoor geen credit werd behaald, opnieuw examen dient te worden afgelegd.

3.3. Verzoekende partij stelt in haar beroep dat zij op een niet genoemde datum intern beroep heeft ingesteld bij de verwerende partij, intern beroep waarop zij nog geen antwoord ontvangen heeft.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat bij gebreke aan het uitputten van de interne beroepsprocedure, het beroep onontvankelijk is. Krachtens artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet^[1] kan de Raad slechts gevat worden met een beroep tegen een studievoortgangsbepaling indien de betrokkene voorafgaand het intern beroep heeft uitgeput. Het is vaste rechtspraak van de Raad dat een extern beroep bij de Raad onontvankelijk moet worden verklaard wanneer het intern beroep niet op ontvankelijke wijze wordt ingesteld.

De verzoekende partij houdt in haar verzoekschrift voor dat zij tegen de thans bestreden bepaling een intern beroep heeft ingesteld, maar die bewering wordt door geen enkel stuk gestaafd, en de verwerende partij stelt dat haar geen dergelijk intern beroep bekend is.

Terzake wijst de verwerende partij erop dat het decreet de organisatie van de interne beroepsprocedure aan de hoger onderwijsinstelling heeft overgelaten en dat het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij met betrekking tot het intern beroep voorschrijft dat een verzoek tot heroverweging schriftelijk en met redenen omkleed moet worden ingediend bij de voorzitter van de interne beroepscommissie.

1.2 Beoordeling door de Raad over de ontvankelijkheid

Daar geen bewijs voorligt dat de verzoekende partij een intern beroep heeft ingesteld tegen de betwiste examenbeslissing is het beroep bij de Raad niet ontvankelijk.

4.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De examenbeslissing van 14 september 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/096 en 2010/129 - 4 november 2010

Inzake [REDACTED]

Wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te, advocaat te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED] en [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zittingen van 27 oktober 2010 en 9 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op de verzoekschriften, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

De verzoekende partij vraagt in haar eerste verzoekschrift met datum van 7 oktober 2010:

- de vernietiging van de laattijdige weigering door de Vaste Commissie van Beroep ([REDACTED]) van de [REDACTED], tot aanvaarding van het intern beroep van 17 september 2010 tegen het overzichtsrapport houdende de mededeling van de examenresultaten van de septemberzitting 2009-2010 voor het opleidingsonderdeel MO IV, overzichtsrapport dat online ter beschikking werd gesteld op maandag 13 september 2010 om 8u.

- de vernietiging van de beslissing van de (beperkte) examencommissie van de opleiding bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing, van 21 september 2010, die na intern beroep de beslissing van de examencommissie van 10 september 2010 bevestigt.

- de vernietiging van het overzichtsrapport houdende de mededeling van de examenresultaten van de septemberzitting voor het opleidingsonderdeel MO IV, zoals online ter beschikking gesteld op maandag 13 september 2010 om 8u.

De verzoekende partij vraagt in haar tweede verzoekschrift d.d. van 26 oktober 2010 de vernietiging van:

'de stilzwijgende weigering door de vaste commissie van beroep van de [REDACTED], zonder datum, tot aanvaarding van het intern beroep van 07 oktober 2010 tegen de beslissing van de (beperkte) examencommissie van de opleiding professionele bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing, van 21 september 2010, die na intern beroep de beslissing van dezelfde examencommissie van 10 september 2010 bevestigt, die het resultaat voor het deel van het opleidingsonderdeel Marktonderzoek IV (hierna MO IV) vaststelt op 6/20, beslissing waarvan de verzoekende partij zegt kennis genomen te hebben bij e-mail van 04 oktober 2010 om 22u47 van [REDACTED], opleidingsverantwoordelijke van het departement [REDACTED] van de [REDACTED].

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de professionele bachelor Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing.

Zij was tevens ingeschreven voor een aantal opleidingsonderdelen in de afstudeerrichting 'Rechtspraak', volgens een creditcontract. Deze opleidingsonderdelen maken geen voorwerp uit van voorliggend beroep.

Op 10 september 2010 besliste de bevoegde examencommissie voor het geheel van de opleiding afstudeerrichting Marketing dat de verzoekende partij voor het te hernemen OOD MO IV 8/20 behaalt. Uit het overzichtsrapport blijkt dat er voor het deel van het opleidingsonderdeel Databasemarketing 12/20 werd behaald en voor het deel MO IV 6/20. Dit laatste deel van het betreffende opleidingsonderdeel maakt het voorwerp uit van voorliggend beroep. Deze beslissing werd online meegedeeld op 13 september 2010 zodat deze beslissing op dat ogenblik aan de verzoekende partij ter kennis is gesteld.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2010 een intern beroep in bij de Vaste commissie voor beroep ([REDACTED]). Op diezelfde datum werd het intern beroep voor ontvangst bevestigd.

3.3. Op 21 september 2010 heeft de examencommissie op verzoek van de [REDACTED] een nieuwe beslissing genomen. Ter zitting verklaart de raadsman van de verwerende partij dat het gaat om een mondelinge tussenbeslissing tot heroverweging.

De examencommissie na heroverweging, bevestigt op 21 september 2010 de eerst genomen beslissing van 10 september 2010 die stelde dat:

'Het opleidingsonderdeel 'Marktonderzoek IV' moet hernomen worden. Zij behaalt 8/20. De motivering is als volgt:

'De commissie laat haar niet slagen omwille van een teveel aan tolereerbare tekorten (vijf teveel) en aangezien het hier een hoofdvak betreft, waarvoor de studente in het verleden al veel toleranties heeft opgenomen. Voor het deel van het opleidingsonderdeel MO IV haalde de studente slechts 6/20 (eigenlijk 5/20, maar het hoogste punt werd toegekend).'

In de beslissing van de examencommissie van 21 september 2010, zoals die blijkt uit het proces-verbaal van de beperkte examencommissie, wordt wat volgt gesteld:

"Op aanraden van het werd de examencommissie opnieuw bijeen geroepen om opnieuw te beraadslagen over het resultaat van De commissie blijft bij haar standpunt van 10 september 2010. Er zijn geen bijkomende argumenten om tot een ander besluit te komen. Zie argumentatie van het PV van 10 september."

Ter zitting verklaart de raadsman van de verwerende partij dat de beslissing van de examencommissie van 21 september 2010 te beschouwen is als de eindbeslissing in het kader van het interne beroep.

De eindbeslissing van de examencommissie van 21 september 2010, aldus genomen na heroverweging, werd per e-mail van 4 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt. Bij deze examenbeslissing is een document gevoegd, niet gedateerd noch ondertekend en zonder dispositief, getiteld ".....–, Intern beroep 17 september 2010 tegen overzichtsrapport 3MKE 13 september 2010" waarin het ongegrond zijn van de middelen van het intern beroep worden onderzocht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Deze zaak werd door de Raad geregistreerd onder het rolnummer R. Stvb. nr. 2010/096 en op datum van 27 oktober 2010 in voortzetting geplaatst.

De Raad besliste dat:

'Aangezien de verzoekende partij ter zitting meldt dat zij een nieuw verzoekschrift naar de Raad heeft opgestuurd,

Aangezien de Raad nog geen kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het nieuwe verzoekschrift,

Aangezien beide partijen om proceseconomische redenen zich akkoord hebben verklaard om huidige procedure in voortzetting te stellen, beslist de Raad dit verzoek tot voortzetting in te willigen.'

Verzoekende partij vraagt ter zitting van 27 oktober 2010 dat stuk 5, neergelegd door de verzoekende partij als beslissing op intern beroep van de wordt beschouwd. De verwerende partij gaat daarmee akkoord.

3.5. Tijdens de zitting van 27 oktober 2010 was gebleken dat de verzoekende partij, nu zij in het ongewisse bleef, naar haar oordeel over de uitkomst van de interne beroepsprocedure een nieuw intern beroep heeft aangespannen en op 26 oktober 2010 een nieuw verzoekschrift bij de Raad had ingediend gericht tegen de beslissing van de examencommissie van 21 september 2010.

Dit intern beroep dateert van 7 oktober 2010 en gaf aanleiding tot de bestreden stilzwijgende beslissing.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het *eerste intern beroep* d.d. 17 september 2010 regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 september 2010 en derhalve eindigt op 2 oktober 2010. De beslissing werd tijdig genomen maar pas op 4 oktober 2010 en derhalve laattijdig per aangetekende schrijven ter kennis gebracht^[2].

Verzoekende partij heeft *een tweede intern beroep* ingesteld op datum van 7 oktober 2010 tegen de beslissing van 21 september 2010 haar meegedeeld op 4 oktober 2010.

De verwerende partij heeft dit intern beroep stilzwijgend afgewezen.

2 Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende *een eerste verzoekschrift* in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2010. Gezien de beroepstermijn van 15 kalenderdagen eindigt op 2 oktober 2010 begint de vervaltermijn van vijf kalenderdagen om een extern beroep in te stellen bij de Raad te lopen vanaf 3 oktober 2010.

Het beroep van 7 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen op intern beroep ingesteld.

Verzoekende partij diende *een tweede extern beroep* in op datum van 26 oktober 2010 tegen de stilzwijgende afwijzing van het intern beroep van 7 oktober 2010. Ook dit beroep is *ratione temporis* in principe tijdig ingesteld met name bij gebreke aan een tijdige beslissing op intern beroep binnen de vijftien kalenderdagen (ingaaend op 8 oktober 2010 en eindigend op 22 oktober 2010) binnen de vijf kalenderdagen na het verstrijken van deze termijn.

3 Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het *beroep van verzoekende partij d.d. 7 oktober 2010* ontvankelijk is voor zover het de studievoortgangsbeslissing van 21 september 2010 betreft genomen in het kader van het intern beroep.

De gevraagde vernietiging van de laattijdige weigering door de en de overzichtstabel vormen op zich geen studievoortgangsbeslissingen die op grond van artikel II.1,15°bis het voorwerp kunnen uitmaken van een beroep bij de Raad.

Wat de ontvankelijkheid van *het tweede beroep van 26 oktober 2010* betreft stelt de verwerende partij ondermeer dat gezien tegen de beslissing van 21 september 2010 twee keer (een extern (d.d. 7 oktober) en een intern (d.d. 7 oktober) beroep werd ingesteld het intern beroep diende stilzwijgend te worden afgewezen omdat het niet mogelijk is om tegen eenzelfde beslissing tegelijk intern en extern beroep aan te tekenen.

Verwerende partij stelt dat de beslissing van 21 september 2010 ondubbelzinnig kadert in het intern beroep dat de verzoekende partij op 17 september 2010 tegen de beslissing van de examencommissie van 10 september 2010 (tijdig en ontvankelijk) aantekende.

Na uitputting van het intern beroep is alleen een extern beroep bij de Raad mogelijk. Het tweede intern beroep was manifest onontvankelijk, en de (stilzwijgende) afwijzing was de enige optie. In elk geval kan een manifest onontvankelijk intern beroep (van 07 oktober 2010) geen aanleiding geven tot een ontvankelijk extern beroep (van 26 oktober 2010), vermits het geen voorwerp heeft.

Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij bij het voorliggende beroep van 26 oktober 2010 in geen geval een belang heeft, vermits de Raad in de zaak R. Stvb. nr. 2010/096 ongehinderd het volledige proces van de beslissing op intern beroep tegen de aanvankelijke beslissing van de examencommissie van 10 september 2010 kan maken.

Verwerende partij benadrukt in haar antwoordnota - wat de onduidelijkheid betreft over het statuut van de beslissing van 21 september 2010 los van het debat over de precieze naleving van de procedure op intern beroep (artikel OER) alleen maar kan worden vastgesteld dat de examencommissie op 21 september 2010 niet heeft vergaderd om te beslissen over de resultaten van de examenperiode van augustus/september (artikel OER) vermits dit op

10 september 2010 is gebeurd. Uit de bekendmaking van de beslissing blijkt voldoende dat op 21 september 2010 opnieuw werd overlegd over de beslissing die de commissie op 10 september 2010 over het resultaat van verzoekende partij nam, zodat er geen andere hypothese is dan dat de de examencommissie vroeg om de beslissing van 10 september 2010 te heroverwegen.

Verzoekende partij stelt dat de initieel bestreden beslissing, al dan niet op grond van een daadwerkelijke deliberatie, een eindoordeel inhield over het niet voldoen voor een bepaald opleidingsonderdeel en gelet op de concrete omstandigheden van deze zaak, over niet slagen in een opleiding als geheel. De impliciete beslissing na intern beroep is de beslissing van 21 september 2010.

Beoordeling door de Raad

Aangezien het eerste verzoekschrift gericht tegen de eindbeslissing van 21 september 2010 ontvankelijk is en dienvolgens door de Raad wordt beschouwd als regelmatig ingesteld en als zodanig wordt behandeld, is het tweede verzoekschrift niet ontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.

Het eerste verzoekschrift is behandeld ter zitting van 27 oktober 2010 en in voortzetting gesteld op 9 november 2010.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich *in een eerste middel* op de schending van artikel II.14, al. 2 Aanvullingsdecreet 19 maart 2004, samen gelezen met artikel II.24 § 1 van het decreet. De verwerende partij heeft over het intern beroep niet binnen de termijn van 15 dagen een beslissing genomen.

Door het overschrijden van de termijn voor kennisgeving van artikel II.14, 2° lid van het Aanvullingsdecreet heeft verwerende partij haar rechten of belangen geschonden, in de mate dat zij bij de Raad geen tijdig beroep zou hebben kunnen instellen.

5.2. De verzoekende partij beroept zich *in een tweede middel* op de schending van de formele (op grond van de Wet van 29 juli 1991) en de materiële motiveringsplicht vast omdat de beslissing op intern beroep niet tijdig werd meegedeeld.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de bijzondere examencommissie van 21 september 2010 niet als motief kan gelden, omdat deze de middelen van het intern beroep niet weerlegt, en niet uitlegt waarom het resultaat voor het OOD MO IV 6/20 zou zijn, in plaats van 8/20 zoals vastgesteld bij beslissing van de examencommissie van 10 september 2010. Door de niet-tijdige mededeling van de beslissing op intern beroep heeft verzoekende partij geen kennis kunnen van de motieven. Verzoekende partij stelt dat deze motieven als niet bestaande moeten beschouwd worden.

Verwerende partij stelt dat het louter formalistische standpunt van de verzoekende partij in strijd is met het gegeven dat de kennisgeving van 04 oktober 2010 zoals bedoeld in artikel II.14, 2° lid Aanvullingsdecreet tijdig is (cfr. supra), en haar in elk geval heeft toegelaten om tijdig een uitvoerig gemotiveerd verzoekschrift bij uw Raad neer te leggen. De verzoekende partij kan derhalve ook bij dit middel geen belang hebben.

Verwerende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad^[3] op grond waarvan kan gesteld dat een vernietiging in gelijkaardige omstandigheden proceseconomisch niet verantwoord is, omdat dit alleen tot een uitstel van beslissingen leidt, terwijl vooraf al vaststaat dat de bestreden beslissing dezelfde zal blijven.

De Raad heeft in dezelfde zaken daarenboven beslist dat er geen schending van de formele motiveringsplicht is indien de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van de motieven van de bestreden beslissing, zij het laattijdig, en dus op grond daarvan het recht heeft in de lopende procedure voor de Raad middelen voor te dragen, in het eerst nuttige procedurestuk en desnoods ter zitting.

Verwerende partij stelt tot slot dat daargelaten het feit dat de motieven van de beslissing op intern beroep tijdig aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht, zij in elk geval in het eerst nuttige procedurestuk, d.i. het inleidend verzoekschrift, haar middelen en motieven aan de Raad heeft kunnen voorleggen.

5.3. De verzoekende partij beroept zich *in een derde middel* op de schending van de hoorplicht zoals deze uitdrukkelijk is voorzien in artikel van het Onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij.

Verwerende partij kan niet naar eigen goeddunken bepalen of zij al dan niet de bepalingen van haar reglement terzake opvolgt.

Verzoekende partij legt omstandig uit dat de voorziene bemiddelingsprocedure niet werd gevolgd.

Verwerende partij stelt dathet ontvankelijk bevonden intern beroep aanleiding gaf tot de onmiddellijke beslissing om de examencommissie opnieuw bijeen te roepen zoals blijkt uit het proces-verbaal van de examencommissie van 21 september 2010.

Het niet volgen van de bemiddelingsprocedure levert geen absolute nietigheid op. I.c. zijn de rechten van de verdediging van de verzoekende partij niet geschonden.

De bemiddeling kon in het beste geval leiden tot de vaststelling van het dat de examencommissie opnieuw moest beslissen. Het voor de verzoekende partij minder goede alternatief zou de afwijzing van het intern beroep geweest zijn.

Het getuigt van een overdreven formalisme indien het verzuim om een bemiddeling op te starten leidt tot de vernietiging van een beslissing die, indien ze na vernietiging moet worden overgedaan, niet zal worden gewijzigd, omdat alle elementen van de grond van de zaak gekend zijn.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van art., en van het OER KH van de ECTS-fiche 'marktonderzoek IV' en de formele motiveringsplicht, doordat:

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat

- de ECTS-fiche voor het OOD MO IV de DOODn niet onderscheidt
- de ECTS-fiche de evaluatiemethodes niet onderscheidt
- de studietabel voor wat de toelichting van de gebruikte evaluatiemethodes betreft ten aanzien van de ECTS-fiche louter aanvullend is
- het DOOD MO IV (resultaat 6/20) niet werd beoordeeld volgens de methode van de permanente evaluatie
- de afwezigheid van informatie over de permanente evaluatie en dus de wijze waarop het punt van 6/20 tot stand kwam, gelijk staat met een formeel motiveringsgebrek

Verwerende partij stelt dat de studietabel op een duidelijke wijze aangeeft op welke wijze de DOODn, MO IV en Databasemarketing worden geëvalueerd. De ECTS-fiche vermeldt als methode voor het OOD een praktijkexamen en de permanente evaluatie. De studietabel verduidelijkt dat het DOOD MO IV met een praktijkexamen wordt geëvalueerd.

De verzoekende partij heeft gedurende vier zittingen volgens de in de studietabel en door de docent toegelichte methodes deelgenomen aan het examen en was derhalve goed bekend met de evaluatiemethodes.

De verzoekende partij legt niet uit op grond van welke decretale of andere reglementaire bepaling de evaluatiemethoden die in de ECTS-fiche op het niveau van het OOD worden bekend gemaakt, niet in de studietabel voor de onderscheiden DOODn zouden kunnen worden gedifferentieerd of geëxpliciteerd.

De onderschikking van informatie die voor het volgen van het studietraject en het slagen in de examens essentieel is, kan niet worden aangenomen.

De beschikbare informatie is duidelijk en behoeft geen toelichting of interpretatie en was tijdig en permanent ter beschikking van de verzoekende partij. Verwerende partij stelt tot slot dat de afwezigheid van informatie en een dossier over de permanente evaluatie geen aanleiding kan geven tot de vaststelling van een formeel motiveringsgebrek.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van artikel OER en van de formele, minstens de materiële motiveringsplicht op:

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst op de gebrekkige informatie van de betreffende docent over de motieven voor de beoordeling voor het DOOD MO IV tijdens het gesprek van 16 september 2010 en het feit dat de motieven post factum zijn aangedragen.

Verwerende partij stelt dat uiteraard niet meer is ingegaan op het steeds herhaalde gegeven dat er geen toelichting is over de permanente evaluatie van het DOOD MO IV.

De verwerende partij verwijst naar het evaluatieformulier en het kwalitatief verslag van de betreffende docent. De motivering is omstandig en afdoende vervat in het evaluatiecijfer en het evaluatieformulier, zoals toegelicht op 16 september 2010.

De beslissing van de examencommissie van 21 september 2010 verwijst expliciet naar de beslissing van dezelfde commissie van 10 september 2010, en daarenboven kon op 21 september 2010 kennis worden genomen van de toelichting van de betreffende docent zoals neergelegd in het verslag.

Het verslag is de kwalitatieve weergave van het evaluatieformulier dat met de verzoekende partij werd besproken.

5.6. De verzoekende partij beroept zich in een zesde middel op de schending van het motiverings-, redelijkheids-, evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel wat betreft de initieel bestreden beslissing en de beslissing na intern beroep.

5.6.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat:

- er geen correcte feitenvinding was.

- zij gedurende de academiejaren 2006-2007 en 2007-2008 (eerste en tweede bachelor) succesvol was, en gedurende het academiejaar 2008-2009 enkel niet slaagde voor het OOD MO IV, terwijl zij na de bestreden beslissing het risico loopt haar diploma niet te halen vermits 'trissen' niet mogelijk is.

- vier keer het vak studeren progressie aannemelijk maakt zodat het resultaat voor een student met normale resultaten niet begrijpbaar voorkomt. De oorzaak kan desgevallend worden gevonden in de correctiemethode van de betrokken docent, die alleen het eindresultaat en niet de redenering of de genese van het eindresultaat in aanmerking zou nemen.

- het resultaat van een praktijkexamen niet afdoende door een cijfer wordt gemotiveerd omdat daaruit niet blijkt welke competenties werden verworven. Het verslag van de betreffende docent als motivering post factum en als ondeugdelijk moet worden verworpen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet uitlegt op welke wijze de concrete feitenvinding die aan de grondslag van de bestreden beslissing ligt, onzorgvuldig zou zijn.

Zij gaat verder niet akkoord met de bewering dat de verzoekende partij gedurende de drie bachelorjaren onverdeeld succesvol was en verwijst naar vijf tekorten. Bovendien is dit gegeven irrelevant, omdat evaluaties in het verleden, of ze nu positief dan wel negatief zijn niet in aanmerking worden genomen.

Ook in verband met het gevolg van de nu bestreden beslissing voor de toekomst, d.i. onmogelijkheid om te 'trissen' vergist de verzoekende partij zich aldus de verwerende partij.

Verwerende partij stelt dat de premisse dat een bijkomende inspanning evident moet leiden tot een beter resultaat niet kan worden aanvaard, omdat de beweerde bijkomende inspanning onbewezen is – terwijl uit het resultaat van het examen zelfs het tegendeel blijkt – en het de conclusie van de redenering aan elke logica ontbreekt.

Uit het evaluatieformulier en het verslag blijkt dat de verzoekende partij manifest niet over de nodige theoretische basiskennis beschikt om een praktisch vraagstuk op te lossen, en ook geen correcte redeneringen opbouwt.

Verwerende partij stelt verder dat een praktijkexamen niet gelijk staat met de praktische prestatie waarvan wordt gezegd dat het resultaat daarvan niet afdoende met een cijfer wordt gemotiveerd.

Het praktijkexamen MO IV is een variatie op een (zuiver) kennisexamen. De vraagstelling verschilt: niet het vermogen tot reproduceren en integreren van theoretische kennis wordt getoetst, maar het vermogen om op grond van die verworven kennis een praktisch vraagstuk op te lossen.

Een kwalitatieve evaluatie is in principe niet nodig, maar in zoverre ze nuttig is, is ze aanwezig in de motivering die uit het evaluatieformulier en het verslag blijkt.

Verwerende partij stelt tot slot dat uit de aard van het vak alleen al blijkt dat een permanente evaluatie geen bruikbare methode is.

5.7. De verzoekende partij beroept zich in een zevende middel op de schending van een aantal bepalingen van het OER (artikelen , ,-.....) met betrekking over de bevoegdheid, de werking en de beraadslaging van de examencommissie en daarenboven op de schending van de formele motiveringsplicht.

5.7.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij haalt verscheiden bepalingen aan die bij het nemen van de beslissing van 10 september en de beslissing op intern beroep van 21 september zijn genomen.

Verwerende partij stelt ondermeer dat de verzoekende partij niet aanduidt op welke wijze de bepalingen van artikel en OER zouden geschonden zijn, en al helemaal niet of de schending de beslissing van 10 september dan wel van 21 september 2010 betreft. Bij blijvende onduidelijkheid van het onderdeel van het middel moet het als ongegrond worden verworpen, in zoverre de verzoekende partij er al belang bij kan hebben.

Verwerende partij stelt verder dat de mededeling van de resultaten de informatie bevat die is vermeld in artikel OER.

Het proces-verbaal van de examencommissie is volgens artikel noch volgens artikel OER een aan de student mededeelbaar document. Artikel laatste lid OER vermeldt overigens expressis verbis dat de student er via het individuele rapport inzage van krijgt, wat betekent dat er geen rechtstreeks inzagerecht is.

Overigens worden de processen-verbaal van beide zittingen van de examencommissie bij deze neergelegd, zodat de verzoekende partij ze binnen de grenzen van haar rechten kan onderzoeken.

Het kan worden vastgesteld dat de processen-verbaal door de voorzitter en de secretaris zijn ondertekend.

Uit de voorgelegde processen-verbaal kan naar redelijkheid niet worden afgeleid dat de examencommissie niet effectief heeft vergaderd in de fysieke aanwezigheid van de leden die de bijlage 1 aan het proces-verbaal hebben ondertekend.

Het aanwezigheidsquorum van minstens de helft van de stemgerechtigde leden (artikel OER) is gerealiseerd, en voor het overige zijn de beslissingen collegiaal genomen.

Verwerende partij stelt tot slot dat een eventuele schending van de regels over de bevoegdheid, de werking en de beraadslaging van de examencommissie hoe dan ook niet ipso facto kan worden gelijkgesteld met een formeel motiveringsgebrek.

5.8. De verzoekende partij beroept zich in een achtste middel op de schending van artikel OER en van de formele motiveringsplicht.

5.8.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het niet duidelijk is of de beslissing op intern beroep effectief werd opgesteld en goedgekeurd door de leden die volgens artikel OER deel uitmaken van het

Verwerende partij stelt dat artikel OER niet bepaalt wie de beslissing op intern beroep moet ondertekenen.

Essentieel is dat het ontvankelijk bevonden intern beroep van de verzoekende partij aanleiding gaf tot een onmiddellijke beslissing van het om de examencommissie opnieuw bijeen te roepen. Deze commissie besliste de op intern beroep bestreden beslissing te bevestigen, op grond van een weerlegging van de middelen op intern beroep.

De beslissing van 04 oktober 2010 werd inderdaad ondertekend door het departementshoofd en een adjunct-departementshoofd van

De speculaties van de verzoekende partij over de weerlegging van haar middelen op intern beroep zijn niet pertinent.

5.9. De verzoekende partij beroept zich in een negende middel op de schending van artikel en OER en van de formele motiveringsplicht.

5.9.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep niet afdoende formeel is gemotiveerd omdat ze geen motieven bevat met betrekking tot de beslissing van de examencommissie van 21 september 2010.

Dit volgt uit het feit dat de bijlage 1 aan het PV van 21 september 2010 één lid als verontschuldigd vermeldt, terwijl de afwezigheid niet als overmacht wordt aangemerkt, wat de enige wettige reden voor afwezigheid.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie op 21 september 2010 gemotiveerd haar beslissing van 10 september 2010 bevestigde.

Het proces-verbaal verwijst uitdrukkelijk naar de motivering in het proces-verbaal van 10 september 2010, en de weerlegging van de middelen van het verzoekschrift op intern beroep is als bijlage aan de beslissing gehecht.

Verwerende partij stelt dat Artikel OER niet bepaalt dat de reden van afwezigheid van een lid van de examencommissie in het proces-verbaal van de zitting moet worden vermeld. Uit de processen-verbaal van zowel 21 als van 10 september 2010 blijkt duidelijkheid dat aan het aanwezigheidsquorum van artikel OER wordt voldaan.

5.9.2. Beoordeling door de Raad

In het derde, zevende en het achtste middel samengenomen, verwijt de verzoekende partij de verwerende partij dat zij haar onderwijs- en examenreglement niet heeft gevolgd wat de uitoefening van de interne beroepsprocedure betreft. Zo betwist zij ondermeer dat artikel, lees, niet zou zijn nageleefd wat de bemiddeling betreft eenmaal het intern beroep ontvankelijk is verklaard.

De Raad stelt evenwel vast dat er een bemiddeling is geweest waarbij het departementshoofd werd betrokken. De Raad stelt vast, zoals gebleken is in de voortgezette zitting, dat er een verzoek is geweest van de vaste commissie van beroep aan de examencommissie om haar beslissing van 10 september 2010 te heroverwegen; zoals de mogelijkheid die voorzien is in artikel punt van het onderwijs- en examenreglement. Echter, in het geval de om een dergelijke heroverweging van de eerder genomen beslissing verzoekt, moet steeds volgens artikel punt van dat reglement het antwoord van die examencommissie na heroverweging opnieuw aan de worden bezorgd. Na onderzoek van het antwoord, kan de een andere beslissing nemen indien de beslissing niet tot de bevoegdheid van de examencommissie behoort. De genomen beslissing wordt schriftelijk aan de betrokken student meegedeeld bij aangetekend schrijven binnen een termijn van vijftien kalenderdagen. De Raad moet vaststellen dat deze procedure niet is gevolgd. In ieder geval kan geen ondertekende beslissing van de worden overgelegd, noch kan worden aangetoond dat de beslissing van de examencommissie van 21 september aan de werd bezorgd; evenmin kan worden aangetoond dat de in een vergadering kennis heeft genomen van de eindbeslissing van de examencommissie en/of deze heeft kunnen onderzoeken, noch dat zij aan de verzoekende partij heeft meegedeeld wat de eindbeslissing na de interne beroepsprocedure zoals bepaald in artikel was. De e-mail van 4 oktober waarbij de eindbeslissing van de examencommissie van 21 september aan de verzoekende partij is meegedeeld, werd haar toegestuurd door het departementshoofd en het adjunct-departementshoofd. Geen van beide vermeldt op enigerlei wijze op te treden namens Ook het document getiteld "..... –, Intern beroep 17 september 2010 tegen overzichtsrapport 3MKE 13 september 2010" is niet gedateerd, niet ondertekend en bevat geen dispositief. Hoogstens kan daar worden uit afgeleid dat de vaste commissie van beroep

de argumentatie van het intern beroep in al zijn middelen weerlegt wat onverenigbaar is met een verzoek tot heroverweging.

Ondanks de bijgevoegde motiveringsstukken wat de grond van de zaak betreft doch waarover de Raad op dit ogenblik geen uitspraak kan doen en ondanks eventuele proces-economische argumenten, kan er niet aan worden voorbijgegaan dat ten deze de interne beroepsprocedure, zoals beschreven in het eigen reglement, niet correct werd gevolgd en moet worden herovergedaan.

Aangezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, is de Raad van oordeel dat zij niet verder moeten onderzocht worden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep van 7 oktober 2010 is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van van 7 oktober 2010 ontvankelijk en gegrond is en het beroep van 26 oktober 2010 niet ontvankelijk is.

De beslissing van 21 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 26 november 2010 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 9 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuyper

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] R. Stvb. nr. 2009/103 en 2009/ 104

^[3] R.Stvb.nrs. 2009/084 en 093

Rolnr. 2010/098 - 4 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 november 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de examencommissie van 17 september 2010 en het besluit op intern beroep van 24 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen, optie Bedrijfskunde. Verzoekende partij is als student onderworpen aan het systeem dat men niet jaarlijks delibereert maar dat slecht gedelibereerd wordt aan het einde van de driejarige bacheloropleiding.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard. De puntenlijst bevat geen enkele andere vermelding over de deliberatie of motivering voor deze beslissing.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 24 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"Op 24 september kwam de examencommissie in bijzondere zitting bijeen om de interne beroepen te behandelen. Het intern beroep dat u indiende bij de voorzitter van de examencommissie (vraag tot heroverweging van beslissing van de examencommissie m.b.t. uw volledig bachelorprogramma) werd ter zitting behandeld. Na zorgvuldig onderzoek kwam de commissie tot de conclusie dat er geen of onvoldoende argumenten waren om de eerder genomen beslissing te wijzigen."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 28 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij schrijven van 22 oktober laat de verwerende partij per schrijven weten dat de bestreden beslissing wordt ingetrokken en dat een nieuwe beslissing zal worden genomen.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op het feit dat de examenbeslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken, en de verzoekende partij deze intrekking niet betwist, is het voorliggende beroep van verzoekende partij zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2010/099 - 4 november 2010

Inzake [REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] behandeld op de openbare zitting van 4 november 2010. De partijen zijn ter zitting niet verschenen.

De zaak werd in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 6 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in een niet nader genoemde bacheloropleiding aan de [REDACTED].

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' van 2010 waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard. Zij behaalde een resultaat van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie van 23 september 2010 meegedeeld op datum van 6 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij schrijven van 21 oktober 2010 laat de verwerende partij per schrijven weten dat de bestreden beslissing wordt ingetrokken en dat een nieuwe beslissing zal worden genomen op 27 oktober 2010.

In het beroep van de verzoekende partij van 8 oktober 2010 werden een aantal zaken

aangehaald op grond waarvan bleek dat de motivering van de examencommissie voor haar niet toereikend was om zich een beeld te kunnen vormen van de beweegredenen van de commissie. Op grond hiervan werd het gepast geacht om de beslissing van 6 oktober in te trekken.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op het feit dat de examenbeslissing van 6 oktober 2010 die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en de verzoekende partij deze intrekking niet betwist is het voorliggende beroep van verzoekende partij zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2010/100 - 4 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 4 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 6 oktober 2010 genomen in het kader van het interne beroep tegen de initiële studievoortgangsbeslissing van 20 september 2010.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven in de bacheloropleiding 'Logistiek Management' van het departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde.

Verzoekende partij volgde het academiejaar 2009/2010 opleidingsonderdelen uit het tweede studietraject en het derde studietraject. Het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' volgde zij reeds in het academiejaar 2008-2009. Zij behaalde een 5/20.

In de tweede zitting heeft zij dit vak niet opnieuw afgelegd.

Verzoekende partij behaalde tijdens het academiejaar 2009-2010 onvoldoende (minder dan 50 % van) de studiepunten. Voor het opleidingsonderdeel '.....' behaalde zij een onvoldoende van 8/20.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van 20 september 2010 waartegen intern beroep is ingesteld. Deze beslissing werd op 22 september ter kennis gegeven. De motivatie luidde:

'Verzoekende partij voert geen bijzondere omstandigheden aan.

Evaluatie van het studieoverzicht: in het academiejaar 2009-2010 startte zij met één bisvak en eindigde met 6 onvoldoendes waarvan 1 trissituatie. Omdat verzoekende partij voor het trisvak niet alle examenkansen heeft benut en daarnaast nog 5 onvoldoendes heeft, zijn de doorstroomkansen onvoldoende.'

Op de studievoortgangsbepaling wordt steeds meegedeeld dat de student zich niet opnieuw kan inschrijven voor alle opleidingen van het departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde indien hij/zij niet geslaagd is na twee inschrijvingen. Verwerende partij gaat er immers van uit dat de situatie van een student die zich in een trissituatie bevindt, manifest aantoonde dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. In casu kon verzoekende partij zich dan ook niet meer inschrijven in het departement. Weliswaar wordt voorzien in een mogelijkheid voor de student om bijzondere omstandigheden aan te tonen waaruit zou blijken dat hij zich door omstandigheden buiten zijn wil in deze trissituatie bevindt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 september 2010 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde dat er verschillende redenen zijn om voor het vak '.....' ofwel gedelibereerd te worden of wel nog een kans te verdienen om de cursus met succes af te leggen. Verzoekende partij stelt ondermeer dat zij in principe een examenkans minder heeft gehad.

Verzoekende partij behaalde gemiddeld over de academiejaar en 2007-2008 en 2008-2009 een vrij hoog gemiddelde (65 %). Zij benadrukt dat haar nog een kans geven zeker geen verloren moeite zal zijn. Voor één enkel vak zou zij haar diploma moeten opgeven.

Zij heeft het vorig academiejaar niet goed gepresteerd wegens persoonlijke problemen (echtscheiding ouders).

3.3. Bij beslissing van 6 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard. Haar aanvraag om zich opnieuw in te schrijven werd afgewezen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

" Uit uw trissituatie blijkt manifest dat u geen slaagkansen heeft om het diploma te behalen. Het opleggen van bindende voorwaarden zal hierbij ook geen positief resultaat opleveren. U kan evenwel het bewijs aanbrengen dat u kans heeft om het diploma te behalen. U verwijst in eerste instantie naar een positieve evolutie van de globale cijfers, in het bijzonder voor, Uit het studieoverzicht blijkt echter een negatieve evolutie in het aantal behaalde credits. U behaalde in het derde jaar voor een 2/3 studiepakket slechts 13 van de 40 studiepunten; concreet betekent dit zes onvoldoendes op negen vakken waarvan één trissituatie.

U verwijst vervolgens naar de e-mail van de docent, Dhr. (...) beperkt zich tot een beoordeling over het vak terwijl de behandeling van een trisaanvraag een ruimere beoordeling beoogt die enkel aan het adjunct-departementshoofd Academische Zaken toekomt.

De beoordeling van de trisaanvraag is ruimer dan een beoordeling van de trisvakken. Er wordt in concreto nagegaan wat de doorstroomkansen zijn tot het behalen van het diploma. Om dit te beoordelen wordt in eerste instantie gekeken naar het verleden, hoever u gevorderd bent in het traject, of u alle examenkansen heeft benut, of u een positieve evolutie heeft gemaakt in de studieresultaten. Wij beschouwen dit leergedrag als een sterke indicatie voor uw leerhouding in de toekomst.

Naast de negatieve evolutie in de studieresultaten die u heeft gemaakt, stellen wij vast dat u niet alle examenkansen heeft benut. Hierbij komt u in een situatie waarbij u niet slaagt voor zes van de negen opleidingsonderdelen. Verder werd u dit jaar ingeschreven voor slechts 2/3 van het studiepakket om uw slaagkansen te vergroten hetgeen geen positief resultaat 4/13 opleverde. Dit alles samen met de trissituatie vormt een tegenindicatie dat dit naar de toekomst toe anders zou zijn.

Tot slot kunnen we de door u aangehaalde bijzondere omstandigheden enkel als een verklaring voor uw trissituatie erkennen, wanneer u in de fysieke onmogelijkheid was om aan het examen deel te nemen. U toont niet aan in de onmogelijkheid te zijn geweest.

De door u aangehaalde argumenten tonen bijgevolg niet dat u kans op slagen heeft in ons departement. Dit betekent dat u zich niet opnieuw kan inschrijven in het departement Handelswetenschappen en bedrijfskunde."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 6 oktober 2010 en per aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 28 september 2010. De beslissing werd op 6 oktober 2010 genomen en op die datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 6 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 6 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 7 oktober 2010.

Het beroep van 8 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij roept in een eerste middel de onwettigheid op van het weerlegbaar vermoeden van artikel HOE.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar de tekst van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet en stelt dat gezien aan verzoekende partij geen bindende voorwaarden zijn opgelegd en gezien zij noch een student is met een creditcontract of een examencontract de aangevochten beslissing dient te kaderen binnen punt 2 van het artikel 52. Dus moet 'manifest' blijken dat bindende voorwaarden geen positief resultaat zullen opleveren.

Verzoekende partij stelt dat de inschrijving voor een student met een diplomacontract dus uitsluitend kan geweigerd worden indien de instelling bewijst dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. In de motieven bij de weigeringsbeslissing moet het manifest karakter weergegeven worden.

Verzoekende partij verwijst naar het reglement van de verwerende partij artikel waarin de verwerende partij het weerlegbaar vermoeden hanteert dat, indien uit het dossier blijkt dat de student al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft gehaald, dat bindende voorwaarden dan ook geen positief resultaat meer zullen opleveren. De student kan dit vermoeden weerleggen door het aantonen van bijzondere omstandigheden.

Verzoekende partij stelt dat dit onderdeel van het reglement in strijd is met het artikel 52, aangezien het de bewijslast verlegt naar de student. Terwijl volgens de decreetgever de inschrijving enkel kan geweigerd worden bij een manifeste blijf dat een verdere studievoortgang niet met succes kan worden afgerond ondanks eventuele bindende voorwaarden. Het betreft derhalve een onwettig vermoeden.

Verwerende partij stelt dat in casu geen bindende voorwaarden werden opgelegd, zodat het aan verwerende partij toekomt om te beoordelen of uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zal opleveren. De beoordeling van de trissituatie is ruimer dan de beoordeling van het trisvak. Concreet wordt nagegaan of verzoekende partij er doorstroomkansen heeft om het diploma te behalen.

Vooreerst stelt verwerende partij vast dat verzoekende partij zich in een trissituatie bevindt. Na vier examenkansen slaagde verzoekende partij er dus nog steeds niet in om een credit te behalen voor een bepaald opleidingsonderdeel. Het adjunct – departementshoofd Academische Zaken kijkt echter verder dan dit vak, namelijk naar de evolutie in de studieresultaten in zijn geheel. Hierbij stelde zij vast dat verzoeker een negatieve evolutie heeft gemaakt. Daar waar zij in zijn eerste trajectschijf 60 studiepunten behaalde, werden er dat in zijn tweede trajectschijf nog maar 49, hetgeen het totaal aantal verworven studiepunten voor de start van het voorbije jaar op 109 van de 180 bracht. Het voorbije jaar behaalde verzoeker slechts 13 van de 40 studiepunten, ofwel 32,5% (stuk 6). Het feit dat de verzoekende partij, om zijn slaagkansen te vergroten, het voorbije jaar slechts was ingeschreven voor een verlicht (2/3de) studiepakket, onderstreept de negatieve evolutie die hij maakte. Bovendien stelde verwerende partij vast dat de verzoekende partij niet alle examenkansen benutte. Zo komt hij in een situatie waarbij hij niet slaagt voor zes van de negen opleidingsonderdelen, waarvan één trisvak.

Dit geheel van omstandigheden toont voor verwerende partij manifest aan dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Zoals de Raad oordeelde in zijn besluit nr. 2005/040 "wordt de keuze tussen het opleggen van maatregelen of het weigeren van een inschrijving bepaald door eerder behaalde studieresultaten en andere relevante factoren, studieresultaten (trissituatie+negatieve evolutie). Het wordt dan aan de student gelaten om eventuele andere bijzondere omstandigheden aan te voeren.

Anders dan verzoekende partij stelt, wordt de bewijslast niet verlegd naar de student. De trissituatie geeft aan dat verzoeker geen slaagkansen heeft om het diploma te behalen.

Vervolgens wordt het dossier van de betrokken student grondig onderzocht. Op basis van de hierboven aangegeven feitelijkheden wordt dan beoordeeld of het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zal opleveren. Gezien de feiten van dit dossier beoordeelde het adjunct – departementshoofd Academische Zaken dat dit in casu manifest niet het geval was.

Wel wordt verzoekende partij de mogelijkheid geboden om bijzondere omstandigheden aan te tonen. Echter, omdat het zeer moeilijk is om vaak subjectieve omstandigheden te beoordelen en meer bepaald welke de effectieve invloed is op de studieresultaten van de student, tracht verwerende partij dit onderzoek te objectiveren. Studieresultaten zijn wat ze zijn maar het niet benutten van een examenkans kan verklaard worden door een fysieke onmogelijkheid om aan het examen deel te nemen. Uitsluitend wanneer de student kan aantonen dat hij om bijzondere redenen een examenkans niet effectief heeft kunnen benutten, wordt toegestaan dat een opleidingsonderdeel voor een derde keer kan worden gevolgd. Verzoekende partij slaagde er niet in om dit bewijs te leveren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zonder dat de Raad zich moet uitspreken over de wettelijkheid van een weerlegbaar vermoeden als weigeringsgrond voor een inschrijving, stelt de Raad vast dat de beslissing op intern beroep niet gegrond is op noch uitgaat van een weerlegbaar vermoeden.

Het middel mist feitelijke grondslag.

5.2. De verzoekende partij roept in een tweede middel de foutieve motivering van de initiële beslissing op en het ten onrechte geen rekening houden met de ingeroepen omstandigheden.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar de door haar ingediende aanvraag waarin de bijzondere omstandigheden duidelijk werden ingeroepen.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met deze omstandigheden.

Verwerende partij stelt dat dit middel ontoereikend is omdat, voor zover dit zou zijn, quod non, de aangevochten beslissing deze betreft van 6 oktober 2010, waarvan verzoekende partij niet betwist dat deze wel degelijk afdoende gemotiveerd is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De door de verzoekende partij gewraakte zin '*[verzoekende partij] voert geen bijzondere omstandigheden aan*' komt voor in de eerste beslissing van 22 september 2010, niet in de bestreden beslissing op intern beroep.

Aangenomen moet worden dat de beslissing op intern beroep in de plaats is gekomen van de beslissing van 22 september 2010, zodat de grief die de verzoekende partij tegen de beslissing op intern beroep richt zonder grond is. Overigens valt niet in te zien welk voordeel de verzoekende partij zou hebben als de beslissing op intern beroep de beslissing van 22 september 2010 vernietigd zou hebben, zoals zij voorhoudt.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij roept in een derde middel op de schending van de hoorplicht zowel voor de eerste beslissing als bij het intern beroep.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verzoekende partij uitdrukkelijk heeft verzocht om de omstandigheden van de echtscheiding nader toe te lichten.

Zij heeft deze kunnen kenbaar maken aan het hoofd van studenten die hiervan verslag heeft uitgebracht bij de adjunct – departementszaken die zowel initieel als op niveau van het intern beroep heeft beslist over zijn inschrijvingsaanvraag.

De hoorplicht impliceert dat de betrokkene zijn argumenten kan voorleggen aan de beslissende instantie. Des te meer nu verzoekende partij specifiek in zijn schriftelijk beroep had gemotiveerd dat zij de elementen over de echtscheiding van de ouders persoonlijk wenste toe te lichten, gezien het delicaat karakter.

Bovendien blijkt niet uit het dossier dat het hoofd studentenzaken effectief de mondelinge verduidelijking heeft meegedeeld.

Verwerende partij stelt dat vooreerst verwerende partij niet de verplichting heeft om de student te horen bij de behandeling van een trisaanvraag. De student wordt de mogelijkheid geboden om een dossier in te dienen overeenkomstig artikel van het HOE (stuk). Het is onmogelijk voor het adjunct – departementshoofd om alle studenten die een trisaanvraag indienen ook effectief te horen.

Aangezien verzoekende partij met de initiële studievoortgangsbeslissing niet akkoord ging, diende zij beroep in bij het hoofd studentenzaken overeenkomstig artikel van het HOE, werd de student, vergezeld van zijn raadsman gehoord door het hoofd studentenzaken. Het hoofd studentenzaken geeft vervolgens een uiteenzetting van de feiten op het ogenblik dat het intern beroep wordt behandeld bij het adjunct – departementshoofd Academische Zaken. Anders dan verzoekende partij voorhoudt, blijkt wel degelijk uit het dossier dat het hoofd studentenzaken van verwerende partij het adjunct - departementshoofd heeft geadviseerd om een nieuwe beslissing te nemen. Dit moet een voldoende garantie geven voor de student. Het horen van de student door het adjunct – departementshoofd is daarbij niet verplicht.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds meermaals beslist dat behoudens andersluidende regel de interne beroepsinstantie niet verplicht is een student te horen.

In deze zaak wordt vastgesteld dat de verzoekende partij haar argumenten uitvoerig heeft kunnen toelichten in het kader van het intern beroep, en dient te worden aangenomen dat de beroepsinstantie voldoende voorgelicht was over alle relevante feiten. Ook al kan er begrip voor worden opgebracht dat het voor de verzoekende partij niet gemakkelijk was om alle aspecten van de familiale toestand schriftelijk uiteen te zetten, zij heeft zelf een keuze gemaakt én van de feiten én van de wijze waarop ze werden uiteengezet, en er mag verondersteld worden dat zij alle feiten, voor zover die in aanmerking zouden kunnen komen als bijzondere omstandigheden om toch een inschrijving toe te staan, op voldoende duidelijke wijze werden uiteengezet.

Artikel lid van het examenreglement schrijft voor dat in gevallen als deze het adjunct-departementshoofd een beslissing neemt in overleg met het Hoofd Studentenzaken. Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat dit overleg heeft plaatsgevonden en het middel is in de aangegeven mate dan ook gegrond.

5.4. De verzoekende partij roept in een vierde middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel doordat het beroep door dezelfde persoon werd behandeld.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat een beroepsinstantie die uitsluitend bestaat uit een persoon die de initiële beslissing heeft genomen zoals in voorkomend geval de schijn wekt van partijdigheid.

Verwerende partij stelt het nu eenmaal eigen is aan een intern beroep dat dit gebeurt bij dezelfde beoordelingsinstantie. Het feit dat de beoordeling in geval van een tris - aanvraag bij het adjunct – departementshoofd en niet bij een samengesteld college ligt, maakt dit niet meer partijdig dan een andere beslissing na intern beroep. Verzoekende partij heeft

bovendien ook een externe beroepsmogelijkheid die zij thans benut zodat zij onmogelijk kan voorhouden dat zijn rechten niet worden gevrijwaard.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De decreetgever heeft aan de onderwijsinstellingen een zeer grote vrijheid gelaten om zelf te bepalen op welke wijze het intern beroep wordt geregeld.

Een systeem waarbij het orgaan dat in eerste instantie een beslissing heeft genomen, ook als beroepsinstantie fungeert in het kader van een heroverweging, ligt binnen de grenzen van die vrijheid, en is niet in strijd met het onpartijdigheidsbeginsel.

Hoewel in dit geval de beroepsinstantie uit één persoon bestaat en het dezelfde persoon is die de beslissing in eerste aanleg heeft genomen, dient in dit geval het onpartijdigheidsbeginsel te wijken voor de continuïteit van de openbare dienst, aangezien het reglement deze persoon en niemand anders aanwijst als beroepsinstantie.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de bijzondere omstandigheden die zijn studievoortgang rechtvaardigen.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het tegenbewijs leveren van het bestaan van bijzondere omstandigheden niet anders kan zijn dan het bewijs dat het opleggen van bindende voorwaarden wel degelijk positief resultaat zal opleveren.

Verzoekende partij gaat in zijn verzoekschrift uitgebreid in op volgende omstandigheden die in aanmerking moeten genomen worden:

Bindende voorwaarden zullen voor de verzoekende partij een positief resultaat opleveren.

- Verzoekende partij verwijst naar de evolutie van haar resultaten voor het vak;
- Door de gemiste examenkans werd haar potentieel nog niet volledig uitgeput;
- Beide examens en vielen op dezelfde dag;
- Zij volgt intensieve bijscholing

Dat er omstandigheden zijn die het tekort voor zouden verduidelijken:

- Het samenvallen van het examen en op dezelfde dag;
- De ernstig verstoorde thuissituatie als gevolg van (v) echtscheiding.

Foutieve gronden beslissing 06.10.2010: eenzelfde voorwerp van initiële en beslissing op intern beroep

- Het enige voorwerp van het beroep is de beoordeling van de voorgebrachte bijzondere omstandigheden.
- De beoordeling vraagt een beoordeling van de slaagkansen onder 'bindende voorwaarden.

Foutieve gronden van de nieuwe beslissing

- Het voorwerp dat identiek is aan de oorspronkelijke beslissing
- De beoordeling vraagt een beoordeling van de slaagkansen onder 'bindende voorwaarden.
- Onwettig en onreglementair criterium voor het begrip 'bijzondere omstandigheden'

(schending van het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel door deze omstandigheden niet in overweging te nemen).

- De gebrekkige motivering: er wordt niet ingegaan op het argument van de wettelijkheid van het reglement

- Het feit dat de bijzondere omstandigheden enkel betrekking kunnen hebben op het betrokken opleidingsonderdeel.

- De onredelijkheid van de beslissing en de onevenredige sanctie. Op grond van één trissituatie worden twee volledige studie jaren met meer dan de helft van de studiepunten van de totale opleiding overboord gegooit. Terwijl er geen aanwijzingen zijn over het aandeel, het belang van dit vak in de gehele studie.

Verwerende partij weerlegt in haar antwoordnota de beweringen van de verzoekende partij:

Verwerende partij werpt o.a. volgende argumenten op:

- Verwerende partij kon enkel kijken naar de studieresultaten (trissituatie+negatieve evolutie). Het wordt dan aan de student gelaten om eventuele andere bijzondere omstandigheden aan te voeren.

- Dat zij voor één onderdeel van het aangevraagde trisvak een nipte 10/20 behaalde na drie examenkansen toont niet aan dat zij dit jaar wel zou slagen voor het gehele opleidingsonderdeel.

- Dat zij niet alle examenkansen benutte, pleit niet in het voordeel van Verzoekende partij, zoals zij zelf wil doen uitschijnen. Integendeel.

- Dat wat de echtscheiding betreft het enige dat wordt voorgelegd (en dit voor het eerst in de externe procedure) een vonnis van de vrederechter is, waarin niets wordt vermeld over de kinderen. Hieruit blijkt dan ook niet dat verzoekende partij het dermate moeilijk heeft gehad dat dit de normale voortgang van zijn studies zou hebben beïnvloed. Bovendien zijn er vele studenten wier ouders zich in een echtscheiding bevinden zodat dit niet uitzonderlijk is aan de situatie van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt verder dat de beslissing na intern beroep van 6 oktober 2010 geen ruimer voorwerp heeft dan de initiële beslissing van 20 september 2010. Zij verduidelijkt enkel hoe verwerende partij redeneert zodat duidelijk mag zijn dat zij geen onjuiste toepassing maakt van artikel 52 van het flexibiliseringsdecreet.

Verwerende partij benadrukt tot slot dat aangezien verzoekende partij niet alle examenkansen heeft benut het niet opportuun is om hem nog mogelijkheden bij te geven, tenzij hij aantoont in de fysieke onmogelijkheid te zijn geweest om deel te nemen.

Het criterium is het behalen van een positief resultaat, het behalen van een diploma, hetgeen ruimer is dan louter te slagen voor het opleidingsonderdeel.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonbaar dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

De klachten die de verzoekende partij richt tegen de beslissing van 22 september 2010 zijn niet ontvankelijk om dezelfde redenen als aangevoerd bij het antwoord op het tweede middel.

De verwerende partij voert in de beslissing op intern beroep een aantal redenen aan op grond waarvan de inschrijving wordt geweigerd, meer bepaald het gebrek aan positieve resultaten en een negatieve evolutie van de studieresultaten.

Het argument van de verzoekende partij dat met het eerste resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' geen rekening gehouden mag worden omdat het samenviel met het examen overtuigt niet omdat er in dit geval geen regel is, noch enig beginsel, dat zou inhouden dat er geen twee examens op dezelfde dag mogen worden ingericht. Er is dus wel degelijk sprake van een trissituatie.

Verder moet worden vastgesteld dat de verwerende partij wel degelijk de door de verzoekende partij aangevoerde bijzondere omstandigheden heeft onderzocht, met de conclusie dat zij niet als bijzondere omstandigheden in aanmerking kwamen.

De beslissing op intern beroep stelt dat, voor wat betreft het opleidingsonderdeel dat de verzoekende partij wil trissen, omstandigheden enkel dan bijzonder zijn wanneer zij tot gevolg hebben dat de student fysiek niet in de mogelijkheid was aan een examen deel te nemen. Aldus geeft de verwerende partij aan het begrip "bijzondere omstandigheden" een te enge en onwettelijke invulling, doordat zij met name ook andere dan fysieke omstandigheden uitsluit van het begrip, terwijl niet valt in te zien waarom ook deze omstandigheden, en meer bepaald familiale of persoonlijke omstandigheden, een aanvaardbare verklaring kunnen zijn voor een slecht examen.

Voor wat betreft de weigering tot inschrijving gegrond op onvoldoende studieresultaten en een negatieve evolutie stelt de Raad vast dat de verzoekende partij 60 studiepunten van de eerste trajectschijf heeft verworven, 54 van de 60 studiepunten van de tweede trajectschijf en 8 van de derde trajectschijf, (samen 122) en dit binnen een tijdspanne van drie jaar. In het licht van deze gegevens, en zelfs zonder rekening te houden met de te enge invulling van de bijzondere omstandigheden zoals hiervoor weergegeven, is de beslissing dat de verzoekende partij manifest geen kans maakt om met bindende voorwaarden de vereiste credits te behalen, kennelijk niet redelijk en dus onwettelijk, dit voor zover al dergelijke voorwaarden zouden moeten worden opgelegd.

Het middel is gegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 6 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 16 november 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 4 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 18 november 2010

Rolnr. 2010/075 - 18 november 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 november 2010. De verzoekende partij was ter zitting niet aanwezig.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 8 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 20 september 2010

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009/2010 ingeschreven in het de eerste trajectschijf van de (prof) bachelor Accountancy-Fiscaliteit, van het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 8 september 2010 voor het opleidingsonderdeel 'recht en ondernemen'.

Verzoekende partij verkreeg samen met nog twee medestudenten op het betreffende opleidingsonderdeel een 0/20 wegens het plegen van fraude (spieken). In totaal werd een sanctie van 0/20 toegepast voor 12 studiepunten. Het betrof naast het opleidingsonderdeel R&O ook nog een 0/20 voor de opleidingsonderdelen RZL en BTW.

Het examen had plaats op 23 augustus 2010. De fraude werd vastgesteld na het verbeteren van de examens van de betreffende studenten op basis van een vergelijking van de antwoorden.

Verzoekende partij werd op 6 september 2010 gehoord door de bijzondere examencommissie.

De examencommissie was unaniem van oordeel dat er sprake was van een onregelmatigheid tijdens het examen 'recht en ondernemen'. Zij stelde vast dat er van de veertien ingeleverde examenformulieren drie dezelfde foute antwoorden en exact dezelfde bewoordingen bevatten.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2010 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 20 september 2010 werd het intern beroep niet ontvankelijk verklaard wegens overschrijden van de beroepstermijn van vijf kalenderdagen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 september 2010 en per aangetekend schrijven van 8 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 17 september 2010. De beslissing werd op 20 september 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 21 september 2010 ter kennis gebracht.

In hoeverre de interne beroepsbeslissing terecht het beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk heeft verklaard wordt hierna behandeld bij de beoordeling van de grond van de zaak.

2 Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2010. Verzoekende partij heeft op maandag 27 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 september 2010. De vijfde dag van de beroepstermijn betreft een zaterdag 2 september 2010 en wordt verlengd tot de eerste werkdag in casu 4 oktober, dag waarop verzoekende partij tijdig een beroep instelde.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De beslissing van de interne beroepsinstantie heeft het beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

De verwerende partij stelt dat de examentuchtbeslissing op woensdag 8 september 2010 meegedeeld werd per e-mail waarvan verwerende partij een ontvangstbevestiging kreeg en per aangetekend schrijven. Dat derhalve het intern beroep van 16 september 2010 laattijdig is ingediend.

Verzoekende partij stelt dat zij pas later heeft kennis genomen van deze beslissing en vervolgens binnen de vijf kalenderdagen na kennisname een intern beroep heeft ingesteld.

De Raad stelt ten eerste vast dat de 'leesbevestiging' waarvan sprake door de verwerende partij enkel een bewijs van 'succesvol verzenden' betreft. Een dergelijke mededeling toont niet aan dat verzoekende partij ook effectief het bericht heeft gelezen.

De decreetgever heeft in het Aanvullingsdecreet artikel II.24 de 'kennisname' door de student als vertrekpunt beschouwd om een beroep in te stellen. Het is derhalve niet de aanbieding van het aangetekend schrijven maar de effectieve kennisname door de verzoekende partij die de beroepstermijn doet lopen^[2].

Het beroep van verzoekende partij werd binnen de vijf kalenderdagen na kennisname tijdig ingesteld.

Het interne beroep van de verzoekende partij was ontvankelijk.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de onregelmatige vaststelling van de fraude. Zij werd gesanctioneerd wegens een vermoeden van fraude (spieken) terwijl dit volgens haar niet is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij inderdaad een moeilijk jaar heeft gehad wegens omstandigheden uit haar privéleven, wat effectief invloed heeft gehad op haar leergedrag en punten. Van spieken is echter geen sprake en zij wenst dat dit dan ook wordt recht gezet.

Verzoekende partij stelt dat zij gewoon haar examen heeft gemaakt. Zij zat tegen het raam aan de buitenzijde ongeveer in het midden. De lector heeft haar die plaats gegeven omdat zij te laat was voor het examen. Zij was in de onmogelijkheid om te spieken, aangezien zij een plaats aan het raam toegewezen kreeg door de lector die zelf ook voortdurend door het lokaal liep.

Verwerende partij stelt ten eerste dat de plaats van de student op het examen irrelevant is voor de beoordeling van de begane onregelmatigheid. Het is niet omdat iemand aan het raam zit dat er niet gespiekt kan worden of geen kladbladen kunnen worden doorgegeven.

Verwerende partij stelt dat zij nooit kan garanderen dat er niet gespiekt wordt tijdens het examen. Zij kan enkel voorzien in de aanwezigheid van lectoren die er op trachten toe te zien dat er niet gespiekt wordt. De aanwezigheid van een surveillant in het examenlokaal sluit dan ook niet uit dat er zou worden gespiekt zoals verzoekende partij ten onrechte voorhoudt.

Verwerende partij stelt dat zoals blijkt uit de verklaring van de verzoekende partij de betrokken surveillant regelmatig door de klas is gewandeld maar niet continu zoals sommige andere surveillanten doen

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zelf de feiten die tot de bestreden beslissing hebben geleid vast te stellen en vervolgens te oordelen of die feiten tuchtfacten zijn en zo ja een tuchtstraf dient te worden opgelegd. De Raad gaat wel na of het oordeel van de bevoegde instantie dat er tuchtfacten zijn gepleegd steunt op feiten die zij redelijkerwijze als bewezen heeft beschouwd, of die feiten ook als tuchtfacten kunnen worden bestempeld en of de opgelegde sanctie niet in kennelijke wanverhouding staat tot de ernst van de feiten.

In deze zaak heeft de bevoegde instantie uit de frappante gelijkenis van een groot aantal foute antwoorden van drie studenten, waaronder de verzoekende partij, met als bijzondere omstandigheid dat de fouten zover van het juiste antwoord afweken dat een dergelijke

gelijkenis geen toeval was, terecht kunnen afleiden dat er afgeschreven werd en heeft zij die feiten terecht als tuchtfeiten kunnen beschouwen.

Blijft evenwel de vraag welke studenten hebben afgeschreven, en van welke student werd afgeschreven. Wat betreft die student, die dus bij veronderstelling niet zelf heeft afgeschreven, moet ook aannemelijk worden gemaakt dat hij op een of andere manier heeft meegewerkt aan de fraude van de afschrijvende studenten.

Uit het verslag van de bijzondere zitting van de examencommissie blijkt dat de betrokken examinator opmerkt dat het volgens hem de beide andere studenten zijn die afgeschreven hebben van de verzoekende partij.

Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat de verzoekende partij op enige wijze zijn medewerking heeft verleend aan het afschrijven van zijn antwoorden. De Raad beseft dat het bewijs van een dergelijke medewerking niet altijd gemakkelijk is, maar de loutere vaststelling dat de antwoorden van een student zijn afgeschreven is niet voldoende en het dossier bevat geen andere aanwijzingen dat de verzoekende partij zou hebben laten afschrijven.

De Raad stelt overigens vast dat de beide andere studenten, aan wie een identieke tuchtstraf werd opgelegd, geen beroep bij de Raad hebben ingediend.

Het middel is gegrond.

Aangezien het tweede middel maar van belang is voor zover het eerste middel niet gegrond is, dient dit tweede middel niet verder onderzocht te worden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De initiële beslissing van 8 september 2010 en de beslissing van 20 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 november 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Raad van State, 1 juli 2010, nr. 206.216.

Rolnr. 2010/103 - 18 november 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen volgende beslissingen:

- de beslissing van 20 september 2010 van het adjunct-departementshoofd Academische zaken houdende afwijzing van de aanvraag die de verzoekende partij heeft ingediend om verder te studeren;
- de beslissing van 6 oktober 2010 op intern beroep van het adjunct-departementshoofd academische zaken waarbij de eerdere beslissing werd bevestigd;
- en voor zoveel als nodig, de beslissing van 7 september 2010 genomen door de examencommissie waarbij verzoekende partij bij wijze van studievoortgangsbewaking werd geweigerd zich in te schrijven voor sommige opleidingsonderdelen. De verzoekende partij heeft een uitzondering gevraagd, welke vraag aanleiding gaf tot de beslissing van 20 september 2010.

Verzoekende partij vordert de gemotiveerde vernietiging van de onrechtmatig genomen beslissingen en vordert dat de Raad aan de verwerende partij zou bevelen dat een nieuwe beslissing moet genomen worden onder volgende voorwaarden:

- zonder dat nog op enigerlei wijze toepassing wordt gemaakt van het bewijsvermoeden dat deel uitmaakt van het onderwijs- en examenreglement;
- dat rekening wordt gehouden met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Gelet op de kennelijke noodzakelijkheid vordert de verzoekende partij tevens dat de Raad de verwerende partij zou bevelen om de verzoekende partij voorlopig in te schrijven, zodanig dat de verzoekende partij haar opleiding kan verder zetten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding Office Management, afstudeerrichting Event- en Project Management, van het departement Handelswetenschappen en bedrijfskunde. Haar persoonlijk deeltraject bestond deels uit vakken, behorend tot het tweede studiejaar van deze opleiding (bisvakken) en deels uit vakken behorend tot het derde studiejaar (non-bisvakken).

Voor volgende vakken had de verzoekende partij in de loop van het academiejaar 2008-2009 nog geen credit behaald: Word 2, Excel 2; Access, Multimedia 2; intern en operationeel management; internationale handel; financiële planning; Engelse communicatie EPN-EMA 2; Franse communicatie EPM- EMA 2.

Voor de vakken behorende tot het derde studiejaar behaalde zij een credit maar na twee nieuwe examenkansen slaagde de verzoekende partij er niet in om een credit te halen voor 3 van de zeven bisvakken: Word 2, Excel 2; Acces, Multimedia 2; Internationale handel.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing tot inschrijving van 20 september 2010 voor het opleidingsonderdelen van het tweede studiejaar.

3.2. Verzoekende partij diende een trisaanvraag in bij het adjunct-departementshoofd academische zaken voor de betrokken opleidingsonderdelen.

Het adjunct-departementshoofd besliste op 20 september 2010 dat de aangevoerde omstandigheden niet als 'bijzondere omstandigheden' werden aanvaard. Er werd kort verwezen naar haar studieoverzicht, waarbij zij startte met 7 bisvakken en voor 3 hiervan in een trissituatie terecht komt.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van 25 september 2010 een intern beroep in bij hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling, die aan het adjunct-departementshoofd academische zaken vroeg de aanvraag opnieuw te overwegen.

3.4. Bij beslissing van het adjunct-departementshoofd Academische Zaken op datum van 6 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"Uit uw trissituatie blijkt manifest dat u geen slaagkansen heeft om het diploma te behalen. Het opleggen van bindende voorwaarden zal hierbij ook geen positief resultaat opleveren. U kan evenwel het bewijs aanbrengen dat u kans heeft om het diploma te behalen. U verwijst in eerste instantie naar positieve studieresultaten. Uit het studieoverzicht blijkt echter geen constante in het aantal behaalde credits. U behaalde in het derde jaar voor een beperkt studiepakket slechts 36 van de 46 studiepunten; concreet betekent dit drie vakken in een trissituatie. De beoordeling van

de trisaanvraag is ruimer dan een beoordeling van de trisvakken. Er wordt in concreto nagegaan wat de doorstroomkansen zijn tot het behalen van het diploma.

Om dit te beoordelen wordt in eerste instantie gekeken naar het verleden, hoever u gevorderd bent in het traject, of u alle examenkansen heeft benut, of u een positieve evolutie heeft gemaakt in de studieresultaten. Wij beschouwen dit leergedrag als een sterke indicatie voor uw leerhouding in de toekomst.

Naast de wisselende studieresultaten stellen wij vast dat u niet alle examenkansen heeft benut. Hierbij belandt u in een trissituatie voor drie vakken.

Verder werd u dit jaar ingeschreven voor slechts een beperkt studiepakket om uw slaagkansen te vergroten hetgeen geen positief resultaat opleverde. Dit alles samen met de trissituatie vormt een tegenindicatie dat dit naar de toekomst toe anders zou zijn. Tot slot kunnen we de door u aangehaalde bijzondere omstandigheden enkel als een verklaring voor uw trissituatie erkennen, wanneer u in de fysieke onmogelijkheid was om aan het examen deel te nemen. U toont niet aan in de onmogelijkheid te zijn geweest. De door u aangehaalde argumenten tonen bijgevolg niet dat u kans op slagen heeft in ons departement.

Dit betekent dat u zich niet opnieuw kan inschrijven in het departement

Handelswetenschappen en bedrijfskunde."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 26 september 2010. De beslissing werd op 6 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 6 oktober 2010. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 7 oktober 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 oktober 2010.

Het beroep van 11 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de onwettigheid van het bewijsvermoeden van artikel van het hogeschool- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het voormeld artikel het volgende bepaalt:

"Weigering van de inschrijving in de betrokken opleiding of voor het betrokken opleidingsonderdeel.

(...)

De inschrijving in de betrokken opleiding of het betrokken opleidingsonderdeel wordt geweigerd:

(...)

Aan een student met diplomacontract:

- die eerder bindende voorwaarden opgelegd kreeg die nog geen positief resultaat opgeleverd hebben;*
- zonder bindende voorwaarden maar waar uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.*

De "....." hanteert een weerlegbaar vermoeden, indien uit het dossier blijkt dat de student zich al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft behaald, dat bindende voorwaarden dan ook geen positief resultaat meer zullen opleveren. De student kan dit vermoeden weerleggen door het aantonen van bijzondere omstandigheden. Hij dient dan ook een schriftelijke aanvraag met dossier in bij het adjunct-departementshoofd academische zaken binnen een periode van vijf kalenderdagen na de proclamatie van de tweede examenperiode. Het adjunct-departementshoofd academische zaken onderzoekt de vraag in overleg met de ombuds."

Verzoekende partij stelt dat hieruit blijkt dat de verwerende partij zich het recht toe-eigent om in een aangelegenheid waar de wet, het recht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur haar tot een individuele aanpak verplichten, te beslissen op basis van een algemene regel zonder onderzoek van de gegevens eigen aan de zaak. Het kan vanzelfsprekend niet dat een administratieve overheid haar eigen verantwoordelijkheden en plichten inzake "behoorlijk bestuur" afwentelt op de bestuurde.

Verzoekende partij stelt dat het bewijsvermoeden de letter, zoniet minstens de geest van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet schendt. De verwerende partij stelt zich boven de wet. Zij schuift de wettelijke regeling aan kant en vervangt dit door een omgekeerd uitgangspunt. Waar zij verzoekende partij behoorde toe te laten tot het volgende opleidingsjaar, onder oplegging, gebeurlijk van bindende voorwaarden, stelt de verwerende partij zich op het diametraal tegenovergestelde standpunt, namelijk dat de enkele omstandigheid dat de verzoekende partij na twee keer voor eenzelfde opleidingsonderdeel te zijn ingeschreven, er niet in geslaagd is voor dit onderdeel creditbewijzen te behalen, volstaat om de verzoekende partij het recht te ontzeggen om zich opnieuw voor het bedoeld opleidingsonderdeel in te schrijven.

Verzoekende partij is van mening dat krachtens artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet de hoven en rechtbanken - alsook de Raad - de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten alleen toepassen in de mate waarin zij met de wetten overeenstemmen. Het door de Grondwet aan de rechter opgedragen wettigheidstoezicht over het algemene, provinciale en plaatselijke besluiten vormt slecht een bijzondere toepassing van het meer algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter geen toepassing mag maken van een beslissing, met name een norm, waarbij een hogere bepaling wordt geschonden.

Verzoekende partij merkt op dat er sprake is van machtsoverschrijding nu de inschrijving werd geweigerd zonder een individueel onderzoek te hebben ingesteld en op grond van een algemene regel die voorbijgaat aan de letter en de geest van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet. Artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet laat niet toe uit het enkele feit van een "trissituatie" af te leiden dat bindende voorwaarden geen zin meer zullen hebben.

Verwerende partij stelt wanneer er geen bindende voorwaarden werden opgelegd, het aan haar toekomt om te beoordelen of uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zal opleveren. Vooreerst stelt zij vast dat de verzoekende partij zich in een trissituatie bevindt. Het adjunct-departementshoofd Academische Zaken kijkt verder dan dit vak, namelijk naar de evolutie in de studieresultaten in zijn geheel. Hierbij stelde zij vast dat de verzoekende partij een negatieve evolutie heeft gemaakt. Daar waar zij in haar eerste trajectschijf 60 studiepunten behaalde, werden er dat in haar tweede trajectschijf nog minder dan de helft van de 60 te behalen studiepunten. Het voorbije jaar behaalde de verzoekende partij 36 van de 46 studiepunten, hetgeen haar totaal na drie jaar studeren op 126 van de 180 studiepunten brengt. Belangrijk hierbij is dat de verzoekende partij, om haar slaagkansen te vergroten, het voorbije jaar slechts was ingeschreven voor een verlicht studiepakket, hetgeen benadrukt dat de verzoekende partij niet alle examenkansen benutte. Dit geheel van omstandigheden toont voor de verwerende partij manifest aan dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij merkt op dat de bewijslast niet naar de student wordt verlegd. De trissituatie geeft aan dat de verzoekende partij geen slaagkansen heeft om diploma te behalen. Vervolgens wordt het dossier grondig onderzocht. Wel wordt de verzoekende partij de mogelijkheid geboden om bijzondere omstandigheden aan te tonen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de wijze waarop het intern beroep bij de verwerende partij is georganiseerd blijkt dat de beslissing van 6 oktober 2010 in de plaats is gekomen van de beslissing van 6 september 2010, zodat alleen de eerstgenoemde beslissing het voorwerp van een beroep bij de Raad kan uitmaken.

Zonder dat de Raad zich moet uitspreken over de wettelijkheid van een weerlegbaar vermoeden als weigeringsgrond voor een inschrijving, stelt de Raad vast dat de beslissing op intern beroep niet gegrond is op noch uitgaat van een weerlegbaar vermoeden.

Het middel mist feitelijke grondslag.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het verbod van willekeur, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij ten deze als functionele administratieve overheid optreedt: zij had vooraf aan zorgvuldige feitengaring behoren te doen om aldus een onpartijdig en onbevangen beeld te krijgen van alle relevante gegevens van het dossier, alvorens in redelijkheid tot een besluit te komen. Enkel indien een dergelijk onderzoek haar in redelijkheid tot het besluit had kunnen brengen dat het opleggen aan de verzoekende partij, van bindende voorwaarden manifest geen positief resultaat zou kunnen hebben opleveren, had zij de bestreden weigeringsbeslissingen kunnen nemen.

Verzoekende partij merkt op dat volgende stellingen, ingenomen in de bestreden beslissingen onredelijk zijn:

- waar de verzoekende partij voor 4 van de 7 bisvakken wel een credit heeft behaald en onvermeld blijft, wordt wel benadrukt dat zij voor de andere 3 vakken vooralsnog niet geslaagd is;
- klaarblijkelijk acht de verwerende partij enkel een student die tevoren een voorbeeldig, constant succesvol parcours heeft afgelegd, in staat om na twee mislukkingen in staat is om bij een nieuwe inschrijving alsnog de vereiste credits te behalen.
- geen van de feitelijke elementen (de familiale omstandigheden en de persoonlijke relationele problemen) die de verzoekende partij heeft aangevoerd, komt in de nieuwe beslissing ter sprake;
- daar waar gesteld wordt dat geen positieve evolutie merkbaar is, is zulks klaarblijkelijk in strijd met het gegeven dat de studieresultaten die de verzoekende partij in het academiejaar 2009-2010 heeft behaald, beter zijn.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij vier examenkansen heeft gehad voor de betrokken opleidingsonderdelen waarbij zij er niet in slaagde om de nodige credits te behalen. Een student kan de mogelijkheid worden geboden om te trissen maar dit is een uitzondering die enkel in uitzonderlijke omstandigheden wordt toegestaan. Een onderzoek van haar dossier leert dat zij zeer wisselende studieresultaten heeft gehad, van een uitstekende start tot 78 % van een verminderd studiepakket (3/4de) in het academiejaar 2009-2010. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat een student die nalaat van alle examenkansen, hiervoor beloond wordt door twee nieuwe examenkansen?

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij nalaat dieper in te gaan op de aangehaalde omstandigheden. Het betreft hier met name de relationele problemen tussen enerzijds haar vader en stiefmoeder en anderzijds binnen haar eigen relatie. Bovendien is het zeer vreemd dat de verwerende partij stelt dat deze problemen een terugval in concentratie met zich meebrachten en die *"zich bij uitstek heeft doen voelen wat de vakken Word 2, Excell 2 en Acces en multimedia betreft."* Als aanwijsbare verklaring geeft de verzoekende partij aan dat dit te maken heeft met haar vooropleiding Latijn-Moderne Talen waarin zij geen informaticakennis heeft opgedaan. Dit is uiteraard geen omstandigheid die als uitzonderlijk kan worden beschouwd. Het is voor verwerende partij moeilijk om subjectieve omstandigheden te beoordelen en meer bepaald welke effecten dit heeft op de studieresultaten. Uitsluitend wanneer de student kan aantonen dat zij om bijzondere redenen een examenkans niet effectief heeft kunnen benutten, wordt toegestaan dat een opleidingsonderdeel voor een derde keer kan worden gevolgd. De verzoekende partij slaagt er niet in om bijzondere omstandigheden aan te tonen. De verwerende partij heeft in haar initiële beslissing reeds verwezen naar de negatieve studieresultaten en in de beslissing na intern beroep wordt vervolgens ruim ingegaan op de redenering van de verwerende partij. Ook het tweede middel dient als ongegrond te worden afgewezen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

In de bestreden beslissing worden een aantal argumenten aangevoerd op grond waarvan besloten wordt dat het manifest is dat er onvoldoende garanties zijn dat de verzoekende partij haar studie met succes kan voltooien. Meer bepaald wordt gewezen op het zwakke resultaat van een aantal opleidingsonderdelen van de tweede schijf, de trissituatie voor drie van de opleidingsonderdelen van die schijf, het zwakke resultaat van het afgelopen academiejaar zelfs met een licht programma, en het gegeven dat de verzoekende partij niet alle examenkansen benut heeft.

Daar staat tegenover dat de verzoekende partij, na drie jaar – het minimum - te zijn ingeschreven credits behaald heeft voor 126 van de 180 te behalen studiepunten, dat de opleidingsonderdelen waarvoor getrimest moet worden samen slechts 10 studiepunten wegen, en tenslotte dat de verzoekende partij wel geslaagd was voor de opleidingsonderdelen behorend tot de derde schijf.

In het licht van deze vaststellingen komt het de Raad voor dat het besluit van de verzoekende partij dat het manifest is dat een bindend studieadvies geen kansen op succes biedt, kennelijk onredelijk is.

Het middel is gegrond.

5.3. De verzoekende partij vraagt ook dat de Raad haar voorlopige inschrijving zou bevelen in afwachting van een nieuwe beslissing van de verwerende partij.

Het verzoek komt gegrond voor, nu de motieven die de verwerende partij aanvoerde om de inschrijving van de verzoekende partij te weigeren onvoldoende werden bevonden.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De weigeringsbeslissing 6 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 november 2010, in afwachting waarvan de verzoekende partij voorlopig zal worden ingeschreven als student, met ingang van 22 november 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/105 - 18 november 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van het adjunct-departementshoofd, waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om verder te studeren aan het Departement Handelswetenschappen en bedrijfskunde werd geweigerd en tegen de beslissing op intern beroep die de initiële beslissing bevestigde.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven in het departement Handelswetenschappen-Bedrijfskunde.

In het eerste jaar diende zij twee vakken te hernemen wat ze succesvol heeft gedaan. Voor de zes vakken waarvoor de verzoekende partij in de eerste zitting van het academiejaar 2008-2009 een onvoldoende had, diende zij er vijf mee te nemen naar het volgende academiejaar. Tijdens de eerste zitting van het derde opleidingsjaar behaalde de verzoekende partij voor de twee van de vijf 'bisvakken' een creditbewijs.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van het adjunct-departementshoofd van 20 september 2010 tot inschrijving.

3.2. Verzoekende partij stelde op 25 september 2010 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het departementshoofd Academische Zaken op datum van 6 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

“ Uit uw trissituatie blijkt manifest dat u geen slaagkansen heeft om het diploma te behalen. Het opleggen van bindende voorwaarden zal hierbij ook geen positief resultaat opleveren. U kan evenwel het bewijs aanbrengen dat u kans heeft om het diploma te behalen. Uit het studieoverzicht blijkt een negatieve evolutie in het aantal behaalde credits. U behaalde in het derde jaar voor een beperkt studiepakket slechts 21 van de 41studiepunten; concreet betekent dit vier onvoldoendes waarvan drie in een trissituatie. De beoordeling van de trisaanvraag is ruimer dan een beoordeling van de trisvakken. Er

wordt in concreto nagegaan wat de doorstroomkansen zijn tot het behalen van het diploma. Om dit te beoordelen wordt in eerste instantie gekeken naar het verleden, hoever u gevorderd bent in het traject, of u alle examenkansen heeft benut, of u een positieve evolutie heeft gemaakt in de studieresultaten. Wij beschouwen dit leergedrag als een sterke indicatie voor uw leerhouding in de toekomst. Naast de negatieve evolutie in de studieresultaten die u heeft gemaakt, stellen wij vast dat u van de 160 studiepunten waarvoor u in de drie jaar was ingeschreven slechts voor 105 studiepunten credits behaalde.

Verder werd u ook dit jaar aangeraden in te schrijven voor een beperkt studiepakket om uw slaagkansen te vergroten hetgeen geen positief resultaat opleverde. Dit alles samen met een situatie van drie trisvakken vormt een tegenindicatie dat dit naar de toekomst toe anders zou zijn.

Tot slot kunnen we de door u aangehaalde bijzondere omstandigheden enkel als een verklaring voor uw trissituatie erkennen, wanneer u in de fysieke onmogelijkheid was om aan het examen deel te nemen. U toont niet aan in de onmogelijkheid te zijn geweest. De door u aangehaalde argumenten tonen bijgevolg niet dat u kans op slagen heeft in ons departement.

Dit betekent dat u zich niet opnieuw kan inschrijven in het departement

Handelswetenschappen en Bedrijfskunde.”

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 6 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen

een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 26 september 2010. De beslissing werd op 6 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 6 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 7 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 oktober 2010.

Het beroep van 11 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat de bijzondere omstandigheden van die aard zijn dat zij het vermoeden in artikel van het hogeschoolonderwijs- en examenreglement weerleggen. Immers, de persoonlijke en medische problemen maken dat zij haar twee inschrijvingen onvoldoende heeft kunnen benutten.

Verzoekende partij werpt op dat de technische tegenslag die de verzoekende partij daarenboven heeft ondervonden, aantoont dat het negatief resultaat niet te wijten is aan het gebrek aan inzet. Integendeel, verzoekende partij toont bovendien aan dat zij ook buiten de muren van de hogeschool initiatief neemt om de zwakke punten te remediëren. Zij zal volgend jaar geen weekendjob meer opnemen maar de tijd nuttig invullen met bijscholing. Aan motivatie ontbreekt het niet en ook haar medische problemen worden opnieuw en grondiger onderzocht.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij in haar initiële trisaanvraag geen melding heeft gemaakt van haar persoonlijke en medische problemen zodat de verwerende partij hiermee bezwaarlijk rekening kon houden. Het technische probleem op het examen werd wel aangehaald maar zonder verduidelijking over welk examen het ging. Wanneer geen bindende voorwaarden werden opgelegd, komt het aan de verwerende partij toe om te beoordelen of uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zal opleveren. Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partij zich in een trissituatie bevindt. Na vier examenkansen slaagde de verzoekende partij er niet in om een credit te behalen voor de drie betrokken opleidingsonderdelen. Het adjunct-departementshoofd kijkt verder dan dit vak, namelijk naar de evolutie in de studieresultaten in zijn geheel. In de eerste trajectschijf behaalde zij 60 studiepunten, in de tweede trajectschijf 33 van de 59 studiepunten en in het vorige jaar slechts 21 van de 41 studiepunten. De verzoekende partij was ingeschreven voor een verlicht 2/3de studiepakket hetgeen benadrukt dat zij een negatieve evolutie maakt. Dit geheel van omstandigheden toont voor de verwerende partij manifest aan dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Uitsluitend wanneer de student kan aantonen dat zij om bijzondere redenen een examenkans niet effectief heeft kunnen benutten, wordt toegestaan dat een opleidingsonderdeel voor een derde keer kan worden gevolgd.

Verwerende partij is van oordeel dat zij moeilijk rekening kan houden met relationele problemen in de beoordeling van een trisaanvraag. Het is immers zeer moeilijk om subjectieve omstandigheden te beoordelen en meer bepaald welke de effectieve invloed is op

de studieresultaten van de student. Wel zou dit een impact kunnen hebben op haar gezondheidstoestand waarmee de verwerende partij wel rekening mee zou kunnen houden. Echter, in casu geeft de verzoekende partij zelf aan dat zij reeds van kindsbeen behandeld wordt voor haar medische problematiek. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat haar medische situatie zou veranderen. Het feit dat de verzoekende partij drie taalexamens had op drie opeenvolgende dagen maakt ook geen bijzondere omstandigheid uit.

Wat de technische problemen betreft, voert de verwerende partij aan dat er enkel een technisch probleem met de internetverbinding bestond waardoor de studenten geen toegang hadden tot het internet. Dit was voor alle studenten hetzelfde en dus niet bijzonder aan de situatie van de verzoekende partij.

De verwerende partij stelt verder dat aangezien de verzoekende partij voor 'Duitse communicatie' bijzondere inspanningen leverde en nog geen credit kan behalen, dit een bewijs is van de stelling dat de verzoekende partij geen doorstroomkansen heeft.

Verzoekende partij merkt *in een tweede onderdeel* op dat de verwerende partij op geen enkel moment heeft ingegrepen in de situatie van de verzoekende partij. Nochtans heeft zij op basis van artikel van het HOE-reglement de verplichting "*studenten met een diplomacontract die voor één of meer opleidingsonderdelen geen credit behaalden, bij het verder uitzetten van hun studietraject een niet-bindend studieadvies*" te geven. Het spreekt voor zich dat de redelijkheid vereist dat een onderwijsinstelling eerst alle ondersteunende middelen uitput vooraleer afbrekend te werk te gaan. Hoe kan de verwerende partij vaststellen dat het 'manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren' indien hiertoe nooit enige poging werd ondernomen?

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij wel degelijk een niet-bindend studieadvies heeft gegeven. Zo werd haar geadviseerd zich slecht in te schrijven voor een verlicht studiepakket (2/3de) studiepakket. De verzoekende partij gaf ook gevolg aan dit advies en nam voorgaand academiejaar slechts 41 van de 60 studiepunten op. Vijf van de opgenomen vakken had zij reeds het jaar voordien gevolgd, hetgeen het traject diende te vergemakkelijken.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel* dat de beslissing onredelijk is omdat de verzoekende partij wordt uitgesloten van elke opleiding binnen het departement handelswetenschappen en bedrijfskunde. Het onredelijke gevolg vloeit onder meer voort uit het feit dat de verzoekende partij hierdoor noodzakelijkerwijze na drie jaar opleiding gedwongen wordt om volledig terug van nul te beginnen. Nochtans is er geen enkele reden om aan te nemen dat de verzoekende partij niet zou slagen in één van de andere afstudeerrichtingen van de Bacheloropleiding Office Management, laat staan in één van de andere twee bacheloropleidingen die eveneens werden ondergebracht in het departement handelswetenschappen en bedrijfskunde. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de verzoekende partij niet zou slagen in de andere afstudeerrichtingen. Verzoekende partij scoort slecht op de taalvakken, maar haalt daarentegen excellente scores op de vakken Nederlandse communicatie, computertoepassingen, recht, commercieel en financieel management. De meeste van deze vakken zijn gemeen aan de vijf afstudeerrichtingen. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij zich niet houdt aan de motiveringsverplichting.

Verwerende partij stelt dat zij haar beslissing wel degelijk goed heeft gemotiveerd. Er werd ruim ingegaan op de redenering van de verwerende partij en het niet weerhouden van de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden.

Verwerende partij antwoordt vervolgens dat het voor het eerst in de externe beroepsprocedure is dat de verzoekende partij opwerpt dat een volledige uitsluiting uit het departement onredelijk zou zijn. Aangezien dit argument niet werd uitgeput in de interne beroepsprocedure, kan de Raad zich hierover thans niet uitspreken. De verwerende partij merkt tenslotte op dat de credits overigens krachtens artikel 31 van het Flexibiliseringsdecreet

enkel geldig zijn binnen de opleiding zodat dit niet mee wordt overgedragen naar andere opleidingen binnen het departement.

Verzoekende partij stelt dan ook *in een laatste onderdeel* dat niet "manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren." De situatie is niet uitzichtloos aangezien de verzoekende partij de kwaliteiten heeft om de moeilijke situatie om te keren in een positief verhaal, hetgeen reeds blijkt uit haar eerste opleidingsjaar 2007-2008.

Verwerende partij verwijst naar hun eerder geformuleerde argumenten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Het eerste onderdeel.

De beslissing op intern beroep stelt dat, voor wat betreft de trissituatie, omstandigheden enkel dan bijzonder zijn wanneer zij tot gevolg hebben dat de student fysiek niet in de mogelijkheid was aan een examen deel te nemen. Aldus geeft de verwerende partij aan het begrip "bijzondere omstandigheden" een te enge en onwettelijke invulling, doordat zij met name ook andere dan fysieke omstandigheden uitsluit van het begrip, terwijl niet valt in te zien waarom ook deze omstandigheden, en meer bepaald familiale of persoonlijke omstandigheden, geen aanvaardbare verklaring kunnen zijn voor een slecht examen.

Het onderdeel is gegrond.

Het tweede onderdeel

De verzoekende partij klaagt erover dat de verwerende partij haar na het tweede jaar geen niet-bindend studieadvies heeft gegeven, terwijl, als een dergelijk studieadvies wel was gegeven, de verzoekende partij mogelijk wel betere studieresultaten zou hebben behaald. De verwerende partij stelt dat er wel een dergelijk studieadvies werd gegeven, wat blijkt uit de vaststelling dat de verzoekende partij in haar derde jaar een lichter programma heeft gevolgd. In haar wederantwoordnota voert de verzoekende partij aan dat geen bewijs van

een dergelijk niet-bindend studieadvies voorligt, en voert zij verder aan dat, als zij in het tweede jaar een nog slechter resultaat had behaald, zij dan wel een bindend studieadvies zou hebben gekregen en hebben mogen verder studeren, terwijl dat nu niet het geval is. Met dit laatste argument poogt de verzoekende partij aan het onderdeel een nieuwe grondslag te geven. Niets belette dat argument in het beroepsschrift aan te voeren. Nu dat pas gebeurd in de wederantwoordnota is het niet ontvankelijk.

De bewering van de verwerende partij dat er wel een niet-bindend studieadvies werd verleend wordt niet gestaafd. Dat de verzoekende partij in het afgelopen jaar een lichter dan normaal programma volgde, bewijst op zich niet dat dit het gevolg is van een niet-bindend studieadvies.

Ook in de veronderstelling dat er geen niet-bindend studieadvies werd verleend, is het onderdeel niet ontvankelijk, nu de verzoekende partij het ontbreken van een niet-bindend studieadvies voor de aanvang van het derde jaar had moeten aanklagen, en niet pas na de beëindiging daarvan, en subsidiair is het niet gegrond, nu de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er een oorzakelijk verband is tussen het ontbreken van een niet-bindend studieadvies en haar studieresultaten.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het derde onderdeel

De verwerende partij voert terecht aan dat deze klacht niet werd aangevoerd in het interne beroep, zodat deze klacht, die voor het eerst wordt aangevoerd in het beroep bij de Raad, niet ontvankelijk is.

Het onderdeel is niet ontvankelijk.

Het vierde onderdeel

In het vierde onderdeel voert de verzoekende partij aan dat niet "manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren."

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de verzoekende partij in de eerste trajectschijf 60 studiepunten behaalde, in de tweede trajectschijf 33 van de 59 studiepunten en in het vorige jaar 21 van de 41 studiepunten. Het programma van dat laatste jaar was lichter dan een normaal programma, en bevatte vijf opleidingsonderdelen van het tweede jaar. Voor drie van die vijf onderdelen was het resultaat opnieuw onvoldoende.

In het licht daarvan, en onder voorbehoud van het gegrond bevonden eerste onderdeel, kan niet gesteld worden dat het besluit van de verwerende partij dat het manifest is dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren kennelijk onredelijk is;

Het onderdeel is niet gegrond.

Het middel is gegrond wat het eerste onderdeel betreft.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 6 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 november 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/106 - 18 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 18 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing op intern van de examencommissie van 7 oktober 2010 waarbij wordt bevestigd dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het OLOD eindwerk.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het Sociaal Werk, klasgroep [REDACTED].

Het beroep betreft de examenbeslissing voor haar Eindwerk waar zij 9/20 voor behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op 21 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur, Speciale Onderzoekscommissie van de onderwijsinstelling. Deze oordeelde bij

beslissing van 28 september 2010 om de beslissing van de examencommissie te vernietigen en heeft haar opgedragen een nieuwe te nemen met als uiterste datum 8 oktober 2010.

De algemeen directeur stelde dat:

“gezien

- de klacht een niet akkoord gaan inhoudt met de beoordeling van het eindwerk en dit zowel voor wat betreft de eerste examenperiode als voor wat betreft de tweede examenperiode;*
- de klacht voor wat betreft de eerste examenperiode niet in aanmerking kan worden genomen gezien de verjaringstermijn ruim is overschreden;*
- de klacht voor wat betreft de tweede examenperiode tijdig werd ingediend;*
- uit de meegeleverde verslagen een totaal gebrek aan ernst valt op te maken gezien doorgewoon een identieke kopij werd gemaakt van het verslag van de eerste examenperiode om een verslag tweede examenperiode te bekomen;*
- er daarenboven zelfs de datum van de eerste examenperiode werd genoteerd op verslag van het eindwerk beoordeeld in de tweede examenperiode”*

3.3. De examencommissie werd bijeengeroepen op 7 oktober 2010 en nam bij consensus de nieuwe beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren voor het eindwerk.

De examencommissie stelde dat:

Gezien

- de klacht van [REDACTED] werd besproken door de examencommissie;*
- de beoordeling van het eindwerk van [REDACTED] werd besproken door de examencommissie;*
- in de beoordeling in het nieuwe evaluatieformulier niet inhoudelijk afwijkt van de beoordeling van de tweede examenperiode;*
- de student voor het schriftelijke gedeelte slechts nipt de minimale competenties behaalde;*
- de student op de beoordeling van het mondelinge gedeelte de minimale competenties niet behaalde;*
- de score op beide onderdelen daardoor negatief blijft;*
- de eindwerkjury zijn weerwoord formuleerde op de opmerkingen van [REDACTED]”*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 22 september 2010. De beslissing werd op 7 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 11 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 oktober 2010.

Het beroep van 13 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft.

In het beschikkend gedeelte vraagt de verzoekende partij de beslissing van de examencommissie van 7 oktober 2010 te vernietigen, maar ook dat de Raad zou oordelen dat verzoekster geslaagd is voor haar eindwerk. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad een student geslaagd te verklaren voor een opleidingsonderdeel. In zoverre het beroep daartoe strekt is het niet ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de volgende middelen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste middel* dat de beslissing niet rechtsgeldig is aangezien de beslissing niet werd betekend op 8 oktober 2010 maar wel op 11 oktober 2010. De examencommissie heeft dus niet geoordeeld binnen de termijn bepaald door de algemeen directeur van 28 september 2010. De verzoekende partij werpt op dat de Raad een nieuwe beslissing moet nemen nu deze van 7 oktober 2010 geen geldingskracht heeft.

Verwerende partij stelt dat de beslissing van de examencommissie wel tijdig is genomen, nl. op 7 oktober 2010. Eventuele laattijdige betekening tast de rechtsgeldigheid van de beslissing van de examencommissie niet aan.

Verzoekende partij stelt *in een tweede middel* dat de verwerende partij vooringenomen is omdat zij niet is ingegaan op de uitnodiging om in het bijzijn van de ombuds de beoordeling door te nemen. De verzoekende partij stelt dat er vergeten wordt dat zij momenteel voor zes maanden in Zuid-Amerika verblijft en derhalve niet aanwezig kon zijn. Er dient genoteerd te worden dat de ouders van de verzoekende partij een raadsman hadden aangesteld maar deze slechts het verslag kon inzien wanneer een schriftelijk mandaat van de verzoekende partij kon worden overgelegd. Dit kon binnen een bepaalde termijn niet gerealiseerd worden.

Verwerende partij antwoordt op het tweede middel dat uit het aangehaalde niet kan afgeleid worden dat er enige vorm van vooringenomenheid zou zijn in hoofde van de examencommissie. Het is niet zo dat de examencommissie enkel en alleen rekening heeft gehouden met de afwezigheid van de student. Het is wel zo dat de examencommissie

onmiddellijk het excuus van de student heeft weergegeven in haar beslissing en derhalve de facto rekening heeft gehouden met de onmogelijkheid van de student om aanwezig te zijn bij de beoordeling.

Verzoekende partij stelt *in een derde middel* dat er niet wordt ingegaan op de omstandigheid dat de beoordeling in de eerste zitting quasi letterlijk dezelfde is als in de zelfde zitting, zelfs met behoud van de datum. De scores worden behouden maar niet geëvalueerd in het licht van de wijzigingen die de verzoekende partij aan het eindwerk heeft aangebracht op verzoek van de lesgevers zelf.

Verwerende partij poneert dat de student op dit vlak gelijk heeft gekregen van de algemeen directeur in die zin dat de algemeen directeur dit evenzeer had vastgesteld en hierover in niet mis te verstane woorden een opmerking had geformuleerd in zijn beslissing. Nu de examencommissie opnieuw diende bijeen te komen, teneinde de beoordeling te doen over de tweede examenkans, heeft het geen relevantie voor de beoordeling van de examencommissie om alsnog in te gaan op de opmerking van de student.

Verzoekende partij stelt *in een vierde middel* dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de discrepantie tussen de goede en zeer goede punten die de verzoekende partij heeft gehaald op andere vakken/onderdelen van de studie bachelor in het sociale werk. Wanneer er consistent goede punten zijn op alle andere modules en niet op één module, kan het niet zijn dat enkel de examinanda een probleem heeft maar dient er ook rekening gehouden te worden met de omstandigheid dat de examinatoren op minder juiste wijze de module beoordeeld hebben. De beoordeling is te eenzijdig gebeurd.

Verwerende partij is van oordeel dat de examencommissie enkel gevat is over het eindwerk. Het behoort niet aan de examencommissie toe om de evaluatie met betrekking tot andere opleidingsonderdelen te betrekken in de evaluatie van het eindwerk. Het is met andere woorden perfect mogelijk om goede tot zeer goede punten te halen op andere opleidingsonderdelen, zonder dat dit enige invloed kan hebben op het eindwerk op zich.

Verzoekende partij stelt *in een vijfde middel* dat er geen rekening werd gehouden met de opmerkingen die de verzoekende partij heeft gemaakt in haar klacht van 21 september 2010 betreffende de verhouding tussen het gewicht van het eindwerk op het totaal van de punten in het bachelorjaar (10 op de 180).

Verwerende partij stelt dat ook dit middel niet kan weerhouden worden. Immers, wanneer in de studiegids voorzien is geworden dat het onmogelijk is om gedelibereerd te worden over een eindwerk, dan dient de examencommissie die regelgeving te eerbiedigen. Het is niet aan de examencommissie om tegen de studiegids alsnog te delibereren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste middel

Ter zitting heeft de raadsman van de verzoekende partij afstand gedaan van het eerste middel. De Raad ziet geen reden om dit verzoek niet in te willigen zodat dit middel zonder voorwerp is.

Het tweede middel

Wanneer een belanghebbende een administratief beroep instelt komt het hem toe de nodige schikkingen te nemen om van zijn procedurele rechten gebruik te kunnen maken. De verzoekende partij voert niet aan dat haar verblijf in het buitenland haar belette om tijdig de nodige schikkingen te nemen in verband met het inzage nemen in het dossier. Overigens blijkt uit de feitelijk juiste vaststelling van de examencommissie dat de verzoekende partij niet ingegaan is op het aanbod om samen met de ombudsman de beoordeling door te nemen, geenszins dat de examencommissie bevooroordeeld zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

Het derde middel

In het derde middel voert de verzoekende partij aan dat de beoordeling van het eindwerk niet naar behoren is gemotiveerd, hoewel ze op dit punt gelijk gekregen had van de algemeen directeur.

Aan het door de verwerende partij meegedeelde stuk 2 is een verslag gehecht van de eindwerkbevraging van de verzoekende partij gedateerd bovenaan 3 september 2010, en onderaan 18 juni 2010. De inhoud van dit stuk maakt evenmin duidelijk op welke datum het werd opgesteld.

Een mogelijk andersluidend verslag van de eerste beoordeling heeft de verzoekende partij niet overgemaakt.

Het staat niet vast naar genoeg van recht dat dit stuk de weergave is van de eindwerkbeoordeling van 3 september 2010.

Daardoor is het de Raad niet mogelijk na te gaan of de bestreden beslissing van de examencommissie naar behoren is gemotiveerd.

Het derde onderdeel is gegrond.

Het vierde middel

In het vierde middel klaagt de verzoekster erover dat de examencommissie geen rekening heeft gehouden met haar andere resultaten.

De verwerende partij wijst er terecht op dat het eindwerk een afzonderlijk opleidingsonderdeel is, bij de beoordeling waarvan het resultaat van de evaluaties van de ander opleidingsonderdelen geen rol speelt.

Het vierde middel is niet gegrond.

Het vijfde middel

In het vijfde middel klaagt de verzoekende partij erover dat de examencommissie geen rekening heeft gehouden met het relatieve gewicht van het eindwerk in het geheel van het bachelorjaar (10 op 180; klaarblijkelijk bedoelt de verzoekende partij niet het jaar maar het geheel van de opleiding).

Dit middel kan zo begrepen worden dat de verzoekende partij daarmee aanvoert dat de onvoldoende voor het eindwerk delibereerbaar was. Dat blijkt ook uit de door haar neergelegde ECTS-fiche. De vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort. Uit de meegedeelde stukken blijkt niet dat de examencommissie zich over de vraag van de delibereerbaarheid heeft uitgesproken.

Het vijfde middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in zoverre het strekt tot vernietiging van de beslissing van examencommissie van 7 oktober 2010.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is in zoverre het ertoe strekt de Raad te horen zeggen dat de verzoekende partij geslaagd is voor het opleidingsonderdeel Eindwerk, en wel ontvankelijk is in zoverre het ertoe strekt de beslissing van de examencommissie van 7 oktober 2010 te vernietigen. Het beroep, voor zover ontvankelijk, is ook gegrond in de aangegeven mate.

De beslissing van 7 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen op uiterlijk 5 januari 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/107 - 18 november 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 18 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen een beslissing van de examencommissie van 8 oktober 2010 waarbij geoordeeld werd dat zij de bachelorproef diende te hernemen in een later academiejaar.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de laatste traject van de bachelor in de industriële wetenschappen: Electromechanica.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 8 oktober 2010 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' waarop verzoekende partij de melding 'niet aanwezig' had gekregen wat overeenstemt met een resultaat van 0/20.

3.2. Verzoekende partij stelde met een schrijven van 20 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling omdat zij niet akkoord was met de beoordeling van de bachelorproef.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 28 september 2010 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de initiële beslissing van de voorzitter van de examencommissie diende vernietigd te worden. De examencommissie werd opgedragen om een nieuwe beslissing te nemen nadat de juryleden de bachelorproef opnieuw hebben geëvalueerd en de student in de gelegenheid werd gesteld deze nieuwe beoordeling in het bijzijn van de ombudspersoon door te nemen. Als uiterste datum werd 8 oktober 2010 vooropgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij werd op 6 oktober 2010 via e-mail van het opleidingshoofd op de hoogte gebracht van de nieuwe datum met name op 7 oktober 2010 om haar bachelorproef opnieuw te presenteren voor een nieuwe jury met mogelijkheid nadien van inzage in aanwezigheid van de ombudsman.

Verzoekende partij reageerde onmiddellijk met een e-mail waarin zij stelde dat zij onmogelijk daags nadien op 7 oktober 2010 aanwezig kon zijn.

Dezelfde dag, 6 oktober 2010, werd haar meegedeeld dat desondanks de jury toch zou oordelen.

Verzoekende partij formuleerde hiertegen een klacht bij de Algemeen directeur.

Intussen echter werd op 8 oktober 2010 door de voorzitter van de examencommissie beslist dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel ' bachelorproef' wegens afwezigheid wat resulteerde in een resultaat van 0/20.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.6. Op diezelfde dag op 13 oktober 2010 verklaarde de algemeen directeur de klacht van 6 oktober van verzoekende partij wat de vastgestelde datum betreft van het examen opnieuw ontvankelijk en gegrond.

De examencommissie werd opgedragen opnieuw te evalueren doch met eerbiediging van een redelijke oproepingstermijn.

Verzoekende partij werd op 15 oktober 2010 opgeroepen om haar bachelorproef te verdedigen op 21 oktober 2010.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Afstand van beroep

De verzoekende partij doet ter zitting afstand van haar beroep. De verwerende partij verklaart geen bezwaar te hebben. De Raad willigt de afstand in.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2010/109 - 18 november 2010

Inzake

wonende,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 18 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij vraagt de vernietiging van de examentuchtbeslissing van de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting d.d. 12 oktober 2010 naar aanleiding van het besluit van de Raad R. Stvb. nr. 2010/019 van 1 oktober 2010.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting accountancy-fiscaliteit.

Tijdens de tweede examenperiode werd verzoekende partij betrappt op een onregelmatigheid tijdens het examen voor het opleidingsonderdeel 'Vennootschapsrecht'. Op 8 september 2009 nam de instelling een examentuchtbeslissing.

Verzoekende partij werd voor alle opleidingsonderdelen van de tweede zitting en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zitting 10/20 voor behaald werd, naar het volgende

academiejaar verwezen. Concreet werd verzoekende partij naar het volgende academiejaar verwezen voor 5 opleidingsonderdelen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2009 een eerste intern beroep in bij het hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, op datum van 24 september 2009 werd de initiële examentuchtbeslissing bevestigd.

De student werd verwezen naar volgend academiejaar voor:

- alle opleidingsonderdelen van de tweede zittijd;

- en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zittijd 10/20 voor gehaald werd."

3.3. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit R. Stvb. nr. 2009/091 verklaarde de Raad het beroep van de verzoekende partij gegrond.

De Raad stelde dat wat de onregelmatigheid van de beslissing betreft: *' zij aan de hand van de bijgebrachte stukken niet kon vaststellen uit welke tuchtsancties de tuchtoverheid kon kiezen en kan dan ook niet nagaan, bij gebrek aan motivering op dat punt, of er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de zwaarte van de uitgesproken straf in verhouding tot de ernst van de feiten.'*

Het besluit van de Raad Stvb. nr. 2009/091 had tot gevolg dat de verwerende partij derhalve een nieuwe beslissing moest nemen, en dat in voorkomend geval de zwaarte van de sanctie verantwoord diende te worden.

3.4. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 12 november 2009.

De examencommissie besliste bij consensus om de minimumsanctie een 0/20 voor het opleidingsonderdeel 'Vennootschapsrecht' uit te breiden met een 0/20 voor 4 andere opleidingsonderdelen waarvoor de student initieel een credit behaalde. Voor deze opleidingsonderdelen werd zij verwezen naar het volgend academiejaar.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit R.Stvb. nr. 2009/113 verklaarde de Raad het beroep van de verzoekende partij deels gegrond.

De Raad stelde verder wat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft dat:

'Wat betreft het verwijt dat de verzoekende partij, na te zijn betrap op het bezit van materiaal met ongeoorloofde in potlood aangebrachte aantekeningen, sommige ervan heeft weggegomd terwijl zij later aan het wachten was in het gesprekslokaal, dit steunt op de verklaring van de ombudsman van 1 september 2009. Uit die verklaring kan zeker niet ondubbelzinnig worden afgeleid dat de bewuste aantekeningen zouden zijn weggegomd nadat de verzoekende partij betrap werd op het bezit van dit materiaal. Uit die verklaring blijkt niet dat de verzoekende partij alleen in het gesprekslokaal bleef, en als dat al het geval was, hoe lang dat was. Volgens de verzoekende partij had zij die aantekeningen eerder weggegomd, op de bus of thuis, en op de vraag waarom ze dan niet alles weggegomd had antwoordde zij dat zij dit vergeten was. Volgens de verwerende partij is deze uitleg verward, tegenstrijdig en ongelooftwaardig.

De Raad ziet niet in wat er verward of tegenstrijdig is in deze uitleg, en ook niet waarom die ongeloofwaardig zou zijn. Voorts verklaart de ombudsman niet hoe lang de verzoekende partij alleen bleef met het bewijsmateriaal, en verklaart zij evenmin dat er aantekeningen waren weggegomd die bij de controle nog wel aanwezig waren.

Dit feit – het doen verdwijnen van bewijsmateriaal – is op grond van de voorgelegde documenten niet bewezen naar genoegen van recht.

In zoverre de zwaarte van de sanctie mede steunt op dit feit, kan de bestreden beslissing dus niet in stand blijven.'

3.6. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw in bijzondere zitting samen op 15 december 2009.

De examencommissie besliste om rekening houdend met het besluit van de Raad de tenlastelegging "bewijsmateriaal proberen te laten verdwijnen" buiten beschouwing te laten en op grond van de tenlastelegging 'het plegen van een combinatie van meerdere onregelmatigheden - in casu drie onregelmatigheden' – een sanctie toe te kennen.

De examenafspraken luiden: een onbeschreven wetboek; andere hulpmiddelen zijn niet toegelaten.

De student maakte tijdens het examen gebruik van een samenvattende tabel van de verschillende vennootschapsvormen, handgeschreven nota's in het wetboek en een reeks van vragen en antwoorden en verwijzingen naar artikelen in het wetboek.

Zij verwijst naar de beslissing van de examencommissie van 24 september 2009 waarbij naar aanleiding van het intern beroep van de verzoekende partij werd beslist om een sanctie toe te kennen zonder rekening te houden met 'het doen verdwijnen van bewijsmateriaal'. De commissie houdt rekening met de opmerking van de Raad, de gestelde motivering en de aangetoonde proportionaliteit. Indien een student nota's neemt in het wetboek die wel leerstofrelevante informatie bevatten wordt de minimum straf verhoogd met extra-0-en voor alle opleidingsonderdelen en deze sanctie wordt verzwaaard door het gegeven dat de student een combinatie van onregelmatigheden pleegde.

De gegeven sanctie werd herbevestigd:

"De student wordt verwezen naar volgend academiejaar voor:

- alle opleidingsonderdelen van de tweede zittijd;

- en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zittijd 10/20 voor gehaald werd."

De examencommissie achtte deze sanctie redelijk en proportioneel t.a.v. de gepleegde onregelmatigheden. Eveneens is de examencommissie van oordeel dat de gelijkberechting tussen de studenten gewaarborgd is aangezien de huidige beslissing genomen werd in overeenstemming met de sanctie die aan andere studenten werd opgelegd die gelijkaardige onregelmatigheden hebben gepleegd.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 22 december 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. Bij beslissing van R. Stvb. nr. 2009/130 van 3 februari 2010 stelde de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen vast dat het beroep van de verzoekende partij niet ontvankelijk was wegens laattijdigheid. De beslissing van 15 december 2009 bleef gehandhaafd.

3.9. Bij verzoekschrift van 4 maart 2010 heeft verzoekende partij tegen deze laatste beslissing van de R. Stvb. nr. 2009/130 een cassatieberoep gericht aan de Raad van State. De Raad van State vernietigde deze beslissing bij arrest nr. 206.216 van 1 juli 2010, aangezien ten onrechte was besloten tot de laattijdigheid van het verzoekschrift van 22 december 2009.

3.10. Bij arrest nr. 206.216 van 1 juli 2010 van de Raad van State werd het besluit nr. 2009/130 van 3 februari 2010 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen vernietigd. De Raad van State was van oordeel dat ten onrechte door de Raad werd gesteld dat het verzoekschrift laattijdig was ingediend.

Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State worden deze zaken van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak nr. 2010/019 (in voortzetting van het verzoekschrift nr. 2009/130).

Verzoekende partij heeft daarna gevraagd om de procedure voor de behandeling van het beroep bij de Raad die reeds van rechtswege is ingesteld, in gang te zetten.

3.11 Op 1 oktober 2010 heeft de Raad het beroep van verzoekende partij opnieuw behandeld en ontvankelijk en gegrond verklaard.

De Raad stelde in zijn besluit. R. stvb.nr.2010/019 ondermeer dat vooreerst de verzoekende partij voldoende belang had bij het instellen van het beroep, en dat wat het tweede middel betrof het feit dat de tuchtsanctie kennelijk onredelijk was en kennelijk onevenredig met de ten laste gelegde feiten in al zijn onderdelen gegrond was.

De Raad motiveerde de gegrondheid ondermeer als volgt *'Los van de vraag of die sanctie naar redelijkheid kon worden gerechtvaardigd voor alle reeds afgelegde en nog af te leggen opleidingsonderdelen van de tweede zitting, is het kennelijk onredelijk – en overigens in strijd met de leer van de intrekking - om terug te komen op door de betrokken examencommissie reeds definitief toegekende credits waarbij voorts niet valt in te zien waarom een onderscheid zou (kunnen) worden gemaakt tussen een toegekende credit toegekend op grond van een examencijfer 10/20 enerzijds, en een credit toegekend op grond van een examencijfer 11/20 of meer.*

Immers een credit is een credit. '

De Raad verwees hiertoe naar artikel 2, 8° en Artikel 31, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet^[1]

Het middel van de schending van de materiële motiveringsverplichting werd door de Raad niet verder onderzocht gezien reeds de ruimere vernietiging.

Verzoekende partij diende ten laatste op dinsdag 12 oktober 2010 een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met de overwegingen van de Raad.

3.13. Op 12 oktober 2010 heeft de verwerende partij opnieuw een beslissing genomen waarin opnieuw dezelfde examentuchtsanctie werd opgelegd.

3.12 Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.13. Intussen heeft verzoekende partij een aanvraag gedaan tot een nieuwe (tris)inschrijving voor de betreffende opleidingsonderdelen. Deze aanvraag werd geweigerd. De beslissing werd ter kennis gebracht op 20 september 2010.

Daartegen heeft verzoekende partij geen verder (intern of extern) beroep ingesteld.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van 12 oktober 2010 genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[2].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2010 tegen de beslissing van 12 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 13 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 oktober 2010.

Het beroep van verzoekende partij werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat weliswaar de Raad in zijn beslissing 2010/019 van 1 oktober 2010 heeft gesteld dat verzoekende partij nog wel een belang had, stellende dat "de beslissing (...) mede bepalend (kan) zijn om haar al dan niet toe te laten voor een volgende inschrijving van de drie resterende opleidingsonderdelen waarvoor zij nog geen credit heeft behaald". Intussen heeft verzoekende partij een aanvraag gedaan tot een nieuwe (tris)inschrijving voor deze vakken. Doch deze aanvraag werd geweigerd. Verzoekende partij is bijgevolg geen student meer bij verwerende partij.

De Raad heeft reeds in zijn eerder besluit geoordeeld dat verzoekende partij nog steeds belang heeft, niet enkel een moreel belang maar met het oog op het beoordelen van de motivering van een latere inschrijvingsaanvraag, en op haar verdere toekomst ook een materieel belang.

Het feit dat verzoekende partij de weigeringsbeslissing van de verwerende partij niet heeft aangevochten neemt niet weg dat in het kader van een aanvraag tot inschrijving bij een andere instelling de komende academiejaren zij nog steeds belang heeft bij de voorliggende procedure.

De Raad stelt verder dat verzoekende partij op het ogenblik van het nemen van de initiële examentuchtbeslissing die aanleiding heeft geven tot deze verdere procedures als student was ingeschreven bij de verwerende partij en derhalve een ontvankelijk beroep kan instellen bij de Raad tegen de huidige examentuchtbeslissing.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het besluit van de Raad van 1 oktober 2010 en in het bijzonder op het redelijkheidsbeginsel en de bepalingen van het Flexibiliseringsdecreet.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij geen rekening houdt met de waarde en het definitief karakter van de reeds verworven credits.

Verwerende partij stelt dat daar waar de Raad in zijn beslissing 2010/19 verwees naar het Flexibiliseringsdecreet, om te stellen dat aan een verkregen credit niet kan worden geraakt, de sanctieregeling op grond van examentuchtbeslissingen voortvloeien uit een ander decreet, nl. het Aanvullingsdecreet van 19 maart 2004. examentuchtbeslissing komt de examencommissie tot de beslissing om een 0/20 te geven, niet omdat dit het examenresultaat is, maar wel omdat dit een sanctie is. De vraag is in welke mate het Flexibiliseringsdecreet daaraan afbreuk zou kunnen doen.

Verwerende partij betwist uiteraard niet dat niet kan geraakt worden aan credits uit andere academiejaren. In het kader van gelijkberechtiging van studenten uit een zelfde academiejaar, is het echter niet evident dat een sanctie per definitie zou beperkt moeten blijven tot de zittijd zelf, waarin het examen wordt afgenomen. Indien een student(e) een zwaar tuchtfeit begaat tijdens een examenperiode waarin hij/zij slechts van één examenonderdeel een examen aflegt, dan komt die student(e) er mogelijks veel beter van af dan een andere student(e) die, enkel omwille van het feit dat hij/zij voor meerdere opleidingsonderdelen wordt geëxamineerd, zwaarder zou worden gesanctioneerd.

Voor verwerende partij is het oordeel van de Raad daarover ook nog om een bijkomende reden belangrijk. Artikel DOE voorziet als uiterste sanctie de volledige afwijzing. Indien de Raad van mening is dat een examentuchtbeslissing per definitie beperkt dient te blijven tot één zittijd, dringt zich mogelijks een (bijkomende) wijziging van het examenreglement op, want dergelijke sanctie kan dan niet langer worden gehandhaafd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft in zijn besluit 2010/019 beslist dat reeds toegekende credits niet konden worden ingetrokken, zonder dat een onderscheid gemaakt moest worden tussen de opleidingsonderdelen waarvoor 10/20 dan wel meer behaald werd. Dit besluit is definitief geworden.

In zoverre de bestreden beslissing ook de credits voor de opleidingsonderdelen Financiële analyse en consolidatie, Word en Excel voor gevorderden AFI 2, Boekhoudpakket AFI 2 en Databased Accountancy in een nul omzet, miskent die beslissing het met gezag van gewijsde beklede besluit van de Raad 2010/019.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel bij het nemen van de sanctie.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat dit reeds blijkt uit het enkele feit dat de school opnieuw dezelfde maatregel oplegt, ook al stelt ze vast dat één van de twee onregelmatigheden die in haar beslissing van 12 november 2010 bepalend waren om de zware sanctie te verantwoorden, niet bewezen is en dus buiten beschouwing wordt gelaten. Hoe kan men dan in redelijkheid tot dezelfde sanctie komen?

Die vraag rijst nog meer nadrukkelijk nu de school deze bijkomende beschuldiging (nl. dat verzoekende partij bewijsmateriaal heeft doen verdwijnen) duidelijk nodig had om de sanctie die ze op 24 september uitsprak opnieuw te kunnen bevestigen. Haar motieven waren voor het overige immers niet anders dan in de eerste beslissing, die door de Raad was vernietigd omdat ze geen afdoende motivering inhield voor de zware sanctie. Blijkbaar had verwerende partij toen reeds ingezien dat de onregelmatigheid alleen, die ook reeds in de beslissing van 24 september meespeelde, niet voldoende was om de zwaarste sanctie te verantwoorden.

Verwerende partij stelt dat het tweede onderdeel reeds voldoende is beantwoord in de beslissing 2009/113, alwaar reeds werd gesteld dat het niet uitgesloten was dat verwerende

partij tot een zelfde besluit kon komen als in een eerdere examentuchtbeslissing. Eveneens werd verworpen dat de beslissing daartoe onvoldoende zou gemotiveerd zijn. Het beroep van verzoekende partij werd toen slechts deels gegrond verklaard. Het middel miskent deze uitspraak.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat het kennelijk onredelijk is om geen rekening te houden met het ontbreken van enige frauduleuze intentie bij het bepalen van de sanctie voor een onregelmatigheid die op een examen werd begaan.

Zij stelt dat afgeleid uit het besluit van nr. 2009/091 van 22 oktober 2009 kan geconcludeerd worden dat er eigenlijk twee soorten onregelmatigheden bestaan: onregelmatigheden uit onachtzaamheid en onregelmatigheden met het bijzonder opzet bedrog te plegen (omschreven als fraude).

Verzoekende partij kan begrijpen dat studenten alleen al voor een onregelmatigheid uit onachtzaamheid bij een examen gesanctioneerd kunnen worden, maar vindt het kennelijk onredelijk dat bij een louter onregelmatigheid uit onachtzaamheid ook zonder meer de zware sanctie kan worden opgelegd van nul-quoting voor alle vakken van de eerste zitting en de volledige verwijzig naar het volgende academiejaar voor alle vakken uit de tweede zitting.

Welke tuchtsanctie kan men dan in alle redelijkheid nog opleggen als een student wel degelijk wetens en willens die onregelmatigheden begaat?

Doet de wil om te bedriegen niet ter zake voor het bepalen of een strafbare onregelmatigheid werd begaan, dan doet ze des te meer ter zake bij het bepalen van de strafmaat.

Verzoekende partij herhaalt dat zij nooit de bedoeling heeft gehad om documenten te gebruiken die ze niet mocht gebruiken en om dingen in haar wetboek geschreven te laten staan, integendeel.

Verwerende partij stelt dat de Raad heeft reeds beslist dat een onregelmatigheid niet vereist dat zij met opzet werd begaan of dat dit opzet bewezen moet zijn. De Raad heeft ook reeds erkend dat verzoekende partij meerdere onregelmatigheden heeft begaan, ook in de beslissing 2010/019. Niets belet dat het al dan niet bestaan van opzet enerzijds, en het aantal begane onregelmatigheden anderzijds, als afzonderlijke criteria bij de beoordeling van een zwaarte van een examentuchtbeslissing in aanmerking komen.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de materiële motiveringsverplichting.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en dat de sanctie kennelijk onevenredig is met de begane onregelmatigheid.

Het dossier bevat bovendien ook geen enkel ander element dan deze die de examencommissie al heeft aangevoerd ter ondersteuning van haar beslissingen, dat een dergelijke zware sanctie wel zou kunnen verantwoorden. Daardoor is het besluit ook niet gedragen door een materiële motivering en is het ook strijdig met de materiële motiveringsplicht. Uit wat voorafgaat en uit de hele voorgeschiedenis van de bestreden beslissing blijkt dat de examencommissie geen dienstige elementen kan voorleggen die een dermate zware sanctie kunnen rechtvaardigen. De examencommissie heeft nu reeds tot vier maal toe de kans gekregen om de sanctie te motiveren. Van de drie eerste keren staat vast dat de beslissing niet deugdelijk was: het intern beroep tegen de eerste leidde ertoe dat de beslissing opnieuw moest worden bekeken door de examencommissie, de tweede en de derde beslissing werden door de Raad vernietigd omdat ze niet deugdelijk waren gemotiveerd, en uit het voorgaande blijkt dat ook de nieuwe motivering de beslissing niet kan ondersteunen.

en de vaststelling blijft dat de sanctie kennelijk onevenredig is met de begane onregelmatigheid.

De Raad van State heeft in zijn rechtspraak al meermaals vastgesteld dat, wanneer een bestuur meermaals de kans heeft gekregen om een beslissing te verantwoorden, maar er telkens opnieuw niet in slaagt om een verantwoording te geven die de beslissing ook kan dragen, dat bestuur geacht moet worden alle concrete en nuttige gegevens bij de beoordeling van de bestuurde betrokken te hebben, en dat het moet worden geacht geen rechtsgeldige motieven meer te hebben om zijn beslissing te verantwoorden (zie bijvoorbeeld RvS, Van Look, nr. 53 126, 22 december 2005 en RvS, Audenaerde, nr. 98 070, 27 juli 2001).

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat ook in het voorliggende dossier moet worden vastgesteld dat uit het geheel van de omstandigheden blijkt dat de verwerende partij geen enkel rechtsgeldig motief meer kan aanbrengen om de zware sanctie die ze tot vier maal toe heeft herhaald, te rechtvaardigen, en dat ook om deze reden de bestreden beslissing kennelijk strijdig is met de materiële motiveringsplicht.

Dat heeft bovendien tot gevolg dat de verwerende partij deze sanctie onmogelijk opnieuw kan opleggen.

Verwerende partij stelt dat de Raad reeds heeft in zijn beslissing 2009/113 beslist dat er een voldoende motivering voorhanden was. Het vierde middel strijdt met deze beslissing.

5.3.2. Beoordeling door de Raad over het tweede, het derde middel en het vierde middel samen

Door het gegrond bevinden van het eerste middel en de daaruit voortvloeiende verplichting voor de verwerende partij om de betrokken credits toe te kennen aan de verzoekende partij en dit ook als zodanig te melden aan andere bevoegde instanties, en doordat reeds in de vorige zaken is komen vast te staan dat de verzoekende partij een onregelmatigheid heeft gepleegd waarvoor een sanctie kon worden opgelegd, is de overblijvende sanctie, namelijk de verwijzing van de verzoekende partij naar een volgend academiejaar voor de examens van de tweede zitting, niet in kennelijke wanverhouding tot de gepleegde onregelmatigheid.

De middelen zijn niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en deels gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 12 oktober 2010 wordt vernietigd in zoverre zij aan de verzoekende partij de credits die in de eerste zitting behaald werden, ontnomen heeft, en blijft voor het overige behouden. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal zonder nieuwe beslissing van de examencommissie, de credits die de verzoekende partij in de eerste zitting behaald heeft, aan haar toekennen, en dit als zodanig meedelen aan wie het behoort.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 24 november 2010

Rolnr. 2010/074 - 24 november 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

advocaat kantoorhoudende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 24 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 30 augustus 2010 en de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 9 september 2010.

Verzoekende partij vraagt dat de examencommissie opnieuw wordt samengeroepen om te beslissen dat verzoekende partij geslaagd is.

Verzoekende partij vraagt om in afwachting van een nieuwe beslissing voorlopig te worden ingeschreven alsof zij geslaagd geweest was, dan wel alsof geen nadelige studievoortgangsbepaling was genomen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde programmajaar van de bachelor in de beeldende kunsten aan het departement Koninklijke Academie voor Schone Kunsten – afstudeerrichting mode van de

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen 'atelier mode V' en 'atelier mode VI' telkens een score van 8/20 kreeg. Voor deze opleidingsonderdelen is geen tweede examenkans mogelijk omdat zij gedeeltelijk werden beoordeeld via 'permanente evaluatie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2010 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij niet voldoet aan de eindcompetenties voor de betreffende opleidingsonderdelen. De commissie oordeelde dat de punten op correcte wijze tot stand zijn gekomen en werden toegekend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2010 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Verzoekende partij klaagde de schending aan van de materiële en formele motiveringsverplichting, als ook van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

De Raad verklaarde in zijn besluit R. Stvb. nr. 2010-059 het beroep ontvankelijk en gegrond wat de schending van de motiveringsverplichting betreft.

De Raad stelde dat:

'Op grond van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dienen de individuele bestuurshandelingen formeel gemotiveerd te zijn. De bestreden beslissingen zijn individuele bestuurshandelingen in de zin van de wet.

Formele motivering vereist dat het bestuur de motieven van zijn beslissing, zowel in feite als in rechte, in de beslissing – voor zover op schrift gesteld – opneemt, of minstens in toegevoegde stukken die samen met de beslissing aan wie het behoort, wordt meegedeeld. De bedoeling van het opnemen van de motieven in de beslissing is om de lezer in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de redenen die het bestuur gehad heeft, om die beslissing te nemen, en met die kennis te beslissen of hij zich bij die beslissing neerlegt of niet.

In deze zaak heeft de verwerende partij de motieven van de bestreden examenbeslissing pas aan de verzoekende partij meegedeeld als bijlage van de beslissing op intern beroep. Dat is niet in overeenstemming met de eisen die de voormelde wet stelt.

De vraag die de Raad moet beantwoorden is of deze tekortkoming volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen. Ook al laat het zich aanzien dat als de beslissing vernietigd wordt op de grond alleen dat niet voldaan is aan de formele motiveringsplicht, de verwerende partij een beslissing zal nemen met dezelfde draagwijdte, dit keer met opgave van de motieven in de beslissing zelf, moet het antwoord positief zijn.

Een vernietiging op grond van ontbreken van een formele motivering is voor studenten vaak een frustrerende ervaring, als zij vaststellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen,

temeer al omdat aanvaard moet worden dat een gebrek in formele motivering achteraf kan worden goedge maakt in de beslissing na de vernietiging van de eerste beslissing. Anderzijds mag men niet uitsluiten dat een bestuur, als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet zal vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer, met de enkele toevoeging van de eerder maar laattijdig meegedeelde motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen^[1].

Voorts merkt de Raad op dat feiten waarop de permanente evaluatie steunt (zoals de aan de verwerende partij ten laste gelegde afwezigheden) en die in het laattijdig bijgebrachte verslag worden weergegeven, en waarvan de verwerende partij ook in de procedure voor de Raad de juistheid volhoudt, niet blijken uit enig door de verwerende partij bijgebrachte stuk.

De overige middelen werden niet in beschouwing genomen gezien deze niet tot een ruimere vernietiging konden leiden.

De verwerende partij diende een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 31 augustus 2010, waarbij zij 'oog zal hebben voor het bewijs van de feiten die in aanmerking genomen worden voor deze nieuwe beslissing'.

3.5. De Bijzondere examencommissie oordeelde als volgt over het feit dat de verzoekende partij al dan niet geslaagd kon worden verklaard.

Op basis van artikel van het DOE-reglement en op grond van volgende argumentatie werd verzoekende partij uitzonderlijk een examen in de tweede zitting toegestaan:

1. De jurybeslissing werd tijdens het jurymoment eerste zitting onvoldoende mondeling toegelicht aan de student zodat deze onvoldoende inzicht verkreeg waarom hij niet aan de vooropgestelde competenties voldeed.
2. De beslissing werd niet gemotiveerd door een schriftelijk verslag bij de feedback na de mededeling van de punten. Door het ontbreken van dit verslag is de beslissing onvoldoende gemotiveerd.

Verzoekende partij werd in kennis gesteld van deze beslissing bij aangetekend schrijven van 2 september 2010. Zij diende zich op 8 september 2010 aan te bieden voor de tweede zitting.

Verzoekende partij was niet akkoord met deze beslissing en diende een nieuw beroepschrift in. Verzoekende partij stelde dat de in de eerste zitting gemaakte fouten niet meer 'rechtgezet' kunnen worden via een tweede zitting.

Gezien de beoordeling gebeurd is op basis van een permanente evaluatie kan de verwerende partij conform met haar eigen reglement geen tweede zitting voor dit opleidingsonderdeel inrichten.

3.6. De interne beroepscommissie kwam op 9 september 2010 samen en oordeelde dat de organisatie van de tweede zitting niet bijdraagt aan de motivering en de schriftelijke feedback van de examenresultaten. Zij oordeelde dat een permanente evaluatie had plaatsgehad en de resultaten aan de hand van de stukken gemotiveerd werden. De verzoekende partij voldoet niet aan de gestelde eindcompetenties.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 25 september 2010 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Volgens de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[2] vervalt de verplichting van uitputting van het intern beroep wanneer een nieuwe beslissing wordt genomen in opvolging van een vernietigingsbesluit van de Raad.

Verzoekende partij heeft niettemin ervoor geopteerd om tegen de beslissing van 30 augustus 2010 genomen door de bijzondere examencommissie in opvolging van de uitspraak van de Raad vooreerst nog een intern beroep in te stellen.

Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 7 september 2010. De beslissing werd op 9 september 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 17 september 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 september 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2010. Verzoekende partij heeft op 20 september 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 september 2010.

Het beroep van 25 september 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij wijst vooreerst op het feit dat het besluit van de Raad zeer duidelijk heeft aangegeven dat een nieuwe studievoortgangsbeslissing diende genomen te worden '*met bijzondere aandacht voor het bewijs van de aangehaalde feiten in geval van een negatieve beslissing*'.

De Examencommissie oordeelde dat een rechtzetting van fouten gemaakt inzake motivering en feedback enkel kon gebeuren via de organisatie van een tweede zitting wat inhoudelijk en vormelijk niet kan.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het principe 'Patere legem ipse fecisti'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar de studiefiches waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat geen tweede zitting mogelijk is voor de betwiste opleidingsonderdelen 'Atelier Mode'.

Aan verzoekende partij werd wel een nieuwe tweede zitting toegestaan niet om haar daadwerkelijk een tweede kans te geven, maar wel om de jury toe te laten de eerder negatieve jurybeslissing voldoende toe te lichten en te motiveren door een schriftelijke verslag bij de feedback.

Een tweede zitting betreft een herkansing voor de student niet voor de instelling.

Deze beslissing heeft enkel tot doel om de gebrekkige motivering te herstellen. Het betreft een niet rechtmatig genomen beslissing waarbij door het organiseren van een tweede zitting in tegenspraak met de eigen reglementen de gerechtvaardigde belangen van de verzoekende partij en het vertrouwen worden geschonden.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat zij voldoende bekend is met voormeld rechtsbeginsel waarin verwoord wordt dat men zijn eigen reglementering dient na te leven.

Aan de beslissing van de Raad werd onmiddellijk gevolg gegeven in die zin dat de examencommissie in buitengewone zitting werd samengeroepen op 30 augustus 2010.

De examencommissie was van oordeel dat, onder verwijzing naar artikel van de DOER en op grond van een argumentatie dat aan de student per uitzondering een examen in de tweede zittijd kon worden toegestaan.

Dat evenwel de examencommissie beslist had een dergelijk tweede toonmoment te organiseren, is in casu van geen belang meer, nu de verzoekende partij dit heeft aangeklaagd en de Interne Beroepscommissie precies dit standpunt is gevolgd, in die zin dat zij het onnodig achtte dat een tweede examenzittijd zou worden georganiseerd.

De tweede zittijd is dan ook, omwille van het tussengekomen beroep en medegaand de beslissing van de Interne Beroepscommissie, nooit ingericht.

5.1.2 Beoordeling door de Raad

De argumenten van verzoekende partij die betrekking hebben op de schending door verwerende partij van de eigen regelgeving m.b.t. het organiseren van een tweede examenzittijd, zijn niet dienstig daar uit de voorgelegde stukken blijkt dat er voor verzoekende partij geen tweede examen zittijd werd ingericht.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat een formele motivering van een nieuw te nemen beslissing onmogelijk blijft.

Verzoekende partij verwijst naar de evaluatievorm opgenomen in de studiefiches waaruit duidelijk blijkt dat beide leereenheden (permanente vorming en jury) gezamenlijk geëvalueerd worden. Permanente vorming telt voor 1/3

en jury voor 2/3 van de punten. Een gezamenlijk toekenning van punten betekent dat alles als een geheel wordt beschouwd en onlosmakelijk met elkaar verbonden is. Het is dan ook onmogelijk om een nieuwe beslissing te nemen omdat er geen verslagen van de permanente evaluatie voorhanden zijn en derhalve de feitelijke gronden van de te nemen beslissing niet kunnen worden weergegeven.

Dit betekent concreet dat er nu al zeker geen formele motivering kan gebeuren.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat het organiseren van een tweede zittijd dit gebrek niet kan verhelpen en zonder voorwerp is omdat geen rechtsgeldige beslissing kan genomen worden.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat een bewijs van feiten, zoals in het dispositief van het besluit van de Raad gevraagd, inhoudt dat er iets tastbaars voorhanden is (tussentijdse verslagen; het bewijs van afwezigheden.).

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat de interne beroepscommissie nog een stap verder zet dan de bijzondere beroepscommissie. Deze verwijst enkel naar de schriftelijke motivering

opgemaakt na de eerste negatieve beslissing van 29 juni 2010. In deze wordt totaal geen aandacht besteed aan de bewijsproblematiek. En aan het feit dat de tussentijdse gemotiveerde evaluatieverslagen ontbreken.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat de beweemde afwezigheden manifest onwaar zijn.

Verzoekende partij verwijst *ten zesde* naar de door haar aangehaalde middelen naar aanleiding van het eerste beroep die door de Raad nog niet verder werden beoordeeld.

Verzoekende partij stelt in dit verband dat de motiveringsverplichting nog strenger dient beoordeeld te worden gezien het ontbreken van een herkansing in de tweede zitting.

De nood aan een omstandige materiële en formele motivering vloeit ook voort uit het feit dat het geen zuiver kennisexamen betreft maar een praktijkatelier waar meerdere personen bij de beoordeling betrokken worden.

Verzoekende partij stelt dat het ontbreken van de inhoudelijke evaluatie over de eindbeslissing van de jury en de tussentijdse evaluaties de algemene motiveringsbeginsel, als ook het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Aan de fout inzake materiële en formele motiveringsverplichting kan maar één logische sanctie gekoppeld worden met name de onrechtmatigheid van de beslissing van de examencommissie.

Verzoekende partij stelt verder dat een achteraf gemaakt motivering niet de minste objectieve bewijskracht toekomt.

Verzoekende partij verwijst tot slot naar een aantal inconsequenties in de besluitvorming.

De evaluatie bij de beslissing van 9 september 2010 werd gemaakt op basis van later na het instellen van het beroep opgemaakte verslagen; de bewering dat de eindcompetenties niet zijn gehaald worden ontoereikend gemotiveerd; het feit dat er geen dialoog was kan niet aan de student worden verweten; er is geen enkel bewijs voorhanden van de tussentijdse evaluatie tenzij een verslag dat positief was ;

beweren dat dit verslag negatief was is manifest niet ernstig.

Verwerende partij stelt hiertegenover wat de schending van de motiveringsverplichting betreft dat uit niets blijkt dat een formeel en materieel gemotiveerde beslissing in deze onmogelijk zou blijken. Wat de verzoekende partij in feite wenst is dat zij *carte blanche* zou krijgen, in die zin dat zij zonder meer 'geslaagd moet verklaard worden'.

De Interne Beroepscommissie is tegemoet gekomen aan het verzoek van de Raad. De klacht werd grondig onderzocht en de voor handen zijnde informatie van de betrokken student werd aan een ernstig onderzoek onderworpen.

Met de vermeende 'afwezigheden' werd, bij de beoordeling door de Interne Beroepscommissie op geen enkel ogenblik rekening gehouden.

Volkomen ten onrechte wordt door de verzoekende partij hierbij tevens verwezen naar departementale aanvullingen op de Onderwijs- en Examenregeling, toepasselijk op een ander departement (meer bepaald het departement technologie).

De Interne Beroepscommissie analyseerde de verslagen en kwam op gemotiveerde wijze tot het besluit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de eindcompetenties.

Wat de reeds in het eerste verzoekschrift aangehaalde argumenten betreft repliceert de verwerende partij als volgt:

- de niet afdoende motivering van de beslissing van de examenjury:

Er werd wel degelijk gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet voldoet aan alle eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel 'atelier mode'.

Alwaar op de studiefiche, waarvan de student kennis heeft genomen, de eindcompetenties duidelijk vermeld staan en toegelicht worden (creërend vermogen, vermogen tot kritische reflectie, organiserend vermogen, communicatief vermogen, omgevingsgerichtheid, vermogen tot samenwerken), is uit het juryverslag gebleken dat de verzoekende partij hieraan niet voldeed.

Alle eindcompetenties werden afgetoetst conform de studiefiches en alle redenen en argumenten waarom niet werd voldaan, werden vermeld.

De verzoekende partij was van deze procedure wel degelijk op de hoogte.

Het juryverslag mag tijdens de feedback dan al niet voor handen zijn geweest, de verzoekende partij kan niet ontkennen dat op de feedback van 29 juni 2010 ruim tijd werd besteed aan de toelichting van de negatieve beslissing van de examenjury.

De loutere afwezigheid van het juryverslag ten tijde van de feedback volstaat niet om te concluderen dat de negatieve beslissing 'arbitrair en willekeurig' zou zijn.

Ook de beslissing van de interne beroepscommissie is, onder verwijzing naar de relevante stukken, onder meer het juryverslag, hieromtrent wel degelijk gemotiveerd.

- Er zijn geen negatieve tussentijdse evaluaties

Verwerende partij stelt dat er ten onrechte wordt voorgehouden dat de evaluatie positief zou geweest zijn: de 't' waarnaar verwezen wordt betekent immers niet 'tevreden' doch wel 'twijfel'...

Het ging ook maar om 1 oefening, die bovendien geen deel uitmaakte van de eindcollectie.

De verzoekende partij houdt formeel voor dat zij nooit mondeling noch schriftelijk negatief werd geëvalueerd, hetgeen door de betrokken praktijkdocenten even formeel wordt tegengesproken.

Uit de permanente feedback die de verzoekende partij heeft gekregen tijdens het academiejaar kon verzoekende partij wel degelijk ondervinden dat de kans bestaande was dat haar project op een onvoldoende afstevende.

Er werd er wel degelijk (negatieve) feedback (individueel en in groep) gegeven tijdens het academiejaar.

Verwerende partij stelt dat thans enkel de tweede beslissing van de Interne Beroepscommissie ter discussie staat.

Alle verdere kritiek die de verzoekende partij blijft spuien op de eerste beslissing is thans zonder verder belang, nu deze beslissing ondertussen door de Raad werd vernietigd.

De bijlagen waarnaar verwezen wordt betreffen stukken die ondertussen de verzoekende partij welbekend zijn.

Het verslag van de jury werd wel degelijk opgemaakt op het ogenblik dat het toonmoment zelf; de uitgetypte weergave hiervan liet even op zich wachten.

De verzoekende partij was hiervan ook perfect op de hoogte nu dit op de feedback ook mondeling werd toegelicht.

Verwerende partij stelt tot slot dat de verzoekende partij zoals in het departementaal verslag omschreven wel degelijk op de hoogte gebracht van de evolutie van haar project via voortgangsgesprekken gedurende het academiejaar.

Het feit dat niks zou hebben doen vermoeden dat de verzoekende partij niet goed bezig was wordt door alle betrokken docenten als onwaar bestempeld.

Eén tussentijdse evaluatie (halfweg het academiejaar) die een aantal voldoende's bevat, doch eveneens de quoterings 't', die staat voor 'twijfel', kan alleszins niet als garantie voor het slagen op het einde van het academiejaar worden aanzien.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij bekritiseert in een tweede middel de motivering van de beslissing van de Interne beroepscommissie van 9 september 2010, die werd genomen ter uitvoering van de beslissing van de Raad nr. 2010/059 van 19 augustus 2010.

Verzoekende partij haalt een aantal argumenten aan die, globaal genomen, betrekking hebben op het ontbreken van concrete gegevens en stukken die de neergeschreven motivering kunnen ondersteunen.

Zoals gezegd, is de beslissing van de Interne beroepscommissie van 9 september 2010 genomen ter uitvoering van de beslissing van de Raad nr. 2010/059 van 19 augustus 2010 waardoor de beslissing van de Interne beroepscommissie van 12 juli 2010 wordt vernietigd wegens de schending van de motiveringsplicht en de Raad aan de bevoegde instantie van verwerende partij opdracht geeft een nieuwe beslissing te nemen "waarbij deze instantie oog zal hebben voor het bewijs van de feiten die in aanmerking genomen worden voor deze nieuwe beslissing".

De Raad merkt op dat de beslissing van de Interne beroepscommissie van 9 september 2010 in grote mate de tekst dupliceert van het niet-gedateerde "verslag van de examen jury" dat als bijlage 3 bij het "puntenbriefje" van 28 juni 2010 is gevoegd. Behalve de tussentijdse beoordeling van 16 december 2009 die door verzoekende partij wordt voorgelegd, zijn in het dossier geen nieuwe stukken voorhanden die de motivering van de beslissing kunnen ondersteunen. Uit niets blijkt dat er controle was op het opmaken van reflectieverslagen door de studenten – en dus ook door verzoekende partij – en welke de schriftelijke neerslag is van de permanente evaluatie. De bewering in het proces-verbaal van de zitting van de Interne beroepscommissie van 9 september 2010 dat er in de voorliggende stukken voldoende elementen aanwezig zijn tot motivering van de examenresultaten, wordt door niets gestaafd en uit niets blijkt welke bewijskrachtige stukken de beroepscommissie voor ogen heeft gehad. Deze vermelding kan naar het oordeel van de Raad niet anders begrepen worden als een verwijzing naar de stukken die ook hebben gediend voor de eerste beslissing van 12 juli 2010 en die door de Raad in zijn beslissing van 19 augustus 2010 als onvoldoende werden beschouwd ter ondersteuning van de motivering. Door aldus te handelen heeft de Interne beroepscommissie het gezag van gewijsde van de beslissing van de Raad nr. 2010/059 van 19 augustus 2010, geschonden.

De Raad kan zich niet van de indruk ontdoen dat verwerende partij geen rechtsgeldige motieven meer heeft om de bestreden beslissing te verantwoorden. In die gedachtegang blijft de motiveringsplicht geschonden.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de Interne beroepscommissie van 9 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuw besluit nemen uiterlijk op 6 december 2010 rekening houdende met bovenvermelde overwegingen en de overwegingen in de beslissing van de Raad van 19 augustus 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 24 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]R. Stvb 2009/015.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/101 - 24 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 24 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en de beslissing van de vicerector Studentenbeleid in het kader van het intern beroep van 5 oktober 2010.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in een geïndividualiseerd traject waarbij zij opleidingsonderdelen uit de bachelor en de master in de Geneeskunde combineerde.

Het beroep betreft de initiële examenbeslissing waarbij verzoekende partij voor de bacheloropleiding niet geslaagd werd verklaard. Verzoekende partij behaalde voor twee opleidingsonderdelen een onvoldoende resultaat (immunologie (9/20) en microbiologie (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de vice-rector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Op 27 september 2010 werd de verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van 5 oktober 2010 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat :

' Uit uw dossier blijkt dat u beroep instelt tegen de overgangsmaatregelen die door de faculteitsraad Geneeskunde werden opgesteld. Echter de regels zijn voldoende duidelijk en correct toegepast. Aangezien u niet aan de voorwaarde voldeed kon u niet worden geslaagd verklaard. Ik dien u dan ook mee te delen dat de beslissing van de examencommissie correct werd vastgesteld.'

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 5 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010. De beslissing werd op 5 oktober 2010 genomen en op die datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 5 oktober 2010. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 6 oktober 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 7 oktober 2010.

Het beroep van 11 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het artikel van het examenreglement van de verwerende partij het gelijkheidsbeginsel schendt.

Verzoekende partij maakt de volgende overwegingen:

- het examenreglement voorziet in een tolerantie van 10 % van het modeltraject (18 studiepunten voor de opleiding bachelor in de geneeskunde);
- Na de invoering van een nieuw examenreglement 2009-2010 wordt in de overgangsperiode een student 3de bachelor beschouwd als ingeschreven in een modeltraject van 60 studiepunten. Dit resulteert in 6 tolerantiepunten (volgens artikel 180 van het examenreglement).
- door de commotie over deze ongelijkheid na de eerste examenperiode poogt de faculteitsraad ter overgang naar het nieuwe universitaire reglement een billijke

uitzonderingsmaatregel uit te werken op vraag van de studentenvertegenwoordigers, omdat een overgangsbeleid in het universitair examenreglement niet is voorzien.

- deze uitzonderingsmaatregel van de faculteitsraad geeft de examencommissie de kans om 1 vak van meer dan 6 studiepunten voor een student van de bachelor te delibereren.

Verzoekende partij stelt dat vermits het in zijn situatie over 2 vakken gaat zij van oordeel is dat de beslissing van de 'examencommissie terecht is, maar de ongelijkheid in het examenreglement zelf te vinden is.

Verzoekende partij stelt dat de ongelijkheid als volgt geschonden is:

Een student die in het midden van een nieuwe regeling valt heeft geen recht om zijn studiehistorie mee in rekening te brengen bij het bepalen van het tolerantiekrediet, terwijl iemand die eenzelfde opleiding start en zal afronden in deze regeling wel zoals voorzien zijn studievoortgang en gebruikt tolerantiekrediet naar eigen wens kan invullen.

In deze nieuwe situatie wordt een bacheloropleiding door het examenreglement niet als een geheel gezien, waardoor 3 studenten in dezelfde bacheloropleiding 18,12 en 6 studiepunten tolerantiekrediet hebben in respectievelijk 1ste, 2de, en 3de bachelor.

Verwerende partij stelt dat de procedures correct zijn gevolgd en geeft volgende overwegingen mee:

Om tegemoet te komen aan de flexibilisering die door de wetgever werd ingesteld werd sinds de start van het academiejaar 2009-2010 overgestapt naar de diplomaruimte waarbij het inschrijven in een bepaald jaar van een opleiding werd afgeschaft. De studenten schrijven zich in voor de volledige opleiding en dienen alle opleidingsonderdelen van de verschillende studiefases van de opleiding te doorlopen. Bij de invoering van de diplomaruimte werd ook een tolerantieregeling uitgewerkt. De studenten werden via Toledo op de hoogte gebracht. Tevens werd de regelgeving in het onderwijs- en examenreglement 2009-2010 uitgeschreven. Meer specifiek werd in artikel 80 (overstap naar het opleidingsmodel met ingang vanaf 2009-2010) gerefereerd naar het feit dat de cumulatieve studie-efficiëntie berekend wordt op basis van inschrijvingen en resultaten te tellen vanaf 2009-2010.

De berekening van de cumulatieve studie-efficiëntie bij de overgang werd enkel berekend op 2009-2010. Dit was een bewuste keuze. Immers voor iedere student die in academiejaar 2008-2009 was ingeschreven heeft er op het einde van het academiejaar een deliberatie plaatsgevonden. Aangezien deze studenten niet op de hoogte waren van het feit dat de cumulatieve studie-efficiëntie bepaald zou worden op deze resultaten werd beslist voor iedere student te tellen vanaf de start van het academiejaar 2009-2010. Het tolerantiedossier van iedere student werd geopend na de mededeling van de examenresultaten van de juni-examenperiode. Ter voorbereiding op de mededeling van de resultaten hebben de faculteiten zich beraden over bijkomende maatregelen voor overgang toegespitst op de opleidingen behorend tot hun faculteit. De faculteit geneeskunde heeft zoals in het verzoekschrift ook aangegeven bijkomende overgangsmaatregelen genomen. Echter verzoekende partij voldeed niet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor deze overgangsmaatregelen.

Verzoekende partij stelt hiertegenover in haar wederantwoordnota.

Zoals de vice-rector terecht aangeeft is bij de start van het academiejaar 2009-2010 de diplomaruimte ingevoerd. Volgens deze diplomaruimte heeft een student voor deze opleiding een tolerantiekrediet van 10% van de opleiding. Voor een opleiding bachelor in de geneeskunde van 180 studiepunten, verspreid over 3 studiefasen zijn dit 18 tolerantiepunten.

De faculteiten hebben zich niet gebogen over specifieke overgangsmaatregelen ter voorbereiding op de bekendmaking van de examenresultaten van de juni-examenperiode, maar na de ontstane onrust onder studenten na de bekendmaking van de deelresultaten van

de januari-examenperiode en de zeer zware ongelijkheid tussen mensen uit verschillende opleidingsfasen. Deze berust erop dat de huidige structuur met grote vakken niet is aangepast aan het examenreglement met tolerantiepunten. Maar ze is nog steeds niet in staat om de zware ongelijkheid in tolerantiekrediet tussen studenten van eenzelfde opleiding weg te werken.

De berekening van de cumulatieve studie – efficiëntie was een bewuste keuze om problemen te vermijden. Dat deze regeling nog steeds niet op punt staat is de extra uitzondering voor eind-opleidingsfasestudenten waar geen rekening werd gehouden met hun studie-efficiëntie, omdat deze haast onmogelijk boven de vereiste waarde van 50% kan raken. Hier was de enige billijke oplossing een progressieve invoering van de diplomaruimte geweest.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verwerende partij bekritiseert de toepassing van de tolerantieregeling in de overgangsbepalingen die werden vastgesteld naar aanleiding van de inwerkingtreding van het Onderwijs- en Examenreglement voor het academiejaar 2009-2010, en ziet daarin een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat de overgangsregels rechtmatig zijn vastgesteld en dat die regels op verzoekende partij zijn toegepast zoals voor de andere studenten.

Het gelijkheidsbeginsel wordt evenmin geschonden door in de overgangsregeling te voorzien dat de toleranties die in het verleden werden bekomen, voor eenieder behouden blijven en de nieuwe regeling enkel voor de toekomstige studietijd wordt toegepast.

De Raad beseft dat er diverse uitgangspunten zijn voor het vastleggen van een overgangsregeling en neemt akte van de voorbeelden die verzoekende partij aanhaalt en die, naar eigen zeggen, niet door de overgangsregeling gedekt zijn.

De Raad herinnert eraan dat hij zich niet in de plaats kan stellen van de instelling en doet opmerken dat de vaststelling dat bepaalde situaties niet in de overgangsbepalingen werden geregeld, niet betekent dat die bepalingen uit zichzelf het gelijkheidsbeginsel of de redelijkheid zouden schenden.

De Raad is van oordeel dat in voorliggend geval verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de toepassing van de overgangsmaatregelen wat de tolerantieregels betreft.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroepontvankelijk en ongegrond is.

De initiële examenbeslissing en de beslissing van 5 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 24 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/102-110 - 24 november 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent in een eerste verzoekschrift van 11 oktober 2010 beroep aan tegen de initiële studievoortgangsbeslissing van 17 augustus 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor haar Stage.

Verzoekende partij tekent in een tweede verzoekschrift van 18 oktober 2010 beroep aan tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010 waarbij een oplossing werd vooropgesteld.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het jaar master in de Psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 augustus 2010 voor het opleidingsonderdeel Stage in de Klinische en gezondheidspsychologie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de Vicerector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Aangezien de verzoekende partij op 5 oktober 2010 nog geen beslissing op intern beroep had ontvangen, stelde zij op per aangetekend schrijven van 11 oktober 2010 een beroep in bij de Raad.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector Studentenbeleid op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...Hierna gaan we verder in op de drie punten die door u werden aangehaald in uw formeel beroep van 20.09.2010.

- 1. U heeft uw stage afgelegd in het Medisch Centrum te..... Het resultaat niet-afgelegd (NA) kwam tot stand door de onduidelijkheden die er gepaard zijn gegaan met het stopzetten van de stage. Immers is er niet aan het vereiste aantal dagen voldaan.*
- 2. Vanuit de stageplaats en de academische verantwoordelijke van de stage ontvingen we uitgebreide informatie over de voldoende begeleiding en de toepassing van een doordacht begeleidingsplan.*
- 3. We hebben de ondersteuning vanuit de stagebegeleiding verder onderzocht en hebben vastgesteld dat de ondersteuning op voldoende wijze werd uitgevoerd.*

Omwille van bovenstaande argumentatie en meer bepaald de onduidelijkheid en de wenselijkheid van de stopzetting van de stage geven we u de mogelijkheid om via bijkomende weken stage nog een resultaat voor het academiejaar 2009-2010 te bekomen. De academische verantwoordelijke voor de stage zal u hiertoe de verwachte competenties na 4 maanden stage expliciteren en feedback geven over de verdere aandachtspunten die noodzakelijk zijn om aan de eindtermen van de stage te voldoen. Het staat u echter vrij om deze mogelijkheid al dan niet op te nemen. U kan er immers voor opteren om het volledige opleidingonderdeel af te leggen komend academiejaar."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2010 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010. De beslissing werd op 13 oktober 2010 genomen en per schrijven van 13 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2010. Gezien de beroepstermijn van 15 kalenderdagen eindigt op 5 oktober 2010 begint de vervaltermijn van vijf kalenderdagen om een extern beroep in te stellen bij de Raad normaliter te lopen vanaf 6 oktober 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student immers bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op

welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum. In casu deelde de verwerende partij aan de verzoekende partij mee dat zij "spoedig" een beslissing zou nemen. Het eerste beroep kan derhalve in die lezing worden beschouwd als vroegtijdig ingesteld.

Verzoekende partij diende een tweede verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010. Vermits de beslissing per schrijven van 13 oktober 2010 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 oktober 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 oktober 2010.

Het beroep van 18 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van de verzoekschriften

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de student op 5 oktober 2010 werd gemaïld met de informatie dat het onderzoek nog lopende was en dat een beslissing op intern beroep zo spoedig mogelijk erna zou worden meegedeeld. Omdat het onderzoek uitwees dat de stopzetting van de stage mogelijks eenzijdig gebeurde, werd het beroep van de student ontvankelijk en gegrond verklaard. De stage kan niet als geëindigd beschouwd worden en bijgevolg is er geen definitief betwistbaar cijfer. De verwerende partij is van oordeel dat het beroep zonder voorwerp is bij gebreke aan een definitieve studievoortgangsbeslissing.

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat de verwerende partij voorbijgaat aan artikel II.24 § 1 iuncto artikel II.14, 2de lid van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen ("Aanvullingsdecreet"). Hierin wordt bepaald dat, indien de onderwijsinstelling nalaat een interne beroepsbeslissing te nemen, de vervaltermijn om een verzoekschrift in te dienen bij de Raad ingaat na het verlopen van een termijn van 15 dagen na het instellen van het intern beroep.

Gezien de verzoekende partij intern beroep had aangetekend op 20 september 2010 en er op 5 oktober 2010 nog altijd geen interne beroepsbeslissing was, moest de verzoekende partij derhalve wel beroep aantekenen bij de Raad uiterlijk op maandag 11 oktober 2010.

3.2. Beoordeling door de Raad

Na de verklaring ter zitting stelt de Raad vast dat niet meer wordt betwist dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbeslissing is.

De verwerende partij verklaart ter zitting dat de beslissing op intern beroep in de plaats is gekomen van de beslissing van de examencommissie en dat door de devolutieve werking van het intern beroep de initiële beslissing als niet langer bestaand moet worden beschouwd.

Uit wat voorafgaat komt de Raad tot het besluit dat het eerste beroepschrift niet ontvankelijk is en de Raad dus enkel gevat is door het tweede beroepschrift.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de objectiviteitsregels.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij haar stage vroegtijdig diende te beëindigen op verzoek van de instelling waardoor zij het resultaat "niet-afgelegd (NA)" kreeg toegewezen. In de bestreden beslissing van 13 oktober 2010 wordt aan de verzoekende partij de mogelijkheid gegeven om via bijkomende weken stage nog een resultaat voor het academiejaar 2009-2010 te bekomen. Verzoekende partij gaat niet akkoord met dit voorstel en stelt zich vragen bij de praktische haalbaarheid.

Verzoekende partij is van oordeel dat er nog steeds geen waarborgen kunnen gegeven worden dat zij objectief zal beoordeeld en opgevolgd worden. Tevens worden geen concrete voorstellen gedaan naar potentiële stageplaatsen toe. Verzoekende partij vraagt zich tevens af waarom de verwerende partij nu pas met een voorstel tot oplossing op de proppen komt. Volledigheidshalve wijst de verzoekende partij erop dat er inmiddels vier maanden zijn verstreken sedert het verplicht einde van haar stage. Wanneer de verzoekende partij opnieuw haar stage moet doen worden haar kansen op de arbeidsmarkt teniet gedaan en kan zij haar zoektocht wederom van voor af aan beginnen.

Verzoekende partij stelt dat zij competent is als psycholoog. Zo heeft ze op haar laatste werkdag op haar stage in het Medisch Centrum te op zelfstandige basis een diagnostisch onderzoek uitgevoerd. Daarenboven heeft zij in het verleden al een stage doorlopen (Stage in de arbeidspychologie aan de), waar zij positief werd beoordeeld (zie positieve weergave van de werkattitudes op de werkvloer en de positieve aanbevelingsbrief). Daarnaast werden tijdens de practica die de verzoekende partij volgde gedurende het laatste academiejaar de verschillende vaardigheden die een psycholoog dient te bezitten veelvuldig aangeleerd en geëvalueerd. Zij werd steeds positief beoordeeld. De vraag stelt zich dan ook in hoeverre er met deze in het verleden afgelegde stages, practica en werkervaring rekening kan gehouden worden teneinde de verzoekende partij toch te laten slagen, zonder dat er een bijkomende stage dient afgelegd te worden.

Verwerende partij stelt dat teneinde tot mogelijke oplossingen te komen voor het verder afwerken van de stage, de haalbaarheid van een korte stageplaats afgetoetst werd voor de nog niet afgelegde stagedagen. Het vinden van een stageplaats kon daarbij verzekerd worden door de faculteit.

Verwerende partij antwoordt dat de stage praktisch gezien nog kan afgewerkt worden conform de bepalingen die vooropgesteld werden in het intern beroep. Verder gebeurt de evaluatie op het einde van de stage. Hierbij wordt nagegaan of de vereiste eindtermen bereikt worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat, behoudens zwaarwichtige redenen, de onderwijsinstelling in geval van vroegtijdige beëindiging van de stage, de verplichting heeft de omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot de vroegtijdige beëindiging in hun juiste context te plaatsen

met het oog op een objectieve evaluatie van de verlopen stageperiode en de stagiair(e) de kans moet geven om de stageperiode verder af te werken in een andere stageplaats.

Het wordt niet betwist dat de stage m.i.v. 20 juli 2010 werd beëindigd. Er zijn de Raad geen stukken bekend waaruit zou blijken dat de onderwijsinstelling toen voorstellen heeft gedaan om de stage in een andere stageplaats verder te zetten.

In de beslissing na intern beroep dd. 13 oktober 2010 wordt de mogelijkheid vermeld om een bijkomende stage te doen om "een resultaat voor het academiejaar 2009-2010 te bekomen".

De Raad leidt hieruit af dat ingeval verzoekende partij van deze mogelijkheid gebruik maakt, de quotering voor het opleidingsonderdeel "stage" zal gegeven worden op het einde van de stageperiode.

Onder de voorwaarden zoals ter zitting toegelicht, met name dat de verzoekende partij zo vlug als mogelijk contact opneemt met de bevoegde academische verantwoordelijke voor de stages, dat de stageplaats in onderling overleg zal worden toegekend en dat geen andere competenties in aanmerking zullen genomen worden bij de eindevaluatie voor het academiejaar 2009-2010 dan degene die voorafgaandelijk werden vastgelegd, is de Raad van oordeel dat de beslissing d.d. 13 oktober 2010 niet moet worden vernietigd.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het eerste beroepschrift van 11 oktober 2010 onontvankelijk is en dat het tweede beroepschrift van 18 oktober 2010 van [REDACTED] ontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

Rolnr. 2010/102-110 - 24 november 2010

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/104 - 24 november 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 24 november 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

mevrouw [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 17 september 2010 van de departementale examencommissie waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 7 oktober 2010 op intern beroep waarbij de initiële beslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het tweede jaar professionele Bachelor Secundair Onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 september 2010 voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" en de volgende onderwijsvormen: [REDACTED] en de Permanente Evaluatie (PE).

De totaalscore voor het opleidingsonderdeel wordt in de eerste zitting berekend door sommatie van de scores op de 3 onderliggende onderwijsvormen, zijnde: 20 % [REDACTED] – 70 % examen – 10 % Permanente evaluatie. Tijdens de tweede zitting wordt de score voor PE niet meegeteld en wordt de totaalscore bepaald als volgt: 30 % [REDACTED] – 70 % examen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 september 2010 een intern beroep in bij centrale examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van departementale examencommissie op datum van 7 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...

- de examencommissie stelt vast dat het cijfer voor schriftelijk examen (18,5/40) op correcte wijze en conform de vooraf vastgelegde verdeelsleutel tot stand is gekomen.

- de commissie is van oordeel dat de score van 8,5/20 voor [REDACTED] correct gemotiveerd is en stelt vast dat in de berekening naar het eindcijfer, de juiste deeltijfers gebruikt zijn. Naast het schetsen van een theoretisch kader wordt de student gevraagd een vergelijking te maken tussen 2 scholen en deze vergelijking inhoudelijk uit te werken. De student heeft enkel een opsomming gemaakt van de beide systemen maar kwam op geen enkele manier tot een vergelijking van beide systemen.

- de commissie is van oordeel dat de score van 11/20 voor permanente evaluatie een correcte beoordeling is. De student wordt niet enkel beoordeeld op aanwezigheid, maar ook op actieve deelname aan de les, het constructief meewerken aan thema's en oefeningen maken in de les. Bij steekproef blijkt dat de student 7 op 10 keer aanwezig was in de les, waarvan 2 maal te laat. Voor één opdracht in de les heeft de student geen score, omdat hij niet aanwezig was. De wijze waarop de punten van permanente evaluatie tot stand komen werd duidelijk tijdens de eerste les van het academiejaar naar de studenten toe gecommuniceerd."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 7 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 23 september 2010. De beslissing werd op 7 oktober 2010 genomen en per schrijven van 7 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2010. Vermits de beslissing per schrijven van 7 oktober 2010 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 8 oktober 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 9 oktober 2010.

Het beroep van 12 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij is van mening dat de beslissing van de bevoegde departementale examencommissie een beslissing uitmaakt die in de plaats treedt van de eerdere beslissing van hetzelfde orgaan. Er is immers geen afzonderlijk orgaan van intern beroep dat zich buigt over de gegrondheid van het beroep. De Raad heeft in die zin reeds geoordeeld.

Verwerende partij meent dat het beroep van de verzoekende partij in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 17 september 2010 van de departementale examencommissie onontvankelijk is.

3.2. Beoordeling door de Raad

De beslissing op intern beroep kent devolutieve werking waardoor deze beslissing in de plaats treedt van de initiële examenbeslissing.

Het verzoekschrift kan dan ook enkel ontvankelijk worden verklaard ten aanzien van de beslissing op intern beroep.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enige middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij sinds de deliberaties met het gevoel zit niet beloond te zijn voor de geleverde prestaties. Zij is ervan overtuigd dat zij een goede leraar is.

Verzoekende partij werpt op dat er geen sprake kan zijn van een juist toebedeelde score. Wat betreft het examen is de score van 18,5/40 niet onomstreden. De [REDACTED], een score van 8,5/20 is een cijfer dat niet strookt met het product. Zeker als de informatie hiervan van het internet te plukken is. Verzoekende partij begrijpt ook niet waarom zij 11/20 kreeg voor de permanente evaluatie en dit wetend dat zij 1 dag ziek was en een keertje 1 uur te laat was.

Verwerende partij stelt dat het uitermate moeilijk is om aangevoerde onregelmatigheden af te leiden uit het verzoekschrift.

Verwerende partij leest in het verzoekschrift dat de verzoekende partij het niet eens is met de appreciatie van haar prestaties door de docenten en met name haar evaluatie in het kader van het opleidingsonderdeel [REDACTED]. Het komt echter aan de student niet toe zich in de plaats te stellen van een docent en zijn eigen beoordeling van zijn prestaties te laten primeren op deze van de docenten. Ook de Raad kan zich niet in de plaats stellen van de instelling maar nagaan of de evaluatie op een wettelijke wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Verwerende partij stelt dat het niet duidelijk is wat precies door de verzoekende partij als onomstreden wordt beschouwd. De vooraf vastgelegde correctiesleutel van het examen en een kopij van het examen van de verzoekende partij tonen aan dat de score op dit deel op correcte en gemotiveerde wijze berekend werd. Wederom gaat het hier om een subjectieve interpretatie van de verzoekende partij.

Verwerende partij antwoordt dat voor het deel [REDACTED] de student de opdracht krijgt een theoretisch kader te schetsen en een vergelijking te maken tussen twee scholen en deze vergelijking inhoudelijk uit te werken. In casu heeft de student enkel een opsomming gemaakt van de beide systemen maar kwam op geen enkele manier tot een vergelijking van beide systemen. De stukken tonen aan dat het cijfer wel degelijk strookt met het product.

Verwerende partij stelt dat tijdens de tweede zitting de score voor permanente evaluatie niet wordt meegeteld. Dit in het voordeel van de studenten: gedurende de vakantieperiode heeft een student immers niet de kans om deze score te verbeteren. Voor studenten die een onvoldoende behaald hadden voor PE in de eerste zitting zou het meetellen van deze negatieve score een nefast invloed hebben op de eindscore in de tweede zitting. Gezien PE niet wordt meegeteld in de tweede zitting, heeft deze score geen enkele invloed op de tweede bestreden beslissing. Middelen of bezwaren die geen betrekking hebben op de studievoortgangsbepaling zijn niet dienend.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij de opdracht voor de [REDACTED] heeft gedaan. Eerst heeft zij al de eigenheden van Eureka-onderwijs bij elkaar gezet en erna de eigenheden van het gemeenschapsonderwijs. Verzoekende partij stelt dat de score van 8/20 of 8,5/20 te weinig is. Het product beantwoordt weldegelijk aan de opgegeven criteria. Wat betreft permanente evaluatie is de verdediging niet zeker van haar stuk. In het antwoordnota staat: *'Tijdens tweede zitting wordt de score voor permanente evaluatie niet meegeteld...'*. Dit is in tegenspraak met wat de examencommissie als motivering gaf op haar beslissing. Daar stelt de commissie dat de verzoekende partij bij steekproef 7 op 10 keer aanwezig was. Ook heeft mevrouw [REDACTED] gesteld dat er niets aan te merken was op haar actieve deelname aan de les.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de motivering van de studieresultaten voor de opleidingsonderdelen "[REDACTED]" (volgens de beslissing op intern beroep 8,5/20) en "Permanente evaluatie" (11/20).

Het proces-verbaal van de examencommissie dd. 7 oktober 2010 geeft aan dat verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" enkel een opsomming heeft gemaakt van de onderzochte methodenscholen maar op geen enkele manier tot een vergelijking is gekomen van de beide systemen.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde organen van de onderwijsinstelling, maar wel erop toe te zien dat de evaluatie op wettelijke wijze tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Uit de voorgelegde stukken en de toelichting tijdens de hoorzitting blijkt, naar het oordeel van de Raad, dat de examencommissie de quotering van het werkstuk voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" summier maar duidelijk heeft gemotiveerd en bij de evaluatie niet onredelijk heeft gehandeld.

De kritiek op de quotering 11/20 voor "Permanente evaluatie" is niet dienstig daar voor de tweede examenperiode de quotering voor de "Permanente evaluatie" niet in aanmerking wordt genomen.

Verzoekende partij is verder van oordeel dat de quotering 18,50/40 voor "[REDACTED]" "niet onomstreden is", maar brengt geen elementen aan die haar gedachtegang zou kunnen ondersteunen. De Raad kan dus op deze bewering niet ingaan.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De beslissing van 7 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 november 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 1 december 2010

Rolnr. 2010/116 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven voor de bacheloropleiding in de kunstwetenschappen ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen volgt. Ze had één vrijstelling op basis van eerder verworven kwalificaties. Ze slaagde voor vier opleidingsonderdelen. In totaal betrof het een omvang van 18 studiepunten van de 57 studiepunten waarvoor zij was ingeschreven.

In het academiejaar 2008-09 schreef ze zich opnieuw in met een diplomacontract voor de resterende opleidingsonderdelen van het eerste deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Daarnaast was ze ingeschreven met afzonderlijke creditcontracten voor vier bijkomende opleidingsonderdelen uit de opleidingen geschiedenis en kunstwetenschappen. Ze behaalde vijf credits, goed voor 27 studiepunten van de 59 studiepunten die ze opnam.

Op het einde van dat academiejaar kreeg ze ingevolge haar beperkte studievoortgang een bindende voorwaarde opgelegd. Ze diende met name in het academiejaar 2009-2010 te slagen voor de helft van de studiepunten die ze dat jaar zou opnemen. Verzoekende partij heeft deze bindende voorwaarde nooit betwist.

In het academiejaar 2009-2010 nam ze wel een beperkter aantal studiepunten op, met name 32 studiepunten. Ze behaalde één creditbewijs voor een opleidingsonderdeel met een studieomvang van 5 studiepunten.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven voor de bacheloropleiding in de kunstwetenschappen.

Verzoekende partij voldeed aldus de verwerende partij niet aan de opgelegde bindende voorwaarde, reden waarom haar werd meegedeeld dat ze zich niet opnieuw kon inschrijven voor de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Voor andere opleidingen kan ze zich wel nog inschrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op 21 september 2010 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij verwees in haar argumentatie naar haar deeltijdse tewerkstelling in de sociaal-culturele sector (8/38), en haar werk als muzikant en freelance muziekdocent. In het academiejaar 2009-10 is zij overgeschakeld naar een vaste job en heeft het freelance werk grotendeels terzijde geschoven.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing bevestigde de initieel genomen weigeringsbeslissing.

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 22 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 werd de ongegrondheid van de beslissing ter kennis gebracht. De gemotiveerde beslissing werd pas op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 20 oktober 2010 kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 21 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de heroverweging van de beslissing van de interne beroepscommissie vraagt op grond van de moeilijke combinatie tussen haar deeltijdse tewerkstelling en haar studie. Zij vraagt niet dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf te oordelen of de student al dan niet ingeschreven kan worden aan de universiteit. Hij kan enkel de bestreden beslissing vernietigen, maar dat wordt door de verzoekende partij niet gevraagd.

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de interne beroepsinstantie.

Het beroep van verzoekende partij is in die mate ontvankelijk.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij beroept zich in haar verzoekschrift op de bijzondere omstandigheid dat zij werk en studie combineert. Zij stelt dat het niet voor de hand ligt om werk en studeren te combineren. In haar verzoekschrift wijst zij op verschillende zaken die het moeilijk maken om de verschillende plannings in de mate van het mogelijke op elkaar af te stemmen, maar zelfs met een bijzonder statuut zijn er al eens overlappingen. Zij werkt in loondienst als van Jeugd en Muziek West en vult dit aan met freelance tewerkstelling als muzikant en muziekdocent. Sinds het academiejaar 2009-2010 heeft zij getracht om enige financiële stabiliteit te creëren. Zij heeft 2 lesopdrachten aangenomen waardoor zij niet langer afhankelijk is van freelanceopdrachten.

Verwerende partij stelt dat de Raad in voorkomend geval enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk was, en enkel in dat geval kan de bestreden beslissing toch worden vernietigd.

Uit niets blijkt evenwel dat de beslissing van de interne beroepscommissie inderdaad kennelijk onredelijk zou zijn geweest.

De Interne Beroepscommissie aanvaardde dat de moeilijke combinatie tussen werk en studie problemen kunnen hebben veroorzaakt bij de studies, maar was niettemin van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze een dermate trage studievoortgang kunnen rechtvaardigen. Zij had het vast vermoeden dat het andermaal opleggen van een bindende voorwaarde de studievoortgang niet aanmerkelijk zal verbeteren.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet voltijds werkt en het werk dat haar het meest hinderde tijdens haar studie omwille van de onvoorspelbaarheid ervan, heeft zij het afgelopen academiejaar reeds grotendeels aan de kant geschoven. Hoewel ze een lichter studieprogramma opnam, gebruik kon maken van het bijzonder statuut en de faciliteiten die hieraan verbonden zijn, en betere werkomstandigheden had, waren haar studieresultaten nog slechter dan de voorafgaande jaren. Ze behaalde maar één creditbewijs meer, (de vorige academiejaren vier of vijf creditbewijzen). Ze nam nochtans voor alle opleidingsonderdelen waarvoor ze zich inschreef haar beide examenkansen op.

Verwerende partij concludeert dat in die omstandigheden de Interne Beroepscommissie wel degelijk binnen de grenzen van de redelijkheid kon tot het oordeel komen dat de studie kunstwetenschappen voor verzoekende partij te hoog gegrepen was, en dat het geen zin had om haar nogmaals bindende voorwaarden op te leggen. Een vooruitzicht op verbetering was er niet. Zij gaf zelf aan dat enkele vakken haar "duidelijk zeer moeilijk liggen met alle gevolgen van dien".

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt luidt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonde dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

De verzoekende partij heeft de bindende voorwaarde die aan haar was opgelegd, niet betwist. Zij wist dus dat ze in het afgelopen academiejaar tenminste de helft van de studiepunten van het door haar opgenomen pakket diende te behalen, zoniet zou ze zich niet meer mogen inschrijven. Aangenomen mag worden dat ze bij het bepalen van de omvang en de samenstelling van het pakket dat ze opnam met deze voorwaarde heeft rekening gehouden, alsook met het feit dat ze deeltijds werkte. In het licht van deze omstandigheden is het oordeel van de verwerende partij dat de door de verzoekende partij aangevoerde omstandigheden geen bijzondere omstandigheden zijn niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, temeer nu ze slechts een creditbewijs heeft behaald voor in totaal 5 van de 32 studiepunten.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/113 en 2010/117 - 1 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Hebbende als raadsman meester [REDACTED], advocaat te [REDACTED], [REDACTED].

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 1 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent een beroep aan d.d. 21 oktober 2010 en een aanvullend beroep d.d. 25 oktober 2010 tegen de studievoortgangsbepaling van 16 september 2010 en de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven voor de bacheloropleiding in de kunstwetenschappen ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt om toegelaten te worden tot het academiejaar 2010-2011 'onder gelijk welke bindende voorwaarde'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen volgt. Ze slaagde voor zeven opleidingsonderdelen. In totaal betrof het een omvang van 29 studiepunten van de 60 studiepunten waarvoor zij was ingeschreven.

In het academiejaar 2008-2009 schreef ze zich opnieuw in voor een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit de eerste en het tweede deliberatietraject van de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Zij was ingeschreven voor een traject van 56 studiepunten. Zij behaalde in dat academiejaar drie creditbewijzen voor een totaal van 16 studiepunten.

Zij kreeg een bindende voorwaarde opgelegd: ze diende in het academiejaar 2009-2010 te slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten, zoniet zou haar inschrijving voor de bacheloropleiding kunstwetenschappen het daaropvolgende academiejaar worden geweigerd.

In het academiejaar 2009-2010 schreef de studente zich opnieuw in voor een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Ze nam 60 studiepunten op. Ze behaalde 4 creditbewijzen, goed voor 19 studiepunten.

Verzoekende partij voldeed aldus de verwerende partij niet aan de opgelegde bindende voorwaarde (minstens voor 30 studiepunten creditbewijzen behalen), reden waarom haar werd meegedeeld dat ze zich niet opnieuw kon inschrijven voor de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Voor andere opleidingen kan ze zich wel nog inschrijven.

Het voorliggend beroep betreft de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven voor de bacheloropleiding in de kunstwetenschappen.

3.2. Verzoekende partij stelde op 18 september 2010 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij steunt haar beroep op het feit dat ze nog voldoende leerkrediet heeft om zich nogmaals in te schrijven. Ze wijst er ook op dat ze zich in augustus 2010 heeft uitgeschreven voor drie vakken uit de gekozen minor, maar dat dit geen effect had op het aantal behaalde studiepunten. Ze haalt aan dat ze de voorbije jaren genoodzaakt was om te werken om haar studies te kunnen betalen.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing bevestigde de initieel genomen weigeringsbeslissing.

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

Verzoekende partij ontving in eerste instantie een ontwerp van beslissing. Deze materiële vergissing werd nog diezelfde dag rechtgezet. De definitieve beslissing was onderbouwd door een ruimere motivering.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober en 22 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 19 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak

zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretaale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 werd de ongegrondheid van de beslissing ter kennis gebracht. De gemotiveerde beslissing werd pas op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. Op 18 oktober 2010 werd verzoekende partij ingelicht dat haar beroep niet gegrond werd verklaard en aldus de weigeringsbeslissing werd bevestigd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 19 oktober 2010.

Het beroep van 20 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De gemotiveerde beslissing op intern beroep werd haar ter beschikking gesteld op 20 oktober 2010. Verzoekende partij stelde vervolgens nadat zij had kennis genomen van deze motivering op 22 oktober 2010 een aanvullend beroep in.

Beide beroepen werden lopende de beroepstermijn van vijf kalenderdagen tijdig ingediend.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Beide beroepen met rolnummer 2010/113 en 117 betreffen het zelfde voorwerp. Op grond van de later meegedeelde motivering diende verzoekende partij een aanvullend beroep in binnen de decretaal bepaalde beroepstermijn. Beide beroepen worden hierna samengevoegd.

Zoals verwerende partij terecht aangeeft maakt enkele de beslissing op intern beroep, die gezien het devolutieve karakter ervan in de plaats komt van de initieel genomen weigeringsbeslissing, voorwerp uit van huidig beroep bij de Raad.

Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij vraagt om "toegelaten te worden tot het academiejaar 2010-2011, zoals zij zelf stelt 'onder gelijk welke bindende voorwaarde'. Zij vraagt niet dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf te oordelen of de verzoekende partij al dan niet ingeschreven kan worden aan de universiteit. Zij kan enkel de bestreden beslissing vernietigen, maar dat wordt door de verzoekende partij niet gevraagd.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen is bijgevolg onbevoegd om kennis te nemen van het beroep.

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de interne beroepsinstantie.

Het beroep van verzoekende partij is in die mate en voor zover zij betrekking heeft op de beslissing van de interne beroepsinstantie van 15 oktober 2010 dan ook ontvankelijk ratione materiae.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk ratione temporis en ratione materiae in de aangegeven mate.

5. Grond van de zaak

In haar initiële beroepsschrift herhaalt verzoekende partij de argumenten die ze ook al aanhaalde in haar intern beroep. Ze vult die argumentatie nog verder aan in een aanvullend verzoekschrift.

5.1. Verzoekende partij beroept zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat zij nog voldoende leerkrediet heeft. Van de 140 studiepunten die zij als startkrediet heeft ontvangen beschikt zij nog over 84 studiepunten wat voldoende is om zich opnieuw voor een volgend studietraject in te schrijven.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat zij op 20 augustus 2010 de verantwoordelijke dossierbeheerder heeft gemeld dat zij zich wenste uit te schrijven voor drie minors. Zij kreeg hieromtrent een bevestiging op 23 augustus 2010. De vermelding afwezig bij twee van de drie opleidingsonderdelen was derhalve niet correct. Verzoekende partij erkent wel dat deze uitschrijving te laat was om nog een positief effect te hebben op haar leerkrediet.

Verzoekende partij verwijst *ten derde* op haar persoonlijke omstandigheden waardoor zij een moeilijke studiestart heeft gehad. Zij verkeerde in een moeilijke financiële situatie waardoor zij genoodzaakt was om te gaan werken om zodoende haar mama te ontlasten. Zij heeft nog een zus die studeert aan een hogeschool en een mindervalide zus. Sinds enkele maanden is haar financiële situatie gunstig geëvolueerd en hoeft zij niet meer te gaan werken om haar studies gedeeltelijk (zij beschikt ook over een studiebeurs), te bekostigen. Zij kan zich volledig op haar studie concentreren.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat zij door de gewijzigde politiek inzake weigering en toelating tot inschrijving van de overheid en de instelling ongepast achterhaald werd. Haar inspanning om haar financiële situatie in orde te brengen werd hierdoor volledig te niet gedaan. Dit betreft geen vorm van behoorlijk en evenwichtig bestuur.

Wegens budgettaire redenen wordt er geen rekening gehouden met het feit dat er verbetering kan komen in haar studieverloop.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat gezien elke instelling autonoom kan beslissen welke maatregelen zij neemt om al dan niet een student nog in te schrijven steeds tegenover toekomstmogelijkheden van dezelfde student er zich tevens een probleem van gelijke behandeling stelt.

Verzoekende partij stelt *ten zesde* dat in de samengestelde interne beroepscommissie geen enkele professor zetelt die deel uit maakt van de betrokken faculteit waar ze wenst in te schrijven. De kwestieuze professoren zouden een beter inschatting kunnen doen van haar toekomst mogelijkheden.

Verzoekende partij stelt verder dat door een dergelijk inschattingsrisico op nieuw de gelijkheid in het gedrang komt.

Verzoekende partij verwijst *ten zevende* naar artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet.

Zij stelt dat het manifest karakter van het feit dat er geen toekomstperspectief is voor haar niet op redelijke wijze in aangetoond.

De verwerende partij onderkent in haar motivering wel dat er zich problemen voordeden tijdens haar studie, maar gaat daar niet verder op in.

Verzoekende partij stelt *verder* dat bepaalde van haar uitslagen eigenaardig uitvallen en dat het gehanteerde puntensysteem voor verwarring zorgt vb. wat het recht op bonus betreft...). Ingeval een systeem niet klaar is kan men ook geen dergelijk vergaande sancties verantwoorden.

Zij verwijst *tot slot* naar situaties van ander studenten die nog examens moeten afleggen over een vak van het eerste studietraject die wel toegelaten worden om verder te studeren.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt *vooreerst* dat de argumentatie betreffende het leerkrediet niet relevant is.

Bij de beoordeling van de vraag of een student nog kan ingeschreven worden aan de universiteit, wordt geen rekening gehouden met het nog resterende leerkrediet van de betrokken student. De Interne Beroepscommissie heeft overigens geen zicht op de stand van het leerkrediet van studenten. Wel wordt gekeken naar – en enkel naar – de studievoortgang die de student in de voorbijaande jaren heeft geboekt. Dat is helemaal niet nieuw. Studenten met een zwakke studievoortgang kunnen al lang geconfronteerd worden met een weigering van inschrijving.

Verwerende partij stelt *ten tweede* dat de regel zoals deze werd toegepast op verzoekende partij en uitgewerkt is in de onderwijs – en examenregeling in wezen onveranderd gebleven is sinds ze zich voor het eerst inschreef. De bindende voorwaarde is iets soepeler geworden (in plaats van 2/3de moet de student voor de helft slagen).

De eerste maal kreeg zij geen bindende voorwaarden opgelegd en kon ze probleemloos opnieuw inschrijven. Het volgend academiejaar kreeg zij wel bindende voorwaarden. Deze werden duidelijk vermeld op het puntenbriefje waarop ook duidelijk was aangegeven dat zij het jaar nadien kan geweigerd worden. Haar vertrouwen werd derhalve niet geschonden.

Wat de samenstelling van de interne beroepsinstantie betreft stelt verwerende partij de reglementair bepaalde samenstelling niet garandeert dat er in de beroepscommissie steeds een lid van de betrokken faculteit aanwezig is. Dat is een bewuste keuze om de onpartijdigheid van de commissie maximaal te waarborgen. Wanneer dossiers worden behandeld is het overigens de gewoonte dat de leden van de commissie die behoren tot de examencommissie die over de student uitspraak heeft gedaan, de vergadering verlaten, eveneens omwille van de onpartijdigheid van de commissie.

Bovendien kan ingeval de commissie dit nodig acht zij beroep doen op adviezen van experts. Dit heeft zij in voorkomend geval niet nodig geacht.

Verwerende partij stelt verder wat het aantonen van het manifeste karakter betreft zoals verwoord in artikel 52 van het flexibiliseringsdecreet dat deze bepaling voorziet in twee hypothesen waarin het de universiteitsbesturen toegelaten is om een inschrijving te weigeren. Ze kan een inschrijving weigeren indien voorheen zonder positief resultaat

bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, is met andere woorden een vereiste die enkel geldt wanneer een instelling een inschrijving wil weigeren zonder dat aan de student in kwestie reeds bindende voorwaarden werden opgelegd.

Verzoekende partij kreeg echter wel al bindende voorwaarden opgelegd, en ze werd geweigerd omdat ze aan die bindende voorwaarde niet heeft voldaan. Deze weigeringsbeslissing valt dus onder de eerste hypothese en dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, is hier niet vereist. Overigens is het feit dat verzoekende partij niet heeft weten te voldoen aan de bindende voorwaarde het beste bewijs dat het opleggen van dergelijke voorwaarden bij haar inderdaad volstrekt nutteloos is.

Wat het niet tijdig uitschrijven betreft voor de betreffende minors (invloed van 30 studiepunten) stelt verwerende partij dat dit niet correct is. Het betreft 3 minor vakken goed voor een totaal van 15 studiepunten.

Indien wel rekening zou kunnen worden gehouden met de "uitschrijving" zou verzoekende partij ook dan nog niet hebben voldaan aan de bindende voorwaarden. Ze komt dan immers op een totaal van 45 opgenomen studiepunten, maar slaagt slechts voor 19 van die studiepunten, wat nog steeds minder is dan de helft van het aantal opgenomen studiepunten.

Wat de bewering betreft dat "sommige uitslagen eigenaardig kunnen uitvallen" stelt verwerende partij dat dit argument niet relevant is gezien verwerende partij de vermelde examenresultaten nooit heeft aangevochten. Bovendien is het niet uitzonderlijk dat een student in een volgende zitting minder punten behaalt.

Wat de onduidelijkheid van het puntensysteem betreft stelt verwerende partij dat dit niet aan de orde is. De regeling rond inschrijvingen en weigeringen tot inschrijving is zeer duidelijk en er wordt over geïnformeerd via het OER, via hun puntenbriefje, en via de trajectbegeleiders.

Wat de ongelijke behandeling betreft ten aanzien van medestudenten die wel toegelaten worden stelt verwerende partij dat verzoekende partij geen concrete voorbeelden aanhaalt die dit staven. Alle studenten die niet voldeden aan de opgelegde bindende voorwaarde werden bij de aanvang van het academiejaar 2010-2011 initieel geweigerd voor de opleiding die ze tot dan toe volgden.

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft (combinatie werk en studie) en de beweerdte gebrekkige motivering dienaangaande van de interne beroepsbeslissing verwijst verwerende partij naar een bepaalde passage.

De verwerende partij biedt studenten die werken en studeren combineren de mogelijkheid om een bijzonder statuut te bekomen, waardoor ze over bepaalde faciliteiten kunnen beschikken, zoals een betere spreiding van de examens. Verzoekende partij heeft daar nooit gebruik van gemaakt.

Haar bewering dat ze noodgedwongen werkt om haar studies te betalen onderbouwt ze niet met bewijsstukken.

Verzoekende partij legt als bijlage bij de wederantwoordnota enkele attesten om dit gegeven te staven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt luidt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Het eerste onderdeel

De grief van het eerste onderdeel, namelijk dat de verzoekende partij nog over voldoende leerkrediet beschikt om het volgend studietraject aan te vatten, en dus had moeten worden ingeschreven, is niet gegrond. Zelfs als de verzoekende partij nog over voldoende leerkrediet beschikt om de bacheloropleiding te kunnen voltooien, is dat op zich geen voldoende argument om de verzoekende partij opnieuw in te schrijven, zelfs niet onder bindende voorwaarde. Zelfs al zou aan de verzoekende partij niet reeds bij het vorige academiejaar een bindende voorwaarde zijn opgelegd, dan nog is het enkele feit dat een student over voldoende leerkrediet beschikt om zijn bacheloropleiding te voltooien, op zich niet voldoende om tot een inschrijving te verplichten. Het is aan de onderwijsinstelling om te beoordelen, onder de controle van de Raad, of de studieresultaten voldoende perspectief bieden voor een succesvol afronden van de studie, eventueel onder bindende voorwaarde. Dit is mede in het belang van de student zelf, die mogelijk het resterend leerkrediet met meer kansen van slagen kan inzetten in een andere opleiding, veeleer dan het nutteloos te verbruiken in de huidige opleiding. Daarbij moet wel worden aangetekend dat als er niet eerder een bindende voorwaarde werd opgelegd die niet gerealiseerd werd, de onderwijsinstelling een inschrijving maar kan weigeren als de decretale voorwaarden vervuld zijn, en met name het opleggen van een bindende voorwaarde manifest geen uitzicht biedt op het behalen van een diploma.

Het tweede onderdeel

In het tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat bij de berekening van het percentage behaalde credits geen rekening werd gehouden met drie opleidingsonderdelen waarvoor zij zich uitgeschreven had.

De verzoekende partij heeft zich op 20 augustus 2010 uitgeschreven voor drie opleidingsonderdelen samen goed voor 15 studiepunten. De verwerende partij merkt terecht op dat deze uitschrijving, om effect te hebben, had dienen te gebeuren in overeenstemming met de termijnen van artikel 29 §§4-5 onderwijs- en examenreglement. Die datum werd ruim overschreden zodat met die uitschrijving geen rekening kan worden gehouden om na te gaan of de bindende voorwaarde werd nageleefd. Overigens, zelfs al zou er wel rekening mee zou gehouden worden om na te gaan of aan de bindende voorwaarde werd voldaan, dan zou dat

nog niet het geval zijn daar de verzoekende partij slechts voor 19 studiepunten op 45 een credit heeft behaald.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het derde onderdeel

In het derde onderdeel wordt aangevoerd dat de verwerende partij ten onrechte haar familiale en financiële situatie niet als bijzondere omstandigheden aanvaard heeft.

De verwerende partij merkt terecht op dat de verzoekende partij die situatie niet op concrete wijze heeft onderbouwd. De verzoekende partij brengt wel samen met de nota van wederantwoord stukken bij die deze situatie kunnen staven, maar de verwerende partij kon geen rekening houden met deze laattijdig bijgebrachte stukken.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het vierde onderdeel

De klacht van het vierde onderdeel komt er in essentie op neer dat de gewijzigde regelgeving in verband met de gevallen waar een inschrijving geweigerd mag worden zonder overgangsregeling wordt toegepast op studenten die onder een ander regime hun studies hebben aangevat.

Het staat aan de regelgever – decreetgever en onderwijsinstelling – te oordelen of een overgangsregeling verantwoord is of niet. De huidige regeling voorziet niet in een overgangsregeling, maar uit niets blijkt dat de studenten in het ongewisse werden gelaten over de onmiddellijke toepassing ervan. De verzoekende partij voert geen redenen aan waarom het ontbreken van een overgangsregeling in dit geval een inbreuk zou zijn op het vertrouwensbeginsel of op het rechtszekerheidsbeginsel.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het vijfde onderdeel

In het vijfde onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de studenten ongelijk behandeld worden doordat elke instelling autonoom beslist over het al dan niet inschrijven van studenten.

Het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten behoort tot de essentie van de autonomie van elke onderwijsinstelling. Die autonomie is als dusdanig geen schending van het gelijkheidsbeginsel.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het zesde onderdeel

De grief die in het zesde onderdeel wordt aangevoerd heeft betrekking op de samenstelling van de interne beroepsinstantie, waar geen docent van de door de verzoekende partij gevolgde opleiding in zetelde. Daardoor konden haar kansen op slagen niet naar behoren worden beoordeeld.

De beoordeling van een vraag tot inschrijving gebeurt aan de hand van objectieve factoren, in deze zaak op de eerste plaats op grond van de vaststelling dat de verzoekende partij niet voldaan had aan de bindende voorwaarde, en voorts dat zij geen bijzondere omstandigheden aanvoerde die een inschrijving toch nog konden verantwoorden. De verzoekende partij voert geen concrete argumenten aan, en de Raad ontwaart er evenmin, waaruit zou blijken dat de

aanwezigheid van een of meer docenten van de door haar gevolgde opleiding, bij de beoordeling enig relevant verschil zou gemaakt hebben.

In haar nota van wederantwoord breidt de verzoekende partij haar grief uit door bezwaar te maken tegen de aanwezigheid van de juridische adviseur van de verwerende partij in de interne beroepsinstantie.

Die uitbreiding is op de eerste plaats niet ontvankelijk, omdat niets de verzoekende partij belette om die grief in haar initieel beroep aan te voeren, en subsidiair ongegrond, omdat er geen regel is die de interne beroepsinstantie verbiedt spontaan het advies in te winnen van deskundige derden, zodat de aanwezigheid van die derden het recht noch enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het zevende onderdeel

In het zevende onderdeel voert de verzoekende partij aan dat niet redelijkerwijze is aangetoond dat er voor haar geen toekomstperspectief was.

De verzoekende partij heeft niet voldaan aan de door haar niet betwiste bindende voorwaarde, wat op zichzelf een toereikend motief is om de inschrijving te weigeren, zonder dat verder dient onderzocht te worden of het opnieuw opleggen van een bindende voorwaarde wel een toekomstperspectief zou bieden.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het achtste onderdeel

In het achtste onderdeel voert de verzoekende partij aan dat bepaalde van haar uitslagen eigenaardig uitvallen en dat het gehanteerde puntensysteem voor verwarring zorgt (bv. wat het recht op bonus betreft...) en dat ingeval een systeem niet duidelijk is, men geen dergelijke vergaande sancties kan verantwoorden.

De verzoekende partij wijst erop dat zij voor een bepaald examen bij een eerdere poging 9/20 behaalde en later 2/20, maar dat op zich volstaat niet om aan te tonen dat deze tweede evaluatie op onregelmatige wijze is tot stand gekomen of kennelijk onredelijk is.

De bewering dat het gehanteerde puntensysteem onduidelijk zou zijn, voor zover al bewezen, kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden, nu een dergelijke onduidelijkheid op zich niet aantoon dat de bestreden beslissing op onregelmatige wijze is tot stand gekomen of kennelijk onredelijk is.

Het onderdeel is ongegrond.

Het negende onderdeel

In het negende onderdeel wordt aan de bestreden beslissing ten grieve geduid dat studenten die een vierde jaar studeren en die nog een credit moeten behalen voor een opleidingsonderdeel van het eerste jaar, wel worden ingeschreven.

Bij gebrek aan nadere precisering waaruit zou blijken dat deze studenten evenveel of minder credits behaald hebben dan de verzoekende partij in de eerste drie jaar van hun studie, kan uit die enkele bewering, als ze al gegrond is, niet worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing op onwettelijke wijze is tot stand gekomen, en met name het gelijkheidsbeginsel zou schenden.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/118 - 1 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 13 oktober 2010 waarbij het beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het masterjaar Politieke wetenschappen, afstudeerrichting [REDACTED].

Zij behaalde met uitzondering van de masterproef die zij wenst te verdedigen in december alle creditbewijzen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 24 september 2010 voor twee opleidingsonderdelen die ze in het raam van een Erasmus-uitwisseling heeft gevolgd aan de Università degli Studi di Roma, met name voor de opleidingsonderdelen "storia della relazioni internazionali" en "storia dell' America Latina".

Zij behaalde voor deze twee opleidingsonderdelen in Rome een resultaat van 26 op 30.

Op haar rapport dat zij kreeg van de verzoekende partij werd deze score herleid tot een resultaat van 13/20 voor beide opleidingsonderdelen. Hierdoor zou ze niet langer in aanmerking kunnen komen voor een graad van onderscheiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 september 2010 een intern beroep in bij rector van de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 13 oktober 2010 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De Interne Beroepscommissie heeft het beroep van verzoekende partij verworpen op 13 oktober 2010. Ze bevond het beroep onontvankelijk nu het buiten de decretale beroepstermijn werd ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 26 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 13 oktober 2010 genomen en op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

In hoeverre de interne beroepscommissie het intern beroep van de verzoekende partij terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna onderzocht bij de beoordeling van de grond van de zaak.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 20 oktober 2010 heeft kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 22 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het intern beroep wegens niet tijdig ingesteld onontvankelijk verklaard.

Verwerende partij verwijst naar artikel II.13, al. 2, 1° van het rechtspositiedecreet op grond waarvan de termijn om intern beroep in te stellen tegen examenbeslissingen vijf kalenderdagen is vanaf de dag na de proclamatie.

In het voorliggende geval heeft de proclamatie plaats gehad op 17 september 2010. Verzoekende partij wachtte niettemin tot 27 september 2010 alvorens ze per aangetekende brief intern beroep instelde tegen de litigieuze examenbeslissingen, wat ruimschoots buiten de decretale beroepstermijn ligt. Dat ze naar haar zeggen pas op 24 september 2010 kennis heeft gekregen van de litigieuze examencijfers doet daar niets aan af, nu de tekst van het decreet duidelijk is en niet de kennisname van de examenbeslissing maar de proclamatie ervan aanziet als uitgangspunt voor de beroepstermijn.

Vermits het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk want laattijdig was, is ook haar beroep voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen onontvankelijk. Ze heeft immers niet voldaan aan de ontvankelijkheidsvereiste van de voorafgaande uitputting van het intern beroep.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich verder beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij twee zeer moeilijk vakken heeft afgelegd in het kader van haar Erasmusprogramma in Rome. Deze werden bovendien in het Italiaans afgelegd. Ondanks de moeilijkheidsgraad en de bijkomende vereiste, behaalde zij voor beide vakken een zeer goed resultaat van 26/30.

Op haar puntenbriefje werd dit resultaat herleid tot 13/20. Hierdoor is het totaal van haar punten gezakt van een onderscheiding naar een voldoening.

Zij was op de hoogte van het feit dat Erasmuspunten worden aangepast. Maar deze aanpassing heeft zeer zware gevolgen voor haar. Op deze manier moet men op Erasmus weinig moeite doen, een student die slaagt met bijvoorbeeld 17/20 blijft nog steeds geslaagd in de thuisinstelling. Inzet en inspanningen worden derhalve dus helemaal niet omgezet in een beter resultaat. Studenten worden niet uitgedaagd om te presteren omdat verschillen tussen hoge en lage cijfers verkregen in het buitenland omgezet worden in te kleine verschillen.

Verwerende partij stelt dat deze kwestie evenwel helemaal niet aan de orde is.

Haar beroep betreft de beslissing van de Interne Beroepscommissie, en die Interne Beroepscommissie heeft zich enkel over de ontvankelijkheid van haar intern beroep uitgesproken. In een procedure tot vernietiging van deze beroepsbeslissing kan de discussie met andere woorden ook enkel gaan over de vraag of de beslissing van de Interne Beroepscommissie terecht was, en dus over de vraag of het intern beroep al dan niet tijdig werd ingesteld.

5.3 Beoordeling door de Raad over het geheel van het beroep

Zonder dat de Raad zich dient uit te spreken over de tijdigheid van het ingestelde beroep, dient te worden vastgesteld dat de omzetting van de cijfers gebeurd is conform de verwerende partij opgestelde tabel, die als zodanig door de verzoekende partij niet betwist wordt. Het argument van de verzoekende partij dat een andere student met een lager cijfer

toch nog altijd geslaagd was, kan niet tot vernietiging leiden omdat niet is aangetoond dat de omzetting van dit cijfer ook niet conform de genoemde tabel zou zijn gebeurd.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ongegrond is.

De beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/120 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 1 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven voor de bacheloropleiding 'psychologie' ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2008-2009 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor in de psychologie volgt. Zij behaalde één creditbewijs met een omvang van 8 studiepunten van de 60 studiepunten waarvoor ze ingeschreven was. Het academiejaar nadien kreeg zij kreeg ze een bindende voorwaarde opgelegd: ze diende in het academiejaar 2009-2010 te slagen voor ten minste de helft van de opgenomen studiepunten, zo niet zou ze niet meer opnieuw kunnen inschrijven voor deze studierichting.

In het academiejaar 2009-2010 volgde verzoekende partij de overblijvende opleidingsonderdelen van het genoemde deliberatiepakket. Ze behaalde vier creditbewijzen, voor in totaal een studieomvang van 19 studiepunten van de 52 waarvoor ze zich inschreef.

Verzoekende partij voldeed aldus de verwerende partij niet aan de opgelegde bindende voorwaarde, reden waarom haar werd meegedeeld dat ze zich niet opnieuw kon inschrijven voor de opleiding tot bachelor in de psychologische wetenschappen. Voor andere opleidingen kan ze zich wel nog inschrijven.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven voor de bacheloropleiding Psychologische wetenschappen.

3.2. Verzoekende partij stelde op 17 september 2010 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde :

'De commissie had weliswaar begrip voor de persoonlijke omstandigheden van verzoekster, maar was van oordeel dat die niet van aard waren dat ze vooruitzicht op verbetering van haar studievoortgang gaven.'

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 17 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervalttermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 werd de ongegrondheid van de beslissing ter kennis gebracht. De gemotiveerde beslissing werd pas op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 20 oktober 2010 kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 23 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij zich beroept in een eerste middel op het feit dat de beslissing niet is genomen met de nodige objectiviteit en het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de Interne Beroepscommissie geen objectieve criteria heeft gehanteerd om haar inschrijving te weigeren.

Verzoekende partij stelt dat zij naar aanleiding van haar persoonlijke omstandigheden een subjectieve beslissing hebben genomen en geen objectieve redenen kunnen voorbrengen om haar inschrijving te weigeren.

Zij heeft met een schets van haar persoonlijke omstandigheden willen aantonen dat zij wel degelijk gemotiveerd is om haar studie succesvol verder te zetten.

Verzoekende partij stelt dat in deze een objectief criterium is vereist.

Ze geeft aan dat een dergelijk criterium zou kunnen zijn het percentage studiepunten dat men vorig jaar heeft gerealiseerd ten opzichte van het totaal aantal opgenomen studiepunten tijdens dat academiejaar.

Verzoekende partij slaagde voor 19 van de 52 studiepunten wat verhoudingsgewijs meer is dan wat een medestudent in dezelfde opleiding en studiejaren realiseerde. Dit kan zij materieel aantonen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat zij wenst aan te tonen dat zij wel degelijk studievoortgang heeft gemaakt. Vorig academiejaar behaalde zij 19/52 studiepunten. Bij haar eerste inschrijving behaalde zij 8/60 studiepunten. Dit speelt nu blijkbaar in haar nadeel nu blijkt dat studenten die in hun eerste studiejaar geen studiepunten hebben verworven en pas in hun tweede blijf van geven van enige vooruitgang zich wel mochten inschrijven.

Verzoekende partij voelt zich duidelijk benadeeld. Zij kan niet aanvaarden dat medestudenten die dezelfde argumenten hebben ingebracht wel toegelaten worden terwijl zij geweigerd werd. Dit getuigt van willekeur.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat het OER en meer bepaald artikel vatbaar is voor interpretatie. Zij was in de veronderstelling dat de bindende voorwaarden betrekking hadden op het komende academiejaar. Indien men hier bedoelt de student (e) die niet minstens de helft van het aantal studiepunten heeft behaald in het vorig academiejaar dan moet dit ook zo worden vermeld temeer daar het betreffende OER betrekking heeft op het academiejaar dat volgt 2009-2010.

Verwerende partij gaat niet akkoord met de beweringen van de verzoekende partij.

De verwerende partij hanteert wel degelijk objectieve criteria bij de beoordeling van de student of zij al dan niet toelating kan krijgen tot verdere inschrijving. Die criteria staan opgenomen in artikel OER 2010-11, en waren ook reeds opgenomen in de OER van vorige academiejaren. En het criterium dat ten aanzien van de verzoekende partij werd toegepast was precies een criterium waarbij gekeken werd naar het aantal behaalde

studiepunten in vergelijking met het aantal opgenomen studiepunten. De objectieve norm is dat een student moet slagen voor de helft van de opgenomen studiepunten. Lukt dat een eerste keer niet, dan krijgt de student bindende voorwaarden. Lukt dat de volgende keer andermaal niet, dan kan de student niet meer herinschrijven voor dezelfde opleiding. En dat is precies wat t.a.v. verzoekende partij werd beslist.

Het OER voorziet wel in een verzachting van deze regel, zodat studenten wier beperkte studievoortgang aan uitzonderlijke omstandigheden is te wijten, waarmee dan overmachtsituaties worden bedoeld, toch nog een kans zouden krijgen om zich waar te maken.

Ook dat is een beoordeling die objectief gebeurt aan de hand van een afweging van de uitzonderlijke omstandigheden waarop studenten zich beroepen ter ondersteuning van hun vraag om alsnog ingeschreven te worden.

Verzoekende partij beriep zich op psychologische en familiale problemen. De Interne Beroepscommissie bracht daar begrip voor op, maar was van oordeel dat, ook al konden deze omstandigheden een invloed gehad hebben op haar studievoortgang, ze niettemin niet van die aard waren dat ze konden leiden tot een afwijking op de weigering tot inschrijving ingevolge het niet voldoen aan opgelegde bindende voorwaarden, en dat ze niet doen vermoeden dat de studievoortgang van verzoekende partij het volgende academiejaar zou gaan verbeteren. Deze beslissing is, gelet op de omstandigheden van het geval, zeker niet kennelijk onredelijk. Ook bewijst verzoekende partij op geen enkele wijze dat de Interne Beroepscommissie bevooroordeeld geweest zou zijn ten opzichte van haar, en dat haar oordeel subjectief zou zijn geweest.

Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij het afgelopen studiejaar 19 studiepunten behaalde en derhalve 7 studiepunten te kort kwam om te voldoen aan de bindende voorwaarde.

Verwerende partij stelt te betreuren dat de trajectbegeleider van de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen foutieve informatie heeft verstrekt aan de studenten omtrent de interpretatie van artikel van het OER.

Verzoekende partij kreeg wel degelijk reeds op het einde van het academiejaar 2008-2009 een bindende voorwaarde opgelegd voor het volgende academiejaar, en dat was klaar en duidelijk vermeld op het puntenbriefje dat ze kon afhalen na afloop van de tweede zitting. Na de eerste zitting werd ze er overigens al op gewezen dat ze dergelijke voorwaarde kon oplopen als ze niet beter presteerde in de tweede zitting. Verzoekende partij kan dan ook niet ontkennen dat ze wel degelijk onder dergelijke voorwaarde verder studeerde. Bovendien werden de studenten die het risico liepen om niet meer heringeschreven te kunnen worden, daar nog eens extra voor gewaarschuwd op het puntenbriefje dat ze na de eerste zitting kregen.

Die bindende voorwaarde werd haar overigens opgelegd met toepassing van artikel § OER 2009-10, dat van toepassing was op de studenten die aan de verwerende partij waren ingeschreven in het academiejaar 2009-2010.

De tekst van het OER is terzake duidelijk en laat er geen enkele twijfel over bestaan dat de bepaling wel degelijk van kracht was.

Verwerende partij stelt wat de beweerde ongelijke behandeling betreft dat

uit niets blijkt evenwel dat verzoekende partij inderdaad ongelijk behandeld zou zijn geweest.

De Interne Beroepscommissie ontving inderdaad nog een intern beroep van een medestudente die in het academiejaar 2008-09 geen enkele credit behaalde voor het eerste deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de psychologie, en in haar bisjaar ondanks

de bindende voorwaarde die ook zij opgelegd kreeg, 18 studiepunten behaalde op een totaal van 60 opgenomen studiepunten, waarmee ze louter op basis van de cijfers inderdaad een slechter dossier blijkt te hebben dan verzoekende partij. Het intern beroep van deze studente werd inderdaad wel gegrond verklaard.

Haar specifieke situatie en de bijzondere handicap die zij hoe dan ook meedraagt als allochtone studente, hebben bij de commissie de doorslag gegeven om haar toch nog één kans te geven om zich te bewijzen in de studies psychologie.

Ook in een ander geval aangehaald door de verzoekende partij waren het de specifieke omstandigheden en motieven die aan de basis lagen van de beslissingen die in verband met die studente zijn genomen. Van enige ongelijke behandeling is er dan ook geen sprake.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Het eerste onderdeel van het eerste middel

Aan de verzoekende partij werd voor het vorige academiejaar een bindende voorwaarde opgelegd, namelijk het behalen van een credit voor tenminste de helft van de studiepunten, voorwaarde die zij niet betwist heeft.

Zij heeft aan deze voorwaarde niet voldaan, en dat is ontegensprekelijk een objectief criterium, waarbij subjectieve appreciatie vanwege de interne beroepsinstantie geen rol speelt.

In zoverre het onderdeel berust op het argument dat andere studenten, met een minder studieresultaat, zich wel opnieuw mochten inschrijven, kan het geacht worden een schending van het gelijkheidsbeginsel aan te voeren.

Het is juist dat studenten die niet voldaan hebben aan een bindende voorwaarde toch opnieuw kunnen worden ingeschreven omwille van uitzonderlijke omstandigheden. Dergelijke omstandigheden zijn uit hun aard eigen aan de persoonlijke situatie van de student, en impliceren derhalve noodzakelijkerwijze een deels subjectieve beoordeling. Uit de door de

verwerende partij aangebrachte gegevens blijkt dat de omstandigheden die voor de andere studenten als uitzonderlijk werden aanvaard, eigen zijn aan deze studenten nl. de sociale gevolgen van de etnische achtergrond. Het in aanmerking nemen van deze omstandigheid, die geen gelijkenis vertoont met de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden, is op zich geen schending van het gelijkheidsbeginsel daar het een objectieve factor betreft; als zodanig haar geen nadeel berokkent. Dit op zich is geen vorm van positieve discriminatie aangezien het voordeel dat eruit voortvloeit voor de andere studenten, als zodanig geen nadeel is voor de verzoekende partij. Evenwel moet worden nagegaan of het gewicht dat de verwerende partij toegekend heeft aan deze factor, gemeten aan het gewicht dat zij toegekend heeft aan het hogere puntentotaal van de verzoekende partij geen schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaakt. Immers, op grond van die afweging heeft zij de andere studenten wel toegelaten zich opnieuw in te schrijven en de verzoekende partij niet. Zij heeft dus aan de factor de sociale gevolgen van de etnische afkomst een groter gewicht toegekend dan aan het hogere puntentotaal van de verzoekende partij. Naar het oordeel van de Raad verantwoordt de verwerende partij op grond van deze vaststellingen niet het verschil in behandeling tussen de verzoekende partij enerzijds en de andere studenten anderzijds.

Het onderdeel is gegrond.

Het tweede onderdeel van het eerste middel

In het tweede onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij aan dat zij wel degelijk studievoortgang heeft gerealiseerd (8/60 het eerste jaar en 19/52 het tweede jaar), en dat zij ongelijk wordt behandeld in vergelijking met studenten die het eerste jaar geen credit behaald hebben en met argumenten gelijkaardig aan die van de verzoekende partij toch opnieuw mochten inschrijven.

In zoverre het onderdeel aanvoert dat de verzoekende partij wel studievoortgang geboekt heeft van het eerste naar het tweede jaar, is het niet gegrond omdat de weigering steunt, niet op de overweging dat de verzoekende partij geen studievoortgang gerealiseerd heeft, maar omdat zij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarde.

In zoverre het onderdeel aanvoert dat er sprake is van ongelijke behandeling, is het evenmin gegrond. Voor de beoordeling van de studievoortgang kan immers niet alleen rekening gehouden worden met het totaal aantal behaalde studiepunten ongeacht in welk jaar ze verworven werden maar ook met de verhouding van de studiepunten behaald in de opeenvolgende jaren. De door de verwerende partij gemaakte afweging schendt het gelijkheidsbeginsel niet.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het derde onderdeel van het eerste middel

De grief van het derde onderdeel van het eerste middel gaat ervan uit dat de bindende voorwaarden betrekking hadden op het komende academiejaar (2010-2011) en niet op het academiejaar 2009-2010. De verzoekende partij stelt dat artikel van het OER vatbaar is voor interpretatie.

Het opleggen van al dan niet bindende voorwaarden heeft betrekking op het academiejaar waarvoor wordt ingeschreven. De bindende voorwaarde die aan de verzoekende partij werd opgelegd had dus wel degelijk betrekking op het academiejaar 2009-2010.

Het derde onderdeel van het eerste middel is niet gegrond.

Het eerste middel is deels gegrond.

5.2. Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat de beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar inzage werd geweigerd in de beslissingsmotivatie die door de IBC gebruikt werd om andere studenten wel verder toe te laten. De verwerende partij suggereerde dat zij de toestemming van de betrokken studenten nodig had, terwijl dit volgens de reglementering niet zo is. Verzoekende partij stelt dat zij door de korte termijn mogelijk haar argumenten niet zo goed heeft verwoord.

Verzoekende partij klaagt over de wijze waarop de interne procedure is verlopen en het lang wachten op de uitspraak. Zij heeft intussen in afwachting op een positief resultaat reeds cursusmateriaal gekocht. Het heeft uiteindelijk ook een hele tijd geduurd vooraleer zij kennis kreeg van de echte reden van haar weigering.

Verwerende partij stelt dat dit argument evenwel irrelevant is voor de grond van de zaak. De kwestie van de openbaarheid van documenten uit andere dossiers kan immers geen enkele invloed hebben op haar eigen dossier.

Verwerende partij wenst er niettemin op te wijzen dat zij deze stukken terecht niet heeft laten inzien. Het gaat immers om vertrouwelijke documenten, die verwerende partij niet mocht vrijgeven nu verzoekende partij geen voldoende persoonlijk belang daarbij kon doen gelden.

Verwerende partij stelt verder wat het late versturen betreft van de beslissing van de interne beroepsinstantie dat zij er niet in geslaagd om alle interne beroepen die werden ingediend in weigeringsdossiers binnen de decretale termijn van 15 dagen af te werken. Verzoekende partij werd van bij het indienen van haar intern beroep hiervan verwittigd, en haar werd gezegd dat ze een beslissing kon verwachten tegen 18 oktober, en dat ze extern beroep kon instellen tot 23 oktober. Verwerende partij heeft zich aan deze toezegging ook gehouden, en verzoekende partij heeft op 18 oktober antwoord gekregen op haar intern beroep. De uitgeschreven beslissing volgde op 20 oktober.

Verzoekende partij heeft reeds op 19 oktober meer uitleg gevraagd over de beslissing van de Interne Beroepscommissie, en heeft die ook gekregen. Er zijn geen argumenten uitgevonden naarmate de conversatie tussen de verzoekende partij en de institutionele ombudspersoon verder ging, en de institutionele ombudspersoon is steeds zeer open geweest tegenover haar. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar de e-conversaties.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De grief dat de verzoekende partij geen inzage heeft gekregen in de motivering op grond waarvan andere studenten wel toegelaten werden tot een volgende inschrijving, is niet gegrond, omdat, zoals de verwerende partij terecht voorhoudt, die gegevens betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van die studenten, en derhalve niet zonder hun instemming aan derden mochten worden meegedeeld. Het stond de verzoekende partij vrij om dergelijke toestemming te vragen, zij toont niet aan dat zij dat ook gedaan heeft.

In dit opzicht is het middel niet gegrond.

De grief die betrekking heeft op de lange duur van de interne beroepsprocedure is niet gegrond. De korte of lange duur van de interne procedure heeft behoudens andersluidende rechtsregel geen invloed op de wettelijkheid van de beslissing op intern beroep.

Het tweede middel is niet gegrond.

5.3. Bijkomend

In de nota van wederantwoord voert de verzoekende partij nog aan dat niet is bewezen dat de bindende voorwaarde werd aanvaard, dit is in strijd met de tussen partijen gesloten

overeenkomst. Dit middel dat voor het eerst wordt opgeworpen in de nota van wederantwoord is niet ontvankelijk daar het zowel in het interne beroep als in het initiële beroep bij de Raad had dienen te worden opgeworpen. Hetzelfde geldt voor de beweerde schending van de in het reglement voorziene pleegvormen.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De interne beroepsinstantie zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 8 december 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/121 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven aan de Universiteit Gent in de opleiding ' Politieke wetenschappen'. Deze opleiding volgde zij tot eind vorige academiejaar.

Het eerste jaar behaalde zij geen enkele credit van de 60 ingeschreven studiepunten. Het hierop volgende academiejaar behaalde zij twee creditbewijzen voor een totaal van 12 studiepunten. Ze kreeg na afloop van de tweede zitting een bindende voorwaarde opgelegd, die hierin bestond dat ze in het academiejaar 2009-2010 moest slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten, zoniet zou ze niet opnieuw kunnen inschrijven voor dezelfde opleiding.

In het academiejaar 2009-2010 schreef ze zich vervolgens in voor een geïndividualiseerd traject met de resterende vakken uit het eerste deliberatiepakket en twee vakken uit het tweede deliberatiepakket van de bacheloropleiding voor een totaal van 60 studiepunten. Opnieuw behaalde zij twee creditbewijzen, beide voor opleidingsonderdelen uit het eerste deliberatiepakket, en goed voor een totaal van 12 studiepunten.

Verzoekende partij schreef zich over drie academiejaren in voor 180 studiepunten. Zij slaagde in totaal voor 24 studiepunten.

Op 22 september 2010 deed zij een aanvraag om zich in te schrijven voor de opleiding criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven voor het hele opleidingsaanbod.

De initiële weigeringsbeslissing werd genomen op grond van artikel § OER 2009-10 en gemotiveerd als volgt:

'Verzoekende partij had ten eerste niet voldaan aan de bindende voorwaarde die haar het vorige academiejaar was opgelegd, zodat ze niet meer toegelaten werd tot de opleiding politieke wetenschappen.'

Ten tweede behaalde ze over drie academiejaren credits voor minder dan 1/3 van de opgenomen studiepunten, waardoor haar ook geweigerd werd om zich in te schrijven voor andere opleidingen.'

Verwerende partij stelt in haar reglement voorop dat aan wie over drie academiejaren niet voor een derde van de studiepunten waarvoor ingeschreven slaagt het niet zinvol is om nog bindende voorwaarden op te leggen en het ook geen zin heeft om deze studenten nog langer te laten doorgaan met universitaire studies, die duidelijk boven hun mogelijkheden liggen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 september 2010 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Zij wees in het bijzonder op de medische problemen die zij heeft gehad.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

'...uit de gebrekkige studievoortgang van de studente manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zou opleveren, zelfs niet in de studie die verzoekster zou willen aanvaarden, zijnde de criminologische wetenschappen. Ze had begrip voor de persoonlijke omstandigheden die verzoekster had aangevoerd ter verrechtvaardiging van haar beperkte studievoortgang, maar ook de omstandigheid dat die medische problemen van de baan zouden zijn, gaven onvoldoende vertrouwen om de studente alsnog toe te laten tot inschrijving.'

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 28 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 werd de ongegrondheid van de beslissing ter kennis gebracht. De gemotiveerde beslissing werd pas op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 20 oktober 2010 heeft kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 22 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de heroverweging van de beslissing van de interne beroepscommissie vraagt op grond van persoonlijke omstandigheden van medische aard. Zij vraagt niet dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf te oordelen of de student al dan niet ingeschreven kan worden aan de universiteit. Hij kan enkel de bestreden beslissing vernietigen, maar dat wordt door de verzoekende partij niet gevraagd.

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de interne beroepsinstantie.

Het beroep van verzoekende partij is in die mate ontvankelijk.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk nog een kans dient te krijgen. Zij werd geconfronteerd met een aantal problemen die wel van die aard waren dat ze haar belemmerde om het vereiste aantal studiepunten te halen.

Verzoekende partij meldt volgende omstandigheden tijdens het academiejaar 2009-2010 die verantwoorden om haar nog een kans te geven:

Opname in het ziekenhuis

Zeer zware hooikoorts voorjaar 2010

Andere ernstige medische problemen.

Zij stelt dat zij momenteel wel degelijk kans heeft om de gevraagde studiepunten te halen gezien haar gezondheid momenteel volledig in orde is en zij op basis van haar intelligentie universitaire studies aankan. De studie 'criminologische wetenschappen' interesseert haar ten zeerste.

De opleiding 'politieke wetenschappen' lag haar niet volledig en zij erkent dat zij eerder een beslissing tot heroriëntering diende te nemen.

Zij heeft dit inmiddels door het volgen van de vakken gedurende enkele weken vastgesteld. Zij is bereid om bindende voorwaarden te aanvaarden en deze tot een goed einde te brengen.

Verwerende partij stelt dat de Raad in voorkomend geval enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk was, en enkel in dat geval kan de bestreden beslissing toch worden vernietigd.

Uit niets blijkt evenwel dat de beslissing van de interne beroepscommissie inderdaad kennelijk onredelijk zou zijn geweest.

Verzoekende partij heeft de afgelopen drie academiejaren een zeer zwakke studievoortgang geboekt. Ze wijt dit aan gezondheidsproblemen, maar die situeert ze in de periode voorjaar 2009, en daarna opnieuw vanaf maart 2010. Verzoekende partij presteerde echter ook al helemaal niets in het academiejaar 2007-08, waarin die gezondheidsproblemen zich blijkbaar niet voordeden. En ook in het eerste semester van het academiejaar 2008-09 en van het academiejaar 2009-10 behaalde ze geen enkele credit (de credits die ze die academiejaren behaalde betreffen opleidingsonderdelen uit het tweede semester of werden pas in de tweede zittijd behaald), hoewel ze voor die periodes geen melding maakt van persoonlijke omstandigheden die het haar onmogelijk maakten om zich voor haar studies in te zetten.

In die omstandigheden is het helemaal niet kennelijk onredelijk om te oordelen dat de studievoortgang van verzoekende partij, ondanks de aangevoerde persoonlijke omstandigheden, niet van die aard is dat er vooruitzichten zijn op verbetering, en dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zouden opleveren. Universitaire studies zijn voor de verzoekende partij duidelijk te hoog gegrepen. Zij kreeg overigens na afloop van het academiejaar 2008-09 al een bindende voorwaarde opgelegd, maar resultaat heeft die niet of nauwelijks gehad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt luidt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren”.

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Beoordeling van het middel

De verzoekende partij voert in essentie aan dat medische problemen een verklaring zijn voor haar zwakke studieresultaten, en voorts dat zij zeer gemotiveerd is voor de opleiding ‘criminologische wetenschappen’, daar waar haar zwakke studieresultaten betrekking hebben op de opleiding ‘politieke wetenschappen’ waarvan zij stelt dat die opleiding haar niet lag.

In het licht van de zeer zwakke resultaten van de verzoekende partij gedurende drie studiejaren (24 studiepunten behaald op een totaal van 180 punten waarvoor werd ingeschreven) is het oordeel van de verwerende partij, in functie van de gegevens die haar bij het nemen van de beslissing bekend waren, dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden niet uitzonderlijk waren, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

De verzoekende partij brengt samen met haar nota van wederantwoord nieuwe en uitgebreide gegevens bij die de ernst van haar medische toestand onderstrepen. Met deze laattijdig bijgebrachte gegevens kon de verwerende partij geen rekening houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Op grond van de gegevens die de verzoekende partij met haar memorie van wederantwoord heeft bijgebracht, neemt de Raad aan dat, mocht de verzoekende partij op grond van deze gegevens aan de verwerende partij vragen de genomen beslissing in te trekken, deze aanvraag in gunstige zin zou overwogen kunnen worden. Alternatief zou de verzoekende partij mogelijk op grond van deze gegevens vooralsnog een nieuwe inschrijving kunnen vragen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/122 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de initiële beslissing van 15 september 2010 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd zich in te schrijven en tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010 waarbij de weigering tot inschrijving wordt bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2005-06 ingeschreven in de opleiding tot tweede academische bachelor in de geneeskunde. Gelet op de gedeeltelijke gelijkwaardigheid die haar werd verleend op basis van het diploma algemene geneeskunde dat zij in Armenië behaalde, kon zij zich onmiddellijk inschrijven voor het tweede deliberatiepakket.

In het academiejaar 2005-06 behaalde de verzoekende partij voor drie van de acht opleidingsonderdelen een credit en behaalde 13 van de 60 studiepunten.

In de academiejaren 2006-2007 en 2007-2008 schreef zij zich in voor de resterende opleidingsonderdelen maar behaalde geen credits. Ook in de academiejaren 2008-2009 behaalde zij geen credits. In het academiejaar 2009-2010 zag de verzoekende partij zich reeds geconfronteerd met een weigering tot inschrijving. Nadat de verzoekende partij intern beroep had ingesteld, besloot de interne beroepscommissie haar toch in te schrijven. De interne beroepscommissie was van mening dat zij zich gedurende één jaar niet heeft kunnen inzetten voor haar studies (het academiejaar 2006-2007 waarin de repatriëring zich voordeed). De interne beroepscommissie legde haar een bindende voorwaarde op en stelde dat zij in het nieuwe academiejaar diende te slagen voor de helft van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2009-2010 behaalde zij geen andere credits.

Het beroep betreft de beslissing van 15 september 2010 waarbij de student werd geweigerd zich in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij e-mail van 28 september 2010 laat de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten van de laatste drie academiejaren waarin studiepunten werden opgenomen blijkt dat de student zeer weinig studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier al dan niet manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, niet werd bereikt. De commissie neemt akte van de persoonlijke omstandigheden die de student in zijn beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van zijn beperkte studievoortgang, en onderkent dat die omstandigheden problemen kunnen veroorzaken hebben bij de studies. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010.

Bij e-mail van 28 september 2010 laat de ombudspersoon van de onderwijsinstelling aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op

welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

In casu stelde de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail van 28 september 2010 in kennis van het feit dat de beslissing op intern beroep op 18 oktober 2010 zou genomen worden. Verzoekende partij heeft op 20 oktober 2010 kennis gekregen van de beslissing op intern beroep. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint derhalve te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 23 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij reeds in Armenië geneeskunde heeft gestudeerd en dat zij graag als arts mensen zou willen helpen. Zij stelt zij de cursussen tot op heden niet op de juiste manier heeft gestudeerd en wil dit veranderen door daar meer tijd voor te maken.

Verzoekende partij werpt op dat men als student geneeskunde over een goede kennis van het Nederlands en het Engels moet beschikken en aangezien beide talen niet haar moedertalen zijn, heeft zij meer tijd nodig dan een Vlaming om hetzelfde volume leerstof te studeren. Voor de stages en de praktische handelingen is zij wel geslaagd. Haar Nederlandse taal verbetert telkens een beetje en met meer inzet dan vroeger zal zij ook voor de theoretische vakken kunnen slagen.

Verzoekende partij merkt op dat zij haar studies met werken gecombineerd: zij werkt 1-2 dagen per week en dit meestal in het weekend. Zij heeft geen studiebeurs en andere inkomsten waardoor werken een noodzakelijk activiteit is.

Verzoekende partij stelt dat zij zich in september 2005 de eerste keer heeft ingeschreven bij de verwerende partij. Begin juli 2006 sloot de Dienst Vreemdelingenzaken haar op in een gesloten centrum voor illegalen waarna zij in september 2006 werd gerepatriëerd. In april 2007 kwam de verzoekende partij terug naar België. Zij schreef zich opnieuw in voor het academiejaar 2007-2008. Wegens gebrek aan inkomsten was het voor haar moeilijk om zich op haar studies te concentreren. Teneinde geen problemen te hebben met de Dienst Vreemdelingenzaken moest zij een bewijs van financiële middelen kunnen voorleggen. Verzoekende partij merkt op dat zij haar studies met werken gecombineerd: zij werkt 1-2 dagen per week en dit meestal in het weekend. Zij heeft geen studiebeurs en andere inkomsten. Verzoekende partij is van plan om nogmaals het artsexamen af te leggen aan de VLIR maar zal voorrang geven aan haar studies gezien het belang ervan.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet aangeeft welke grieven zij heeft tegen de bestreden beslissing. Verwerende partij neemt aan dat de verzoekende partij beoogt aan te geven dat de beslissing van de interne beroepscommissie onredelijk is.

Verwerende partij stelt dat de vraag of de beslissing al dan niet redelijk is buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Het komt de Raad niet toe om zelf te beoordelen of de student redelijkerwijze alsnog de toelating kon krijgen om zich in te schrijven. De Raad kan enkel

nagaan of de bestreden beslissing kennelijk onredelijk was en enkel in dat geval kan de bestreden beslissing worden vernietigd.

Verwerende partij antwoordt dat de interne beroepscommissie geoordeeld heeft dat de persoonlijke omstandigheden en de goede voornemens die de verzoekende partij naar voor bracht weliswaar problemen kunnen hebben veroorzaakt maar dat gelet op de zeer zwakke studievoortgang die de student in het verleden maakte, het volstrekt zinloos was om de student nogmaals bindende voorwaarden op te leggen. Uit niets blijkt dat deze beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. De studievoortgang was immers dramatisch: over vier academiejaren behaalde zij amper drie credits en dit voor een totaal van 13 studiepunten. De slechte prestatie van de verzoekende partij is evenwel geen fenomeen dat zich enkel het afgelopen academiejaar heeft voorgedaan, het is een constante sinds de verzoekende partij zich inschreef.

Verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij ook na afloop van het academiejaar 2009-2010 initieel reeds was geweigerd voor een volgende inschrijving. Deze weigering werd weliswaar ongedaan gemaakt door de interne beroepscommissie maar de verzoekende partij kreeg wel de bindende voorwaarde opgelegd dat zij in het academiejaar 2010-2011 moest slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten. Verzoekende partij is daar niet in geslaagd. De persoonlijke omstandigheden waarnaar zij verwijst in haar verzoekschrift zijn niet wezenlijk verschillend van deze die zij in 2009 reeds instelde. Er mag dan ook geredelijk worden aangenomen dat alleen al uit het feit dat de bindende voorwaarde die haar vorig jaar werd opgelegd nutteloos is geweest, mag worden afgeleid dat het ook geen enkel nut heeft om haar andermaal toch toelating te geven tot inschrijving weze het onder bindende voorwaarden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het licht van de zeer zwakke studieresultaten van de verzoekende partij (13 studiepunten op vier jaar) en van het feit dat zij na een eerdere weigering tot inschrijving wegens bijzondere omstandigheden vooralsnog ingeschreven werd, onder een door de verzoekende partij niet betwiste bindende voorwaarde, is de conclusie dat de thans bevestigde weigering tot inschrijving niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Met de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden werd reeds bij de laatste inschrijving rekening gehouden, zodat diezelfde omstandigheden thans zeker niet hetzelfde gewicht kunnen hebben, temeer omdat zich geen nieuwe omstandigheden hebben voorgedaan en de verzoekende partij de door haar niet betwiste bindende voorwaarde niet heeft vervuld, en zij daarvoor geen andere bijzondere omstandigheden laat gelden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/123 - 1 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 1 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de Interne Beroepscommissie van 13 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen het examencijfer dat zij kreeg voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" uit het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor informatica, ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij studeert sinds het academiejaar 2001-02 informatica. Tot op vandaag is zij niet geslaagd voor alle opleidingsonderdelen die tot de bacheloropleiding behoren. Voor vier opleidingsonderdelen werd nog geen credit behaald waaronder "[REDACTED]", dat deel uitmaakt van het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de informatica.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde:

"...De commissie stelt vast dat de student geen enkel concreet bezwaar formuleert tegen de manier waarop het examencijfer tot stand is gekomen in de tweede examenperiode van het

academiejaar 2009-2010. De commissie stelt ook wel vast dat het wederzijds vertrouwen tussen lesgever/examinator en student ernstig geschaad is en betreurt dat. Er zijn echter geen concrete gegevens beschikbaar om te besluiten dat het examencijfer van de student geen correcte weergave is van de prestaties van de student (op het examen) in de tweede examenperiode van het academiejaar 2009-2010.

Een werkstudent kan faciliteiten aanvragen maar dit moet tijdig gebeuren en bij betwisting daarover kunnen de ombudspersonen aangesproken worden. Een examencijfer (in een beroepsprocedure) wijzigen op basis van een gebrek in de begeleiding of ondersteuning kan maar in zeer uitzonderlijke omstandigheden. De commissie ziet in de zaken zoals die werden beschreven geen dergelijke uitzonderlijke omstandigheid en ook niet dat er sprake is van dergelijke gebreken..."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ondertekening van het verzoekschrift

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat de Raad op 21 oktober 2010 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet ^[1] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] *Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

Rolnr. 2010/124 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij de beslissing van weigering tot inschrijving werd bevestigd en het intern beroep derhalve ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich in het academiejaar 2007-08 in voor de opleiding tot bachelor in de taal- en letterkunde (Nederlands en Spaans) maar heroriënteerde zich nog dat academiejaar tot de opleiding tot bachelor in de moraalwetenschappen. Ze behaalde in dat jaar 15 van de 60 opgenomen studiepunten. In het academiejaar 2008-2009 schreef de verzoekende partij zich in voor de resterende 45 studiepunten van dat deliberatiepakket. Ze behaalde geen enkele credit. Na afloop van dit academiejaar kreeg de verzoekende partij een bindende voorwaarde opgelegd: ze diende in het academiejaar 2009-2010 te slagen voor de helft van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2009-2010 schreef de verzoekende partij zich in voor de 45 resterende studiepunten. Ze behaalde in de tweede zittijd één credit, goed voor 5 studiepunten.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing om de verzoekende partij niet meer in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij email van 28 september 2010 laat de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De commissie heeft kennis genomen van de studievoortgang van de student en van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift. Uit vergelijking van een aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten van de laatste drie academiejaren waarin studiepunten werden opgenomen blijkt dat de student zeer weinig studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier al dan niet manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, niet werd bereikt. De commissie neemt akte van de persoonlijke omstandigheden die de student in zijn beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van zijn beperkte studievoortgang, en onderkent dat die omstandigheden problemen kunnen veroorzaakt hebben bij de studies. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

Uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september.

Bij email van 28 september 2010 laat de ombudspersoon van de onderwijsinstelling aan de verzoekende partij weten dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak

zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

In casu stelde de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail van 28 september 2010 in kennis van het feit dat de beslissing op intern beroep op 18 oktober 2010 zou genomen worden. Verzoekende partij heeft op 21 oktober 2010 kennis gekregen van de beslissing op intern beroep. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint derhalve te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 oktober 2010.

Het beroep van 25 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de heroverweging van de beslissing van de Interne Beroepscommissie vraagt en dat de Raad daar niet bevoegd voor is. De Raad kan enkel de bestreden beslissing vernietigen maar dat wordt door de student niet gevraagd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij beroep aantekent tegen de beslissing waarbij zij wordt geweigerd zich in te schrijven. Echter, de Raad leest dit verzoekschrift zo dat wel degelijk de vernietiging en niet de heroverweging wordt gevraagd van de bestreden beslissing.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet akkoord gaat met de overtuiging van de interne beroepscommissie dat het feit dat zij niet meer gaat werken en zij dus voltijds naar school kan gaan geen verschil zal uitmaken. Verzoekende partij stelt dat zij sinds de aanvang van het nieuwe academiejaar in alle lessen aanwezig is geweest en dit een merkbaar verschil betreft van betrokkenheid. Die betrokkenheid is doorslaggevend voor de motivatie, de interesse en inschatting van de zwarte en moeilijkheidsgraad van ieder vak. Dit is een zeer grote stimulans om dit academiejaar en de volgende academiejaren met voldoende inzet goed te doen doorstaan. Verzoekende partij is ervan overtuigd dat haar dat zal lukken.

Verzoekende partij werpt op dat ze wil benadrukken dat deze studierichting enkel bij de verwerende partij kan gevolgd worden. Naar een andere universiteit gaan is derhalve geen optie. Verzoekende partij stelt dat zij zich ook veel meer bewust is van de gevolgen van een slechte studievoortgang.

Verzoekende partij merkt op dat zij in afwachting van de verdere afloop van de beslissing omtrent haar inschrijving, zij nog steeds naar alle lessen gaat, aan alle taken en toetsen deelneemt en zij zich voorbereidt op de komende examens in januari.

Verwerende partij is tevens van mening dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen of de genomen beslissing onredelijk is. De Raad kan enkel nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk was en enkel in dat geval kan de bestreden beslissing toch worden vernietigd. Uit niets blijkt evenwel dat de beslissing van de Interne Beroepscommissie kennelijk onredelijk zou zijn geweest.

Verwerende partij antwoordt dat de Interne Beroepscommissie van mening was dat de situatie werken en studeren inderdaad kon gehinderd hebben in haar studie maar dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang van de student manifest bleek dat het

opleggen van een bindende voorwaarde niettemin geen positief resultaat zou opleveren. Deze beslissing is helemaal niet kennelijk onredelijk. Zij heeft er zelf voor gekozen om werken en studeren te combineren en heeft ook het bijzonder statuut aangevraagd en verkregen, op basis waarvan ze faciliteiten kan krijgen die deze combinatie moeten vergemakkelijken. Haar studievoortgang bleef desondanks beperkt. Nu kan nog worden aangenomen dat de verzoekende partij wel beter zal presteren als ze niet langer werkt, maar dat ze heel weinig tot niets presteerde in de voorgaande academiejaren toont redelijkerwijze aan dat de universitaire studies voor deze student te hoog gegrepen zijn. Overigens kreeg de student na afloop van het academiejaar 2008-2009 reeds bindende voorwaarden opgelegd maar die voorwaarde heeft nauwelijks succes gekend. Ze behaalde één enkele credit.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt luidt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Het middel

De verzoekende partij voert aan dat haar zwakke studieresultaten het gevolg zijn van het feit dat zij werkte en studeerde, en dat zij zich inschreef voor een volledig jaarpakket in de hoop zoveel mogelijk examens te kunnen afleggen. Zij stelt dat nu zij alleen maar studente is, zij vooruitgang merkt en ervan overtuigd is goede resultaten te behalen.

De verzoekende partij heeft de bij het begin van het vorige academiejaar opgelegde bindende voorwaarde niet betwist. Zij heeft dus met kennis van zaken de omvang van het studiepakket dat zij opnam zelf bepaald. Zelfs als geen rekening wordt gehouden met de 60 studiepunten voor het eerste jaar Taal en letterkunde, opleiding die zij niet heeft doorgezet, en enkel met de 150 studiepunten van de opleiding Moraalwetenschappen, dan zijn de 20 studiepunten waarvoor zij een credit behaald heeft een dermate zwak resultaat dat de bestreden beslissing, waarbij de inschrijving wordt geweigerd omdat de verzoekende partij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarde, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 25 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/125 - 1 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar een bindende voorwaarde op te leggen ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich tijdens het academiejaar 2006-2007 in voor de opleiding Bachelor in de Rechten. Zij slaagde voor één opleidingsonderdeel en behaalde een credit ten belope van vier van de zestig opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2007-2008 stapte ze over naar de bachelor in de kunstwetenschappen. Ze nam 57 studiepunten op van het eerste deliberatiepakket en slaagde voor 29 punten.

In het academiejaar 2008-09 volgde ze een GIT met opleidingsonderdelen uit het eerste en tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Ze slaagde voor 43 van de 53 opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2009-10 volgde de verzoekende partij een GIT met opleidingsonderdelen uit het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de kunstwetenschappen. Ze behaalde geen credit.

Het beroep betreft de beslissing van 20 september 2010 waarbij aan de verzoekende partij bindende voorwaarden werden opgelegd:

"Bij uw eerstvolgend inschrijving via een diplomacontract of een examencontract met het oog op het behalen van een diploma voor deze opleiding wordt u de bindende

voorwaarde opgelegd dat u voor tenminste de helft van de in het betrokken academiejaar opgenomen studiepunten creditbewijzen dient te behalen. "

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 september 2010 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

Bij e-mail van 1 oktober 2010 laat de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat ze de beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De interne beroepscommissie erkent dat de persoonlijke omstandigheden de studievertraging mee kunnen hebben bepaald. De commissie meent echter dat de opgelegde bindende voorwaarde de onmiddellijke studievoortgang niet hinderen en dat de studente nog voldoende kansen heeft om in het academiejaar 2010-2011 voldoende vooruitgang te boeken om de bindende voorwaarden teniet te doen. De interne beroepscommissie beslist dat het intern beroep ongegrond is. De bindende voorwaarde voor het academiejaar 2010-2011 blijft gehandhaafd..."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 23 september 2010.

Bij e-mail van 1 oktober 2010 laat de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat ze de beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

In casu stelde de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail van 1 oktober 2010 in kennis van het feit dat de beslissing op intern beroep op 18 oktober 2010 zou genomen worden. Verzoekende partij heeft op 20 oktober 2010 kennis gekregen van de beslissing op intern beroep. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint derhalve te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 25 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang van de verzoekende partij

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij is van mening dat de verzoekende partij geen belang heeft aangezien dergelijke beslissing niet griefhoudend is. Verzoekende partij wordt op geen enkele wijze beperkt in haar studievoortgang waarbij de maatregel veeleer als een waarschuwing voor de toekomst wordt aanzien. Met de bestreden maatregel wordt enkel opgelegd dat de verzoekende partij in het thans lopende academiejaar credits moet behalen voor de helft van de studiepunten die ze opneemt. Pas als op het einde van het academiejaar blijkt dat de verzoekende partij niet aan deze voorwaarde voldoet, zal dit aanleiding kunnen geven tot een voor haar griefhoudende beslissing, met name een weigering om zich opnieuw in te schrijven voor dezelfde opleiding. Overigens is het weigeren van de nieuwe inschrijving geen automatisme. Haar gezondheidstoestand kan daarbij een argument zijn waaruit moet blijken dat er sprake is van overmacht.

3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is bevoegd om te oordelen over het opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking conform artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet^[2]. Onder een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt, naast de beslissing tot weigering van inschrijving van de student, het opleggen van bindende voorwaarden begrepen.

Verzoekende partij heeft wel degelijk belang bij het aanvechten van een beslissing waarbij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd, temeer dat de gevolgen van dergelijke maatregel heel drastisch kunnen zijn en er kan toe leiden dat de student wordt geweigerd zich in te schrijven.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op het redelijkheidsbeginsel en roept overmacht in.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar slechte studieresultaten het gevolg zijn van medische problemen. Zij is van eind juli 2009 tot eind augustus 2009 opgenomen geweest in een ziekenhuis en zij heeft gans het academiejaar 2009-2010 geleden aan de gevolgen van die medische crisissituatie.

Verzoekende partij werpt op dat zij deze situatie kan staven aan de hand van medische attesten van de behandelende arts. Verzoekende partij gaat ervan uit dat de verwerende partij ook rekening heeft gehouden met de resultaten sinds haar eerste inschrijving. Hierbij merkt zij op dat haar studievertraging het gevolg is van een problematiek die sinds geruime tijd aanwezig was maar helaas niet erkend was en die in 2009 tot een crisissituatie heeft geleid, met hospitalisatie tot gevolg. De medische problemen waarmee zij te kampen heeft gelden niet enkel voor het laatste academiejaar maar zouden ook moeten in rekening gebracht worden voor de voorgaande jaren.

Verzoekende partij merkt op dat zij de redenering van de verwerende partij niet kan volgen wanneer gesteld wordt dat zij nog voldoende kans heeft om in het academiejaar 2010-2011 voldoende vooruitgang te boeken om de bindende voorwaarden teniet te doen. Verzoekende partij stelt dat haar vooruitgang samenhangt met haar gezondheidstoestand die niet te voorspellen valt. Zij volgt nauwgezet de therapie die haar voorgeschreven wordt maar dat is geen garantie op succes. De behandelende arts heeft haar de mogelijkheid voorgesteld van een opname in een psychotherapeutisch centrum in Brugge waarvan de minimumduur drie tot vier maanden is. In die omstandigheden is de verzoekende partij van mening dat zij "niet voldoende kansen heeft om de bindende voorwaarden teniet te doen." Verzoekende partij stelt dat haar toekomst zwaar gehypothekeerd wordt door wat men als een geval van overmacht dient te beschouwen.

Verwerende partij stelt dat de vraag of een beslissing redelijk is niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort aangezien de Raad enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk was. Het is niet kennelijk onredelijk te oordelen dat de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij geen aanleiding geven toe een hervorming van de beslissing om een bindende voorwaarde op te leggen. Dergelijke bindende voorwaarde hindert inderdaad de studievoortgang niet en wil voor de studenten die dergelijke voorwaarde opgelegd krijgen, in eerste instantie een waarschuwing zijn. Dergelijke waarschuwing is ook op zijn plaats bij de student en de verwerende partij ziet niet in waarom ze de waarschuwing zou moeten laten vallen om redenen dat de verzoekende partij gezondheidsproblemen heeft gehad.

Verwerende partij antwoordt dat de studievoortgangsbewakingsmaatregel die aan de student is opgelegd in eerste instantie een toekomstgerichte maatregel is. De student wordt niet veroordeeld voor een falen in het verleden, maar wordt aangemaand om zich in de toekomst beter in te zetten en een betere studievoortgang te boeken. Dat ze in het verleden beter presteerde dan in het afgelopen academiejaar is daarbij niet relevant. Haar scores voor de academiejaren die voorafgaan aan het voorbije academiejaar worden wel relevant als na afloop van dit academiejaar zou blijken dat de verzoekende partij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde. In dat geval zou de verwerende partij rekening kunnen houden met de resultaten uit het verleden om te oordelen dat de verzoekende partij ondanks het niet voldoen aan de bindende voorwaarde toch nog ingeschreven kan worden nu uit die resultaten blijkt dat zij in meer normale omstandigheden wel een aanvaardbare studievoortgang maakt.

Verwerende partij stelt dat niet valt in te zien hoe haar gezondheidstoezicht zal evolueren en dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat op vandaag kan worden gesteld dat de verzoekende partij wel degelijk voldoende kansen heeft om aan de bindende voorwaarden te voldoen. Veel hangt af van de wijze waarop ze zelf met haar studie en haar gezondheid omgaat. Verwerende partij stelt dat zij haar studieprogramma kan beperken tot een realistisch pakket. Bovendien kan ze terugvallen op het bijzonder statuut voor studenten met functiebeperkingen wat haar de mogelijkheid biedt om haar om haar examens meer te spreiden en ze kan nog tot 1 maart wijzigingen aanbrengen in haar curriculum en er bijvoorbeeld nog opleidingsonderdelen uit het tweede semester uit schrappen indien zou blijken dat haar gezondheidstoestand onvoldoende positief evolueert om een afdoende studievoortgang te boeken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een studievoortgangsbewakingsmaatregel mag dan al wel op de toekomst gericht zijn, zoals de verwerende partij stelt, een dergelijke maatregel is toch op de eerste plaats gesteund op de in het verleden behaalde studieresultaten.

Het kan niet ontkend worden dat de verzoekende partij het vorige academiejaar geen enkele credit behaalde, wat op het eerste gezicht een voldoende reden is om een studievoortgangsbewakingsmaatregel op te leggen.

Nochtans moet ook bij het bepalen van de aard van de maatregel rekening gehouden worden met de omstandigheden die de betrokken student inroept. Als die omstandigheden van die

aard zijn dat ze als uitzonderlijk bestempeld moeten worden, kan dat een reden zijn om geen, dan wel een niet bindende dan wel een lichte bindende voorwaarde op te leggen. In dat verband moet ook rekening worden gehouden met de studieresultaten die behaald werden vooraleer die omstandigheden zich gemanifesteerd hebben.

Dit alles samen genomen komt de bestreden beslissing, waarbij als bindende voorwaarde wordt opgelegd dat de verzoekende partij voor het lopende academiejaar voor tenminste de helft van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen, als kennelijk onredelijk voor.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De interne beroepsinstantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 15 december 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Rolnr. 2010/126 - 1 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de initiële studievoortgangsbepaling van 17 september 2010 waarbij de verzoekende partij werd geweigerd zich in te schrijven en tegen de bepaling op intern beroep die op het moment van het instellen van het extern beroep bij de Raad nog niet aan de verzoekende partij werd meegedeeld.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven voor 15 studiepunten in de eerste bachelor en 12 studiepunten in de tweede bachelor..... Eind oktober 2008 bleek ze zwanger te zijn en onderbrak dat jaar haar studie.

Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 opnieuw ingeschreven voor de opleiding "Bachelor in de", ditmaal enkel en alleen voor de 4 resterende vakken van de eerste bachelor, en dit voor 15 studiepunten.

Aan het einde van de eerste zitting stond op haar puntenbriefje dat zij moet voldoen aan de volgende bindende voorwaarde: "Op het einde van het academiejaar voor ten minste de helft van het aantal opgenomen studiepunten geslaagd zijn." Zij was reeds geslaagd voor (3 studiepunten) en voor (4 studiepunten). In de tweede zitting slaagde zij eveneens voor (4 studiepunten).

Het beroep betreft de beslissing van 17 september 2010 tot weigering van inschrijving van de student.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 september 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Per email werd de verzoekende partij door de ombudsdienst ingelicht dat de beslissing op intern beroep uiterlijk op 18 oktober 2010 ter kennis zou gebracht worden en dus niet binnen de normale termijn van 15 kalenderdagen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Op dat moment had zij nog geen kennis van de beslissing op intern beroep.

3.5. Bij e-mail van 2 november 2010 deelt de student aan de Raad mede dat zij de procedure wil stopzetten en derhalve afstand doet van haar beroep aangezien de Interne Beroepscommissie haar intern beroep gegrond verklaarde.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Zitting van 6 december 2010

Rolnr. 2010/112 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van maandag 6 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven voor de bacheloropleiding 'Revalidatiewetenschappen en Kinésithérapie' ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor 'Revalidatiewetenschappen en Kinésithérapie' (Revaki) volgt.

Zij behaalde dat academiejaar 2 creditbewijzen, voor een totaal van 6 studiepunten op de 60 studiepunten waarvoor zij dat academiejaar was ingeschreven.

In het academiejaar 2008-09 schreef zij zich andermaal in voor het eerste deliberatiepakket van genoemde opleiding. Zij behaalde vijf creditbewijzen, voor een totaal van 24 studiepunten op de 54 studiepunten waarvoor ze ingeschreven was.

Gezien de verzoekende partij niet slaagde voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten, kreeg zij een bindende voorwaarde opgelegd, die hierin bestond dat zij in het academiejaar 2009-10 diende te slagen voor de helft van de opgenomen studiepunten, zoniet zou zij niet meer kunnen worden ingeschreven voor de opleiding tot bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie.

In het academiejaar 2009-10 schreef hij zich in voor een GIT met opleidingsonderdelen uit het eerste en tweede deliberatiepakket van de betreffende opleiding. Zij behaalde drie

creditbewijzen, voor een totaal van 13 studiepunten op de 46 studiepunten die zij dat academiejahr opnam. Daarmee voldeed zij niet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Bovendien slaagde zij aldus over drie academiejaren slechts voor 43 van de 160 opgenomen studiepunten. Daardoor werd zij niet alleen geweigerd voor de opleiding Revaki, maar kan zij ook geen andere opleiding meer starten bij de verwerende partij.

Het beroep betreft deze weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven aan de betreffende instelling.

3.2. Verzoekende partij stelde op 24 september 2010 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 21 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervalttermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 1 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 werd de ongegrondheid van de beslissing ter kennis gebracht. De gemotiveerde beslissing werd pas op 20 oktober 2010 per e-mail en per aangetekend schrijven meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 20 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 oktober 2010.

Het beroep van 21 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing in zijn intern beroep enkel in de mate bestrijdt dat haar aldus ook de toelating wordt geweigerd tot andere opleidingen dan de opleiding tot bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie. Vermits verzoekende partij in haar intern beroep heeft laten weten dat zij geen bezwaar had tegen de beslissing om hem de toegang tot de opleiding revaki te weigeren, en aan de Interne Beroepscommissie enkel heeft gevraagd om haar toelating tot een andere opleiding (i.h.b. lichamelijke opvoeding en bewegingswetenschappen), heeft de Interne Beroepscommissie dat beroep ook enkel vanuit dat oogpunt behandeld.

Verzoekende partij specificeert in haar verzoekschrift niet wat het voorwerp is van haar vordering. Zij geeft alleen weer dat zij gemotiveerd is om "de opleiding verder te volgen" en dat zij bereid is om elke voorwaarde om aan de opleiding te mogen starten te aanvaarden.

Verwerende partij interpreteert dit verzoek als een verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing in zoverre deze haar de toegang ontzegt tot een andere opleiding dan de opleiding tot bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie.

De Raad kan niet ingaan op de vraag van verzoekende partij in haar wederantwoordnota om toch nog toegelaten te worden tot de opleiding van bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie.

Het beroep moet begrepen worden als een vraag tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de interne beroepsinstantie om ingeschreven te worden voor de andere bacheloropleidingen zoals dit ook is behandeld in het intern beroep.

Het aldus omschreven beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op het feit dat artikel van het onderwijs- en examenreglement niet regelmatig is toegepast.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt na de tweede zitting van het academiejaar 2009-2010 dat op haar puntenbriefje werd vermeld dat zij niet meer kon inschrijven volgens artikel van het Onderwijs- en Examenreglement 2010-2011. Dit artikel werd echter pas ingevoerd in het academiejaar 2009-2010, twee jaar na haar eerste inschrijving. Bijgevolg was zij er zich niet van bewust dat dit artikel van toepassing was op haar situatie, aangezien er nergens een terugwerkende kracht van de sanctie vermeld staat.

Verzoekende partij stelt dat het onmogelijk is om de motivatie voor de opleiding te beschrijven in deze brief, maar zij stelt dat zij tot alles bereid is om haar opleiding tot een goede einde te brengen. Zij stelt ook dat ze bereid is om elke voorwaarde om aan de opleiding te mogen starten te aanvaarden.

Verwerende partij argumenteert wat betreft de retroactieve kracht van de opgelegde sanctie het hieranvolgende:

In het OER van 2007-08 stond inderdaad nog geen regel gelijkaardig aan het huidige artikel OER 2010-11. In het OER 2008-09 stond echter wel reeds een gelijkaardige regel, met name in artikel

Enig verschil met de huidige regel is dat onder het OER 2008-09 de inschrijving maar onherroepelijk zou worden geweigerd als de student over vier jaar minder dan één vierde van de studiepunten behaalde, waar men nu binnen drie jaar één derde van de studiepunten moet halen (d.i. eenzelfde verhouding als voorheen, maar men krijgt minder tijd om zich te bewijzen).

In het OER 2009-10 wordt de regel verscherpt en sinds dat academiejaar geldt dan een gelijkkluidende regel aan het huidige artikel OER.

De regel op grond waarvan haar de toegang tot de verwerende partij wordt geweigerd is derhalve niet nieuw en verzoekende partij kan niet beweren dat zij zich van niets bewust kan zijn geweest. Een gelijkaardige regeling bestaat reeds sinds het academiejaar 2008-2009.

Verwerende partij stelt dat de bepaling in artikel OER niets meer is dan een specificatie, in het belang van de student, van de omstandigheden waarin het universiteitsbestuur toepassing zal maken van artikel 52 § 1, 2° Flexibiliseringsdecreet en een student de toegang tot de verwerende partij zal ontfeggen. Dit decreet is in werking getreden met ingang van het academiejaar 2005-2006.

Van enige retroactieve werking van de "sanctie" die aan verzoekende partij werd opgelegd, is dan ook geen sprake.

Verzoekende partij betwist de conclusie van de Interne Beroepscommissie, met name dat uit haar studielooptbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven onder bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, niet.

Verwerende partij merkt niettemin op dat deze beslissing helemaal niet kennelijk onredelijk is. De bindende voorwaarden hebben in het verleden al geen resultaat opgeleverd. Verzoekende partij is duidelijk nog niet klaar voor studies op universitair niveau. Zij wijst ook op geen enkele omstandigheid die buiten haar wil om een invloed zou hebben op haar studieprestaties en haar zwakke studievoortgang zou kunnen verantwoorden.

5.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in

redelijkheid aantoont dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2009-2010 slechts 3 credits heeft behaald, goed voor 13 studiepunten op 46 studiepunten die zij in dat academiejaar had opgenomen. Daarmee voldeed verzoekende partij niet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Bovendien slaagde zij over drie academiejaren slechts voor 43 studiepunten van de 160 opgenomen studiepunten.

Door verzoekende partij worden geen elementen aangebracht die de Raad er kunnen van overtuigen dat verwerende partij manifest onredelijk heeft gehandeld door te besluiten dat het niet zinvol is aan verzoekende partij nog bindende voorwaarden op te leggen om aan de verder te studeren.

Wat de beweerde niet-toelaatbare retroactieve werking van het onderwijs- en examenreglement betreft, doet de Raad opmerken dat de toegepaste regeling niets meer is dan een specificatie van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet dat in werking is getreden met ingang van het academiejaar 2005-2006 en dat op grond daarvan aan de verzoekende partij in het academiejaar 2009-2010 bindende studievoortgangsvoorwaarden geldig werden opgelegd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/114 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 17 september 2010 waarbij zij niet geslaagd werd verklaard voor de bacheloropleiding 'Geschiedenis' en om haar voorlopig niet ontvankelijk te verklaren voor de masteropleiding Geschiedenis.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2004-2005 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor in de geschiedenis volgt.

In het academiejaar 2009-2010 is zij ingeschreven voor een geïndividualiseerd traject waarbij zij opleidingsonderdelen uit het tweede en derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding en uit de masteropleiding volgt.

Verzoekende partij behaalt voor alle opleidingsonderdelen van de bachelor en master een credit behalve voor het opleidingsonderdeel waarvoor zij een resultaat van 7/20 behaalt. Dit opleidingsonderdeel maakt deel uit van het derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding.

Het beroep betreft deze examenbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en bovendien gezien zij aldus niet over een bachelordiploma beschikt, waardoor zij onontvankelijk werd verklaard voor het masterdiploma.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in in september 2010 bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde:

'dat de door de student aangehaalde argumenten niet aantonen dat hij zich in uitzonderlijke omstandigheden zou bevinden die een deliberatie mogelijk maken ondanks het substantieel tekort dat hij behaalde voor het opleidingsonderdeel "samenleving: politieke en sociale geschiedenis'. De commissie concludeert daarom dat de deliberatieregels zoals bepaald in artikel correct zijn toegepast.

De student slaagt niet voor het derde deliberatiepakket van de opleiding bachelor in de geschiedenis en bijgevolg niet voor de bacheloropleiding als dusdanig. Vermits het geambieerde bachelordiploma een noodzakelijk voorwaarde is om toegelaten te worden tot de opleiding master in de geschiedenis, en vermits er geen masterdiploma kan worden toegekend aan wie niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, is de student vooralsnog onontvankelijk voor de masteropleiding. De bevoegde examencommissie besliste dan ook terecht dat de student het masterdiploma nog niet kon behalen maar als voorlopig onontvankelijk diende te worden aangemerkt.'

Verwerende partij stelt dat zij per e-mail en per aangetekend schrijven de interne beroepsbeslissing op 20 oktober 2010 heeft ter kennis gebracht.

Verzoekende partij stelt dat zij niet tijdig werd in kennis gesteld van deze beslissing.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval normaliter ingaat op 19 september 2010.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Bij e-mail d.d. 29 september 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten ten laatste tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen.

De beslissing werd op 13 oktober 2010 genomen en per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 meegedeeld. Verzoekende partij stelt dat zij deze beslissing niet heeft ontvangen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 18 oktober 2010, zoals was aangegeven in de e-mail van 29 september, nog geen kennis gekregen van de interne beroepsbeslissing van de instelling. Zij heeft op 20 oktober 2010 dan ook terecht een extern beroep ingesteld dat binnen de vijf kalenderdagen, ingaand op 19 oktober 2010, tijdig is ingesteld.

3. Voorwerp van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij "in beroep" gaat tegen de beslissing van de examencommissie om haar niet geslaagd te verklaren voor de opleiding tot bachelor in de geschiedenis, maar zij zegt niet wat zij van dat beroep verwacht en wat zij concreet vordert. Met wat goede wil kan uit zijn beroepsschrift worden afgeleid dat zij de vernietiging vraagt van de bestreden examenbeslissingen op grond dat ze niet op redelijke gronden zijn gesteund.

Haar beroep heeft bovendien betrekking op de initiële examenbeslissingen, daar waar deze ondertussen zijn vervangen door de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 13 oktober 2010, die de bestreden beslissingen bevestigt. De initiële examenbeslissingen zijn door de devolutieve werking van het intern beroep en de uitspraak op intern beroep uit de rechtsorde verdwenen, en kunnen niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

Beoordeling door de Raad

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de examenbeslissing op grond waarvan zij niet geslaagd is verklaard voor het opleidingsonderdeel 'samenleving: politieke en sociale geschiedenis', als ook voor de gehele bacheloropleiding niet werd gedelibereerd, waardoor zij ook haar masterdiploma niet heeft gehaald.

Raad stelt verder vast dat de verwerende partij haar interne beroepsbeslissing niet tijdig heeft ter kennis gebracht zoals aangekondigd in haar e-mail van 29 september 2010.

Dat derhalve verzoekende partij terecht haar beroep rechtstreeks heeft gericht tegen de initiële beslissing van 17 september 2010 en dat deze initiële beslissing dan ook het voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat het weinig zinvol is om voor dit ene opleidingsonderdeel nog een extra jaar te studeren. Terwijl zowel zij haar bachelorproef en haar masterproef de zogenaamde sluitstukken van haar opleiding succesvol heeft afgelegd.

Daarenboven is een cijfer van 7/20 niet te delibereren volgens de verwerende partij. Zij behaalde echter in de eerste zitting reeds een 9/20. Om echter een kans te maken op deliberatie moet zij verplicht deelnemen aan de tweede zitting, bijgevolg is die 9/20 uit de eerste examenperiode niet meer geldig. Verzoekende partij stelt dat een student niet verplicht zou mogen worden om aan de tweede examenperiode deel te nemen om gedelibereerd te kunnen worden, maar het zou wel mogelijk moeten zijn om het cijfer, in dit geval een 9/20, uit de eerste examenperiode te mogen behouden zodat de kans op een deliberatie na de tweede

examenperiode blijft bestaan. Ofwel zou het beste examencijfer van de eerste en de tweede examenperiode als te overwegen cijfer voor deliberatie moeten gehanteerd worden. Bovendien draagt zij door middel van een geïndividualiseerd traject dit opleidingsonderdeel al enkele jaren mee en in het academiejaar 2007-2008 behaalde zij zowel in de eerste als in de tweede examenperiode een 9/20.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat de motivering van de examencommissie niet afdoende is volgens de welke ze haar niet kunnen delibereren omdat haar 7/20, die zij als examencijfer behaalde tijdens de tweede examenperiode, te weinig zou zijn terwijl zij reeds voordien meerder malen een hoger resultaat behaalde.

Verzoekende partij stelt dat gezien zij meermaals een 9/20 behaalde, zouden twee extra examenperiodes door een extra jaar ook geen garantie op succes bieden waardoor zij nog enkele jaren bezig kan blijven. Veel hangt bij een niet-exacte wetenschap zoals geschiedenis af van de willekeur en het aanvoelen van de examinerator die het wel bij het rechte eind kan hebben over de uitspraak geslaagd of niet geslaagd maar kan niet zo precies en zonder discussie beslissen dat het een punt meer of minder waard is waardoor de examinerator op die manier zelf oordeelt over haar de deliberatiekansen – en, in dit geval, ook het al dan niet behalen van het diploma.

Verzoekende partij stelt ten slotte dat niet enkel de redelijkheid noopt tot een herziening van de deze examenbeslissing maar ook artikel van het Onderwijs- en Examenreglement 2009-2010. In dit artikel wordt de opening gelaten om iemand op basis van uitzonderlijke omstandigheden toch nog geslaagd te verklaren. De enige motivering die de student ontving om haar niet geslaagd te laten verklaren voor de opleiding was dat de 7/20 niet delibereerbaar, terwijl zij onder andere in de eerste examenperiode al een 9/20 behaalde.

Verwerende partij stelt dat de vraag of een deliberatiebeslissing al dan niet redelijk is, evenwel niet behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De Raad kan enkel nagaan of de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is, of, met andere woorden, of vaststaat dat geen enkel redelijk denkend universiteitsbestuur in diezelfde omstandigheden diezelfde beslissing zou nemen.

Van dergelijke kennelijke onredelijkheid is er evenwel geen sprake.

Verzoekende partij slaagt niet voor een opleidingsonderdeel dat deel uitmaakt van de verplicht te volgen opleidingsonderdelen uit het opleidingsprogramma van de opleiding tot bachelor in de geschiedenis. Dat opleidingsonderdeel moet dan ook geacht worden wezenlijk bij te dragen tot de opleidingsdoelstellingen van de genoemde opleiding, zodat een student die niet slaagt voor dat opleidingsonderdeel niet aantoonde de opleidingsdoelstellingen te hebben bereikt en dus niet kan slagen voor de opleiding. Zij slaagt ook niet voor de doelstellingen van het deliberatiepakket waartoe het opleidingsonderdeel behoort.

Dat is ook wat zowel de examencommissie als de Interne Beroepscommissie minstens impliciet hebben geoordeeld.

Luidens artikel i.f. OER 2009-10 kan de examencommissie per opleiding beslissen dat toch geslaagd wordt verklaard. Een dusdanige beslissing kan echter enkel in uitzonderlijke omstandigheden worden genomen en dient voor elk geval afzonderlijk te worden gemotiveerd.

Uitzonderlijke omstandigheden zijn hierbij omstandigheden die zich voordoen buiten de wil van de betrokken student, en zijn prestaties tijdens de examenperiodes kunnen hebben beïnvloed.

Verzoekende partij beroept zich niet op dergelijke uitzonderlijke omstandigheden. Zij haalt enkel argumenten in de zin dat zij maar één onvoldoende overhoudt en door de bestreden beslissing veroordeeld wordt tot een extra jaar studie. Dergelijke omstandigheden zijn

evenwel vreemd aan haar studieprestaties en kunnen niet in aanmerking worden genomen om een student waarvan vaststaat dat hij niet aantoonde de competenties van een deliberatiepakket of de opleidingscompetenties te hebben bereikt, toch geslaagd te verklaren voor dat deliberatiepakket of die opleiding.

Vermits verzoekende partij geen andere uitzonderlijke omstandigheden aantoonde, konden de bevoegde examencommissies en de Interne Beroepscommissie terecht en binnen alle grenzen van de redelijkheid beslissen dat verzoekende partij niet slaagt voor het derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding geschiedenis, bijgevolg ook niet slaagt voor de bacheloropleiding geschiedenis als zodanig en daardoor ook het masterdiploma nog niet kan behalen.

5.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is er zich van bewust dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In het verlengde van deze vaststelling kan de Raad – bij gebrek aan concrete bewijskrachtige gegevens – niet oordelen in hoeverre de bewering van verzoekende partij dat zij willekeurig zou behandeld zijn, gegrond is.

Maar de Raad kan er echter in voorliggend geval niet omheen te doen opmerken dat het niet-delibereerbaar tekort voor één opleidingsonderdeel een zeer grote weerslag heeft op de studieloopbaan van verzoekende partij.

Zonder in te gaan op de kwestieuze quotering van 7/20 voor het opleidingsonderdeel "Samenleving : politieke en sociale geschiedenis", is de Raad van oordeel dat, ook al is het betrokken opleidingsonderdeel een zelfstandig en wellicht een belangrijk opleidingsonderdeel, de bevoegde instanties bij de beslissing over het al dan niet geslaagd zijn voor de totale opleiding, oog moeten hebben voor het geheel van de studieresultaten.

In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat het enige tekort, weliswaar voor de tweede examenperiode een ernstig tekort, niet ipso facto tot het niet-slagen moet leiden en het studieresultaat moet samengelezen worden met de totaliteit van de resultaten van verzoekende partij en met een gemotiveerde evaluatie of verzoekende partij de vereiste competenties van de opleiding heeft behaald. De specifieke situatie in voorliggend geval is, naar het oordeel van de Raad, een "uitzonderlijke omstandigheid" waarmee de bevoegde instanties rekening moeten houden bij de beraadslaging over het al dan niet slagen van de verzoekende partij.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 17 september 2010 wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 20 december 2010 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/115 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen in het kader van het intern beroep van 15 oktober 2010 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Verzoekende partij vraagt een nieuwe evaluatie van haar afgelegd examen en vraagt om dit te laten evalueren door een onafhankelijke instantie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de 'bachelor in de psychologie'.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij de vice-rector van de van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij vraagt in zijn beroep:

'.....een ander docent van statistiek mijn examen opnieuw beoordeeld. Dit houdt in dat:

- een kopij van mijn examen, en

- de correctiesleutel aan een ander docent gegeven worden om een examen te beoordelen. Op deze kopij van mijn examen zouden de correcties in het rood onzichtbaar moeten zijn. Bij deze nieuwe beoordeling zou ik liefst kort daarvoor aanwezig willen zijn, alleen om te bevestigen dat het inderdaad mijn examen is en dat de correctiesleutel dezelfde is als die die ik bij de nabespreking (van de examenresultaten) heb gezien'

3.3. Bij beslissing van 21 september 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

'Na verder intern onderzoek blijkt dat het resultaat correct werd vastgesteld. Het examen werd bovendien door twee personen verbeterd die onafhankelijk van elkaar alle examenvragen quoteerden.'

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven op 15 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 22 september 2010. De beslissing werd pas op 15 oktober 2010 genomen en ter kennis gebracht op die datum.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervalttermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

In voorkomend geval werd de student voorafgaandelijk op de hoogte gebracht dat zij op 11 oktober 2010 zou gehoord worden en dat nadien in casu op 15 oktober 2010 de beslissing op intern beroep zou genomen worden.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 15 oktober 2010. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op maandag 18 oktober 2010 heeft kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 oktober 2010.

Het beroep van 21 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op het feit dat de interne beroepsprocedure niet naar behoren met de nodige objectiviteit en zorgvuldig is verlopen en niet afdoende is gemotiveerd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat haar rechten in het kader van het intern beroep niet afdoende zijn verzekerd.

In het kader van het intern beroep heeft zij gevraagd om:

'.....heefteen ander docent van statistiek mijn examen opnieuw beoordeeld. Dit houdt in dat:

- een kopij van mijn examen, en

- de correctiesleutel aan een ander docent gegeven worden om een examen te beoordelen. Op deze kopij van mijn examen zouden de correcties in het rood onzichtbaar moeten zijn. Bij deze nieuwe beoordeling zou ik liefst kort daarvoor aanwezig willen zijn, alleen om te bevestigen dat het inderdaad mijn examen is en dat de correctiesleutel dezelfde is als die die ik bij de nabespreking (van de examenresultaten) heb gezien'

Haar examen werd niet opnieuw beoordeeld. Zij werd niet geïnformeerd over de precieze beslissingsprocedure, namelijk op de manier waarop deze beslissing ivm haar beroep is genomen. Van de bovenvermelde motivatie kan zij enkel afleiden dat de beslissing gebaseerd is op de bewering van de titularis van het betrokken opleidingsonderdeel.

De verzoekende partij stelt *ten tweede* dat zij twijfelt over de oprechtheid en de objectiviteit van de evaluatie van haar examen.

Zij twijfelt eraan dat, indien er een tweede verbetering was, dat de tweede beoordelaar inderdaad een onafhankelijke persoon is. De titularis van het opleidingsonderdeel heeft veel autoriteit binnen de faculteit Psychologie en pedagogische wetenschappen. Zijn mening en beoordeling wordt door zijn collega's zelden in vraag gesteld.

Verwerende partij stelt dat de tweede beoordelaar volgens haar niet noodzakelijk onafhankelijk kan hebben geoordeeld. Zij geeft op geen enkel ogenblik aan welke concrete indicaties er zijn dat het oordeel niet objectief is verlopen, noch door de eerste noch door de tweede beoordelaar.

De verzoekende partij betwist de gehanteerde verbeterersleutel. Deze stemt overeen met wat voorheen gecommuniceerd was en met wat uitdrukkelijk nog eens is voorgelezen bij aanvang van het examen. Verwerende partij verwijst naar de schriftelijke communicatie omtrent het examen en de appendix 3 bij de cursustekst van ".....". Deze appendix maakt integraal deel uit van de ingebonden cursustekst en bevat examenafspraken, voorbeeldvragen en oplossingen. De student wordt hierbij expliciet gewezen dat er verwacht wordt om geen dubbelzinnige of slordig gepresenteerde antwoorden af te leveren (item k).

Als beroepsinstantie kunnen we enkel oordelen dat de beoordeling effectief met de nodige zorg en objectiviteit is verlopen. Uit het opvragen van bijkomende informatie bij de docent bleek dat het examen voor het betrokken opleidingsonderdeel bestond uit 12 vragen die elk werden, gescoord op 2 of 3 punten, afhankelijk van de vraag. De scores van de verschillende vragen werden ongewogen opgeteld, wat een totaalscore op 29 opleverde; deze werd tenslotte omgezet in een score op 20. De scoring werd uitgevoerd door twee scorers (de titularis en een medewerkster), waarbij elke scorer alle vragen van alle studenten scoorde (en elk examenprotocol dus dubbel werd verbeterd).

De scoring gebeurde volgens een scoringssleutel, waarin per vraag werd vastgelegd welke antwoordaspecten nodig waren om elk van de punten te behalen en welke fouten tot een gedeeltelijk of geheel puntenverlies op die vraag leidden. Daarbij werd ook als algemeen principe gehanteerd dat als een student meerdere antwoorden op een vraag gaf waaronder één of meer foutieve, het geheel van de antwoorden op die vraag als foutief werd gerekend. De studenten waren hiervan vooraf op de hoogte gesteld.

In concreto beantwoordde verzoekende partij 3 vragen correct (8/8); op 2 vragen behaalde ze een deel van de punten door een combinatie van een correct stukje met één of meerdere conceptuele fouten (2/5); ze liet 3 vragen volledig blanco en 1 nagenoeg blanco (0/9); op 3 vragen behaalde ze geen punten (0/7) door het geven van resp. (a) een combinatie van een correct en een foutief antwoord, (b) een combinatie van een foutief antwoord en een zeer partieel juist

antwoord, en (c) een foutief antwoord. Dit leverde een totaalscore van 10/29 of omgezet 7/20.

De interne beroepsinstantie stelde derhalve vast dat het examen met de nodige zorg werd gequoteerd en dat het examenresultaat degelijk gemotiveerd kan worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de quotering voor het opleidingsonderdeel "....." van de opleiding bachelor in de psychologie (verkort programma).

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, komt het de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Verzoekende partij brengt geen concrete en bewijskrachtige elementen aan die haar twijfel over de oprechtheid en de objectiviteit van de evaluatie van haar schriftelijk examen zou kunnen ondersteunen.

Uit het dossier en de toelichting van verwerende partij in haar antwoordnota, kan de Raad niet tot het besluit komen dat de verbetering van het schriftelijk examen niet met de nodige zorg zou zijn gebeurd en verwerende partij daardoor onredelijk zou hebben gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/119 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij verzoekende partij geweigerd werd tot herinschrijving in het schakelprogramma tot de master in de klinische psychologie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich voor het academiejaar 2003-2004 in voor de eerste kandidatuur psychologie. Zij slaagde voor geen enkel opleidingsonderdeel.

In het academiejaar 2004-05 schreef ze zich andermaal in, dit keer voor drie credits, goed voor 12 studiepunten op de 60 opgenomen studiepunten. In de academiejaren 2005-06 en 2006-07 schreef ze zich opnieuw in voor datzelfde deliberatiepakket. Ze behaalde geen credits.

In het academiejaar 2009-2010 schreef de verzoekende partij zich opnieuw in voor het schakelprogramma tot de master in de psychologie. Ze bewaam een vrijstelling voor ontwikkelingspsychologie op basis van EVK en nam opleidingsonderdelen op voor 41 studiepunten. In de jaren 2006 tot 2009 behaalde ze een professionele bachelor maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van 15 oktober 2010 tot herinschrijving.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 oktober 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij e-mail van 7 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010, bij gebreke waarvan ze extern een beroep kan instellen.

3.3. De Interne Beroepscommissie ging, ondanks het ontbreken van een ondertekend verzoekschrift, over tot de behandeling van het intern beroep.

Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

“De commissie heeft kennis genomen van de studievoortgang van de student en van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift. Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten van de laatste drie academiejaren waarin studiepunten werden opgenomen blijkt dat de student zeer weinig vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier al dan niet manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, niet werd bereikt. Uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.”

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt. Op 18 oktober 2010 werd de verzoekende partij per e-mail op de hoogte gebracht van het feit dat het interne beroep ongegrond werd verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Op 25 oktober 2010 diende verzoekende partij een tweede ondertekend verzoekschrift in ter vervanging van het eerste verzoekschrift.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 6 oktober 2010. De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 en 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

Bij e-mail van 7 oktober 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010, bij gebreke waarvan ze extern een beroep kan instellen.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 en 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op

welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

In casu stelde de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail van 7 oktober 2010 in kennis van het feit dat de beslissing op intern beroep op 18 oktober 2010 zou genomen worden en dat indien de verzoekende partij geen beslissing op 18 oktober 2010 ontvangt, de student nog tot 23 oktober 2010 de tijd heeft om een extern beroep bij de Raad aan te vatten. Verzoekende partij heeft op 20 oktober 2010 kennis gekregen van de beslissing op intern beroep.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen vanaf 19 oktober 2010. Het beroep van 25 oktober 2010 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij enkel de Raad verzoekt haar de kans te geven nog een jaar te studeren. Zij vraagt niet dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd.

Verwerende partij stelt verder dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen evenwel niet de bevoegdheid heeft om zelf te oordelen of de student al dan niet ingeschreven kan worden aan de universiteit. Hij kan enkel de bestreden beslissing vernietigen, maar dat wordt door de verzoekende partij niet gevraagd.

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van de interne beroepsinstantie. Het beroep van verzoekende partij is in die mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat dit haar droomrichting is en zij er dan ook volledig voor wil gaan maar vorig jaar is dit niet gelukt door gezondheidsproblemen. Indien zij had geweten dat zij geen tweede herkansing zou krijgen voor het schakelprogramma, dan had zij deze kans niet zo makkelijk laten voorbijgaan.

Verzoekende partij werpt op dat de studievoortgangsbewakingsmaatregelen er zijn omdat de financiering van studenten met onvoldoende leerkrediet gefinancierd wordt door de Regering. Zij meldt dat zij volledig ten laste van haar ouders valt.

Verzoekende partij merkt op dat de mogelijkheid bestaat dat negatief wordt gedacht over haar studies maar de vakken die zij vorig jaar volgde, zijn allemaal vakken die zij niet eerder volgde, behalve statistiek I. In het schakelprogramma zitten vakken van het tweede en derde jaar waaraan zij nooit heeft deelgenomen. Verzoekende partij is ervan overtuigd dat zij nog een kans verdient voor het schakelprogramma en dat zij zal bewijzen dat zij beter zal scoren dan vorig jaar. Zij twijfelt niet aan haar capaciteiten aangezien zij met succes drie jaar hogeschool heeft gevolgd. Enkel heeft zij problemen met de multiple choice examen techniek maar daar zal ze aan werken.

Verzoekende partij gelooft in zichzelf en wil een herkansing onder bindende voorwaarden, ook al zou uit de gegevens van haar dossier blijken dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij stelt dat zij met wat goede wil het betoog van de studente kan interpreteren als een geheel van argumenten waaruit zou moeten blijken dat de beslissing van de Interne Beroepscommissie onredelijk is. Ook behoort dit niet tot de bevoegdheid van de Raad aangezien de Raad enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk was. Uit niets blijkt dat de beslissing van de interne beroepscommissie inderdaad kennelijk onredelijk zou zijn geweest.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in de periode 2003-2007 gedurende vier academiejaren psychologie heeft gestudeerd. Ze behaalde over die vier jaar drie credits, goed voor 12 studiepunten. De richting was veel te hoog gegrepen voor de verzoekende partij, wat ze na afloop van die vier academiejaren ook heeft beseft. Ze stapte over naar de professionele bachelor sociaal werk wat haar duidelijk veel beter lag.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij zich in het afgelopen academiejaar inschreef voor het schakelprogramma tot master klinische psychologie. Ze nam opleidingsonderdelen op ten belope van 41 studiepunten, zijnde ongeveer de helft van het totale schakelprogramma. Haar resultaten waren desastreus: ze behaalt amper één credit, goed voor 5 studiepunten. De interne Beroepscommissie was van mening dat, gelet op dit zeer zwakke studieresultaat en mede rekening houdende met de magere prestaties van de student in de opleiding tot bachelor in de psychologische wetenschappen, uit het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen enkele zin heeft. Net zoals in de interne beroepsprocedure verwijst de verzoekende partij naar gezondheidsproblemen maar bijkomende verduidelijking komt er niet.

Verwerende partij stelt dat het feit dat zij heel wat nieuwe opleidingsonderdelen opnam, niet kan worden beschouwd als een uitzonderlijke omstandigheid die de Interne Beroepscommissie ertoe zou kunnen brengen de verzoekende partij alsnog toegang te verlenen tot het geambieerde schakelprogramma. Iedere student krijgt immers elk jaar nieuwe opleidingsonderdelen te verwerken en het kan daarbij niet de bedoeling zijn om studenten zonder meer de mogelijkheid te geven om alle opleidingsonderdelen twee of meer keer te volgen, en pas resultaat te verlangen nadat die opleidingsonderdelen ook meerdere keren werden gevolgd. Ook haar bezwaren inzake studiemethode en examenvorm kunnen de verwerende partij er niet toe bewegen haar in te schrijven. Verzoekende partij is zeker al meer dan voldoende vertrouwd met universitaire opleidingen in de psychologie om te weten hoe ze opleidingsonderdelen uit die opleidingen moet studeren en verwerken.

Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die

haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonde dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

De Raad herinnert aan de volgende relevante bepalingen:

Art. van het onderwijs- en examenreglement 2010-2011 bepaalt:

"§..... Bij een diplomacontract wordt aan de student die niet voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits heeft behaald een bindende voorwaarde opgelegd. De student dient bij een volgend voor dezelfde opleiding voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te verwerven. Wanneer de student niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, wordt de inschrijving voor een voor deze opleiding geweigerd.

§2. De inschrijving wordt geweigerd, ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden, wanneer de student na drie inschrijvingen voor een voor minder dan één derde van de gedurende de drie inschrijvingen opgenomen credits heeft verworven."

De Raad neemt akte van de zwakke resultaten die de verzoekende partij heeft behaald voor het schakelprogramma maar kan niet voorbijgaan aan de vaststelling dat bij de inschrijving voor het schakelprogramma geen bindende voorwaarden werden opgelegd, alhoewel de verwerende partij kennis had van de resultaten die de verzoekende partij tijdens de academiejaren 2003-2004 tot het eerste semester van 2006-2007 heeft behaald.

De Raad ziet in voorliggend geval niet in waarom die minder goede resultaten uit het verleden nu de basis zouden vormen voor de motivering van een manifeste weigering daar ze geen aanleiding hebben gegeven tot bindende voorwaarden bij de eerste inschrijving voor het schakelprogramma. De Raad is in dit geval van oordeel dat uit de gegevens van het dossier niet manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Het middel is gegrond.

5.2. Bijkomend

In de nota van wederantwoord voert de verzoekende partij een schending van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur aan. Dit middel dat voor het eerst wordt opgeworpen in de nota van wederantwoord is niet ontvankelijk daar het zowel in het interne beroep als in het initiële beroep bij de Raad had dienen te worden opgeworpen.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 20 december 2010 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/127 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

en meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent in hoofddorde beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 30 september 2010 waarbij de verzoekende partij wordt meegedeeld dat zij ten onrechte was ingeschreven en dat de inschrijving ongedaan wordt gemaakt alsmede tegen de bepaling op intern beroep van 19 oktober 2010 waarbij de eerdere bepaling werd bevestigd.

Verzoekende partij tekent bij uitbreiding en voor zover daarin een bepaling zou zijn genomen betreffende de regelmatigheid van de inschrijving ook beroep aan tegen de examenbepaling van 10 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

Verzoekende partij vordert de vernietiging van de beslissing van 30 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 19 oktober 2010 en in zoverre daarin een beslissing zou zijn genomen betreffende de regelmatigheid van de inschrijving van de verzoekende partij, de examenbeslissing van 10 september 2010.

Verzoekende partij verzoekt de Raad om de inschrijving als rechtmatig te beschouwen en deze te doen herleven.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar professionele bachelor in Bedrijfsmanagement – Klasgroep [REDACTED]. Gezien de verzoekende partij niet geslaagd was, wilde zij na de tweede zitting naar een meer praktijkgerichte opleiding overschakelen aangezien de verzoekende partij aan dyslexie/disorthografie lijdt. Verzoekende partij geniet sinds het academiejaar 2008-2009 van een bijzonder statuut. Bij gebrek aan plaatsen schreef de verzoekende partij zich opnieuw in voor de opleiding eerste bachelorjaar Bedrijfsmanagement-Klasgroep [REDACTED]. Verzoekende partij slaagde niet in de eerste zit.

Verzoekende partij besliste op 16 augustus 2010 om zich in te schrijven voor de opleiding [REDACTED] voor het academiejaar 2010-2011. Er werd haar diezelfde dag een inschrijvingsbewijs overhandigd waarbij ze de bevestiging kreeg dat zij vrijstellingen genoot voor de vakken Frans ION1 en bedrijfscommunicatieve vaardigheden ION1. De betaling van het inschrijvingsgeld gebeurde op 8 september 2010.

Op 10 september 2010 werd de verzoekende partij in kennis gesteld van de examenbeslissing waarbij haar werd meegedeeld dat zij niet geslaagd was voor haar bisjaar. De mededeling van de examenbeslissing bevat volgende standaardtekst:

"Indien u niet geslaagd bent na twee inschrijvingen voor een bepaald opleidingsonderdeel, kunt u zich niet opnieuw inschrijven voor alle opleidingen van het departement Handelswetenschappen en bedrijfskunde. Voor vragen en informatie over bovenstaande cijfers, verwijzen we je graag naar de door je opleiding/departement georganiseerde inzagemomenten...Als je daarna nog niet akkoord gaat met deze studievoortgangsbeslissing kan je gebruik maken van een interne beroepsprocedure..."

Op 28 september 2010 kreeg de verzoekende partij een uitnodiging van de verwerende partij om haar bijzonder statuut te verlengen.

3.2. Op 1 oktober 2010 ontving de verzoekende partij haar studievoortgangsbeslissing waarbij haar inschrijving voor het academiejaar 2010-2011 onrechtmatig werd bevonden en ongedaan werd gemaakt.

Het beroep betreft de beslissing tot het ongedaan maken van de inschrijving van de verzoekende partij.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van 3 oktober 2010 een intern beroep in bij het Hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.4. Bij beslissing van het Hoofd Studentenzaken op datum van 19 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...In navolging van het HOE werd u door het adjunct-departementshoofd Academische zaken binnen de 14 dagen na de proclamatie via uw rapport in kennis gesteld van het feit dat, indien u niet geslaagd was na twee inschrijvingen voor een bepaald opleidingsonderdeel, u

zich niet opnieuw kon inschrijven voor alle opleidingen binnen het departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde. Ter illustratie in bijlage uw rapporten van eerste en tweede examenkans 2009-2010. U kan ook zien dat op het rapport tevens verwezen naar artikel 2.6.3. Elke student die zich in deze situatie bevindt en die zich alsnog wil inschrijven dient namelijk conform artikel 2.6.3. hiertoe een aanvraag te doen bij adjunct-departementshoofd Academische Zaken binnen een periode van 5 kalenderdagen na de proclamatie. Aangezien u van deze mogelijkheid geen gebruik maakte, kreeg u ook geen uitzondering op bovenstaande weigering tot inschrijving.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 4 oktober 2010. De beslissing werd op 19 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 19 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 21 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 oktober 2010.

Het beroep van 25 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 10 september 2010 in zoverre daarin een beslissing zou zijn genomen betreffende de regelmatigheid van de inschrijving van de verzoekende partij, de studievoortgangsbepaling van 30 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 19 oktober 2010 en vordert de vernietiging. Verzoekende partij vordert tevens de inschrijving te doen herleven.

Verwerende partij betwist de onontvankelijkheid van het huidige extern beroep tegen de examenbeslissing van 10 september 2010 aangezien de beroepstermijnen zijn verstreken.

De Raad is niet bevoegd om in de plaats te treden van de instelling en tot herinschrijving van de verzoekende partij te besluiten. In die zin is het beroep onontvankelijk in zoverre het de vernietiging vordert van de beslissing van 30 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 19 oktober 2010.

De verzoekende partij tekent ook beroep aan tegen de beslissing van 10 september 2010 in zoverre daarin een beslissing zou zijn genomen betreffende de regelmatigheid van de inschrijving van de verzoekende partij. De Raad zal dit verder ten gronde onderzoeken aangezien de beroepstermijnen en -modaliteiten bij de grond van de zaak worden onderzocht.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel van het hogeschool- en examenreglement, het vertrouwensbeginsel, de redelijke termijn, artikel 6 van het EVRM, artikel 2.14 van het Aanvullingsdecreet en het rechtszekerheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat artikel van het HOE voorschrijft dat de studievoortgangsbeslissing waarmee de inschrijving van de student wordt geweigerd, moet genomen worden binnen de 14 kalenderdagen na de proclamatie van de tweede examenperiode. In casu vond de proclamatie plaats op 10 september 2010 en de studievoortgangsbeslissing, waarmee de inschrijving van de verzoekende partij onregelmatig werd verklaard, werd genomen op 30 september 2010. Deze studievoortgangsbeslissing is bijgevolg laattijdig en schendt het vertrouwensbeginsel.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de verschillende beslissingen verwacht. De beslissing van 30 september 2010 heeft immers geen behandeling van een aanvraag tot inschrijving na twee eerdere inschrijvingen want de verzoekende partij heeft geen dergelijke aanvraag ingediend. In het rapport zelf van 10 september 2010 werd daarentegen reeds gewezen op het feit dat geen inschrijving meer gold, met verwijzing naar artikel HOE. Bij gebrek aan deze aanvraag liep er dan ook geen termijn van 14 dagen vanaf de proclamatie om de aanvraag te beoordelen.

Verzoekende partij werpt *in een tweede onderdeel* de schending van de redelijke termijn, artikel 6 EVRM, het rechtszekerheidsbeginsel en artikel 2.14 van het Aanvullingsdecreet op. Verzoekende partij stelt dat artikel de facto een vorm van een getrappt georganiseerd beroep in waarbij een bijkomende voorafgaande procedur stap wordt toegevoegd, met name een beroep tegen de werking van het weerlegbaar vermoeden. Op dit beroep wordt uitspraak gedaan uiterlijk 15 kalenderdagen na de proclamatie. Daarna kan de student nog een intern beroep instellen wat één en ander betekent dat het intern beroep pas zou zijn afgehandeld 35 dagen na de proclamatie. Dit is manifest strijdig met zowel de letter en de geest van het Aanvullingsdecreet. Dit lange tijdsverloop heeft voor gevolg dat de studieloopbaan van de verzoekende partij in het gedrang komt aangezien de termijn is verstreken om zich in andere instellingen in te schrijven.

Verwerende partij stelt dat die termijnen los staan van iedere beroepsprocedure. Verwerende partij kan pas beslissen over een vraag tot inschrijving wanneer die vraag wordt gesteld. De termijnen die daarvoor gelden, kunnen niet opgeteld worden bij de interne beroepsprocedure. Het is pas nadat de verwerende partij een beslissing neemt over een aanvraag tot inschrijving, dat er enige beroepstermijn begint te lopen.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van Onderwijsdecreet XIX, artikel 2.11 van het Aanvullingsdecreet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en dit in het bijzonder van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de studievoortgangsbeslissing van 30 september 2010 en de beslissing op intern beroep steunen op de vaststelling dat de verzoekende partij heeft nagelaten om binnen de vijf kalenderdagen na de proclamatie van de tweede zitting de beroepsmogelijkheden tegen de werking van het vermoeden van artikel HOE aan te wenden. Uit de lectuur blijkt allerm minst dat een individuele beslissing zou zijn genomen met betrekking tot de verzoekende partij. Integendeel, de verzoekende partij was reeds sinds 16 augustus 2010 ingeschreven en het inschrijvingsgeld werd betaald. De verwerende partij wekte daarmee het vertrouwen dat de inschrijving van de verzoekende partij regelmatig was en er dus geen aanleiding was om een beroepsprocedure op te starten. Verwerende partij

bleef tot 1 oktober 2010 handelingen stellen die het vertrouwen van de verzoekende partij alleen maar versterkten:

- haar studentenkaart werd afgeleverd;
- haar bijzonder statuut werd bevestigd en verlengd;
- zij werd toegelaten tot de lessen en de praktijklessen.

Verzoekende partij stelt dat zij op basis van het vertrouwensbeginsel mocht veronderstellen dat zij geen verdere stappen mocht ondernemen. Dit is des te meer nu er kennelijk sprake is van een gebrekkige kennisgeving van het bestaan van het weerlegbaar vermoeden en het bestaan en de modaliteiten van het beroep tegen de werking van dit vermoeden. De vermelding op de examenbeslissing en de verwijzing naar de interne beroepsprocedure wordt overigens duidelijk en uitsluitend in verband gebracht met de betwistingen van de cijfers van de examenresultaten en de inzage van deze resultaten. Zij stelt verder dat zij terecht mocht veronderstellen dat zij slechts een beroep moest indienen indien zij haar examenresultaten wenste te betwisten. Kortom, verzoekende partij werd niet of slechts op zeer gebrekkig wijze op de hoogte gesteld van het feit dat het ook in haar situatie noodzakelijk was een beroepsprocedure op te starten. De instellingen hebben de verplichting om op transparante wijze hun beslissingen te voorzien van de beroepsmogelijkheden- en modaliteiten. De studievoortgangsbeslissing van 30 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 19 oktober 2010 hebben dan ook ten onrechte de inschrijving van de verzoekende partij als onregelmatig bestempeld.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 10 september 2010. Door de niet-uitputting van het intern beroep is het extern beroep om die enkele reden reeds ongegrond. Verzoekende partij had de kans om binnen een termijn van vijf dagen een gemotiveerd verzoek te richten tot het adjunct-departementshoofd academische zaken. Enkel laatstgenoemde kan daarover een beslissing nemen. Verzoekende partij kan zich dan ook niet beroepen op andere elementen die intussen zouden zijn gebeurd, om te stellen dat zij wel dergelijke inschrijving had ontvangen. Zo bv. wordt een bijzonder studentenstatuut volledig afzonderlijk beoordeeld en kan daaruit bezwaarlijk een geldige inschrijving worden afgeleid.

Verwerende partij antwoordt dat voor zover de verzoekende partij de melding van de beroepsmogelijkheden wenst aan te vechten, dit enkel de melding van een regel betreft en niet van een beslissing. Die melding behelst op zich geen studievoortgangsbeslissing en is dus ook niet aanvechtbaar. Een gebrek daaraan kan leiden tot het niet lopen van een termijn maar is niet afzonderlijk aanvechtbaar. Inzake een nieuwe aanvraag tot inschrijving viel er toen nog niets aan te vechten. Opnieuw mag de termijn van vijf dagen voor het indienen van een gemotiveerde aanvraag voor een nieuwe inschrijving niet bestempeld worden als een beroepstermijn of als een onderdeel van een beroepsprocedure.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 2.11 van het Aanvullingsdecreet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in het bijzonder van de motiveringsplicht en van artikel 52 Flexibiliseringsdecreet.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Vooreerst moet erop gewezen worden dat het weerlegbaar vermoeden zoals voorzien in artikel HOE strijdig is met de letter en de geest van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet. Immers vereist laatstgenoemd artikel dat uit de gegevens van het dossier manifest moet blijken dat het opleggen van bindende voorwaarden

geen positief resultaat zal opleveren. De loutere verwijzing naar een weerlegbaar vermoeden volstaat dus niet.

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij heeft nagelaten om op concrete wijze uiteen te zetten op welke motieven zij zich baseert en waarom de door de verzoekende partij in haar intern beroep aangehaalde motieven er op manifeste wijze zouden toe doen of niet kunnen weerhouden. Er werd geen rekening gehouden met het bijzonder statuut en de motivering waarom haar nieuwe studierichting haar beter ligt. De beslissingen van 30 september 2010 en 19 oktober 2010 en die van 30 september 2010, in de mate dat die beslissing zich eveneens beroept op het weerlegbaar vermoeden, schieten kennelijk tekort aan de wettelijke en decretale motiveringsplicht.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij haar argumenten heeft laten gelden in het kader van de interne beroepsprocedure, terwijl zij eerst een gemotiveerde aanvraag voor een nieuwe inschrijving had moeten indienen, hetgeen zij niet heeft gedaan. Het was omdat dit niet gebeurd was, dat verwerende partij diende te beslissen dat niet tot inschrijving kan worden overgegaan. De bestreden beslissing is derhalve wel afdoende gemotiveerd.

5.4. Beoordeling door de Raad over alle middelen globaal genomen

De verzoekende partij beweert dat de verwerende partij binnen de vervalttermijn van veertien kalenderdagen na de proclamatie van de tweede examenperiode een beslissing dient te nemen over de herinschrijving ongeacht of verzoekende partij daartoe al dan niet een aanvraag heeft gedaan.

De Raad is van oordeel dat die gedachtegang neerkomt op een impliciete aanvraag van alle studenten die na een tweede inschrijving als niet geslaagd zijn geproclameerd. De Raad stelt dat een dergelijke interpretatie niet blijkt uit de lezing van de tekst van artikel..... van het hogeschoolonderwijs- en examenreglement.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich op 16 augustus 2010 heeft ingeschreven, dus voor de aanvang van de tweede examenzittijd. Het is dus niet onredelijk dat verwerende partij pas na de kennisname van de examenresultaten heeft vastgesteld dat verzoekende partij niet rechtsgeldig was ingeschreven en de inschrijving op 30 september 2010 heeft "ongedaan gemaakt". Hierbij moet worden opgemerkt dat verzoekende partij uit het feit dat de inschrijving van 16 augustus 2010 tot in een bepaald stadium normaal is afgehandeld, geen recht op een inschrijving kan putten daar de inschrijving is gebeurd vooraleer de resultaten van de tweede examenzittijd bekend waren. Met de gegevens die verwerende partij toen bekend waren en ervan uitgaande dat door verzoekende partij geen aanvraag tot herinschrijving was ingediend, is de Raad van oordeel dat het niet onredelijk is dat de inschrijving van 16 augustus 2010 ongedaan werd gemaakt.

Voor zoveel als nodig wijst de Raad erop dat de kennisgeving van de examenresultaten voor de tweede examenperiode en de vermelding op het puntenbriefje "dat een student zich niet opnieuw kan inschrijven voor alle opleidingen Handelswetenschappen en Bedrijfskunde wanneer hij niet geslaagd is na twee inschrijvingen voor een bepaald opleidingsonderdeel" een weerlegbaar vermoeden is waarvoor een uitzondering kan worden aangevraagd. In dat verband is de Raad van oordeel dat de loutere verwijzing naar het onderwijs- en examenreglement onvoldoende is om de beroepsmodaliteiten geldig ter kennis te brengen van de student en de beroepstermijn bijgevolg voor verzoekende partij geen aanvang heeft genomen en het intern beroep tegen de weigeringbeslissing nog mogelijk is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in die mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en in de gegeven mate gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/128 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 15 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010 waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor het schakelprogramma tot master in de verpleeg- en vroedkunde. Zij slaagde voor alle opleidingsonderdelen behalve voor het opleidingsonderdeel ".....", waarvoor zij 9/20 kreeg.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 15 september 2010 voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij de rector van de onderwijsinstelling.

Bij e-mail van 29 september 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten haar beroep niet binnen de decretale van 15 dagen behandeld kan worden, maar zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan zij extern beroep kan instellen. De mail geeft aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober 2010 is.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de motivering een voldoende rechtvaardiging biedt voor het examencijfer. De student scoort zwak voor haar paper en voor de mondeling verdediging ervan, en in die omstandigheden is het examencijfer van 9/20 voor het litigieuze opleidingsonderdeel niet onredelijk.

De interne beroepsbeslissing stelde verder dat *“voor de deliberatie van schakelprogramma's wordt uitgegaan van dezelfde criteria als deze die gelden voor de deliberatie voor andere dan in het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding. Er wordt dus in beginsel niet gecompenseerd. Dit beginsel is ingegeven door het feit dat dat deze studenten reeds ervaring hebben in het hoger onderwijs en dus geen nood meer hebben aan het valscherp dat de universiteit wel nog nuttig acht voor studenten in het eerste bachelorjaar, die niet reeds dezelfde ervaring hebben...”*

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 14 oktober 2010.

Bij e-mail van 29 september 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale van 15 dagen behandeld kan worden, maar zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan zij extern beroep kan instellen. De mail geeft aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober 2010 is.

De beslissing werd op 13 oktober 2010 genomen en per e-mail van 21 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is wegens laattijdigheid. Nu aan de verzoekende partij werd medegedeeld dat zij ten laatste op 18 oktober 2010 een beslissing kon verwachten, verstreek haar beroepstermijn op 25 oktober 2010, zijnde vijf kalenderdagen te rekenen vanaf 19 oktober 2010 maar rekening houdend met het feit dat de einddatum van de beroepstermijn op zaterdag 23 oktober 2010 valt waardoor de termijn verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 25 oktober 2010.

De Raad heeft in vorige uitspraken^[2] gesteld dat een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep kan instellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student mededeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die vastgestelde datum.

De Raad stelt in voorliggend geval vast dat verzoekende partij op 21 oktober 2010 – dus tijdens de lopende beroepstermijn - in kennis is gesteld van de beslissing op intern beroep. De Raad is in een dergelijk geval van oordeel dat voor verzoekende partij een nieuwe

beroepstermijn loopt van 22 oktober tot en met 26 oktober 2010, zoals aangegeven bij de beslissing op intern beroep.

Het beroep is ontvankelijk.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift enkel argumenten aanvoert tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie in zoverre deze betrekking heeft op het examencijfer dat zij gekregen heeft voor het opleidingsonderdeel ".....". Volgens de verwerende partij is het voorwerp van het beroep dan ook beperkt tot de kwestie van het examencijfer en de beslissing van de Interne Beroepscommissie definitief geworden is wat het slagen van het schakelprogramma betreft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar weliswaar beknopt verzoekschrift beroep aantekent tegen de examenbeslissing van 15 september 2010 en de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010. Eenzelfde argumenten werden tevens naar voren gebracht bij het instellen van het intern beroep waarbij de instelling deze argumenten ook beschouwde als een beroep tegen de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren. In die zin beschouwt de Raad de beknopte argumenten als een beroep gericht tegen het examencijfer maar ook tegen het niet-geslaagd zijn. Derhalve is de beslissing van de Interne Beroepscommissie op geen enkel punt definitief.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikte, reeds verstreken was vooraleer zij het antwoord te horen kreeg.

Verwerende partij stelt dat deze grief evenwel niet de legaliteit van de beslissing betreft en de beslissing derhalve niet onwettig is omdat ze te laat werd genomen of aan de student ter kennis werd gebracht. Het middel is ongegrond.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt inderdaad vast dat de beslissing door de Interne Beroepscommissie werd genomen na de daartoe voorziene termijn maar doet opmerken dat het overschrijden van die termijn geen gevolgen heeft voor de rechtsgeldigheid van de beslissing.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een *eerste onderdeel* dat ten onrechte vermoed zou worden dat hij een abstract vertaald zou hebben. Zij stelt dat bij het samenvatten van het artikel niet te vermijden valt dat er gelijkenissen terug te vinden zijn tussen deze samenvatting en het abstract van het artikel. Zij zegt in eer en geweten dat zij het abstract niet gekopieerd heeft en dat zij de belangrijkste punten heeft aangekaart.

Verwerende partij stelt dat de docente niet opmerkte dat het abstract als zodanig werd vertaald, wel dat het quasi vertaald was. Uit haar verdere toelichting blijkt echter dat de docente niet zozeer dat feit negatief beoordeelde, maar wel het feit dat het abstract ook inhoudelijk niet voldeed.

Verzoekende partij werpt *in een tweede onderdeel* op dat het antwoord van de docent niet correct is. Zij verschilt van visie omtrent wat de juiste antwoorden zijn en wat niet. Bij de beoordeling van de docent repliceert de verzoekende partij punt per punt.

Verwerende partij stelt dat zij haar visie weergeeft maar niet aantoont dat haar stelling effectief correct is daar waar deze van de docente fout zou zijn. Zij schat haar prestaties veel te hoog in. De Raad is ook niet bevoegd om de motivering van de examenbeslissing zo diepgaand te gaan toetsen.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel* dat bepaalde vragen niet over de (vrijstaande) literatuur gingen.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet verduidelijkt over welke vragen het gaat. Zij geeft ook niet aan waarom dat de regelmatigheid van het toegekende examencijfer in het gedrang zou brengen. Uit niets blijkt dat de bevoegde examinerator geen vragen zou mogen stellen waarvan het antwoord niet als zodanig uit de vrijstaande literatuur zou komen, maar die wel verband houden met het werkstuk van de student.

Verzoekende partij poneert *in een vierde onderdeel* dat de beoordeling van de docent niet in evenwicht is met de gegeven antwoorden.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij geen nadere toelichting geeft. De Raad is niet bevoegd om te oordelen of een examencijfer al dan niet redelijk is. De Raad kan enkel onderzoeken of het toegekende examencijfer niet kennelijk onredelijk is. De docente heeft het examencijfer dat ze toekende uitgebreid toegelicht. Deze toelichting werd door de Interne Beroepscommissie grondig bekeken en goed bevonden. In het licht van deze toelichting was ze van oordeel dat het examencijfer redelijk was en een correct weergave inhield van de prestaties van de student voor het litigieuze opleidingsonderdeel.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het tweede middel heeft in al zijn onderdelen betrekking op de wijze van het stellen van vragen en de evaluatie van een individuele paper.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de verwerende partij zodanig heeft gehandeld dat die handelwijze aanleiding heeft gegeven tot een onredelijke beslissing.

Het middel is in al zijn onderdelen niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De examenbeslissing van 15 september 2010 en de beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Christiane vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Zie de beslissingen van de Raad voor Studievoortgangsbepalingen nr. 2009/103 en nr. 2009/104 van 17 november 2009.

Rolnr. 2010/133 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 18 oktober 2010 van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen van de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen waarbij aan de verzoekende partij een herinschrijving werd geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2005-2006 ingeschreven bij de verwerende partij. Sinds het academiejaar 2007-2008 was de verzoekende partij drie achtereenvolgende jaren ingeschreven in de opleiding bachelor binnen de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen.

In het academiejaar 2007-2008 behaalde de verzoekende partij credits voor 24 studiepunten. Op 7 oktober 2008 meldt de verzoekende partij ontvangst van de melding dat haar automatisch inschrijvingsrecht is vervallen en verzoekt zij om toelating tot voortzetting van haar studies. Bij brief van 17 oktober 2008 meldt de Voorzitter van de dat verdere inschrijving wordt toegelaten onder de dubbele voorwaarde dat de inschrijving is beperkt tot maximaal 63 studiepunten en dat hij 75 % van de studiepunten dient te behalen waarvoor zij zich inschreef.

In het academiejaar 2008-2009 behaalde de verzoekende partij voor slechts 15 studiepunten een credit. Bij brief van 10 september 2009 meldt de Voorzitter van de dat haar automatisch inschrijvingsrecht voor de opleiding vervalt, en dat dit enkel opnieuw kan worden

toegekend indien een bijzonder gemotiveerd verzoek tot heroverweging wordt ingediend. Per e-mail van 11 september 2009 dient de verzoekende partij dergelijk verzoek in.

Bij brief van 29 september 2009 wordt de verzoekende partij geweigerd. Na het instellen van het intern beroep worden bijkomende voorwaarden opgelegd: de student mag zich voor het academiejaar 2009-2010 maximaal inschrijven voor 21 studiepunten en dient voor ten minste 75 % daarvan een credit te verwerven.

In het academiejaar 2009-2010 behaalde de verzoekende partij 18 studiepunten en derhalve niet het vooropgestelde minimum van 75 % te behalen credits. Er werd bijgevolg niet voldaan aan de bindende voorwaarden met het oog op verdere inschrijving. Op 27 september 2010 zendt de verzoekende partij een verzoek tot herinschrijving voor het academiejaar 2010-2011.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing tot herinschrijving van 18 oktober 2010.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 oktober 2010 een intern beroep in bij de Voorzitter van de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen op datum van 18 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

"... Volgende elementen spelen mee in deze beslissing:

- *Na drie jaar studies in de bacheloropleiding beschikt de student nog steeds niet over alle creditbewijzen van het eerste bachelorjaar;*
- *Afwezigheid van examens tijdens de examenzittijd van januari 2010 wordt gestaafd met een dixit-attest.*
- *Het leerkrediet van deze student is met dit studieverleden gevaarlijk laag. Het risico dat de student dit academiejaar afsluit zonder leerkrediet is te groot voor de student."*

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 18 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 6 oktober 2010. De beslissing werd op 18 oktober 2010 genomen en per e-mail van 18 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 18 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 18 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf

kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 oktober 2010.

Het beroep van 23 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enige middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij dacht er het afgelopen jaar goed aan te doen weinig studiepunten te kiezen zodat zij naast haar studie een en ander kon uitzoeken om het jaar erna de tijd en motivatie te hebben om een volledig jaar te kunnen afronden zonder afgeleid te worden door andere zaken. Wanneer gekeken wordt naar het percentage behaalde studiepunten is er echter een grote vooruitgang te zien.

Verzoekende partij werpt op dat alleen wiskunde en statistiek 2 nu nog problemen geven. Zij heeft slechts eenmaal examen gedaan in wiskunde onder omstandigheden die niet gelijk waren aan de omstandigheden van de meeste van haar medestudenten en ook voor statistiek 2 begon zij met een achterstand over het groepswork. Ze is van mening dat zij met bijles en een tweede kans het examen nog dit jaar kan afronden. Zij neemt haar studie serieus. Zij is geslaagd voor alle vakken waarbij er geen onvoorziene omstandigheden optraden.

Verzoekende partij merkt op dat de melding wordt gemaakt dat zij na drie jaar nog altijd niet alle credits van het eerste jaar bachelor heeft behaald. Zij vindt dit vreemd aangezien zij, zelfs wanneer zij al haar gekozen vakken had gehaald, haar eerste bachelor niet zou kunnen afronden. Zij had reeds gekozen om haar tweede vreemde taal pas later te kiezen, voornamelijk omdat zij niet goed wist welke taal in haar verdere loopbaan van pas zou komen. Verwerende partij heeft haar nooit verplicht gesteld dat de eerste bachelor volledig afgerond moest zijn. Ook wordt er geen melding gemaakt van het feit dat zij ook al enkele vakken van de tweede bachelor met succes heeft afgerond. De bewering dat haar leerkrediet gevaarlijk laag zou zijn, is dan ook een twijfelachtige bewering.

Verzoekende partij verwijst naar haar voorwaarden waarbij ze 75 % van de studiepunten diende te behalen. Deze maatregel is een maatregel die geen rekening houdt met de grootte van het vakkenpakket en de specifieke situatie van de student in kwestie. In haar geval betekende dit dat onvoorziene omstandigheden en misverstanden een veel grotere stempel hebben gedrukt op het uiteindelijke resultaat.

Verwerende partij stelt dat de Raad, conform de bepalingen van artikel II.21 van het Aanvullingsdecreet^[2], over een marginale toetsingsbevoegdheid wat de gestrengheid van een studievoortgangsbeslissing betreft beschikt, waarbij enkel kennelijk onredelijke of onevenredige beslissingen kunnen worden vernietigd.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij een vierde inschrijving beoogt, waarbij zij voor het academiejaar 2009-2010 reeds uitzonderlijk een derde inschrijving heeft bekomen. Van een al te strenge beoordeling kan derhalve geen sprake zijn. Verzoekende partij is al die jaren van oordeel dat zij volgend jaar beter zal presteren, doch tot nog toe is zulks niet gebleken. Feit is dat de verzoekende partij gespreid over drie academiejaren slechts voor 57 studiepunten credits behaalde en dat de verzoekende partij er zelfs met een beperkt studieprogramma van 27 studiepunten in het academiejaar 2009-2010 niet in slaagde voor alle zes opleidingsonderdelen een credit te behalen.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing onder meer motiveert dat de verzoekende partij nog steeds niet over alle creditbewijzen van het eerste jaar beschikt. Het feit dat dit ook

niet het geval zou zijn indien de verzoekende partij voor alle gekozen opleidingsonderdelen een credit zou hebben behaald kan niet dienstig worden ingeroepen tegen dit motief. Dit is nergens als voorwaarde gesteld.

Verwerende partij is van mening dat de verzoekende partij zich akkoord heeft verklaard met de voorwaarde dat zij 75 % van de studiepunten diende te verwerven van de opleidingsonderdelen waarvoor zij zich inschreef. In het kader van de huidige procedure kan de verzoekende partij geen middelen meer opwerpen inzake de beweerdte onredelijkheid van deze voorwaarde, onredelijkheid die overigens naar oordeel van de verwerende partij ook geenszins wordt aangetoond.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert aan artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet dat als volgt bepaalt:

"Art. 52. § 1 Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving [...]

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren".

De door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen een inschrijving te weigeren, impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Dit veronderstelt enerzijds dat de verzoekende partij de gegevens aanreikt die haar inschrijving kunnen staven - waarbij vanwege de instelling enige informatie en begeleiding mag worden verwacht - en anderzijds dat de instelling ingeval van weigering in redelijkheid aantoonst dat er inderdaad manifest sprake zou zijn van een geval waarin het opleggen van bindende voorwaarden geen soelaas brengt omdat zij geen positief resultaat kunnen opleveren.

Verzoekende partij betwist de weigering om heringeschreven te worden voor de bacheloropleiding "....." wegens het niet-nakomen van de bindende voorwaarden tijdens de vorige academiejaren.

Met de resultaten van de voorbije academiejaren voor ogen, o.m. het feit dat verzoekende partij na drie jaren bacheloropleiding nog steeds niet beschikt over alle creditbewijzen van het eerste jaar, is de Raad van oordeel dat de bevoegde instanties van verwerende partij binnen de grenzen van de decretale en reglementaire bepalingen niet onredelijk hebben gehandeld.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 18 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/135 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, ar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

.....

- de verwerende partij: meester

meester

Nadat de Raad heeft de partijen gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het besluit van de examencommissie TEW van 28 oktober 2010 waarbij zij niet geslaagd werd verklaard.

Verzoekende partij vordert de vernietiging van alle beslissingen van de examencommissie en vraagt dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zou nemen waarbij het de examencommissie verboden wordt om rekening te houden met het deliberatiecriterium dat afwijkt van het Algemeen Examenreglement.

Zij vraagt de examencommissie te verplichten om rekening te houden met het feit dat de behaalde tekorten binnen de in het algemeen reglement gestelde deliberatiecriteria vallen zodat haar het diploma van bachelor met onderscheiding moet worden uitgereikt.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen, optie Bedrijfskunde. Verzoekende partij is als student onderworpen aan het systeem dat men niet jaarlijks deliberaert maar dat slecht gedelibereerd wordt aan het einde van de driejarige bacheloropleiding.

Verzoekende partij behaalde een gemiddeld resultaat van 67 % met op drie opleidingsonderdelen een tekort van 9/20.

Op 17 september 2010 werd de verzoekende partij niet-geslaagd verklaard. Tegen deze beslissing stelde verzoekende partij op 21 september 2010 een verzoek tot heroverweging in dat bij brief van 28 september 2010 ongegrond werd bevonden. Nadat de verzoekende partij een extern beroep heeft ingesteld ging de examencommissie op 21 oktober 2010 over tot intrekking van de voormelde beslissing op intern beroep.

Bij besluit R.Stvb.nr. 2010/098 verklaarde de Raad het ingestelde beroep zonder voorwerp:

'Gelet op het feit dat de examenbeslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en gelet op het feit dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen.'

3.2. Verzoekende partij werd op opnieuw gehoord en de examencommissie nam op 26 oktober 2010 een nieuwe beslissing op intern beroep.

In deze beslissing werd gesteld dat:

"De kwantitatieve deliberatienormen (maximaal 3 tekortpunten gespreid over opleidingsonderdelen ten belope van maximaal in totaal 12 studiepunten) van de faculteit TEW werden niet gehaald. De doelstellingen van de opleiding TEW-BK zijn niet globaal verwezenlijkt doordat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) niet werden verworven."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het eerste intern beroep d.d. 21 september 2010 regelmatig ingesteld en uitgeput. Bij besluit van de Raad van 4 november 2010 werd het hiertegen ingestelde extern beroep zonder voorwerp verklaard omdat de betreffende beslissing van de interne beroepscommissie was ingetrokken en intussen is vervangen door een nieuwe beslissing d.d. 26 oktober 2010.

Verzoekende partij heeft conform met artikel II. 22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] terecht rechtstreeks tegen de beslissing van 26 oktober 2010, genomen nadat de Raad reeds was tussengekomen, een beroep ingesteld bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 november tegen de beslissing op intern beroep van 26 oktober 2010, verstuurd op 27 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op vrijdag 29 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 oktober.

Het beroep van 3 november 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing betreft van 26 oktober 2010 en de motivering die in deze beslissing is vervat. De overige beslissingen maken terecht zoals verwerende partij ook stelt niet langer deel uit van het rechtsverkeer.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de motiveringsverplichting en het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar de motieven op grond waarvan de beslissing van 28 oktober 2010 is genomen.

- eerste motief: een facultair TEW-reglement - onder vorm van een PowerPoint presentatie - dat voorschrijft dat een student slechts voor een maximum van 12 studiepunten tekorten zou mogen behalen.

- tweede motief: de doelstellingen van de opleiding TEW zijn niet bereikt doordat bepaalde competenties niet zijn verworven.

Verzoekende partij *in een eerste onderdeel* van het eerste motief betreft:

Zij stelt ten eerste dat de verwerende partij niet rechtsgeldig de beslissing kan nemen om haar niet geslaagd te verklaren op basis van het eerste motief

Door dit motief dat er op verzoekende partij een strenger reglement wordt toegepast, wordt minstens het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Verzoekende partij stelt dat het reglement op geen enkele plaats voorziet in aparte facultaire reglementen.

Dat verzoekende partij zich nooit op geen enkele manier akkoord is gegaan met de inhoud van een apart en strenger facultair reglement.

Dit strenger reglement bestaat enkel in een PowerPoint presentatie en niet in een juridische tekst waarin rechten en plichten tot uiting komen.

Rechtszekerheid veronderstelt in casu dat dergelijke belangrijke (afwijkende deliberatieregels) op voorhand aan de start van de opleiding kenbaar moeten worden gemaakt en ook de vorm van een reglement dienen aan te nemen.

Verzoekende partij stelt dat bijgevolg enkel dient rekening gehouden te worden met het Examenreglement.

Enkel het algemeen reglement werd meegedeeld en daarin was geen sprake van afwijkende regels voor de faculteit TEW.

Het gebruik van strengere regels dan vermeld in het examenreglement dat betreft in casu een eenzijdige wijziging in de overeenkomst die is afgesloten in het raam van de inschrijving.

Ingeval het algemeen reglement was toegepast zou de verzoekende partij met onderscheiding geslaagd zijn voor de bacheloropleiding.

Verzoekende partij stelt verder dat de eerste motivering tevens de schending inhoudt van het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti'.

Door een eigen reglement uit te vaardigen met eigen deliberatieregels, die als lagere rechtsnorm moeten worden aanzien ten opzichte van de hogere rechtsnorm.

Verzoekende partij stelt tot slot dat bijgevolg ook artikel 159 van de Grondwet wordt geschonden.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* wat het tweede aangehaalde motief betreft:

In dit verband wordt minstens het materieel motiveringsbeginsel geschonden.

Het is volstrekt onduidelijk over welke doelstellingen en leerlijnen het gaat.

Er wordt niet aangetoond waarom bepaalde competenties of leerlijnen niet zijn verworven.

Bovendien zijn de motieven slechts post factum aangehaald.

De ware reden van het niet geslaagd verklaren betreft het strenger facultair reglement.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat verzoekende partij een onjuiste voorstelling geeft van de motivering van de bestreden beslissing. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De kwantitatieve deliberatienormen (maximaal 3 tekortpunten gespreid over opleidingsonderdelen ten belope van maximaal in totaal 12 studiepunten) van de faculteit TEW werden niet gehaald. De doelstellingen van de opleiding TEW-BK zijn niet globaal verwezenlijkt doordat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) niet werden verworven."

Het ene motief is daarbij niet ondergeschikt aan het andere. Bovendien kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing wel degelijk formeel is gemotiveerd.

Aangezien de deliberatierichtlijnen niet bindend zijn, dient de overweging met betrekking tot de tekorten van verzoeker worden gelezen als de vaststelling dat verzoeker een tekort van 18 studiepunten heeft, gespreid over drie opleidingsonderdelen. Dit brengt verzoekende partij, zij het nipt, binnen de „delibereerbare marge van tekorten zoals bepaald in artikel van het Onderwijs- en Examenreglement. Ter zake brengt verwerende partij in herinnering dat de examencommissie ten aanzien van die studenten slechts kan beslissen dat zij geslaagd zijn, indien op gemotiveerde wijze wordt vastgesteld dat de doelstellingen van de opleiding of van het programma globaal verwezenlijkt zijn. Te dezen was de examencommissie van oordeel dat zulks niet het geval is; de examencommissie motiveert haar beslissing door erop te wijzen dat verzoekende partij de globale doelstellingen niet heeft verwezenlijkt doordat de competenties van één leerlijn niet werden verworven.

Aangezien de examencommissie geen blinde toepassing heeft gemaakt van de indicatieve deliberatierichtlijnen, die richtlijnen geen bindende kracht hebben en de beoordeling van verzoeker is gebeurd op basis van en binnen de bepalingen van het Onderwijs- en Examenreglement, is er van een schending van het rechtszekerheidsbeginsel geen sprake.

Wat de motivering betreft wijst verwerende partij op het volgende.

De opleidingsonderdelen zijn gegroepeerd in leerlijnen, die zijn samengesteld uit verwante opleidingsonderdelen of opleidingsonderdelen die gelijkaardige competenties nastreven.

De leerlijnen of clusters zijn duidelijk aangegeven in het opleidingsprogramma, dat elke student geacht wordt te kennen, en dat vrij raadpleegbaar is op de website van de en via het Hoger Onderwijsregister (HOR). Dat verzoekende partij als student de doelstellingen en leerlijnen van de opleiding die zij volgt niet zou kennen, kan dus niet worden aangenomen.

Verzoekende partij behaalde voor deze opleidingsonderdelen respectievelijk 11/20, 10/20, 9/20 en 9/20. Op basis van deze resultaten kon en mocht de examencommissie binnen haar ruime appreciatiebevoegdheid oordelen dat verzoekende partij de doelstellingen voor een gehele leerlijn niet heeft behaald, waardoor – in samenhang met het tekort op het opleidingsonderdeel Accountancy (6 studiepunten) – ook de doelstellingen van de gehele opleiding niet als behaald konden worden beschouwd.

Verwerende partij stelt tot slot dat het geenszins gaat om een motivering post factum: het is immers, volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen, precies in het kader van de interne beroepsprocedure dat de examencommissie nadere motivering dient te geven over haar beslissing, daar waar de oorspronkelijke deliberatiebeslissing beperkt mag zijn tot de punten, die hun eigen motivering vormen. Het is dus niet abnormaal maar integendeel vanzelfsprekend dat de nadere motivering, die verzoekende partij overigens met haar intern beroep ook nastreefde, in het kader van de beroepsprocedure werd gegeven.

Verzoekende partij toont dan ook niet aan hoe de materiële motiveringsplicht zou zijn geschonden, aangezien zij de quoterings voor de kwestieuze opleidingsonderdelen niet betwist.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert dat de examencommissie en daarna de examencommissie "in beroep" in strijd met het-Examenreglement, toepassing heeft gemaakt van afwijkende deliberatiecriteria die zijn vastgelegd door de Faculteit TEW.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat binnen de discretionaire bevoegdheid, de examencommissie van de faculteit TEW zogenaamde deliberatievuistregels hanteert die worden gebruikt met het doel alle studenten op gelijke wijze te beoordelen. Het is in die lezing een richtlijn die de examencommissie voor zichzelf heeft uitgewerkt en zich voorneemt te volgen voor de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid.

De interne richtlijn heeft in die gedachtegang geen bindend karakter voor de studenten en is enkel een leidraad voor de examencommissie.

Verzoekende partij beweert dat zij over de drie bachelorjaren voor drie opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten, een tekort haalt van 3 punten (voor de drie vakken telkens 9/20) en dat zij op basis van het-Examenreglement als geslaagd zou zijn geproclameerd.

In voorliggend geval is verzoekende partij als niet-geslaagd verklaard door de examencommissie van de faculteit TEW omdat zij voor opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten een tekort had van 3 punten (3 x 9/20). De Raad is van oordeel dat in een

dergelijk geval de examencommissie rekening moet houden met het behalen van de globale doelstellingen van de opleiding.

De Raad stelt vast dat de examencommissie "in beroep" in zijn motivering zich ertoe beperkt te stellen dat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingsondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) niet heeft verworven.

De Raad is van oordeel dat een tekort voor een opleidingsonderdeel binnen een welbepaalde leerlijn niet betekent dat de student voor de volledige leerlijn de competenties niet heeft verworven.

Ook al zouden de betrokken opleidingsonderdelen zelfstandig en belangrijk zijn, dient bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de

totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon), de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Naar het oordeel van de Raad is de beslissing van de examencommissie "in beroep" te dezen onvoldoende gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 26 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 20 december 2010 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 6 december 2010.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/139 - 6 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

.....,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 6 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de initiële weigeringsbeslissing van 13 oktober 2010 en de beslissing van de Interne Beroepscommissie 'a quo' op grond waarvan de initiële beslissing werd bevestigd.

Verzoekende partij vraagt om opnieuw de mogelijkheid te krijgen tot herinschrijving voor een contract van zijn keuze met het oog op het behalen van de nodige en voldoende creditbewijzen opdat zij haar diploma kan behalen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1 Verzoekende partij is in het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de opleiding bachelor in het communicatiemanagement.

In het academiejaar 2008-2009 slaagde zij niet voor het opleidingsonderdeel 'Vreemde Talen 4 - Engels en Spaans'. Voor dit opleidingsonderdeel was de student reeds twee maal ingeschreven.

De student werd in het academiejaar 2009-2010 ingeschreven met bindend studieadvies conform het artikel van het OER.

Het bindend studieadvies houdt in dat de student dient te slagen voor alle bis en tris modules. Indien dit niet het geval is kan het departementshoofd verdere inschrijving weigeren.

Aangezien verzoekende partij tijdens het academiejaar 2009-2010 opnieuw niet slaagde voor de opleidingsonderdelen Engels IV en Spaans IV werd niet voldaan aan deze bindende studievoorwaarde. Op grond van artikel van het OER wordt zij derhalve geweigerd in het academiejaar 2010-2011. Zoals door het reglement is voorzien diende verzoekende partij een schriftelijke en gemotiveerde aanvraag tot herinschrijving in op 22 september 2010 gericht aan het departementshoofd.

Verzoekende partij schreef als motivering: *'Ik wil nog steeds mijn diploma hoger onderwijs behalen en zoals eerder vermeld is opgeven geen optie.'*

Het departementshoofd beslist om de aanvraag tot herinschrijving te weigeren omdat de motivatiebrief onvoldoende was om de uitzonderlijke omstandigheden, in welk geval van het principe ingeschreven in artikel kan worden afgeweken, te verantwoorden.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing in het kader van de studievoortgangsbewaking.

3.2. Verzoekende partij stuurde op datum van 18 oktober 2010 een e-mail naar het departementshoofd met een verzoek tot herziening. Deze werd negatief beantwoord.

Op 25 oktober 2010 stuurde verzoekende partij een aangetekend beroepschrift tegen de weigeringsbeslissing van 13 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van 27 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing bevestigde de initieel genomen beslissing. Zij stelde dat het inhoudelijk aspect (behaalde resultaten voor de modules Engels IV en Spaans IV) duidelijk de overhand neemt ten opzichte van procedurefouten en behoudt de beslissing van weigering tot herinschrijving.

De beslissing op intern beroep werd bij per schrijven van 29 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 26 oktober 2010. De beslissing werd op 27 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 29 oktober ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 november 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 27 oktober 2010, verstuurd op 29 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 2 november 2010 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 november 2010.

De Raad stelt vast dat in de beslissing van de interne beroepinstantie van 27 oktober 2010 verwezen wordt naar de website en vermeld wordt dat een extern beroep bij de Raad mogelijk is.

De voornaamste beroepsmodaliteiten echter zoals het adres en in het bijzonder de vervalt termijn van vijf kalenderdagen zijn niet opgenomen in de beslissing zelf waardoor de beroepstermijn geen aanvang neemt en het buiten de termijn van vijf kalenderdagen ingestelde beroep van de verzoekende partij als ontvankelijk dient beschouwd te worden^[2].

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de onregelmatigheid van de gevoerde interne beroepsprocedure en de schending van de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de interne beroepinstantie door te stellen dat 'het inhoudelijk aspect de overhand heeft ten opzichte van procedurefouten' de initiële weigeringsbeslissing regelmatig naar vorm zou beschouwen en hiermee ontegensprekelijk de rechten van verdediging heeft geschonden.

Een door procedurefouten behepte beslissing bevestigen houdt op zich reeds een procedurefout in.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat verwerende partij verkeerdelijk stelt dat 'alle andere nadien via e-mail aangehaalde redenen niet relevant zijn voor de genomen weigeringsbeslissing. Dat in de initiële weigeringsbeslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat voor meer informatie kan contact opgenomen worden met de trajectbegeleider.

Verzoekende partij verwijst naar de vraag omtrent de passage' ongefinancierd verder onderwijs te verlenen' welke nooit werd beantwoord.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de aangevochten beslissingen de weigering voor de herinschrijving enkel baseren op de motivering van de verzoekende partij die zij onvoldoende beschouwen. Dat dit eigenlijk een grove fout betreft van de trajectbegeleider die samen met de opleidingscoördinator verzoekende partij diende bij te staan zoals ook in het OER de trajectbegeleider de aanspreek en overlegpersoon is voor de individuele student.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat de verwijzing naar een attitudeprobleem in het verleden thans niet kan dienen om de weigeringsbeslissing te motiveren.

Dat onvoldoende werd gemotiveerd zoals verplicht door de wet van 29 juli 1991. Dat geen motivering voorhanden was en dat verzoekende partij moet worden toegestaan, minstens om verder te studeren met een creditcontract of een examencontract.

Verzoekende partij stelt *tot slot* dat dergelijke manier van handelen haar emotioneel en financieel schade heeft veroorzaakt.

Verwerende partij stelt wat de motivering betreft van de aangehaalde beslissingen dat het departementshoofd initieel heeft geoordeeld dat de motivatiebrief onvoldoende is om toe te laten af te wijken van het algemeen principe van artikel op grond waarvan een student die niet voldoet aan de bindende voorwaarde geweigerd wordt.

Het departementshoofd heeft verwezen naar de motivatiebrief (aanvraag tot herinschrijving) en de behaalde resultaten bij bindend advies van de student. Verzoekende partij werd wel degelijk geweigerd op basis van artikel omdat zij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde.

Verzoekende partij behaalde op de betreffende opleidingsonderdelen een 3/20 en een 6/20. Dit betekent dat na zes examenkansen de creditbewijzen niet behaald werden en de competenties niet bezit. De bijzondere omstandigheden zijn niet voldoende gemotiveerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In een eerste middel verwijst verzoekende partij naar mogelijke procedurefouten bij het nemen van de initiële beslissing door het Departementshoofd op 13 oktober 2010.

De Raad doet hierbij opmerken dat door de devolutieve werking van het intern beroep, de bezwaren tegen de initiële beslissing van 13 oktober 2010 aan bod zijn gekomen tijdens de beroepsprocedure en vervat zijn in de beslissing van de Beroepscommissie van 27 oktober 2010 waartegen beroep bij de Raad is ingesteld.

Het tweede, derde en vierde middel hebben, globaal genomen, betrekking op de motivering van de weigering om verzoekende partij opnieuw in te schrijven.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat de verzoekende partij voor het academiejaar 2009-2010 was ingeschreven voor de opleiding bachelor in het communicatiemanagement met een bindende studievoorwaarde dat verzoekende partij diende te slagen voor alle bis- en tris-modules. Daar verzoekende partij niet slaagde voor de tris-modules Engels IV en Spaans IV, is niet voldaan aan de bindende studievoorwaarde.

De Raad stelt vast dat de weigeringsbeslissing haar rechtsgrond vindt in het niet-voldaan hebben door verzoekende partij aan de bindende studievoorwaarde en dat de aanvraag tot herinschrijving wegens uitzonderlijke omstandigheden door verzoekende partij zeer summier en algemeen gemotiveerd is.

Beweringen als “de wil om het diploma hoger onderwijs te bekomen” en “dat opgeven geen optie is” kunnen niet gelijkgesteld worden met “uitzonderlijke omstandigheden” die vereist zijn voor een herinschrijving.

Het is, naar het oordeel van de Raad, niet onredelijk dat de Beroepscommissie de redengeving van verzoekende partij als onvoldoende hebben beschouwd om tot een herinschrijving te kunnen besluiten. De beslissing is in dat opzicht voldoende gemotiveerd.

Verzoekende partij wijst in een laatste middel op de emotionele en financiële schade door de weigeringsbeslissing.

De Raad stelt vast dat deze elementen – hoe ernstig die ook mogen zijn – niet werden ingeroepen tijdens de procedure voor de Interne Beroepscommissie en wegens hun algemene bewoordingen door de Raad niet als “uitzonderlijke omstandigheden” kunnen worden beschouwd.

De middelen zijn niet gegrond voor de herinschrijving van een diplomacontract en voor een creditcontract.

Volledigheidshalve vestigt de Raad de aandacht erop dat het de verzoekende partij overeenkomstig artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet en de rechtspraak^[3] van de Raad de mogelijkheid heeft om aan de verwerende partij een inschrijving te vragen voor een examencontract met het oog op het behalen van een diploma.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van de interne beroepsinstantie van 27 oktober 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 6 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Art. II.7 Aanvullingsdecreet juncto art. 35 Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004

^[3] R.Stvb.nr.2005/040 en zie jaarverslag Raad pg.29, punt 2.5

Zitting van 9 december 2010

Rolnr. 2010/108 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester,,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 7 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich nog in te schrijven aan het departement van de

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2006-2007 ingeschreven aan het departement van de in de professionele bachelor in het vastgoed, afstudeerrichting makelaardij.

Zij behaalde in het eerste academiejaar één creditbewijs.

In het academiejaar 2007-2008 behaalde verzoekende partij opnieuw minder dan 50% van de ingeschreven studiepunten. Er werd haar een studievoortgangs-bewakingsmaatregel opgelegd.

Verzoekende partij verwierf tijdens het betreffende academiejaar voor 56 studiepunten een creditbewijs.

Voor het daaropvolgende academiejaar 2008-2009 was de verzoekende partij ingeschreven voor 60 studiepunten. Zij behaalde voor 1 opleidingsonderdeel een creditbewijs.

De verzoekende partij schreef zich vervolgens voor het academiejaar 2009-2010 in voor 45 studiepunten.

Aan de verzoekende partij werd meegedeeld dat zij onder studievoortgangsbewaking werd geplaatst (ten minste 50% behalen van de studiepunten opgenomen in het studieprogramma waarvoor ingeschreven) en dat zij verplicht diende deel te nemen aan een aantal sessies rond studiebegeleiding.

De verzoekende partij behaalde voor 2 opleidingsonderdelen (8 studiepunten op 45) een creditbewijs.

Op basis van voorgaande resultaten werd, na advies van de examencommissie, bij brief van 17 september 2010 beslist om geen toelating te geven om zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2010-2011.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 september 2010 een intern beroep in tegen voormelde weigeringsbeslissing.

3.3. Bij beslissing van 7 oktober 2010 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard wegens het niet naleven van een aantal pleegvormen.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 25 september 2010. De beslissing werd op 7 oktober 2010 genomen en per schrijven van 8 oktober 2010 ter kennis gebracht.

In hoeverre de verwerende partij dit intern beroep terecht als onregelmatig ingesteld en derhalve als onontvankelijk heeft beschouwd wordt hierna bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Op 14 oktober 2010 heeft verzoekende partij een extern beroep ingesteld geadresseerd aan de Raad. Zij heeft eveneens zoals ook voorgeschreven in de betreffende regelgeving aangetekend een kopie van dit schrijven bezorgd aan de algemeen directeur van de instelling. Uit de brief zelf blijkt echter niet aan wie haar schrijven was gericht.

Hierdoor heeft de verwerende partij verkeerdelijk dit aangetekend schrijven gezien als een tweede intern beroepschrift.

Verzoekende partij diende derhalve een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2010 aangetekend verstuurd op vrijdag 8 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op maandag 10

oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 oktober 2010.

Het beroep van 14 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten en voorwerp van het ingestelde beroep bij de Raad

Zoals hoger aangegeven heeft verwerende partij het extern beroep van 14 oktober 2010 verkeerdelijk beschouwd als een tweede intern beroep. Naar aanleiding van dat schrijven werd op 28 oktober 2010 opnieuw een beslissing door de Interne beroepscommissie genomen. Deze beslissing die bovendien buiten de decretaal bepaalde termijn van 15 kalenderdagen^[2] was genomen kan niet beschouwd worden als een regelmatige interne beroepsbeslissing en maakte geen voorwerp uit van voorliggend beroep.

Verwerende partij stelt dat het beroepschrift van 14 oktober 2010 niet aan de vormvoorschriften voldoet van een regelmatig beroep bij de Raad. Meer bepaald werd nergens de naam of de zetel van de verwerende partij aangeduid.

De vermelding van naam en zetel betreft een vormvereiste die niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad werd door verzoekende partij tijdig op de hoogte van deze gegevens. Ook voor de verwerende partij was het beroepschrift identificeerbaar.

Het beroep is ontvankelijk voor zover het de weigeringsbeslissing betreft van 7 oktober 2010 genomen door de interne beroepsinstantie waarbij het intern beroep niet ontvankelijk werd verklaard en de initiële weigeringsbeslissing werd bevestigd.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij heeft het beroep onontvankelijk verklaard wegens het niet naleven van een aantal vormvereisten.

Verwerende partij stelt dat bij schrijven van 17 september 2010, door de verzoekende partij ontvangen op 21.09.2010, gemeld werd dat een verdere inschrijving aan het departement wordt geweigerd.

Het schrijven maakt duidelijk melding van de beroepsmogelijkheden met bovendien mededeling van de vormvereisten.

Bij schrijven van 24.09.2010 reageerde de verzoekende partij.

Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie daterend van 07.10.2010 werd geoordeeld dat het schrijven van de verzoekende partij daterend van 24.09.2010 niet voldeed aan de vastgelegde vormvereisten voor het aantekenen van intern beroep.

Meer bepaald werd hieromtrent aangehaald:

- dat het schrijven aangetekend dient te worden verzonden of in tweevoud dient afgegeven te worden aan het secretariaat van de algemeen directeur, waar een exemplaar zal worden afgestempeld, ondertekend en worden terugbezorgd aan de student;
- dat het schrijven dient te worden geadresseerd aan de Voorzitter van de Interne Beroepscommissie
- dat het schrijven het departement en de opleiding dient te vermelden

- dat het schrijven voorzien moet zijn van een handtekening

Deze beslissing werd op 08.10.2010 aangetekend verstuurd aan de verzoekende partij.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het intern beroep van 24 september 2010 tijdig (binnen de vijf kalenderdagen nadat de initiële beslissing van 21 september 2009 is genomen) is ingesteld zoals decretaal voorgeschreven.

De reglementair aangegeven vormvereisten zijn niet op straffe van ontontvankelijkheid voorgeschreven in het onderwijs- en examenreglement van de instelling.

In geval verzoekende partij het beroep niet volgens de voorschriften van het reglement instelt dient zij zelf aan te tonen dat het beroep wel degelijk bij de bevoegde instantie en tijdig is aangekomen.

In deze zaak blijkt dat de verwerende partij het schrijven van 24 september 2010 wel degelijk heeft beschouwd als een intern beroepschrift van verzoekende partij en tijdig binnen de 15 kalenderdagen een beslissing op intern beroep heeft genomen.

Daaruit volgt dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat er geen regelmatig intern beroep werd ingesteld.

De Raad dient dus het door de verzoekende partij ingeroepen middel te onderzoeken.

5.2. De verzoekende partij vraagt dat de weigeringsbeslissing zou heroverwogen worden rekening houdend met bijzondere omstandigheden.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zich ervan bewust was dat er een studievoortgangsbewaking was genomen en dat zij de vooropgestelde credits niet behaalde. Zij kon niettemin niet studeren als gevolg van concentratieproblemen. Haar langdurige relatie werd abrupt beëindigd. Bovendien kreeg zij juist voor de tweede zitting een auto-ongeval.

Ze heeft zich teveel geconcentreerd op het opleidingsonderdeel '.....' dat veel studiepunten omvat en heeft hierdoor de andere vakken verwaarloosd.

Ze is ervan overtuigd dat zij deze opleidingsonderdelen tot een goed einde kan brengen en zal zich volledig concentreren om haar droom - een diploma behalen- te realiseren.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen grieven heeft naar voor gebracht.

Zij stelt verder dat de verzoekende partij twee jaar na elkaar niet de 50% credits van zijn jaarprogramma heeft behaald.

Zij heeft gedurende de 4 academiejaren dat zij ingeschreven was in de opleiding vastgoed, afstudeerrichting makelaardij voor 83 studiepunten credits behaald (verworven en gedelibereerde samen), hetgeen minder is dan de helft van de 180 studiepunten die nodig zijn voor het verwerven van het diploma.

De studieproblemen dateren niet alleen van het laatste academiejaar en zijn dus niet enkel te wijten aan de aangehaalde gebeurtenissen die zich voorgedaan hebben tijdens het academiejaar 2009-2010.

Verder blijkt uit de analyse dat de resultaten van de student zowel tijdens de eerste als tijdens de tweede examenperiode onvoldoende waren.

Op basis van artikel uit de onderwijs- en examenregeling werd dan ook volkomen terecht beslist om, na advies van de examencommissie uitgebracht op de deliberatie van 15 september 2010, de verzoekende partij niet meer toe te laten zich in te schrijven

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij inroept (de beëindiging van een relatie voor de tweede examenperiode en een licht verkeersongeval voor de tweede examenperiode) kunnen een gedeeltelijke verklaring zijn voor de slechte examens, maar gelet op het duidelijk niet halen van de bindende voorwaarde (slechts 8 studiepunten in plaats van de minimaal 23 te behalen studiepunten) kunnen die omstandigheden niet als zo bijzonder beschouwd worden dat de verzoekende partij, ondanks het niet vervullen van de bindende voorwaarde, toch toelating zou moeten krijgen om zich opnieuw in te schrijven.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 7 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Artikel II.14 van het Aanvullingsdecreet

Rolnr. 2010/111 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van de assessmentscommissie van 1 oktober 2010 en de beslissing van de departementale beroepscommissie van 12 oktober 2010 waarbij het beroep werd afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft zich de academiejaren 2008-2009 en 2009-2010 ingeschreven in de bachelor Interieurvormgeving.

Verzoekende partij wenste zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2010 – 2011. Zij werd geweigerd op grond van artikel van het Onderwijs- en examenreglement.

Verzoekende partij stelde op 30 september 2010 een verzoek tot afwijking van artikelin. Dit verzoek werd afgewezen.

De Assesmentcommissie besliste namelijk op 1 oktober 2010 dat verzoekende partij zich niet meer kon inschrijven voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij gedurende de vorige academiejaren niet geslaagd was. Zij argumenteerde dat verzoekende partij vermits zij vorig academiejaar slechts was ingeschreven voor een zeer beperkt programma van 35 studiepunten en slechts voor één opleidingsonderdeel Ontwerpen II ter waarde van 11 studiepunten slaagde, zij getuigde van weinig kans tot geen kans om opnieuw te slagen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 oktober 2010 een intern beroep in bij de dienst studietrajectbegeleiding van de onderwijsinstelling tegen deze weigeringsbeslissing.

Zij stelde dat zij enkel het eerste semester van het academiejaar 2008-2009 had gevolgd. Het tweede semester had zij niet gevolgd maar ze was echter niet uitgeschreven. Zij stelde dat zij het nodige aantal studiepunten had (70 studiepunten leerkrediet) om de opleiding te starten.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 12 oktober 2010 werd het intern beroep na verzoekende partij te hebben gehoord op 11 oktober 2010 ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij bij toepassing van artikel..... van het onderwijs –en examenreglement kan worden geweigerd om in te schrijven voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij gedurende de vorige academiejaren niet geslaagd was.

Zij stelde vast dat de assessmentcommissie haar verzoek wel degelijk afdoende had gemotiveerd, en dat de door de verzoekende partij ingeroepen individuele omstandigheden niet van die aard waren om te oordelen dat de beslissing kennelijk onredelijk is.

De ingeroepen bijzondere omstandigheden (niet gerelateerd aan de studieresultaten) kunnen niet als bijzonder worden beschouwd. Zij maken allerminst een zwaarwichtige reden uit in de zin van artikelen artikelvan het onderwijs –en examenreglement (uitzonderlijke afwijking van de inschrijvingsweigering).

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 8 oktober 2010. De beslissing werd op 12 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 15 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 12 oktober 2010, aangetekend verstuurd op 15 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 18 oktober 2010 kennis gekregen

van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 oktober 2010.

Het beroep van 20 oktober 2010 werd derhalve binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep en dus tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij verwijst naar de middelen aangehaald in het intern beroepschrift maar wenst vooreerst in voorliggend beroepschrift enkele nieuwe feitelikheden, argumentatie en/of attestering aan te halen.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de verkeerde toepassing van artikel van het Onderwijs- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen twee volwaardige jaren heeft gevolgd en de desbetreffende examens niet heeft afgelegd.

Er is aldus verzoekende partij sprake van slechts één academiejaar en het betreft dus momenteel eerder een tweede en geen derde inschrijving.

Verzoekende partij stelt dat het valt te betreuren dat de verwerende partij niet heeft geadviseerd om zich uit te schrijven.

De interpretatie van artikel in het licht van de feitelijke loopbaan is belangrijk gezien het essentieel gehanteerde criteria betrekking heeft op de slaagkansen van de student.

Verwerende partij stelt dat wat het eerste middel betreft dit middel in de eerste plaats feitelijke grondslag mist.

Verwerende partij verwijst naar artikel van het Onderwijs- en examenreglement dat bepaalt dat een derde inschrijving wordt geweigerd indien cumulatief is voldaan aan twee voorwaarden:

- De student moet gedurende twee academiejaren niet slagen voor eenzelfde opleidingsonderdeel: dit is het geval voor de opleidingsonderdelen,, en, waarvoor verzoekende partij noch in het academiejaar 2008-2009, noch in het academiejaar 2009-2010 niet geslaagd was.

- De student moet in het vorige academiejaar (in casu 2009-2010) niet ten minste 50 % studie-efficiëntie hebben behaald voor de individuele jaarprogramma's: dit is het geval aangezien verzoekende partij een studie-efficiëntie van 31,43 % behaalde (11 verworven studiepunten van de feitelijk opgenomen 35 studiepunten). Verzoekende partij heeft bovendien de aangeboden vier examenkansen niet ten volle heeft benut, wat haar eigen verantwoordelijkheid is.

Zij heeft uitdrukkelijk aangegeven in het kader van de interne beroepsprocedure er zelf voor te hebben opteren om na het eerste semester academiejaar 2008-2009 zich niet uit te schrijven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij gedurende twee academiejaren ingeschreven was bij de verwerende partij, in 2008-2009 voor 60 studiepunten, in 2009-2010 voor 35 studiepunten. In het eerste jaar behaalde zij credits voor 25 studiepunten, in het tweede jaar

voor 11 studiepunten. Zij stelt dat zij in feite het tweede semester van het eerste jaar niet gevolgd heeft omdat zij niet zeker was of zij de gekozen opleiding wel zou blijven volgen, maar dat zij zich niet had uitgeschreven omdat zij zich eventueel nog kon bedenken.

De beslissing om zich al dan niet – tijdig - uit te schrijven ligt bij de student, en niet bij de onderwijsinstelling. De verwerende partij heeft dus terecht geoordeeld dat de verzoekende partij gedurende twee academiejaren was ingeschreven en alle examenkansen had kunnen benutten.

De toepassingsvoorwaarden voor artikel van het Onderwijs- en examenreglement waren dus vervuld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij heeft wel degelijk kans op slagen.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst *in een eerste onderdeel* naar een neergelegd attest opgesteld door een voormalig leerkracht en titularis van verzoekende partij bij het Brussel.

Dit attest toont aan dat er geen redenen bestaan om te twijfelen dat verzoekende partij wel degelijk geschikt is en over de nodige capaciteiten beschikt om te slagen. Bovendien getuigt verzoekende partij van andere noodzakelijke karaktereigenschappen om te kunnen slagen.

Verwerende partij stelt dat in het verzoekschrift op intern beroep nergens melding werd gemaakt van dit middel.

Dit middel had de verzoekende partij perfect kunnen opwerpen in de interne beroepsprocedure. Thans kan zij dit ook niet voor de eerste maal op ontvankelijke wijze in het beroep bij de Raad aanbrengen.

Verwerende partij stelt verder dat cijfers, inzet en persoonlijkheid, zoals behaald en gebleken in het secundair kunstonderwijs geen “zwaarwichtige redenen” zijn in de zin van artikel van het Onderwijs- en examenreglement. De Raad kan zich niet in de waardebeoordeling van de kandidaat treden.

Tenslotte vormt dit stuk op zich geen garantie op slagen in de bachelor interieurvormgeving en wordt het tegengesproken door alle andere elementen van het dossier.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat het eerste semester van het academiejaar, alvorens er twijfel was ingetreden over de te volgen studierichting, objectief gezien een toetssteen uitmaakt inzake het belangrijk criterium ‘kans op slagen’.

Zij was voor alle opleidingsonderdelen, behalve voor het opleidingsonderdeel technische vorming geslaagd.

Verzoekende partij concludeert dat:

- gezien verzoekende partij *stricto sensu* slechts één academiejaar heeft gevolgd en afgelegd;
- gezien zij het eerste semester van het academiejaar 2008-2009 geslaagd is voor alle vakken op één opleidingsonderdeel na;
- gezien het neergelegd attest van de klastitularis;

er geen objectieve reden bestaat dat zij niet zou kunnen slagen.

Verwerende partij stelt wat het tweede onderdeel betreft dat verzoekende partij uitgaat van een verkeerde lezing van artikel [REDACTED], § [REDACTED] in fine van het Onderwijs- en examenreglement. Krachtens deze bepaling houdt de assessmentcommissie rekening met de kansen om de opleiding met succes af te ronden, wat iets anders is dan de kansen om te slagen voor de opleidingsonderdelen [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED].

Verwerende partij stelt dat het studietraject van verzoekende partij gekenmerkt wordt door het voortdurend wisselen van studiekeuze, het niet slagen voor examens en het niet deelnemen aan examens. De weigeringsbeslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij stelt terecht dat het middel niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep, terwijl niets de verzoekende partij belette dat wel te doen.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.3. Verzoekende partij herneemt verder de middelen die in haar intern beroepschrift zijn naar voorgebracht.

Het betreft het middel zoals ook hoger aangeven betreffende de verkeerde toepassing van artikel [REDACTED] van het OER: Zij heeft enkel het eerste semester van het academiejaar 2008-2009 gevolgd maar was niet uitgeschreven. Zij heeft enkel het tweede semester van het academiejaar 2008-2009 gevolgd.

Het betreft het reeds hoger aangehaalde middel betreffende de uitzonderlijke afwijkmogelijkheid op grond van uitzonderlijke omstandigheden waarvoor zij in aanmerking komt; zij heeft een hernieuwde motivatie om haar laatste kans te benutten en beschikt over voldoende leerkrediet.

Verwerende partij herhaalt haar reeds hoger aangehaalde argumenten:

- de toepassing van artikel [REDACTED] is correct gebeurd;
- verzoekende partij heeft zelf besloten om zich niet uit te schrijven;
- aan de voorwaarden om voor een afwijking voorzien in artikel [REDACTED] artikel [REDACTED] in aanmerking te komen is niet voldaan. Er dienen zwaarwichtige en geattesteerde redenen te zijn om af te wijken van de weigering tot inschrijving. De uitzonderlijke afwijkende toelating dient te worden gevraagd onder bewijs van zeer duidelijke bijzondere omstandigheden die niet met de studieresultaten op zich te maken hebben.
- er is geen sprake van een kennelijke onredelijkheid bij het nemen van de weigeringsbeslissing;
- verzoekende partij heeft uitsluitend bisopleidingsonderdelen opgenomen in vorig academiejaar en slaagde slechts voor 11 van de 35 ingeschreven studiepunten.

Verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota onder meer volgende elementen:

- voor verwerende partij staat het schuldbegrip centraal terwijl dit niet speelt in deze zaak.
- aan de gestelde criteria van artikel [REDACTED] is niet voldaan. Verzoekende partij heeft geen twee volwaardige jaren afgelegd. Zij legt ook het bewijs neer van stopzetting d.d. 3 december van

haar studie in het academiejaar 2009-2010 aan een andere hogeschool. Dit toont aan dat zij in het eerste semester van dit academiejaar niet was ingeschreven bij de verwerende partij.

- het niet ontvankelijk verklaren van de nieuw aangehaalde attestering, een dergelijk belangrijk bewijsstuk inzake de slaagkansen van de verzoekende partij, betreft een schending van de algemene rechtsbeginselen en is in strijd met de rechten van verdediging.

- de strijdvaardigheid van de verzoekende partij dient beschouwd te worden als een bijkomend criterium inzake de kansen op succesvol afronden van de opleiding.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre het middel de schending inroept van artikel van het Onderwijs- en examenreglement valt het samen met het eerste middel en is het om dezelfde redenen als vermeld bij de beoordeling van het eerste middel niet gegrond.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat er bijzondere omstandigheden waren op grond waarvan een inschrijving toch diende te worden toegestaan is het niet gegrond. Het feitelijk niet volgen van een semester is de eigen keuze geweest van de verzoekende partij en kan niet gelden als bijzondere omstandigheid. Dat zij sterk gemotiveerd is om de opleiding te volgen is evenmin een bijzondere omstandigheid, omdat motivatie, voor zover die op objectieve wijze kan worden aangetoond, geen voldoende indicatie is voor de kansen van slagen in een bepaalde opleiding. Dat de beroepscommissie geen rekening heeft gehouden, in haar beslissing genomen op 15 oktober 2010, met een attest gedateerd 16 oktober 2010, kan haar niet kwalijk genomen worden, en dat met dit attest, voor zover het al enige overtuigingskracht heeft, evenmin rekening gehouden kan worden in het kader van het beroep voor de Raad, is geen schending van de procedurele rechten van de verzoekende partij, daar niets haar belette dit attest eerder aan te vragen en bij te brengen in het kader van de interne procedure.

In zoverre het middel gelezen kan worden als een kritiek op artikel OER omdat het niet in overeenstemming zou zijn met artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet. Artikel OER is inderdaad niet in overeenstemming met artikel 52, § 1 2° en § 2 van het Flexibiliseringsdecreet.

Die bepalingen luiden als volgt :

- "2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren."

- "§ 2. Maatregelen van studievoortgangsbewaking als vermeld in § 1, 1°, kunnen worden opgelegd aan een onder diplomacontract ingeschreven student die na één academiejaar niet ten minste 50 % van de studiepunten heeft verworven waarop het diplomacontract betrekking heeft."

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij inderdaad geen cumulatieve studie-efficiëntie van 50 % heeft behaald, en dat in de interne beroepsbeslissing het standpunt van de assessmentcommissie wordt bijgetreden, standpunt dat op uitvoerige wijze motiveert waarom verder studeren voor de verzoekende partij weinig of geen kansen op slagen biedt. Dit standpunt is in het licht van de aangehaalde feiten niet kennelijk onredelijk.

In dit geval is derhalve evenmin artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet geschonden.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De initiële beslissing van 1 oktober 2010 en de beslissing van 12 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/130 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 16 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij vatte haar studies aan tijdens het academiejaar 2005-2006 voor de opleiding bachelor in de economische wetenschappen: handelsingenieur. Ze behaalde twee onvoldoendes maar werd gedelibereerd.

In het academiejaar 2006-2007 behaalde ze acht credits waarbij ze voor zes opleidingsonderdelen niet was geslaagd. In het academiejaar 2007-2008 volgt ze een GIT met opleidingsonderdelen uit het tweede en derde deliberatiepakket van de opleiding tot handelsingenieur. Ze behield twee onvoldoendes maar werd gedelibereerd. In het academiejaar 2008-2009 volgt ze een GIT met de resterende vakken van het derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding en een aantal opleidingsonderdelen uit het eerste deliberatiepakket van de masteropleiding. Ze behaalt in de bacheloropleiding drie onvoldoendes, waaronder voor "optional research". Ze slaagt voor alle vakken uit de masteropleiding. In het academiejaar 2009-2010 volgt de verzoekende partij een GIT met de resterende opleidingsonderdelen. Haar masterproef legt ze af via een creditcontract.

Verzoekende partij slaagt voor alles behalve voor het opleidingsonderdeel "operations research". In beide zittingen behaalt ze slechts 7/20.

Het beroep betreft de beslissing van 16 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het derde deliberatiepakket en evenmin voor de bacheloropleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

Kort na indiening van het intern beroep laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij per e-mail weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen. De mail geeft ook aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar maandag 25 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

...De Interne Beroepscommissie is dan ook van mening dat uit het feit dat de student slaagt voor "applied optional research" niet blijkt dat de student de eindcompetenties dermate beheerst dat daaruit zou moeten afgeleid worden datze ook de eindtermen van het derde deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor als zodanig voldoende beheerst...

...De studente wijst er vervolgens op dat ze onder extreme stress stond tijdens de tweede zittijd omdat ze maar twee opleidingsonderdelen meer verwijderd was van haar einddiploma. De Interne Beroepscommissie neemt aan dat dit feit inderdaad voor bijkomende stress kan zorgen maar acht dit onvoldoende als uitzonderlijke omstandigheid om de student alsnog geslaagd te verklaren...

...Dat een student zich bij een werkgever heeft geëngageerd kan evenwel geen reden zijn om een tekort toch te compenseren. Dergelijke gegevens zijn immers vreemd aan de beoordeling van de vraag of een student kan aantonen de eindcompetenties van een deliberatiepakket of een opleiding te hebben behaald. Overigens is het niet correct te stellen dat de student enkel een diploma secundair onderwijs zou kunnen voorleggen van de opleidingsonderdelen waarvoor ze inmiddels wel reeds slaagde."

Bij e-mail van 20 oktober 2010 werd de verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing op intern beroep.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010.

Kort na indiening van het intern beroep laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij per e-mail weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen

behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen. De mail geeft ook aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar maandag 25 oktober 2010.

De beslissing werd op 13 oktober 2010 genomen en per e-mail van 20 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

De Raad stelt in voorliggend geval vast dat verzoekende partij op 20 oktober 2010 in kennis is gesteld van de beslissing op intern beroep. De Raad is in een dergelijk geval van oordeel dat voor verzoekende partij een nieuwe beroepstermijn loopt van 21 oktober tot en met 25 oktober 2010, temeer daar de beslissing op intern beroep vermeldt dat het beroep dient ingediend te worden de vijfde dag na de dag van de kennisname van de beslissing.

Het beroep is ontvankelijk.

3. Voorwerp van het verzochtschrift

Verwerende partij is van oordeel dat het beroep gericht tegen de initiële beslissing onontvankelijk is aangezien de Interne Beroepscommissie een beslissing neemt die in de plaats komt van de initieel genomen beslissing.

De Raad is van oordeel dat, gezien de devolutieve werking van de interne beroepsprocedure, het beroep enkel ontvankelijk is ten aanzien van de beslissing op intern beroep.

4. Schending van de procedure (artikel II.32 §3 van het Aanvullingsdecreet)

Verzoekende partij stelt dat de antwoordnota van de verwerende partij uit de debatten moet geweerd worden aangezien de antwoordnota buiten de gestelde termijn werd bezorgd.

Ter zitting heeft de verzoekende partij afstand gedaan van deze exceptie.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzochtschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie niet op alle argumenten heeft geantwoord en dat zij dus geen rekening heeft gehouden met de aangehaalde uitzonderlijke omstandigheden. In het OER is geen definitie te vinden van uitzonderlijke omstandigheden. Indien er een bespreking is geweest van de omstandigheden, dan is de examencommissie tekort geschoten in haar verplichting om deze bespreking te vermelden en hun beslissing te motiveren. Vervolgens heeft de verzoekende partij acht argumenten aangehaald waarbij de Interne Beroepscommissie deze allemaal behandelde behalve het argument over het niet scheppen van een precedent.

Verzoekende partij werpt op dat de motivering van de Interne Beroepscommissie onredelijk of foutief is. De IBC stelt dat het feit niet geslaagd te zijn, niet wegneemt dat er een belangrijk tekort blijft bestaan. Dit betekent dat geen enkele omstandigheid als bijzonder kan erkend worden want geen enkele omstandigheid zal ooit het tekort dat bestaat wegnemen. Tevens kan men niet stellen dat een bepaald vak noodzakelijk is om doelstellingen te halen als deze doelstellingen niet omschreven zijn. Het slagen in de masteropleiding is relevant aangezien dit aantoonst dat in zijn globaliteit de theoretische basis van de bacheloropleiding in voldoende matig aanwezig is. Tevens is een 9/20 (volgens de verzoekende partij), moeilijk te omschrijven als een bezwaarlijk tekort.

Verzoekende partij merkt op dat de motivering schort als het aangevoerde argument dat het slagen voor 'Applied operational research (AOR)' aantoonst dat de eindcompetenties voor het vak 'Operations Research (OR)' ook gehaald zijn, terzijde wordt geschoven. Immers, in tegenstelling tot wat de IBC beweert, bestaat AOR eveneens uit een theoretisch gedeelte. Als men de in de ECTS-fiches beschreven eindcompetenties naast elkaar legt, dan ziet men dat deze in hele grote mate overlappen. De IBC houdt voor dat AOR eerder een praktijkvak is maar de verzoekende partij heeft navraag gedaan en niemand was op de hoogte van dergelijke onderscheid van deze vakken. De IBC is uit het oog verloren dat conform de ECTS-fiches het vak OR uit 45 u theorie en 30 u oefeningen bestaat en het vak AOR uit 30 u. theorie en 15 u oefeningen. Het grote verschil tussen vakken is onbestaand.

Verzoekende partij is niet akkoord wanneer de IBC stelt dat het examencijfer voor AOR niet de verdienste is van de student maar dankzij het groepswork een hoog cijfer is gekomen. De aangehaalde resultaten voor de twee gedeeltes van het examen komen niet overeen met het uiteindelijk behaalde resultaat. Indien elk meetelt voor de helft, en de deelresultaten zijn 17,3 en 11,3 op 20, dan moet het gemiddelde 14,3/20 zijn en niet het vermelde 14,93/20. Zelfs 11,3 is nog een voldoende cijfer. Het resultaat van het vak AOR is zeker en vast een indicator voor de eindcompetenties van het vak OR omdat de vraagstelling nog meer gericht was op inzichtverwerving.

Verzoekende partij stelt dat de stress van "alles of niets" wel degelijk een andere stress is dan tijdens de examens. Dit is wel degelijk uitzonderlijk. Tevens is de verzoekende partij niet akkoord met de motivering "ze is zelf blijkbaar ook niet zeker van haar kunnen": dit is een misinterpretatie van het woord vermoedelijk. Verzoekende partij wilde enkel stellen dat zij zonder de stress vermoedelijk beter zou presteren. Verder gaat de IBC niet ten gronde in op het argument dat de gevolgen van de beslissing van de examencommissie onevenredig groot zou zijn met de grootte van het bestaande tekort.

Verwerende partij stelt dat luidens artikel van het OER de examencommissie per deliberatiepakket kan beslissen dat een student die op grond van de gebruikelijke deliberatiecriteria niet geslaagd kan worden verklaard, toch slaagt. Dit kan echter in uitzonderlijke omstandigheden en dient voor elk geval afzonderlijk dienen te worden gemotiveerd. De Raad kan deze beslissing enkel sanctioneren indien zou blijken dat de beoordeling van de examencommissie kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij antwoordt dat uitzonderlijke omstandigheid begrepen moet worden als feiten die te maken hebben met het studiegebeuren, in die zin dat ze de studievoortgang van de student negatief moeten hebben kunnen beïnvloed. Het moet gaan om een situatie waarop de student zelf geen vat had. Een strikte interpretatie van dit begrip is noodzakelijk. Verzoekende partij toont op geen enkele manier aan waarop haar situatie uitzonderlijk is. Tevens is de beslissing van de Interne Beroepscommissie in de plaats gekomen van de beslissing van de examencommissie en die is wel degelijk goed gemotiveerd. Of een beslissing een precedent schept of niet, mag geen reden uitmaken om een beslissing in de ene of andere zin te nemen. Dit argument was sowieso ongegrond.

Verwerende partij stelt dat het hier om een belangrijk tekort gaat, nl. 7/20 wat een bijzonder laag cijfer is, dat normaal nooit voor compensatie in aanmerking komt. De uitzonderlijke omstandigheden moeten wel heel prominent zijn geweest om tot dergelijke zwakke score te

leiden. Het enige dat de verzoekende partij aanhaalt, is de extra stress. Van studenten op universitair niveau mag worden verwacht dat ze kunnen omgaan met stresserende situaties.

Verwerende partij stelt dat het niet zo is dat de bacheloropleiding helemaal en enkel in het teken staat van de masteropleiding. Bacheloropleidingen zijn op zichzelf staande opleidingen. Ze houden wel degelijk ook zelfstandige doelstellingen in en laten de studenten ook kennis en vaardigheden verwerven die ze niet noodzakelijk moeten beheersen om voor de masteropleiding te kunnen slagen. Er is uiteraard een verband tussen de bachelor- en masteropleiding maar dit gaat niet zover dat alles wat in de bacheloropleiding wordt aangeleerd, noodzakelijk zou zijn voor de master. Ook de omstandigheid van de verbetering van haar studievoortgang is niet van die aard om haar nog geslaagd te verklaren.

Verwerende partij antwoordt dat de overlapping tussen beide vakken niet totaal is, in die zin dat men met het bachelorvak ook kennis en vaardigheden bereikt die niet noodzakelijk zijn om met succes het opleidingsonderdeel "applied operational research" te volgen. Heeft men het opleidingsonderdeel "operations research" nodig om met succes het opleidingsonderdeel "applied operational research" te volgen, dan heeft men niettemin niet alles wat in eerstgenoemd opleidingsonderdeel wordt aangeleerd ook nodig om succesvol het laatstgenoemde te kunnen volgen. Er wordt meer bepaald ook een groot stuk theoretische onderbouw gegeven, die niet allemaal even noodzakelijk is voor het vak "applied operational research", waar overigens, zoals de verzoekende partij terecht opmerkt, ook nog wat theorie wordt aangebracht. In die zin is het ook helemaal niet onlogisch dat een student die slaagt voor "applied operational research" er toch niet in slaagt ook een credit te verwerven voor "operations research".

Verwerende partij wijst vooreerst op een fout in de deeltijfers. De beslissing van de Interne Beroepscommissie bevat inderdaad een materiële vergissing ter zake. De lesgever liet aan de Interne Beroepscommissie weten dat de studente 11,43 (en dus niet 11,30) behaalde voor het examen, en 17,30 voor het groepswork, en dat geeft wel degelijk het eindcijfer van 14,93 dat naar een 15 werd afgerond. Ook de vaststelling van de verzoekende partij dat 11,30 (11,43) nog steeds voldoende is, is ook terecht. Maar het relateert wel het hoge cijfer voor het opleidingsonderdeel: haar individuele prestaties liggen duidelijk lager dan de groepsprestaties, wat haar bereikte kennis en vaardigheden meteen ook sterk relateert.

Verwerende partij wenst erop te wijzen dat ze maar een diploma kan uitreiken als een student afdoende kan aantonen de einddoelstellingen van de opleiding te hebben bereikt. Omstandigheden die betrekking hebben op de beroepsloopbaan komen niet in aanmerking als uitzonderlijke omstandigheid. Universiteiten hebben een belangrijke verantwoordelijkheid bij het uitreiken van diploma's. Met het toekennen van een diploma stellen ze immers op een voor iedereen bindende wijze vast dat de houder ervan bepaalde kennis en vaardigheden heeft opgedaan. Dat een student intussen werk heeft gevonden, mag er niet toe leiden dat een instelling aan die student dat diploma ook effectief verleent.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit artikel van het OER blijkt dat de examencommissie zich uitspreekt over het gehele deliberatiepakket. Dit impliceert dat de examencommissie de eventuele bijzondere omstandigheden moet beoordelen niet alleen voor wat betreft het opleidingsonderdeel met een tekort maar voor het geheel van alle afgelegde examens.

De examencommissie van het derde deliberatiepakket diende bij haar beoordeling ook rekening te houden met het feit dat de betrokken student reeds geslaagd was voor de twee eerste deliberatiepakketten.

Het is in het licht van het geheel van deze factoren dat de examencommissie dient na te gaan of er uitzonderlijke omstandigheden zijn die kunnen verantwoorden dat een student geslaagd wordt verklaard ondanks een of meer tekorten voor het betrokken deliberatiepakket.

Diezelfde bevoegdheid komt ook toe aan de interne beroepsinstantie die in de plaats treedt van de examencommissie. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie bij de beoordeling of er sprake is van bijzondere omstandigheden het gehele deliberatiepakket in ogenschouw heeft genomen en het feit dat de verzoekende partij reeds geslaagd was voor de twee eerste deliberatiepakketten.

Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat de interne beroepsinstantie kennis had van het feit dat de verzoekende partij 15/20 had behaald voor een opleidingsonderdeel waarvoor het opleidingsonderdeel dat hier ter discussie staat een begincompetentie uitmaakte. De interne beroepsinstantie motiveert wel waarom dit op zich geen uitzonderlijke omstandigheid uitmaakt, maar dat neemt niet weg dat de interne beroepsinstantie in het kader van haar bevoegdheid en in de plaats tredend van de examencommissie ook dit gegeven had moeten betrekken in het ruimer oordeel of er voor het betrokken deliberatiepakket sprake zou kunnen zijn van uitzonderlijke omstandigheden.

Daarentegen is het argument dat de stress een uitzonderlijke omstandigheid, daar stress in meerder of mindere mate eigen is aan elk examen.

Het feit dat de verzoekende partij reeds een werkaanbieding heeft onder voorbehoud van het behalen van het masterdiploma is eveneens vreemd aan het begrip uitzonderlijke omstandigheid.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie neemt uiterlijk op 20 december 2010 een nieuwe beslissing.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/131 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing op intern beroep van 13 oktober 2010 waarbij het intern beroep tegen de beslissing om haar een 9/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel "....." en om haar niet geslaagd te verklaren voor het derde deliberatiepakket.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding Ingenieurwetenschappen-architectuur waarbij ze een samengesteld pakket volgt bestaande uit vakken van zowel de hogere masterjaren als uit het derde jaar bachelor.

Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen met uitzondering van evenwel van het vak architectuurontwerp, waarvoor verschillende opdrachten moesten worden uitgewerkt. Zowel in de eerste zitting als de tweede zitting behaalde zij een 9/20.

Het beroep betreft de beslissing van 13 oktober 2010 voor het opleidingsonderdeel "architectuurontwerpen 3" en het niet geslaagd verklaard zijn voor het deliberatiepakket.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Kort na de indiening van het interne beroep, liet de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kan behandeld worden maar dat zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober 2010, bij gebreke waarvan zij een extern beroep kan instellen.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De interne Beroepscommissie heeft inzage verkregen in de argumenten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de examenopdracht. Het oordeel van alle begeleiders over de ontwerpprestaties van de betrokken student was unaniem. De commissie is van oordeel dat de geleverde beoordeling een redelijke puntentoekenning betekent in relatie tot de vastgestelde prestaties en een voldoende onderbouwing inhoudt van het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel Op basis van de beoordelingsformulier besluit de interne beroepscommissie dat het examencijfer gebaseerd is op een genuanceerde beoordeling van de ontwerpprestatie van de student. Het beoordelingsverslag maakt deel uit van deze beslissing.

Voor zover de student onvoldoende zou zijn begeleid en hem onvoldoende duidelijk zou zijn gewezen op de negatieve aspecten van zijn werk en werkwijze merkt de commissie op dat het vaste rechtspraak is van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen dat een gebrek in de begeleiding niet kan worden ingeroepen als argument om de correctheid van het examencijfer te betwisten, behoudens uitzonderlijke gevallen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 22 september 2010.

Bij e-mail laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale van 15 dagen behandeld kan worden, maar zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan zij extern beroep kan instellen. De mail geeft aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober 2010 is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar maandag 25 oktober 2010.

De beslissing werd per e-mail van 21 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

2.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is wegens laattijdigheid. Nu aan de verzoekende partij werd medegedeeld dat zij ten laatste op 18 oktober 2010 een beslissing kon verwachten, verstreek haar beroepstermijn op 25 oktober 2010, zijnde vijf kalenderdagen te rekenen vanaf 19 oktober 2010 maar rekening houdend met het feit dat de einddatum van de beroepstermijn op zaterdag 23 oktober 2010 valt waardoor de termijn verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 25 oktober 2010.

Verzoekende partij stelt dat zij van de beslissing op interne beroepscommissie heeft kennis gekregen per e-mail van 21 oktober 2010. Een aangetekende zending die werd aangekondigd is nog niet toegekomen.

2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft in vorige uitspraken^[2] gesteld dat een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep kan instellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student mededeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

De Raad stelt in voorliggend geval vast dat verzoekende partij op 21 oktober 2010 – dus tijdens de lopende beroepstermijn - in kennis is gesteld van de beslissing op intern beroep. Verder kan worden vastgesteld dat de beslissing op intern beroep bij haar beroepsmodaliteiten vermeldt dat de student een extern beroep bij de Raad kan instellen, uiterlijk de vijfde dag na de dag van de kennisname van deze beslissing. De Raad is in een dergelijk geval van oordeel dat voor verzoekende partij een nieuwe beroepstermijn loopt van 22 oktober tot en met 26 oktober 2010.

Het beroep van 26 oktober 2010 is derhalve ontvankelijk.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij is van oordeel dat de beslissing op intern beroep definitief is voor wat betreft de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren voor het desbetreffende deliberatiepakket en voor de bacheloropleiding ingenieurswetenschappen architectuur aangezien de verzoekende partij daartoe geen argumenten aanbrengt.

De Raad stelt vast dat het beroepschrift gericht is tegen de interne beroepsbeslissing waarbij niet alleen het intern beroep tegen de beslissing om haar een 9/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel "....." werd behandeld maar ook het niet geslaagd zijn voor het derde deliberatiepakket. De argumenten die worden aangevoerd hebben derhalve betrekking op beide onderdelen.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een onregelmatige procedure.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de betrokken leden van de jury en de examencommissie tot twee maal toe de kans hebben gehad om hun oordeel te motiveren. Zij hebben dat niet gedaan in strijd met artikel OER.

Verzoekende partij werpt op dat in het kader van de interne beroepsprocedure de verwerende partij geopteerd heeft voor een beroepscommissie die samengesteld is uit leden die geen deel hebben uitgemaakt van de examencommissie. De interne beroepscommissie moet zelf een

beslissing nemen en dit is niet gebeurd. De interne beroepscommissie heeft door de eerdere examencommissie een intern document laten opmaken op 29 oktober 2010. Daar waar de examencommissie eerder geen stukken heeft aangereikt, kan de interne beroepscommissie het ontbreken van een eerdere motivering niet compenseren door vanuit die eerdere examencommissie post factum alsnog een motivering te vragen en dit dan louter formeel bij te treden. In de beslissing van de interne beroepscommissie wordt vermeld dat Prof. [REDACTED] de vergadering verlaten heeft voor de bespreking van het dossier. Nochtans wordt zijn naam toch onderaan vermeld als één van de leden van de beroepscommissie die met unanimititeit zou hebben beslist.

Verwerende partij stelt dat het document i.v.m. de beoordeling van de student dateert van na het instellen van het intern beroep. Dat betekent evenwel geenszins dat een procedurefout zou zijn gemaakt of dat met deze verantwoording geen rekening meer zou mogen gehouden worden.

Verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij doorheen het jaar op regelmatige tijdstippen werd beoordeeld en daar ook steeds feedback over kon krijgen en kreeg. Het examencijfer dat zij kreeg, is het gewogen gemiddelde van de permanente evaluatie en van de prestatie tijdens de eerste zittijd en van de beoordeling van de bijkomende prestaties in de tweede zittijd. Het examencijfer was gemotiveerd en het is in die omstandigheden dat onmogelijk gewag kan worden gemaakt van een onwettige motivering. Verwerende partij benadrukt dat de motivering volledig in de lijn ligt van de opmerkingen die doorheen het ganse jaar bij het werk van de verzoekende partij zijn gemaakt.

Verwerende partij bevestigt dat Prof. [REDACTED] het vergaderlokaal heeft verlaten tijdens de behandeling van het intern verzoekschrift. Dat zijn naam onderaan vermeld staat heeft in dit verband niets te betekenen. Dit houdt geenszins in dat deze persoon toch aan de bespreking van en de beraadslaging over het intern beroep van verzoekende partij zou hebben deelgenomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre het middel klaagt over een gebrekkige motivering dient te worden opgemerkt dat niets de interne beroepsinstantie belet om advies in te winnen en documenten op te vragen bij derden die zij relevant acht voor de beslissing die zij moet nemen.

In dit geval is de interne beroepsinstantie aan Prof. [REDACTED] gevraagd wat de motivering was van de examencommissie. Het door hem overgemaakte document bevat enerzijds een gemotiveerde beoordeling van de prestaties doorheen het jaar en anderzijds de weergave van het oordeel van de jury van het ontwerp.

Wat dit laatste punt betreft aangezien het stuk niet van valsheid beticht wordt dient te worden aangenomen dat dit de werkelijke weergave is van het oordeel van de jury.

De intern beroepsinstantie heeft na eigen onderzoek deze motieven overgenomen en daarmee voldaan aan haar formele motiveringsverplichting.

Gelet op de devolutieve werking van het intern beroep is het voor het overige zonder belang of de beslissing van de examencommissie zelf al dan niet gemotiveerd is.

Wat betreft de beweerde aanwezigheid van Prof. T. bij de interne beroepsinstantie stelt de raad vast dat in de beslissing zelf uitdrukkelijk wordt vastgesteld dat hij niet aan de beraadslaging heeft deelgenomen. Dat zijn naam nog onderaan het document vermeld wordt is een materiële vergissing die de regelmatigheid van de beslissing die met unanimititeit van de resterende aanwezige leden genomen werd, niet beïnvloedt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij inhoudelijk niet ingaat op de opmerkingen van de verzoekende partij inzake begeleiding en er zich toe beperkt te stellen dat er wekelijks een contactmoment was. Verder wordt in het beoordelingsverslag enkel gesteld dat de verzoekende partij een bestaande site uit een bosrijke omgeving zou hebben gekopieerd terwijl de verzoekende partij uitdrukkelijk argumenteerde dat zij daarvoor enkel inzake volume inspiratie uit dat tijdschrift werd gehaald. Bij het uitwerken van de motivering zou mogen verwacht worden dat verwerende partij concreet argumenteert in functie van de vooraf bepaalde beoordelingscriteria zoals gevraagd bij de voorstelling van de opdracht. Daarover is lang niet een duidelijke zienswijze of motivering in de beoordeling a posteriori terug te vinden. Voor zover er toch nog een motivering volgde, is deze zeer vaag en nietszeggend. Zonder nadere toelichting is het immers onmogelijk te duiden wat bedoeld wordt met bijv.: "schetsen zijn zeer summier en leggen veel nadruk op een manifeste vorm zonder betekenis. Ernstige tekortkomingen in de hiërarchie van de ruimte en de inplanting in de ruimtelijke context worden designaleerd.", "er zijn wijziging maar niet steeds ten goede"...

Verzoekende partij is van mening dat geen waarde mag gehecht worden aan het feit dat de examencommissie unaniem zou hebben beslist aangezien de examencommissie niets anders mag dan unaniem beslissen.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie wel degelijk heeft onderzocht of begeleiding werd geboden en dat daarenboven dit van geen belang is aangezien de Raad de begeleiding niet als reden ziet om een examencijfer te herzien. Uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk op diverse tijdstippen werd beoordeeld en ook telkens feedback kreeg of kon krijgen. De begeleiders geven aan dat de verzoekende partij weinig communicatief was naar hen toe waardoor het ook niet makkelijk was haar bij te sturen.

Verwerende partij is van oordeel dat een motivering pas gebrekkig is indien degene tot wie ze gericht is uit het document niet of onvoldoende kan afleiden op welke gronden de beslissing werd genomen. De formele motiveringsplicht legt geen verdere vormvereisten op wat de opbouw van de motivering betreft en verplicht de overheid niet om die motivering op te bouwen rond de beoordelingscriteria die ze heeft vooropgesteld. Overigens blijkt uit de quotatie dat die werd gegeven in functie van de vooropgestelde beoordelingscriteria en die quotatie was ook het voorwerp van feedback.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de inhoudelijke motivering dient te worden vastgesteld voor de prestaties doorheen het jaar gedetailleerd en precies zijn en de Raad ziet niet in dat deze motivering op onjuiste feiten of een onjuiste appreciatie zouden steunen.

De motieven die in de bestreden beslissing gegeven worden voor de beoordeling van het ontwerp zijn eveneens gedetailleerd en relevant, maar geven niet aan waarom ondanks de door de verzoekende partij aangebrachte wijzigingen aan het ontwerp de prestatie niet beter was dan die van de eerste examenkans.

Dit gebrek is des te ernstiger omdat elke verantwoording van de evaluatie van de eerste examenkans ontbreekt.

Wat betreft de gebrekkige begeleiding heeft de Raad al herhaaldelijk geoordeeld dat behoudens bijzondere omstandigheden de gebrekkige begeleiding geen reden is om een voor de student ongunstige evaluatie te wijzigen in een gunstige evaluatie.

Er is wat dat betreft geen verschil tussen de beoordelingsmarge van de Raad en deze van de interne beroepsinstantie behoudens wat betreft de uitzonderlijke omstandigheden die door de interne beroepsinstantie vol en door de Raad marginaal worden getoetst.

In dit geval worden evenwel geen uitzonderlijke omstandigheden aan gevoerd zodat de Raad hier niet verder dient op in te gaan.

Het middel is gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op een onduidelijke quoterings.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de beslissing op intern beroep wordt aangeduid dat latere beoordelingsmomenten zwaarder doorwegen dan de eerdere. Hoe die weging concreet wordt ingevuld is niet duidelijk en werd vooraf niet gecommuniceerd. De concrete cijfers zelf zijn nog onduidelijker doordat in de motivering a posteriori wordt gesteld "aan werkkraft ontbrak het niet" en verder "uit waardering voor de geleverde inspanning wordt het project toch nog beoordeeld op 9/20". Dit doet uitschijnen alsof de eerdere quoterings er dan uiteindelijk niet toe doen.

Verzoekende partij werpt op dat de studenten aan een afzonderlijk project, de jokerweek, hebben gewerkt dat altijd in aanmerking wordt genomen voor de eindbeoordeling. Zonder enig bericht werd daar achteraf anders over geoordeeld en werd het dit project niet meegerekend.

Verwerende partij stelt dat dit argument feitelijke grondslag mist. De vierde bladzijde van het beoordelingsverslag dat als bijlage aan de beslissing op intern beroep werd gevoegd, bevat een overzicht van de gehanteerde standaardgewichten per beoordeling, en er wordt ook vermeld welk gewicht de tweede zittijd in het geheel krijgt.

Verwerende partij antwoordt dat de jokerweek buiten het litigieuze opleidingsonderdeel valt. De "jokerweek" is een jaarlijks wederkerend project waarbij gedurende één week de reguliere lessen voor alle studenten opgeschort worden en vervangen worden door een gezamenlijk project waar alle studenten aan meewerken, over de studie jaren heen. De "jokerweek" staat echter hoe dan ook naast de verplichte opleidingsonderdelen en wat de studenten daar presteren wordt niet geciteerd. In het verleden is dat anders geweest. Dat verklaart meteen waarom er in de beoordeling van de verzoekende partij niets teruggevonden kan worden rond de "jokerweek". Dat project had immers geen uitstaans met het opleidingsonderdeel "....." en het resultaat ervan kon dan ook geen deel uitmaken van het examencijfer voor dat opleidingsonderdeel.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Uit het door de verwerende partij bijgebrachte stuk 2 pagina 4 blijkt welke verdeelsleutel gehanteerd wordt voor het gewicht van de permanente evaluatie in de loop van het jaar en de verzoekende partij toont niet aan dat de toepassing hiervan op haar prestaties niet conform deze verdeelsleutel zou zijn gebeurd.

Uit hetzelfde document als ook uit de ECTS-fiche (stuk 6 van de verwerende partij) blijkt overigens dat de prestaties tijdens de jokerweek niet mee in de evaluatie betrokken zijn.

Wat betreft de niet tijdige mededeling van de verdeelsleutel dient te worden vastgesteld voor zover al gegrond niet ontvankelijk is omdat het niet in het intern beroep werd opgeworpen.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op een gebrekkige begeleiding.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt zich vragen bij de inhoud van wat wordt besproken en becommentarieerd tijdens de begeleiding. Verzoekende partij heeft moeten vaststellen dat door de verschillende begeleiders andere accenten werden gelegd die bovendien niet werden herhaald wanneer het werk werd getoond aan Prof. Laatstgenoemde zelf gaf helemaal geen richting aan en vond dat de studenten zelf moeten aanvoelen waaraan aandacht moest worden gesteld. Uiteindelijk kwam daarbij nooit tot uiting in welke richting het project uitmoest. Het feit dat de verzoekende partij haar werk helemaal opnieuw heeft gemaakt, is eveneens een aanwijzing van het feit dat zij niet wist welke richting zij uit moest.

Verzoekende partij stelt dat het argument van een wekelijks beoordelingsmoment alleszins niet opgaat voor de voorbereiding van de tweede examenkans. Behoudens één enkel gesprek, werd haar niets meegedeeld en heeft de verzoekende partij geen bijkomende kans meer gehad om wel nog iets te vernemen. In casu heeft de gebrekkige begeleiding rechtstreeks bijgedragen tot de mislukking, daar waar de verzoekende partij niet eerder werd meegedeeld welke richting zij uit moest en haar dan achteraf een gebrek aan visie wordt verweten.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de beoordeling van dit middel kan volstaan worden met te verwijzen naar het antwoord van de Raad op het tweede middel.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 13 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt een nieuwe beslissing uiterlijk op 20 december 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Besluiten R. Stvb. nr. 2009/103 en nr. 2009/104 van 17 november 2009.

Rolnr. 2010/132 - 9 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de assessmentcommissie van 1 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij werd geweigerd zich in te schrijven voor de bachelorproef en tegen de beslissing van 22 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in de Architectuur. Zij volgde een opleidingsprogramma van 60 studiepunten. In de tweede examenkans slaagde zij niet voor het opleidingsonderdeel bouwtechnieken III en ontwerpen IV (19 studiepunten).

Verzoekende partij wil zich in het academiejaar 2010-11 inschrijven voor de derde opleidingsfase van de bachelor architectuur en dit voor een studieprogramma van 69 studiepunten.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van 1 oktober 2010 om zich in te schrijven voor een programma van 69 studiepunten op grond van dat voor het academiejaar 2009-2010 de

verzoekende partij ingeschreven was voor 60 studiepunten waarvan zij slechts voor 41 punten geslaagd is en waarbij de assessmentcommissie oordeelt dat een voller programma een te groot risico inhoudt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 oktober 2010 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 22 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

"...In de gegeven omstandigheden is het niet kennelijk onredelijk om te beslissen dat de student niet wordt toegelaten om meer dan 66 studiepunten op te nemen. Deze beslissing wordt immers gemotiveerd door de overweging dat verzoeker in een opleidingsjaar met 60 studiepunten niet slaagt voor 19 studiepunten, hetzij bijna voor één derde van de opgenomen studiepunten. Thans vraagt verzoeker om 69 studiepunten te mogen opnemen, hetzij 9 studiepunten meer dan vorig academiejaar. Dit is gelet op de antecedenten van vorig academiejaar niet verantwoord daar de kans om voor alle opleidingsonderdelen te slagen, bezwaarlijk voldoende reëel kan worden geacht..."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 12 oktober 2010. De beslissing werd op 22 oktober 2010 genomen en per e-mail van 12 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 22 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 22 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 oktober 2010.

Het beroep van 27 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Pleegvormen

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij heeft nagelaten het verzoekschrift mee te delen aan het bestuur en dat de rechten van verdediging werden geschonden gelet op de strike en korte termijnen die voorzien zijn voor het voorbereiden van de antwoordnota.

De korte termijnen hebben als doel deze zaken op een snelle en efficiënte manier te behandelen. De verzoekende partij had de verwerende partij zo snel mogelijk in kennis

moeten stellen van het verzoekschrift doch de Raad stelt vast dat de verwerende partij in het bezit werd gesteld van het verzoekschrift en zij nog de tijd had een antwoordnota te formuleren. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt in haar beroep dat zij een afwijking vraagt van de volgtijdelijkheidsvereiste voor wat betreft de bachelorproef. Ter zitting is gebleken dat om de bachelorproef te mogen volgen de studievoortgang zover gevorderd moet zijn dat men maximaal 66 studiepunten van het diploma verwijderd is. De verzoekende partij betwist niet dat zij nog voor 69 studiepunten credits moet behalen, zij voldoet aldus niet aan de volgtijdelijkheidsvereiste voor de bachelorproef zoals deze in het reglement van de onderwijsinstelling is opgenomen. De verzoekende partij voert ook geen argumenten aan op grond waarvan specifiek van de volgtijdelijkheidsvereiste in haar geval zou moeten worden afgeweken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Aangezien de volgtijdelijkheidsvereiste op zich zelf een voldoende motivering is voor de bestreden beslissing, dient het andere middel dat gericht is tegen de weigering om aan verzoekende partij toe te laten om 69 studiepunten op te nemen, niet onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 1 oktober 2010 en de beslissing van 22 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

Rolnr. 2010/132 - 9 december 2010

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/134 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich voor het eerst in tijdens het academiejaar 2006-2007 voor het eerste deliberatiepakket van de bachelor geschiedenis. Zij behaalde 5 credits, goed voor 21 studiepunten.

In het academiejaar 2007-08 schreef zij zich in voor de resterende opleidingsonderdelen van hetzelfde deliberatiepakket. Zij behaalde opnieuw vijf credits, goed voor 19 studiepunten op de 39 studiepunten.

In het academiejaar 2008-2009 schreef zij zich in voor een GIT met opleidingsonderdelen van het eerste en tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de geschiedenis. Zij slaagde voor 4 opleidingsonderdelen, goed voor 20 op de 60 opgenomen studiepunten. Zij kreeg na afloop van dat jaar een bindende voorwaarde opgelegd, die erin bestond dat zij in het academiejaar 2009-2010 moest slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten. Zoniet zou zij niet meer worden ingeschreven voor de opleiding geschiedenis.

Ook in het academiejaar 2009-2010 volgde zij een GIT, dit keer met opleidingsonderdelen uit alle drie de deliberatiepakketten van de opleiding tot bachelor in de geschiedenis. Zij slaagt voor één opleidingsonderdeel, en verwerft aldus vijf studiepunten op een totaal van 45 opgenomen studiepunten.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van de Interne Beroepscommissie m.b.t. elke opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 oktober 2010 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

"...De commissie neemt akte van de persoonlijke omstandigheden die de student in zijn beroepsschrift aanvoert ter rechtvaardiging van zijn beperkte studievoortgang, en onderkent dat die omstandigheden problemen kunnen veroorzaakt hebben bij de studies. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren..."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 en per aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 8 oktober 2010. De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 21 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 25 oktober 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 26 oktober 2010.

Het beroep van 28 oktober 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie notitie genomen heeft van haar problemen van de laatste twee jaar maar dat ze hier geen rekening mee houdt. Zij verwijst

naar een tekstje van de Broeders Alexianen: *"Door hun druggebruik raken jongeren niet alleen thuis, maar ook op school in een negatieve spiraal. Drugs veroorzaken concentratiestoornissen, de schoolresultaten dalen, de jongere kan de schoolse achterstand niet meer ophalen, en willens nillens ontstaat er schoolse desinteresse met als gevolg dat zij op school niet meer functioneren."*

Verzoekende partij werpt op dat zij nog steeds in behandeling is bij een psycholoog. Zij weet dat attesten nogal moeilijk liggen bij psychologen omdat zij geen dokters in de geneeskunde zijn. Zij had er geen idee van dat zij dergelijke attesten diende voor te leggen.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is genomen. Uit niets blijkt dat de beslissing van de interne beroepscommissie inderdaad kennelijk onredelijk zou zijn geweest. Verzoekende partij kreeg na afloop van het academiejaar 2008-2009 bindende voorwaarden opgelegd omdat zij dat jaar niet slaagde voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten. Nu zij zich niet aan die voorwaarde heeft voldaan, kan zij zich niet meer inschrijven voor de opleiding tot bachelor geschiedenis. Haar studieproblemen zijn niet nieuw: tijdens vier jaar studeren behaalde ze amper 65 op 204 studiepunten. De beslissing was niet onredelijk laat staan kennelijk onredelijk.

Verwerende partij antwoordt dat de Interne Beroepscommissie terecht van oordeel kon zijn dat de omstandigheden onvoldoende waren ter rechtvaardiging van de zwakke studievoortgang van de verzoekende partij. De problemen hebben zich vooreerst slechts voorgedaan over de afgelopen twee academiejaren. Maar ook in de daaraan voorafgaande academiejaren waren de prestaties ondermaats, en daar kan zij geen enkele verantwoording voor geven. Bovendien is het afgelopen jaar gebleken dat het opleggen van bindende voorwaarden zinloos is. Tevens is de verzoekende partij karig geweest in het doorgeven van informatie en heeft zij zich beperkt tot een kort verhaal waarin zij vertelt over haar depressie en over haar drugsprobleem. Maar uit het verzoekschrift blijkt helemaal niet dat dit een ernstig probleem is of niet, en behalve een bewijs van betaling aan een psycholoog voegde zij geen concrete stavingsstukken toe aan haar dossier. In die omstandigheden kan men de Interne Beroepscommissie moeilijk verwijten onvoldoende inzicht te hebben in haar persoonlijke situatie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat aan haar voor het afgelopen academiejaar een bindende voorwaarde werd opgelegd en dat zij die duidelijk niet vervuld heeft (zij heeft slechts voor 5 van de 45 opgenomen studiepunten een credit behaald in plaats van minimaal voor 23 studiepunten).

De verzoekende partij voert aan dat dit resultaat aan ernstige persoonlijke problemen te wijten is, dat die problemen nu grotendeels zijn opgelost en dat zij zeer gemotiveerd is om haar studies verder te zetten.

De Raad neemt aan dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden uitzonderlijke omstandigheden kunnen zijn die een inschrijving rechtvaardigen ondanks het niet vervuld zijn van de bindende voorwaarde. De Raad dient evenwel vast te stellen dat de gegevens die de verzoekende partij bijbrengt over die uitzonderlijke omstandigheden uiterst summier zijn en niet voldoende onderbouwd om de graad van uitzonderlijkheid van de omstandigheden te beoordelen.

In het licht daarvan kan niet gesteld worden dat beslissing van de verwerende partij kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 15 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/136 - 9 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 18 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij een diplomacontract werd aangeboden van 33 studiepunten in plaats van de gevraagde 51 studiepunten en tegen de beslissing van 25 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij studeerde tijdens het academiejaar 2008-2009 af als master in de architectuur.

In het academiejaar 2009-2010 schreef zij zich in voor het schakeljaar industrieel ingenieur bouwkunde. Hij slaagde niet voor alle opleidingsonderdelen (27 studiepunten).

In het academiejaar 2010-2011 wil verzoekende partij zich inschrijven voor alle vakken uit de tweede en derde jaar bachelor en voor zoveel mogelijk vakken uit het masterjaar.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van 18 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij zich enkel kan inschrijven voor 33 studiepunten in plaats van de gevraagde 51 studiepunten.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 oktober 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 25 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

- "- de klacht ingediend is tegen de weigering in te schrijven voor de Master Bouwkunde wegens een tekort aan een leerkrediet;*
- het departement wel degelijk correct de richtlijnen heeft gevolgd om tot weigering over te gaan;*
- artikel..... §..... van de AOR 2010-2011 duidelijk stipuleert dat bij onvoldoende leerkrediet men niet overgaat tot inschrijving van een volledig studieprogramma maar in tegendeel slechts tot beloop van maximaal wat het leerkrediet mogelijk maakt.;*
- artikel..... §..... hierop een uitzondering voorziet;*
- deze uitzondering gesteld is voor student die zich inschrijven voor een master maar daarvoor geen Master diploma hebben behaald;*
- betrokkene wel degelijk reeds een Master studie heeft doorlopen waardoor §..... niet van toepassing kan zijn;*
- hierdoor dient teruggevallen te worden op §.....;*
- betrokkene wel degelijk de geplande studie kan aanvatten weze het niet voor het volledige programma maar ten belope van zijn leerkrediet;*
- deze regeling m.b.t. het leerkrediet door bij de start van het leerkrediet reeds bekend werd gemaakt in haar algemene onderwijsregeling 2008-2009;*
- betrokkene hiervan op de hoogte was daar hij in 2008-2009 ingeschreven was in de Masteropleiding Architectuur in en zijn toetredingsovereenkomst voor akkoord ondertekende."*

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 22 oktober 2010. De beslissing werd op 25 oktober 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 25 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 25 oktober 2010. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 29 oktober 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 oktober 2010.

Het beroep van 3 november 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad kan krachtens artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet^[2] vanaf het academiejaar 2008-2009 eveneens uitspraak doen over beslissingen in verband met het leerkrediet die door het instellingsbestuur of door de stuurgroep Databank Hoger Onderwijs genomen zijn op grond van de procedure, zoals vastgelegd in artikel 113^{quater} van het Structuurdecreet^[3].

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het billijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in het academiejaar 2009-2010 een verkort traject volgde en dit voor een totaal van 63 punten. Volgens artikel §..... van de algemene onderwijsregeling van de verwerende partij laat zij geen studenten inschrijven voor een aantal studiepunten dat groter is dan hun leerkrediet. Vorig academiejaar werd dus de regel waardoor zij nu tegengehouden wordt niet toegepast.

Verzoekende partij werpt op dat bij de werving er een beeld werd opgehangen dat er een zeer vlotte doorstroom zou zijn tussen de twee opleidingen waarbij er niemand meldde of suggereerde dat er moeilijkheden zouden kunnen ontstaan met het leerkrediet.

Verzoekende partij merkt op dat van de 3 afgestudeerde masters in de architectuur die samen met haar aan het verkort traject begonnen, er twee tijdens het jaar zijn gestopt omdat het programma volgens hen te zwaar en praktisch onhaalbaar was. Soms werd het volgen van lessen in de tweede semester vorig academiejaar fysiek onmogelijk gemaakt omdat er verschillende vakken tegelijk werden gedoceerd. Zo waren er vakken in de twee bachelor die zij helemaal miste of waar zij maar de helft van de lessen kon bijwonen. Deze vakken werden haar opgelegd door de school en zijn niet het gevolg van een eigen keuze. Aangezien de examens van de derde bachelor na de paasvakantie plaatsvonden, miste zij drie lesweken in de tweede bachelor. De gemiste labo's in de tweede bachelor moesten daarna allemaal ingehaald worden waardoor de voorbereiding voor de examens van de tweede bachelor sterk werden ingekort. De verwerende partij had meer flexibiliteit aan de dag mogen leggen.

Verzoekende partij kaart aan dat het systeem van leerkrediet voor studenten die een tweede masteropleiding willen volgen niet als billijk kan beschouwd worden. Deze regeling heeft voor effect dat haar studievoortgang onnodig wordt verlengd en dat dit de student en de overheid heel wat kost. Vlaanderen en Europa streven ernaar om een toonaangevende kennismaatschappij te zijn die het levenslang leren promoot.

Verwerende partij stelt dat de aangevochten studievoortgangsbeslissing alsook de aangevochten beslissing op intern beroep volkomen overeenkomstig de regelgeving van de verwerende partij werd genomen. De student betwist op zich niet dat zij hoe dan ook slechts beschikt over 33 punten leerkrediet. Artikel §..... van het reglement stelt:

"Een student kan zich inschrijven voor opleidingsonderdelen onder diploma of creditcontract voor ten hoogste het saldo van zijn leerkrediet.

De weigert de inschrijving van een student als hij een leerkrediet heeft kleiner of gelijk aan 0. De student verklaart uitdrukkelijk in zijn toetredingsovereenkomst dat hij voor het academiejaar 2010-2011 geen andere inschrijving voor een initiële bachelor en/of masteropleiding heeft genomen onder diploma of creditcontract of, indien wel, het leerkrediet voldoende toereikend is. Indien blijkt dat het leerkrediet toch ontoereikend zou zijn, wordt de inschrijving aan de onmiddellijk geannuleerd zonder terugbetaling van studiegeld."

Verwerende partij antwoordt dat een afwijking enkel kan worden toegestaan voor zover men inschrijft voor een initiële masteropleiding als de student voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor deze masteropleiding en nog niet eerder een masterdiploma heeft behaald (artikel §..... AOR). Verzoekende partij heeft echter nog steeds geen masteropleiding behaald zodat zij van deze afwijking geen gebruik kan maken.

Verwerende partij stelt dat de algemeen directeur terecht geen rekening hield met de omstandigheden. De bedenkingen van de verzoekende partij hebben betrekking op de perceptie over de zwaarte van de verkorte opleiding, wat door haar als oorzaak wordt gezien van het niet geslaagd zijn. De verzoekende partij heeft geen beroep aangetekend tegen de bekomen resultaten en aldus het besluit van de examencommissie aanvaard. Nochtans had zij moeten weten dat het niet geslaagd zijn voor sommige opleidingsonderdelen in haar concrete situatie gevolg kon hebben voor het beschikbare leerkrediet. Immers, de regelgeving leerkrediet is onveranderd gebleven in de algemene onderwijsregeling 2009-2010 en de algemene onderwijsregeling 2010-2011. De opportuniteit zelf van de regelgeving kan niet ter betwisting staan daar deze regelgeving opgelegd is geworden binnen de autonome bevoegdheid die de wetgever aan de verwerende partij heeft toegekend.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaand wenst de Raad op te merken dat de wijze waarop de studenten die een schakelopleiding volgen bij de verwerende partij niet goed werden voorgelicht en begeleid. Het blijkt niet dat er enige poging is gedaan om de moeilijkheden die voortkomen uit overlappende lesuren en samenvallende examens van een jaarprogramma met oefeningen en lessen van een ander jaarprogramma te verhelpen.

Dit doet er niet aan af dat de verzoekende partij de evaluaties als zodanig niet betwist, maar enkel het feit dat zij slechts toestemming krijgt om zich in te schrijven voor maximum 33 studiepunten, en niet voor de door haar gevraagde 51 studiepunten.

De verzoekende partij betwist niet dat het saldo van haar leerkrediet 33 studiepunten bedroeg, en verder staat vast dat de verwerende partij de inschrijving mocht weigeren voor zover die het saldo van het leerkrediet overtreft, op grond van artikel §..... van het reglement.

Dat zij het afgelopen academiejaar zich heeft ingeschreven voor 63 studiepunten daar waar zij maar een leerkrediet van 60 studiepunten had, is niet van aard bij haar het gewettigde vertrouwen te wekken dat zij zich kon inschrijven voor een onbeperkt aantal studiepunten ongeacht haar leerkrediet. Daarvoor is de lichte overschrijding die de verwerende partij verleden jaar had aanvaard, niet toereikend.

Het is niet onredelijk, noch onbillijk om aan een student geen toelating te geven om zich in te schrijven voor 51 studiepunten daar waar zijn leerkrediet nog maar 33 studiepunten bedraagt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 oktober 2010 en de beslissing van 25 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[3]Decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 14 augustus 2003

Rolnr. 2010/137 - 9 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing waarbij haar inschrijving wordt geweigerd, ongegrond wordt verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij schreef zich tijdens het academiejaar 2004-2005 in voor de opleiding tot bachelor in de [REDACTED]. Zij slaagde voor geen enkel opleidingsonderdeel. In het academiejaar 2005-2006 behaalde zij één credit, goed voor 3 studiepunten.

In het academiejaar 2006-2007 volgde zij het eerste deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor [REDACTED]. Ook nu slaagt zij voor één opleidingsonderdeel (3 studiepunten). De daaropvolgende jaren volgt zij telkens andere richtingen. Over de zes jaar dat zij studeerde behaalde zij credits voor 6 studiepunten, daar waar zij 342 studiepunten opnam.

Na afloop van het academiejaar 2008-2009 kreeg zij een bindende voorwaarde opgelegd, die inhield dat zij in het academiejaar 2009-2010 diende te slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten.

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van 15 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt zich in te schrijven voor alle opleidingen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 september 2010 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

Bij e-mail van 28 september 2010 laat de ombudspersoon aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan zij extern beroep kan instellen. De mail geeft aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar 25 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"... Uit vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten van de laatste drie academiejaren waarin studiepunten werden opgenomen blijkt dat de student zeer weinig studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier al dan niet manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, niet werd bereikt. De commissie neemt akte van de persoonlijke omstandigheden die de student in zijn beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van zijn beperkte studievoortgang, en onderkent dat die omstandigheden problemen kunnen veroorzaken hebben bij de studies. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren..."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 oktober 2010 en per aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 25 september 2010.

Bij e-mail van 28 september 2010 laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij weten dat haar beroep niet binnen de decretale van 15 dagen behandeld kan worden, maar zij een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan zij extern beroep kan instellen. De mail geeft aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober 2010 is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar 25 oktober 2010.

De beslissing werd op 15 oktober 2010 genomen en per e-mail van 20 oktober 2010 en per aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is wegens laattijdigheid. Nu aan de verzoekende partij werd medegedeeld dat zij ten laatste op 18 oktober 2010 een beslissing kon verwachten, verstreek haar beroepstermijn op 25 oktober 2010, zijnde vijf kalenderdagen te rekenen vanaf 19 oktober 2010 maar rekening houdend met het feit dat de einddatum van de beroepstermijn op zaterdag 23 oktober 2010 valt waardoor de termijn verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 25 oktober 2010. Verwerende partij stelt verder

dat als men de beroepstermijn zou berekenen vanaf de datum waarop de verzoekende partij de aangetekende zending met de beroepsbeslissing uitgereikt kreeg, de beroepstermijn ook verstreken is. De laatste nuttige dag voor het instellen van het extern beroep was dan 2 november 2010.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat er op 18 oktober 2010 een mail gestuurd werd naar de verzoekende partij om haar te melden dat het intern beroep verworpen was, en op 20 oktober 2010 een tweede mail met aangehecht de beslissing van de beroepsinstantie. De verwerende partij bewijst niet dat deze mails de verzoekende partij ook effectief bereikt hebben, en het tegendeel is des te waarschijnlijker omdat uit een latere mail blijkt dat die gericht was naar een ander mail adres, omdat diezelfde mail naar het eerste mail adres gericht onbestelbaar was.

Als dient te worden aangenomen dat de mails van 18 en 20 oktober 2010 de verzoekende partij niet bereikt hebben, dient hetzelfde te worden aangenomen voor wat betreft de mail van 28 september 2010, waarbij aan de verzoekende partij werd meegedeeld dat de beslissing op intern beroep uiterlijk op 18 oktober 2010 aan haar zou worden meegedeeld, en dat indien dat niet het geval zou zijn, zij tot 23 oktober 2010 tijd zou hebben om beroep in te stellen bij de Raad.

Aangezien dient te worden aangenomen dat deze mail de verzoekende partij niet bereikt heeft, had zij moeten beseffen dat, bij uitblijven van een beslissing op haar intern beroep binnen de decretale termijn van 15 dagen, zonder dat zij weet had van een latere datum van beslissing, zij binnen de 5 dagen na het verstrijken van de beslissingstermijn op intern beroep haar beroep bij de Raad had moeten instellen. Het interne beroep werd ingesteld op 22 september 2010, zodat de interne beroepstermijn verstreek op 7 oktober 2010, en het beroep bij de Raad had moeten worden ingesteld uiterlijk op 12 oktober 2010.

Het beroep van 3 november 2010 werd derhalve niet tijdig ingesteld.

Het beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/138 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten als ook met de e-mail van vrijdag 26 november 2010 van de verwerende partij en het bijhorend document.

Verzoekende partij verzoekt de Raad om de laattijdig ingediende antwoordnota uit de debatten te weren.

De Raad stelt vast dat de antwoordnota tijdig binnen de in de aangepaste procedurekalender vooropgestelde termijn is ingediend. Verzoekende partij werd bij e-mail van 18 november 2010 in kennis gesteld van de aangepaste procedurekalender.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 15 oktober 2010 waarbij haar intern beroep tegen de beslissing om haar niet toe te laten om zich in te schrijven ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was ingeschreven sinds het academiejaar 2004-2005 aan de Ze schreef zich dat academiejaar in voor het schakelprogramma voor de master sociaal werk. Ze behaalde tien creditbewijzen en slaagde aldus voor 48 van de 60 opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2005-06 combineert ze de resterende opleidingsonderdelen uit het schakelprogramma met het opleidingsprogramma van de master sociaal werk. Ze slaagt binnen die master voor 31 van de 60 opgenomen studiepunten. Ze behaalt dat academiejaar geen creditbewijzen binnen het schakelprogramma.

In het daaropvolgende academiejaar 2006-07 volgt ze het resterende gedeelte van de opleidingsonderdelen van het opleidingsprogramma de master sociaal werk, samen met de twee nog resterende opleidingsonderdelen in het schakelprogramma.

Ze schreef zich ook in voor het schakelprogramma voor de master politieke wetenschappen, afstudeerrichting..... In deze schakel en in de master sociaal werk behaalde ze geen creditbewijzen. Ze slaagde wel voor één opleidingsonderdeel in het schakelprogramma voor de master sociaal werk. Aldus behaalde ze dat academiejaar creditbewijzen ten belopen van 7 studiepunten op een totaal van 105 opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2007-2008 beperkte ze zich vervolgens tot het resterende vak uit het schakelprogramma voor de master sociaal werk, en tot de haar nog resterende opleidingsonderdelen binnen die master. Ze slaagt voor het enige nog af te leggen van vak uit het schakelprogramma, en behaalt nog één credit in de masteropleiding. Aldus slaagt ze dat jaar voor 10 van de 34 opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2008-09 schrijft ze zich andermaal in voor de master sociaal werk, en combineert ze dat met het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de rechten. Ze behaalt drie creditbewijzen in haar rechtenopleiding, maar geen enkele credit in de masteropleiding sociaal werk. Aldus behaalt ze creditbewijzen ten belopen van 17 studiepunten op een totaal van 92 opgenomen studiepunten. Voor beide opleidingen werden bindende voorwaarden opgelegd.

In het afgelopen academiejaar volgde ze tenslotte een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit het tweede en derde deliberatiepakket van de bachelor in de rechten, en met de resterende opleidingsonderdelen uit de master sociaal werk. Ze verwerft twee creditbewijzen uit het tweede deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de rechten, maar andermaal geen enkele credit in de masteropleiding sociaal werk. Aldus behaalt ze 18 studiepunten van de 83 opgenomen studiepunten.

Verzoekende partij voldeed voor geen van beide studierichtingen aan de bindende voorwaarde, waardoor ze niet meer ingeschreven kan worden voor deze studierichtingen. Op grond van haar globale studievoortgang in vergelijking tot de opgenomen studiepunten werd ze tevens geweigerd om nog in te schrijven voor andere studierichtingen aan de.....

Het beroep betreft de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij zich niet opnieuw kon inschrijven voor het hele opleidingsaanbod aan de.....

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling om de weigeringsbeslissing gebaseerd op artikel.....,§§ OER aan te vechten.

Verzoekende partij riep bijzondere omstandigheden in op grond van haar werkstudentenstatuut en het bijzonder statuut waarover ze beschikte. Zij erkende dat het door haar vooropgestelde studieprogramma te ambitieus was.

3.3. Bij beslissing van 15 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing concludeerde dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Verzoekende partij kon geen uitzonderlijke omstandigheden aanbrengen die de commissie konden overtuigen van haar kansen op succes.

Verzoekende partij werd op 18 oktober 2010 per e-mail ingelicht dat haar beroep niet gegrond was. Per e-mail en per aangetekend schrijven van 20 oktober werd de gemotiveerde beslissing aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op 24 november 2010 vergaderde de interne beroepscommissie opnieuw over het dossier van de verzoekende partij. Bij de behandeling van voorliggend extern beroep door de juridisch adviseur van de verwerende partij is gebleken dat verzoekende partij elementen had naar vorgebracht die niet aan bod waren gekomen in haar eerder intern beroep maar wel relevant bleken voor de behandeling van haar dossier.

In de opleiding tot master sociaal werk dient de verzoekende partij enkel nog de scriptie te maken. In de opleiding tot bachelor in de rechten dient zij nog minder dan 90 studiepunten af te leggen. Gezien deze vorderingen en de bijkomende argumenten ter ondersteuning van haar verzoek besliste de interne beroepscommissie om de in voorliggend beroep aangevochten beslissing van 15 oktober 2010 in te trekken. Het beroep van de verzoekende partij wordt als gegrond beschouwd. Verzoekende partij wordt toegelaten tot de opleiding master sociaal werk en voor de opleiding tot bachelor in de rechten. Voor beide opleidingen worden bindende voorwaarden opgelegd. Verzoekende partij dient 50% van de ingeschreven studiepunten te behalen, zo niet wordt zij het volgend academiejaar geweigerd om zich nog in te schrijven.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het voorwerp van het beroep, de beslissing van de intern beroepscommissie van 15 oktober 2010, werd ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing van de interne beroepscommissie van 24 november 2010 op grond waarvan de verzoekende partij werd toegelaten onder bindende voorwaarden om zich in te schrijven voor de beide opleidingen die ze wenste te volgen.

Het voorliggend beroep van de verzoekende partij is derhalve zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanzonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2010/140 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester, kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 27 oktober 2010 waarbij het beroep werd afgewezen en haar geweigerd werd om het gevraagde geïndividualiseerd traject op te nemen.

Verzoekende partij vraagt om een studietraject van 47 studiepunten te volgen

aangevuld met de stage en de bachelorproef voor het tweede semester. In totaal dient zij dan 67 studiepunten op te nemen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bacheloropleiding Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Rechtspraktijk.

Zij was sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven in de betreffende opleiding en behaalde in totaal reeds 102 studiepunten.

Verzoekende partij dient een aanvraag in voor een geïndividualiseerd studietraject van maar dan 60 studiepunten. Zij vraagt aan de departementsraad toestemming om in het academiejaar 2010-2011 een individueel studietraject van 71 studiepunten te volgen.

Zij motiveerde haar aanvraag op grond van het feit dat zij reeds zit aan 71 studiepunten waarvan er al 13 naar haar stage gaan en 7 naar haar bachelorproef. Hierbij zou zij dus 51 studiepunten hebben in het eerste semester. Er zijn geen overlappings in het lessenrooster.

Het departementshoofd besliste op 20 oktober 2010 om geen toestemming te geven voor een afwijking op de volgtijdelijkheid. Er werd evenmin toelating gegeven om meer dan 60 studiepunten op te nemen.

Verzoekende partij werd toegelaten om een jaarprogramma van 42 studiepunten op te nemen. Het resterende deel van de nog te verwerven studiepunten voor de bacheloropleiding zou op die wijze evenwichtig verspreid zijn over twee jaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 19 oktober 2010 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Zij stelde dat zij reeds toestemming had gekregen om haar opleidingsonderdeel 'stage' en eindwerk en seminarie: privaot en publiek recht in haar curriculum op te nemen maar dat hier later is op terug gekomen;

Het opleidingsonderdeel burgerlijk recht III werd uit het curriculum verwijderd ondanks dat aan de volgtijdelijkheidsvereiste werd voldaan;

De beslissing van het departementshoofd is ongemotiveerd.

3.3. Bij beslissing van 27 oktober 2010 werd het intern beroep afgewezen als ongegrond.

De interne beroepsbeslissing steunde haar beslissing in hoofdzaak op het principe van de volgtijdelijkheid en de haalbaarheid voor de betrokken student.

De interne beroepsinstantie was van oordeel dat de aanvraag onvoldoende gemotiveerd was om een afwijking toet te staan.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 5 november 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 20 oktober 2010. De beslissing werd op 27 oktober 2010 genomen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat het beroep van verzoekende partij niet tijdig werd ingediend.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 november 2010 (poststempel) tegen de beslissing op intern beroep van 27 oktober 2010. Verzoekende partij heeft op 5 november 2010 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 november 2010.

Het beroep van 10 november 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Krachtens artikel II.1, 15°bis van het Aanvullingsdecreet kan de Raad uitspraak doen over betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen waaronder zoals in punt g) van bovenvermelde bepaling aangeduid het weigeren van het opnemen van een bepaald opleidingsonderdeel in het diplomacontract waarvoor de student die een geïndividualiseerd traject volgt, zich nog niet eerder heeft ingeschreven.

De Raad kan zijn appreciatie niet in de plaats stellen van de verwerende partij en kan derhalve niet ingaan op de concrete vraag van verzoekende partij om haar een geïndividualiseerd traject toe te kennen zoals aangegeven in haar verzoekschrift.

De Raad leest het beroep als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Het beroep van verzoekende partij is in die mate ontvankelijk ratione materiae.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij geeft aan hoe dat de samenstelling van haar curriculum niet zorgvuldig is verlopen en dat verkeerde verwachtingen zijn gecreëerd.

Zij stelt dat begin van het academiejaar de individuele studietrajecten werden ingevuld en in groep samengesteld onder toezicht van de vakgroepvoorzitter. Aan haar werd de toestemming gegeven om het opleidingsonderdeel 'stage' en 'eindwerk' in haar curriculum op te nemen. Haar naam werd geplaatst op de lijst met toegelaten studenten stage, bekendgemaakt via [REDACTED] door de vakgroepvoorzitter.

Dat ook het seminarie: 'privaat en publiekrecht' in haar individueel curriculum was opgenomen.

Intussen heeft zij reeds een deelopdracht van het seminarie toegewezen gekregen en heeft zij zelf een stageplaats gevonden. Op 15 oktober 2010 werd haar meegedeeld dat haar stagevoorstel door de stageplaats werd goedgekeurd.

Op 14 oktober werd haar meegedeeld dat haar stage geschrapt werd uit haar curriculum en dat zij slechts 42 studiepunten toebedeeld kreeg.

Concreet betekent dit dat naast de stage en het eindwerk ook het betreffende seminarie en het opleidingsonderdeel burgerlijk recht uit haar curriculum wordt geschrapt.

Zij heeft intussen reeds een deelopdracht van het seminarie uitgevoerd.

Wat het opleidingsonderdeel 'burgerlijk recht' betreft voldoet zij aan de volgtijdelijkheidsvereiste.

Verzoekende partij stelt dat de gevolgen voor haar niet gering zijn ; het tweede semester is door het beperkt programma dat voornamelijk in het eerste semester gesitueerd is, verloren, haar huurcontract was reeds aangepast, zij leidt aan gezichtsverlies op de stageplaats...

Verzoekende partij stelt dat de beslissing onvoldoende gemotiveerd was. Zij gaat niet akkoord met de aangehaalde argumenten:

- zij wenst geen 71 maar 67 studiepunten op te nemen;
- dat het curriculum slordig was ingevuld is mede de verantwoordelijkheid van de vakgroepbegeleider;
- Om de beroepstermijn niet te laten verstrijken heeft zij niet gewacht tot zij de schriftelijk motivering heeft ontvangen.

Verzoekende partij stelt tot slot dat zij benadeeld werd ten opzichte van haar medestudenten. Andere leerlingen kunnen wel de stage aanvatten terwijl zij niettemin nog niet slaagden voor opleidingsonderdelen uit het tweede jaar. Zij werken nog opleidingsonderdelen af tijdens en na de stage.

Verwerende partij stelt wat de verschillende aangehaalde argumenten betreft het hiernavolgende:

De beslissingen genomen vooreerst door het departementshoofd en vervolgens door de Interne Beroepscommissie, zijn correct gemotiveerd.

Terecht wordt hierbij verwezen naar de omstandigheid dat de verzoekende partij toestemming vraagt om resterende opleidingsonderdelen van zowel het eerste modeltraject (opleidingsonderdeel Frans), het tweede modeltraject (Administratief recht I, Handels-economisch en financieel recht, Gerechtelijk privaatrecht I en Juridisch Frans I) als van het derde modeltraject (o.m. Stage en Bachelorproef) op te nemen in haar jaarprogramma.

Verwerende partij stelt dat in het verzoek dat de verzoekende partij aan haar richtte geen motivatie werd gegeven en ook geen gemotiveerde vraag werd gericht om afwijking te bekomen van de volgtijdelijkheidseisen. Dit is niet conform met de artikelen en van de departementale aanvullingen.

Verwerende partij stelt dat voor de opleidingsonderdelen Stage en Bachelorproef als volgtijdelijkheidsvoorwaarde geldt dat studenten de kennis, vaardigheden en attitudes, aangebracht in al de andere opleidingsonderdelen zouden verworven hebben.

Verzoekende partij heeft nog voor geen enkel opleidingsonderdeel uit het derde modeltraject een credit had verworven en wenste bovendien niet alle opleidingsonderdelen voor het derde modeltraject in haar jaarprogramma op te nemen.

Verwerende partij stelt dat ten onrechte de verzoekende partij alsnog poogt te argumenteren dat haar reeds toegevingen zouden gedaan zijn en dat zij reeds kosten zou hebben gemaakt.

Zij verwijst hiertoe naar Art. van de departementale aanvullingen dat hieromtrent duidelijk bepaalt studenten de opleidingsonderdelen vermeld in hun aanvraag reeds dienen te volgen ook al is dit traject nog niet goedgekeurd, en dat eventuele tevergeefs gemaakte studiekosten achteraf niet worden terugbetaald.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij hoe dan ook de toestemming van het departement diende af te wachten. De weigering werd reeds op 14 oktober 2010 mondeling meegedeeld; de schriftelijke motivering volgde op 20 oktober 2010.

Ook de argumentatie aangaande het opleidingsonderdeel Burgerlijk recht is niet correct: terzake heeft verzoekende partij nooit een aanvraag ingediend.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie ook terecht de opportuniteit van het doorlopen van een geïndividualiseerd traject van 71 studiepunten getoetst heeft aan de haalbaarheid ervan voor de verzoekende partij waarbij zij verwijst naar het feit dat de verzoekende partij gedurende de laatste drie academiejaren nooit meer dan 37 credits in een jaar behaald heeft.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij enkel de argumentatie herhaald die reeds afdoende door het departementshoofd en vervolgens de Interne Beroepscommissie werden beantwoord en weerlegd.

De vraag aan de Raad om alsnog een gewijzigd geïndividualiseerd studietraject te mogen volgen kan niet. Het gaat niet op om thans voor het eerst een gewijzigde aanvraag voor te leggen.

De verzoekende partij dient zich te houden aan de initiële aanvraag, waarop ook de beslissingen van de onderscheidene instanties zijn geënt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit het door de verwerende partij bijgebrachte stuk 1 blijkt dat de verzoekende partij op 23 september 2010 een aanvraag indiende voor een individueel studietraject. De aanvraag heeft betrekking op een aantal opleidingsonderdelen en vermeldt een totaal van 71 studiepunten, wat overeenstemt met het totaal aantal studiepunten van de opleidingsonderdelen die de verzoekende partij zou willen volgen. De verzoekende partij heeft niet het opleidingsonderdeel Burgerlijk recht III aangeduid op de lijst van de opleidingsonderdelen die zij wilde volgen. Dit document bevat ook de tekst van de artikels (de student moet toestemming krijgen voor het traject) en (vereiste van volgtijdelijkheid) van het Departementaal Onderwijs- en Examenreglement.

De verwerende partij heeft aldus terecht aangenomen dat de verzoekende partij geen aanvraag had ingediend om het opleidingsonderdeel Burgerlijk recht III te mogen volgen, en de tekst van de artikels en van het voormelde reglement kon bij de verzoekende partij niet de indruk wekken dat de aanvraag als toestemming gold.

Ook het feit dat zij al de opleidingsonderdelen die zij aangevraagd had al volgde, en maatregelen genomen had in verband met de stage, kon bij haar niet de rechtmatige verwachting wekken dat zij toestemming zou krijgen om die opleidingsonderdelen op te nemen, daar het reglement bepaalt dat de student ook voor het verkrijgen van de toestemming die opleidingsonderdelen moet volgen. Die regel is logisch, want als de student wacht op de toestemming, die noodzakelijkerwijze pas gegeven kan worden na het begin van het eerste semester, dan heeft hij al een deel van de onderwijsactiviteiten van de betrokken opleidingsonderdelen gemist. Uit het feit dat hij de opleidingsonderdelen moet volgen kan hij evenwel niet afleiden dat de toestemming zeker gegeven zal worden.

Wat betreft de stage en de bachelorproef blijkt uit pagina van de volgtijdelijkheidstabellen, gevoegd bij het DOER, dat de kennis, vaardigheden en attitudes, ten minste van het eerste en tweede jaar bachelorpraktijk verworven moeten zijn vooraleer de stage mag worden aangevat. De verzoekende partij heeft nog geen credit verworven voor een aantal van de opleidingsonderdelen van de eerste twee jaren en voldoet dus niet aan de volgtijdelijkheidsvereiste voor het aanvatten van de stage.

Ter zitting maakt de verzoekende partij gewag van studenten aan wie desondanks toch toestemming werd gegeven de stage aan te vatten maar voerde geen concrete gegevens aan die er op wijzen dat het gelijkheidsbeginsel in haar geval geschonden werd.

Tenslotte, in het licht van de vaststelling dat de verzoekende partij in geen enkel van de drie voorgaande jaren meer dan 37 credits behaald heeft en terecht werd geoordeeld dat de verzoekende partij na dit jaar zich toch nog een jaar zal moeten inschrijven, is het niet onredelijk om het traject voor het lopende jaar tot 42 studiepunten te beperken. Op die wijze kan verwacht worden dat de verzoekende partij alle of het grootste deel van deze studiepunten zal verwerven, wat haar kansen op het behalen van een diploma ten goede kan komen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 oktober 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/141-144 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen een beslissing van de examencommissie op intern beroep van 21 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de laatste traject van de bachelor in de industriële wetenschappen: Electromechanica.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 21 oktober 2010 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef'.

3.2. Verzoekende partij stelde met een schrijven van 20 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling omdat zij niet akkoord was met de beoordeling van de bachelorproef.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 28 september 2010 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de initiële beslissing van de voorzitter van de examencommissie diende vernietigd te worden. De examencommissie werd opgedragen om een nieuwe beslissing te nemen nadat de juryleden de bachelorproef opnieuw hebben geëvalueerd en de student in de gelegenheid werd gesteld deze nieuwe beoordeling in het bijzijn van de ombudspersoon door te nemen. Als uiterste datum werd 8 oktober 2010 vooropgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij werd op 6 oktober 2010 via e-mail van het opleidingshoofd op de hoogte gebracht van de nieuwe datum met name op 7 oktober 2010 om haar bachelorproef opnieuw te presenteren voor een nieuwe jury met mogelijkheid nadien van inzage in aanwezigheid van de ombudsman.

Verzoekende partij reageerde onmiddellijk met een e-mail waarin zij stelde dat zij onmogelijk daags nadien op 7 oktober 2010 aanwezig kon zijn.

Dezelfde dag, 6 oktober 2010, werd haar meegedeeld dat desondanks de jury toch zou oordelen.

Verzoekende partij formuleerde hiertegen een klacht bij de Algemeen directeur.

Intussen echter werd op 8 oktober 2010 door de voorzitter van de examencommissie beslist dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' wegens afwezigheid wat resulteerde in een resultaat van 0/20.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.6. Op diezelfde dag op 13 oktober 2010 verklaarde de algemeen directeur de klacht van 6 oktober van verzoekende partij wat de vastgestelde datum betreft van het examen opnieuw ontvankelijk en gegrond.

De examencommissie werd opgedragen opnieuw te evalueren doch met eerbiediging van een redelijke oproepingstermijn.

Verzoekende partij werd op 15 oktober 2010 opgeroepen om haar bachelorproef te verdedigen op 21 oktober 2010.

3.7. De beslissing van de Voorzitter van de examencommissie van 21 oktober 2010 werd per schrijven van 21 oktober 2010 ter kennis gebracht aan de verzoekende partij.

3.8. De Raad behandelde het verzoekschrift dat werd ingediend op 13 oktober 2010 ter zitting van 18 november 2010. Ter zitting deed de verzoekende partij afstand van haar eerder ingestelde beroep. Het beroep werd dan ook zonder voorwerp verklaard.

3.9. Bij aangetekend schrijven van 24 november 2010 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij aangetekend schrijven van 29 november 2010 diende de

verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in ter vervanging van het verzoekschrift van 24 november 2010.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 21 september 2010. Verzoekende partij werd op 15 oktober 2010 opgeroepen om haar bachelorproef te verdedigen op 21 oktober 2010.

De beslissing werd op 21 oktober 2010 genomen en per schrijven van 21 oktober 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

2.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat zij de beslissing op intern beroep van 21 oktober 2010 nog diezelfde dag heeft verzonden naar de verzoekende partij. De notie kennisname dient te worden geïnterpreteerd als zijnde een daad van de ontvanger waarvan het bewijs door de student dient geleverd te worden. Bij gebreke aan bewijs dient te worden geoordeeld dat de datum van kennisname de dag na de aangetekende zending betreft. Daarenboven zijn er nog andere elementen uit het dossier waaruit kan afgeleid worden dat de student zonder meer kennis nam van het besluit, meer dan vijf dagen voorafgaand aan het externe beroep:

- op de zitting van 18 november 2010 verklaarde de student weet te hebben van de beslissing van de examencommissie van 21 oktober 2010;

- op 15 oktober 2010 schrijft de student dat zij zich zal inschrijven zodra het resultaat bekend is van het intern beroep;

- op 28 oktober 2010 doet zij een aanvraag tot vrijstelling en voegt zij een kopie toe van het puntenrapport;

- op 29 oktober 2010 wordt haar meegedeeld dat haar verzoek tot een geïndividualiseerd studietraject positief is geadviseerd is geworden;

- op 3 november 2010 ondertekent de student haar diplomacontract waar uitdrukkelijk staat vermeld dat zij haar bachelorproef dient af te leggen.

2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 november 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 21 oktober 2010. Verzoekende partij diende een nieuw verzoekschrift bij aangetekend schrijven van 29 november 2010 ter vervanging van het verzoekschrift van 24 november 2010.

De Raad heeft in vorige uitspraken^[2] gesteld dat een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep kan instellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die vastgestelde datum.

Uiterlijk op de zitting van 18 november 2010 heeft de verzoekende partij kennis gekregen van de beslissing op intern beroep. Het op 24 november 2010 door de verzoekende partij ingediende maar niet ondertekende beroep is niet ontvankelijk omdat het niet werd ondertekend.

Het beroep van 29 november 2010, dat wel werd ondertekend, werd laattijdig ingesteld en is onontvankelijk.

Dat de verzoekende partij bij een eerder beroep dat zij heeft ingediend en dat behandeld werd op de zitting van 18 november 2010 in de war kan zijn geweest over het al dan niet kunnen aanvechten met een afzonderlijk verzoekschrift van de beslissing op intern beroep van 15 oktober 2010 maakt geen overmacht uit voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van de thans voorliggende zaak.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Zie de beslissingen van de Raad voor Studievoortgangsbepalingen nr. 2009/103 en nr. 2009/104 van 17 november 2009.

Rolnr. 2010/142-143 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschriften, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van beide verzoekschriften

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de intern beroepscommissie van 19 november 2010 waarbij verzoekende partij geweigerd werd om zich nog in te schrijven voor de opleiding 'bedrijfsmanagement'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2008-2009 en 2009-2010 ingeschreven in het eerste studietraject van de professionele bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk.

Zij behaalde tijdens de examenperiode van de tweede zitting verschillende tekorten, waaronder een 9 voor het opleidingsonderdeel 'algemeen burgerlijk en handelsrecht'.

Bij schrijven daterend van 06 oktober 2010 tekende de verzoekende partij een extern beroep aan tegen voormelde examenbeslissing.

Bij besluit van de Raad daterend van 27 oktober 2010^[1] werd het beroep onontvankelijk verklaard wegens niet regelmatig uitputten van het intern beroep.

Verzoekende partij diende op 20 september 2010 een gemotiveerde aanvraag in tot het niet toepassen van de maatregelen inzake studievoortgang zoals voorzien in art. van de Onderwijs – en Examenregeling.

Op 11 oktober 2010 besliste het departementshoofd, om aan verzoekende partij geen toelating te verlenen om zich in het academiejaar 2010-2011 in te schrijven voor de opleiding Bedrijfsmanagement. Die beslissing werd op 3 november 2010 ter kennis gebracht.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 november 2010 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Zij behaalde niet de helft van de studiepunten maar er werd geen rekening gehouden met haar persoonlijke situatie.

Zij is reeds geslaagd voor een deel van de opleidingen uit het tweede modeltraject. Voor de algemene opleidingsonderdelen waarvoor ze het moeilijk heeft, heeft ze extra lessen gevolgd.

3.3. Bij beslissing van 19 november 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beslissing om verzoekende partij te weigeren om voor een derde maal in te schrijven genomen werd conform met artikel § van het OER.

De interne beroepscommissie erkende de inspanningen van verzoekende partij ten einde haar slaagkansen te verhogen maar merkt op dat de behaalde deelcertificaten modules van het hoger beroepsonderwijs betreffen. Deze lovenswaardige initiatieven en de persoonlijke en familiale omstandigheden in acht genomen, kunnen deze feiten niet rechtvaardigen om wegens uitzonderlijke omstandigheden af te wijken van artikel § van het OER.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 23 november 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 en 29 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[2] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 november 2010. De beslissing werd op 19 november 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 24 november 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van de ingestelde beroepen bij de Raad

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 november 2010 en een tweede verzoekschrift van 29 november 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 24 november 2010. Verzoekende partij heeft op 25 november 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 november 2010.

De beide beroepen daterend van 26 november en 29 november 2010 werden derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van de verzoekschriften

De Raad stelt vast dat het beroepsschrift van 26 november 2010 niet ondertekend was en derhalve niet ontvankelijk op grond van artikel II. 24 § 2 van het Aanvullingsdecreet^[3].

De Raad stelt verder vast dat conform met artikel II. 26 van het Aanvullingsdecreet het betreffende niet ontvankelijk verzoekschrift lopende de beroepstermijn werd vervangen door een nieuw verzoekschrift van 29 november 2010 dat wel ondertekend was, tijdig werd ingesteld en met hetzelfde voorwerp en inhoud.

Het beroep van 26 november 2010 is niet ontvankelijk.

Het beroep van 29 november 2010 is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat zij het afgelopen academiejaar gezien haar studie- en examenfaciliteiten geen toereikende studie – en examenfaciliteiten heeft gekregen.

Op grond van haar gezins- en werksituatie dient zij te vallen onder de uitzonderingen.

Zij heeft intussen bijlessen gevolgd om beter voorbereid te zijn voor de opleidingsonderdelen waarmee ze problemen had.

Zij stelt verder dat meerdere studenten problemen hebben met deze vakken. Er zijn zelf studenten uit het laatste studietraject die nog opleidingsonderdelen volgen van het eerste studietraject en niettemin toegelaten worden.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in haar beroepsschrift geen nieuwe andere argumenten kan aanhalen (vergelijking met andere studenten) dan deze die reeds werden aangewend in de procedure op Intern Beroep.

Verwerende partij verwijst verder wat de verwijzing naar medestudenten betreft naar het algemeen rechtsprincipe dat inzake examens de situatie van de onderscheiden studenten dermate verschillend en eigen is dat een vergelijking ervan uitgesloten is en tot geen (geldig) argument kan leiden.

Verwerende partij stelt voor het overige dat de verzoekende partij geen dragende argumenten aanhaalt om de gemotiveerde beslissing van de Interne Beroepscommissie ongedaan te maken.

Verwerende partij verwijst verder naar de studieloopbaan van de verzoekende partij. Bij haar eerste inschrijving in het academiejaar 2008-2009 behaalde zij een creditbewijs voor 10 van de opgenomen 60 studiepunten. In het academiejaar 2009-2010 behaalde zij een creditbewijs voor 8 van de opgenomen 26 studiepunten.

Doordat zij bij 2 opeenvolgende inschrijvingen in de opleiding Bedrijfsmanagement telkens minder dan 50% van de opgenomen studiepunten behaalde, viel ze onder toepassing van artikel van de OER.

Enkel 'wegens uitzonderlijke omstandigheden kan de inschrijving alsnog worden toegestaan mits schriftelijke aanvraag bij het departementshoofd.' (art. OER).

Verzoekende partij behaalde echter slechts 20,9 % van de opgenomen studiepunten.

De persoonlijke en familiale omstandigheden van de verzoekende partij waren op zich

onvoldoende reden om de teleurstellende studieresultaten van de voorgaande academiejaren te verklaren.

Verwerende partij stelt dat in het academiejaar 2009-2010 reeds omwille van haar familiale situatie wel degelijk studie- en examenfaciliteiten zijn toegestaan. Ook het feit dat verzoekende partij zelf aangeeft dat ze het moeilijk heeft om te slagen voor de algemene vakken kan moeilijk als een argument worden aanzien om een uitzondering toe te staan. De ingediende attesten die de verzoekende partij bij haar aanvraag heeft bijgevoegd, betreffen modules van het hoger beroepsonderwijs.

Verwerende partij merkt tot slot op dat de verzoekende partij ondertussen reeds is ingeschreven aan een andere hogeschool, zodat de vraag zich stelt of het huidige verzoek hoe dan ook nog wel een voorwerp heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat haar een bindende studievoorwaarde werd opgelegd voor het academiejaar 2009-2010 en dat zij die voorwaarde niet vervuld heeft.

Zij beroept zich op uitzonderlijke omstandigheden die volgens haar toch nog een inschrijving kunnen verantwoorden.

De interne beroepsinstantie heeft die omstandigheden niet als uitzonderlijk aanvaard, en zich daarbij gesteund enerzijds op het zeer laag aantal behaalde credits (20,9% van de over twee jaar opgenomen studiepunten), anderzijds omdat de door de verzoekende partij gevolgde andere opleidingen zich situeren op het niveau van het hoger beroepsonderwijs. Dit oordeel is niet kennelijk onredelijk. Voorts kan worden opgemerkt dat de studiemoeilijkheden die de verzoekende partij toeschrijft aan haar familiale situatie in algemene termen worden omschreven en niet voldoende precies zijn om daarin een uitzonderlijke omstandigheid te zien. Wel moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen faciliteiten heeft gekregen wat betreft de data waarop zij examens diende af te leggen met als gevolg dat zij omwille van haar familiale situatie een aantal examenkansen gemist heeft. Dit gegeven weegt evenwel niet zwaar genoeg om als uitzonderlijk omstandigheid in aanmerking te komen.

De verzoekende partij roept ook nog in dat andere studenten die moeilijkheden hebben met dezelfde opleidingsonderdelen, zich nog wel mochten inschrijven. De klacht is dermate vaag geformuleerd dat het niet mogelijk is na te gaan of er sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel. Deze klacht is niet ontvankelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] van 26 november 2010 niet ontvankelijk is en het beroep van 29 november 2010 ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van de interne beroepcommissie van 19 november 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] R. Stvb. nr. 2010-094

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[3] Artikel II. 24 § 2 van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/145 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de.....

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van 5 oktober 2010 waarbij aan verzoekende partij de inschrijving voor het academiejaar 2010-2011 wordt geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in Bachelor in het Onderwijs: Secundair Onderwijs 2 OV Zij behaalde onvoldoende resultaat en haar werden bindende voorwaarden opgelegd.

Het daaropvolgende academiejaar 2009-2010 behaalde zij opnieuw onvoldoende studiepunten.

3.2. Verzoekende partij werd overeenkomstig artikel van het OER..... artikel..... de inschrijving geweigerd voor het academiejaar 2009-2010.

Deze beslissing van het departementshoofd werd bij e-mail van 5 oktober 2010 en per aangetekend schrijven van 1 december 2010 aan de verzoekende partij meegedeeld.

Het departementshoofd stelde: 'uw profiel en resultaten geven geen aanleiding om van ER-Art af te wijken.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen interne beroepsprocedure heeft gevoerd en dat het beroep derhalve onontvankelijk is.

Verzoekende partij heeft wat de ontvankelijkheid betreft geen bemerkingen.

2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld.

Het nut van een interne procedure is dat op een snelle en doeltreffende manier eventuele fouten kunnen worden rechtgezet, en een dergelijke procedure is in het voordeel zowel van de verzoekende partij als van de instelling. Door de interne beroepsprocedure krijgt de student immers de kans om een beter inzicht te verwerven in de motieven die tot de studievoortgangsbepaling hebben geleid, terwijl de instelling in de mogelijkheid is om de beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de elementen die door de student in zijn klacht naar voor zijn gebracht.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad merkt volledigheidshalve op dat de instelling in de kennisgeving van de initiële weigeringsbeslissing verstuurd per e-mail van 5 oktober 2010 en nadien per aangetekend schrijven van 1 december 2010 (nadat de verzoekende partij reeds een beroep bij de Raad d.d. 30 november 2010 heeft ingesteld) nergens heeft gewezen op zowel de interne als de externe beroepsmogelijkheden en -modaliteiten.

Verwerende partij heeft derhalve niet voldaan aan de decretale verplichting op grond van artikel II.7 van het Aanvullingsdecreet^[2], zoals vanaf 1 september 2009 gewijzigd door artikel V.52 van het Onderwijsdecreet XIX van 8 mei 2009.

Dit betekent dat de beroepstermijn van vijf kalenderdagen om een intern beroep in te stellen niet is begonnen lopen en dat derhalve de verzoekende partij nog steeds de interne beroepsprocedure regelmatig kan uitputten waarna een nieuw extern beroep bij de Raad mogelijk is ingeval van een negatieve beslissing.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is onontvankelijk wegens niet uitputten van het interne beroep.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De weigeringsbeslissing van 5 oktober 2010 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/146 - 9 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Bijgestaan en vertegenwoordigd door Meesters [REDACTED] en [REDACTED], advocaten, kantoor houdend te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan;

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van het departement Architectuur van 22 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de master in Architectuur, [REDACTED]. Zij legde examen af voor vijf opleidingsonderdelen.

Met uitzondering van de quoterings voor het opleidingsonderdeel Beroepspraktijk III en het opleidingsonderdeel [REDACTED], waarvoor zij een tolereerbaar tekort had behaald, werd verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen geslaagd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2010 een intern beroep in bij departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Na de verzoekende partij te hebben gehoord werd bij beslissing van 21 september 2010 het intern beroep toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond (één van de zes middelen) verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat wat het vijfde middel betreft blijkt dat geen rekenkundig gemiddelde werd gemaakt van de onderscheiden deelcijfers op basis van de studiebelasting van de verschillende componenten van het opleidingsonderdeel zoals vereist door artikel, vierde lid van het examenreglement. Wat dit middel betreft werd het beroep opnieuw doorverwezen naar de examencommissie.

De overige middelen werden als ongegrond beschouwd.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 september 2010 en per aangetekend schrijven van 23 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. De examencommissie is op 22 september 2010 opnieuw samen gekomen in opvolging van de beslissing van de departementale interne beroepscommissie en heeft verzoekende partij opnieuw niet geslaagd verklaard. Deze beslissing van de examencommissie werd per e-mail van 27 september 2010 ter kennis gebracht van de verzoekende partij.

Verzoekende partij vraagt in de maand november om verwijzend naar 2 medestudenten - die voordien reeds een procedure bij de Raad hebben opgestart^[1] - opnieuw de kans te krijgen om het mondeling examen af te leggen.

In een schrijven van 23 november 2010 verzoekt de verzoekende partij de intrekking van de beslissing van de examencommissie van 22 september 2010.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 29 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[2] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 15 september 2010. De eerste beslissing in het kader van het intern beroep waarbij het beroep gedeeltelijk gegrond werd verklaard werd op 21 september 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 23 september 2010 ter kennis gebracht.

Op 22 september 2010 neemt de examencommissie in uitvoering van de beslissing van de interne beroepsinstantie een nieuwe beslissing te gronde die bij e-mail van 27 september 2010 aan de verzoekende partij wordt meegedeeld. Ook deze beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep werd tijdig binnen de beroepstermijn van 15 kalenderdagen meegedeeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 november 2010 tegen de beslissing van de examencommissie van 22 september 2010.

Verwerende partij betwist de tijdigheid van het ingestelde beroepschrift.

2.1 Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepstermijn in dit geval nog niet is aangevangen.

Verzoekende partij specificeert dat zij geen zekerheid heeft omtrent een beslissing van de examencommissie d.d. 22 september 2010 (deze was niet ondertekend door de examencommissie; het betrof enkel een uitsluiting...).

Haar werd enkel meegedeeld dat binnen voornoemde termijn van 5 kalenderdagen een beroep kon worden ingesteld t.a.v. de beslissing van de Departementale Beroepscommissie. Aangezien laatstgenoemde beslissing voor haar "gunstig" was oordeelde zij dat het niet nuttig was een beroep te moeten instellen.

Er werd nergens gesproken over een mogelijk beroep tegen de beslissing van de examencommissie.

Verzoekende partij stelt dat de vermeldingen in de mail waarbij zij een uitsluiting kreeg van de beslissing van 22 september 2010 bijgevolg niet correct waren.

Verzoekende partij stelt dat derhalve de termijn van 5 kalenderdagen om beroep in te stellen tegen de beslissing van 22 september 2010 van de examencommissie 2010 niet is gaan lopen, zodat verzoekende partij nog steeds de mogelijkheid heeft om hiertegen in beroep te gaan.

Verzoekende partij verwijst vervolgens naar haar zwangerschap – en de implicaties hiervan op haar mogelijkheid om het dossier van kortbij op te volgen.

Verzoekende partij verwijst tot slot ook naar het feit dat enkele medestudenten wel een officieel schrijven hebben ontvangen van de beslissing van de examencommissie en aldus wel een succesvol beroep tegen "een beslissing van de examencommissie van 22 september 2010 hebben ingesteld.

Verwerende partij stelt hiertegenover ten eerste wat de kennisgeving van de beslissing van de examencommissie betreft.

Over de status van de beslissing van de examencommissie d.d. 22 september 2010 kan geen twijfel bestaan. In de e-mail d.d. 27 september 2010 wordt duidelijk gesteld dat er een nieuw verslag van de examencommissie is, in toepassing van artikel 63 van het examenreglement. Bovendien verduidelijkt het uitsluiting in bijlage bij de e-mail verder dat de examencommissie opnieuw is samengekomen en heeft beraadslaagd, waarna wordt afgesloten met de bewoordingen dat verzoekende partij niet geslaagd is verklaard.

Verwerende partij verwijst verder naar punt van de begripsbepalingen van de Onderwijs- en examenregeling, waarin een omschrijving wordt gegeven van een "schriftelijke melding". De verplichting uit artikel van de Onderwijs- en examenregeling om een beslissing (zelfs niet verplicht schriftelijk) ter kennis te brengen, kan dus perfect geldig met een e-mail geschieden.

Verwerende partij stelt verder dat de gedragingen van de verzoekende partij aangeven dat zij zeer goed op de hoogte was van de beslissing en de draagwijdte ervan. Zij heeft na het ontvangen van de e-mail geen enkele andere actie ondernomen. Zij heeft intussen de 2de Master Architectuur weer aangevangen met onder meer het behoud van de score van 8/20 op het opleidingsonderdeel '.....'.

Verwerende partij stelt dat de omstandigheid dat aan verzoekende partij tot slot enkel een uitsluiting van het verslag van de examencommissie is bezorgd alsook dat dit niet ondertekend was, geenszins relevant zijn.

Verwerende partij stelt hiertegenover *ten tweede* wat de vermelding van de beroepsmodaliteiten betreft dat e-mail d.d. 27 september 2010 ook op afdoende wijze vermeldt welke beroepsmogelijkheden er open stonden t.a.v. de nieuwe beslissing van de examencommissie. Verwerende partij heeft een volledige paragraaf gewijd aan de vermelding van deze beroepsmogelijkheden, waarin o.a. ook verwezen wordt naar het relevante artikel II.24 van het Aanvullingsecrèet.

De beslissing van de examencommissie d.d. 22 september was voor verzoekende partij evident een ongunstige beslissing die het gevolg was van een interne beroepsprocedure, zodat zij diende te begrijpen dat de proceduremogelijkheid bij de Raad voor haar openstond.

Verwerende partij stelt dat ook in de mededeling verwezen wordt naar artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet, waarin de termijn van 5 kalenderdagen van toepassing wordt verklaard op onder meer "een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet". Dit wordt bovendien nog verder bevestigd in artikel 63, in fine van de Onderwijs- en examenregeling, waarin de beroepsmogelijkheid bij uw Raad wordt aangereikt na "uitputting van deze interne beroepsmogelijkheid", die onder meer de vorm van "een nieuwe beslissing van de examencommissie" kan aannemen.

Bovendien betreft de interne beroepsprocedure een zogenaamd getrapte procedure, waarbij de Departementale Beroepscommissie enkel nagaat of de examenbeslissing niet kennelijk onredelijk is of alleszins in strijd met de Onderwijs- en examenregeling dan wel met de algemene beginselen van het onderwijsrecht en ook of de beslissing afdoende gemotiveerd is. De beroepscommissie zal nooit een uitspraak in de plaats stellen, maar verzendt de zaak terug naar de examencommissie, zoals te dezen ook is gebeurd. Verzoekende partij diende hier kennis van te hebben – het wordt ook vermeld in de beslissing van de beroepscommissie – en aldus te weten dat de beslissing van de Departementale Beroepscommissie d.d. 21 september 2010 geen eindpunt vormde, maar diende te worden opgevolgd door een nieuwe beslissing van de examencommissie (die haar ook ter kennis werd gebracht).

Verwerende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad in de vermelde voorgaande zaken van medestudenten van de verzoekende partij waarin werd gesteld dat

"De examencommissie binnen de termijn van 15 kalenderdagen op 22 september 2010 een nieuwe definitieve beslissing genomen die de interne beroepsprocedure definitief afsluit en derhalve rechtstreeks voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad. Dit werd tevens als dusdanig aangegeven in de beroepsmodaliteiten vermeld in het begeleidende schrijven (e-mail van 27 september 2010)."

Verwerende partij stelt tot slot dat indien toch zou worden aangenomen dat er twijfel bestaat over het officieel karakter van de tweede beslissing van de examencommissie d.d. 22 september 2010 en / of de mededeling van de beroepsmodaliteiten per e-mail d.d. 27 september – zodat in beide gevallen de beroepstermijn om die reden niet zou zijn beginnen lopen, de beroepstermijn bij de Raad hoe dan ook verstreken is in toepassing van artikel II.24, § 1, eerste lid juncto artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet.

De beroepstermijn neemt immers niet enkel een aanvang na kennisname van een (in beginsel negatieve) beslissing, maar tevens bij het uitblijven van een beslissing. In artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet wordt gestipuleerd dat binnen de 15 kalenderdagen (na het instellen van het intern beroep) een kennisgeving dient te geschieden van de beslissing in functie van de interne beroepsprocedure. Volgens artikel II.24 begint de beroepstermijn van 5 kalenderdagen ook te lopen na het verstrijken van deze termijn van 15 kalenderdagen.

In voorliggend geval is de interne beroepsprocedure door verzoekende partij opgestart op 14 september 2010, de termijn van 15 kalenderdagen neemt dan een aanvang op 15 september en eindigt op 29 september. De beroepstermijn is aldus hoe dan ook op 4 oktober jl. verstreken, zodat het verzoekschrift van verzoekende partij bijna 2 maanden te laat is ingesteld.

Verwerende partij stelt *ten derde* wat de aangehaalde bijzondere omstandigheden betreft dat deze niet relevant zijn.

2.2 Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij op 27 september 2010 op de hoogte werd gebracht van de voor haar ongunstige beslissing van de examencommissie. Die mededeling maakte ook melding van de mogelijkheid een beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partij stelt evenwel dat deze vermelding een onjuistheid bevatte en dus de termijn voor het indienen van een beroep bij de Raad niet kon doen lopen.

Die onjuistheid betreft de vermelding dat de beslissing van de departementale beroepscommissie kan worden aangevochten, daar waar het de beslissing van de examencommissie diende te zijn. De Raad is van oordeel dat het hier een zuiver formele vergissing betreft – normaal is het zo dat alleen een beslissing van de departementale beroepscommissie bij de Raad kan worden aangevochten, tenzij zoals hier het geval is, het gaat om een beslissing na intern beroep – vergissing die de verzoekende partij niet zodanig in de war kan hebben gebracht dat zij niet wist dat het de beslissing van de examencommissie was die moest worden aangevochten.

3.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van de examencommissie van 22 september 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] R.Stvb.nrs.2010/079 en 2010/090

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/147 - 9 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 9 december 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 15 november 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingonderdeel Ontwerpen II.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste studietraject van de bachelor in de Architectuur.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2010 een intern beroep in tegen de beslissing van de examencommissie.

3.3. Bij beslissing van 21 september 2010 werd het intern beroep toelaatbaar maar ongegrond beschouwd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat ten deze de Departementale Raad op basis van het haar voorgelegde dossier geen objectieve elementen kunnen ontwaren met betrekking tot de begeleiding die van de aard zijn om tot een herziening van de quoterings te komen.

Zij stelde tevens dat op grond van de stukken de beweerdde ongelijke behandeling en de vooringenomenheid van de docent geen steun vindt in het dossier.

De beslissing op intern beroep werd bij en per aangetekend schrijven van 23 september 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 september 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad behandelde het dossier op de zitting van 22 oktober 2010 en oordeelde in haar besluit met nr. 2010/072 als volgt:

"Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gesteld, kan hij zich voor de evaluatie niet in de plaats stellen van het bevoegde orgaan van verwerende partij maar de Raad is wel bevoegd om te oordelen over de regelmatigheid van de evaluatie en om te oordelen of de beslissing al dan niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt vast dat in de tweede examenperiode voor het ontwerp dezelfde quotering werd gegeven als voor de eerste examenperiode met als motivering "dat er geen gunstige evolutie is bij de evaluatie van de herkansing, dat verzoekende partij geen ruimtelijk inzicht heeft, geen besef van verhoudingen en geen aanzet tot inzicht op structureel vlak..."

Daar verzoekende partij in de tweede examenperiode hetzelfde ontwerp heeft mogen indienen als in de eerste examenperiode maar mits toevoeging van een aantal plannen, hoeft het, naar het oordeel van de Raad, niet te verwonderen dat er geen wezenlijke evolutie is vastgesteld evenmin als een verbetering m.b.t. het ruimtelijk inzicht, het besef van verhoudingen en de aanzet tot inzicht op structureel vlak.

De motivering is in dat opzicht gebrekkig en kan niet dienen ter ondersteuning van de toegekende ongewijzigde quotering. De motivering van de examencommissie zoals die blijkt uit een niet gedateerd stuk is bovendien bijzonder summier en algemeen geformuleerd zodanig dat verzoekende partij niet kan weten waarom haar, niettegenstaande de gevraagde toevoegingen, de zelfde quotering werd toegekend..."

3.6. Het beroep van verzoekende partij werd derhalve door de Raad gegrond verklaard waarna de verzoekende partij bij beslissing van 3 november 2010 van de verwerende partij een nieuwe examenkans werd geboden door een jury samengesteld uit andere docenten van het departement architectuur [REDACTED], die de betreffende oefening hebben begeleid.

3.7. De examencommissie is samengekomen op 15 november 2010 om te oordelen in functie van het verslag van de jury dat als volgt luidt:

"Met betrekking tot het ingediende dossier:

Het ingediende dossier omvat:

- *Geen logboek (documentatie en chronologisch ontwerpproces)*
- *Geen groepswerk (individueel uitgewerkt).*

Met betrekking tot de plannen en de sneden :

- *Geen verticale doorsneden*
- *Context ontbreekt in plannen en aanzichten*

Met betrekking tot het ontwerp:

- *De plannen zijn moeilijk leesbaar (veel grijze onbepaalde zones)*
- *De plannen stemmen niet overeen met maquette*
- *De circulatie, binnen het ontwerp van het gebouw, is niet doordacht (onlogisch en niet betekenisvol) :*
 - *naar boven gaan om weer naar beneden te gaan (cfr de tentoonstellingsruimte)*
 - *door atelier gaan om badkamer en slaapkamer te bereiken*
 - *toegang (ladder) naar atelier = onpraktisch (kan geen grote stukken naar binnen brengen)*
- *Programma = niet coherent (1 badkamer voor + 7 slaapkamers, geen eetplaats, geen keuken, ...)*
- *Slaapstellen slechts 50 cm naast bed.*

Inplantingen :

- *De student doet een opvallende geste door zich voor de context in te zetten maar verduidelijkt dat niet en gebruikt dat niet om de restruimte kwalitatief te maken*

Richtcijfer : 7/20."

De verzoekende partij kon haar 9/20 behouden aangezien zij dit punt had bekomen tijdens de eerste examenperiode.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 15 november 2010 voor het opleidingsonderdeel Ontwerpen II.

3.8. Bij aangetekend schrijven van 22 november 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van 15 november 2010 genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 november 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 15 november 2010. Verzoekende partij heeft op 19 november 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 20 november 2010.

Het beroep van 22 november 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij enkel hoger beroep heeft aangetekend tegen de tweede beslissing van de examencommissie. De verzoekende partij heeft derhalve geen beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie waarbij haar een nieuwe examenkans werd geboden bestaande in het indienen van het bestaande project voor een nieuwe jury.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enige middel beroept op de schending van het besluit van 22 oktober 2010.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij na het besluit van de Raad een nieuwe kans kreeg van de verwerende partij maar deze kans bestond eruit hetzelfde ontwerp opnieuw ongewijzigd in te dienen. Het resultaat daarvan was 7/20. De Raad oordeelde echter dat haar klacht gegrond was omdat zij geen vooruitgang boekte wanneer zij hetzelfde ontwerp (mits toevoeging van plannen) moest indienen. Opnieuw is hetzelfde gebeurd zodat op deze manier de kwaliteit van het werk er niet toe doet. Zolang ze het ontwerp ongewijzigd moet laten, gaat het niet automatisch beter zijn.

Verwerende partij stelt dat het middel aangevoerd door de verzoekende partij op een onjuiste lezing van de beslissing van de Raad steunt. De Raad heeft het beroep niet gegrond verklaard omwille van feit dat haar niet zou toegelaten zijn een nieuw ontwerp in te dienen, maar wel wegens een gebrek aan motivering. Dit is dan ook de evidentie zelve gelet op de decretale bevoegdheid van de Raad die immers beperkt is tot de beoordeling van de vraag of de studievoortgangsbepalingen in overeenstemming zijn met de decretale reglementaire bepalingen en met het onderwijs- en examenregeling, alsook met de administratieve beginselen. De student kan uit de beslissing van de Raad geen recht putten op het mogen indienen van een nieuw ontwerp. Bovendien heeft de verwerende partij ervoor geopteerd voor de meeste objectieve wijze van effectief rechtsherstel door de jury te laten samenstellen door drie docenten van het departement die de betreffende oefening hebben begeleid, maar die geen deel uitmaken van de initiële jury.

Verwerende partij antwoordt dat er dient beoordeeld te worden of de nieuwe examenbeslissing voldoet aan de motiveringsvereisten. Het is duidelijk dat het verslag van de jury een gedetailleerde beschrijving geeft van alle onderdelen van het ingediende dossier alsook van het ingediende ontwerp en de implantaties. Het verslag van de jury geeft per onderdeel van het ingediende dossier een gedetailleerde opgave van de elementen die ontbreken in het project/ontwerp, of niet voldoen aan de vereisten in het kader van de doelstellingen van het opleidingsonderdeel.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich op een beweerd recht op het indienen van een nieuw, ander, aangepast project en een nieuwe beoordeling ervan. Dit recht is onbestaande en zou uiteraard ook onaanvaardbaar zijn, nu het dient gekaderd te worden binnen het gelijkheidsbeginsel dat tussen de studenten dient te heersen. Men kan het vergelijken met een student die in een eerste examenperiode een cijfer van 14/20 behaalt. Deze student heeft ook geen kans om deel te nemen aan de examenperiode, teneinde een nieuw project in te dienen waarin wordt tegemoet gekomen aan de motieven van de examenjury die het onderscheid tussen een onderscheiding dan wel een grote onderscheiding aangeven om op die wijze tot een hogere graad te komen. Waar deze optie voor geslaagde studenten uitgesloten is, kan dit systeem evident ook geen toepassing vinden bij studenten die niet geslaagd zijn. Men kan de student niet blijvend kansen bieden tot herwerking van ontwerpen, tot wanneer deze dan toch leiden tot een slaagcijfer.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt strekte de vorige beslissing van de Raad er niet toe dat zij ook de kans moest krijgen een nieuw ontwerp in te dienen.

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2010/072 van 22 oktober 2010 geoordeeld dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd was wat betreft de evaluatie van het ontwerp bij de tweede examenkans ten opzichte van de evaluatie ervan bij de eerste examenkans.

De thans bestreden beslissing is uitvoerig gemotiveerd, en legt ook uit op welke feitelijke vaststellingen de evaluatie is gebaseerd, maar geeft geen antwoord op de vraag waarom de evaluatie die tot de vernietiging aanleiding heeft gegeven niet beter was dan de evaluatie bij de eerste examenkans.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 15 november 2010 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 20 december 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 22 december 2010

Rolnr. 2010/148 - 22 december 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Onderwijsdirecteur van 18 oktober 2010 waarbij aan de verzoekende partij een aantal vrijstellingen werden toegekend en een aantal gevraagde vrijstellingen werden geweigerd en tegen de beslissing van 24 november 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vordert in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissingen zouden worden vernietigd en dat de verwerende partij ertoe wordt bevolen een nieuwe beslissing te nemen en dit onder de volgende voorwaarden:

- dat het beslissend orgaan van de verwerende partij opnieuw zal beslissen over het verzoek tot volledige vrijstelling voor de kwestieuze opleidingsonderdelen, zoniet minstens deelvrijstellingen of desgevallend een actualiseringsprogramma voor enkele onderdelen van vakken;
- dat daarbij geen rekening mag gehouden worden met de volgende overweging in haar motivering: geen vrijstelling toe te kennen omwille van een cijfer 8/20 op Anatomie II in het 2de jaar kandidaat arts aangezien dit cijfer gedelibereerd werd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste en tweede jaar bachelor in de bachelor Tandheelkunde.

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 4 november 2010.

Bij e-mail van 18 november 2010 meldt de ombudspersoon dat zij de beslissing niet binnen de decretale termijn van 15 dagen kunnen nemen en dat de beslissing ten laatste op 26 november 2010 zou worden genomen.

De beslissing werd op 24 november 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 29 november 2010 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij in gebreke is gebleven een tijdige beslissing op intern beroep te voorzien. En hoewel het verantwoordelijke orgaan van dit bestuur tijdig kennis heeft gegeven van de datum waarop ten laatste de latere beslissing zou genomen worden, mag dit er niet toe leiden dat de rechten van de verzoekende partij wordt ingeperkt.

Verzoekende partij betreurt dat de uiteindelijke beslissing op intern beroep op 24 november 2010 is gevallen en pas op vrijdag 26 november 2010 per e-mail werd verzonden en dan nog niet eens naar het door de verzoekende partij gevraagde e-mailadres.

Verzoekende partij vraagt de Raad, indien wordt besloten tot een onontvankelijk beroep, om voorafgaand een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof overeenkomstig artikel 26 §1 BWA. De vraag kan zijn: "Schendt artikel II.24 §1 van het Vlaams Decreet van 19/03/2004 de artikelen 10,11 en 24 GW of de artikelen van titel II "De Belgen en hun rechten" en de artikelen 170, 172 of 191 GW wanneer deze bepaling, zelfs wanneer het overheidsbestuur duidelijk in gebreke is, een vervaltermijn oplegt aan de rechtszoekende of rechtsonderhorige die niet aan de redelijke termijn voldoet".

2.2. Beoordeling door de Raad

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat er op 26 november 2010 een mail gestuurd werd met de beslissing van de beroepsinstantie. De verwerende partij bewijst niet dat de verzoekende partij van deze mail op 26 november 2010 kennisnam temeer daar de verzoekende partij een ander e-mailadres had opgenomen in haar intern beroepsschrift.

De Raad stelt in voorliggend geval vast dat verzoekende partij op 28 november 2010 kennisnam van de beslissing op intern beroep en dus tijdens de lopende beroepstermijn.

De Raad is in een dergelijk geval van oordeel dat voor verzoekende partij een nieuwe beroepstermijn loopt van 29 november 2010 tot en met 3 december 2010, temeer daar de beslissing op intern beroep vermeldt dat het beroep dient ingediend te worden de vijfde dag na de dag van de kennisname van de beslissing.

Het beroep is ontvankelijk.

Daar het beroep bij de Raad ontvankelijk is ingesteld, moet niet verder worden ingegaan op de vraag om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

3. Procedure

De verwerende partij bezorgde haar antwoordnota en bijhorende stukken per e-mail van 17 december 2010 aan de Raad en schendde op die manier de vastgestelde termijn van de procedurekalender. De verwerende partij was ertoe gehouden uiterlijk op 16 december 2010 haar nota aan de Raad te bezorgen.

Conform de bepalingen van artikel II.32 §3 tweede alinea van het Aanvullingsdecreet wordt een buiten de gestelde termijn aan de Raad overgemaakte antwoordnota uit de debatten geweerd.

4. Voorwerp

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de initiële beslissing als de beslissing op intern beroep. Aangezien de beslissing op intern beroep een devolutieve werking kent, komt deze in de plaats van de initieel genomen beslissing. Het beroep kan enkel gericht zijn tegen de beslissing op intern beroep.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheids- en motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing nalaat grondig te onderzoeken of het toekennen van deelvrijstellingen mogelijk is voor de kwestieuze vakken en dat zij hieromtrent geen afdoende motivering geeft. En dat het volledig afwijzen van deelvrijstellingen op geen enkele wijze naar recht kan verantwoord worden, laat staan dat dit objectief en redelijk kan gemotiveerd worden. Voor het verkrijgen van een volledige vrijstelling is niet vereist dat er een volledige inhoudelijke overeenstemming is tussen de hiervoor vermelde opleidingsonderdelen en de door de verzoekende partij eerder gevolgde vakken, en dat bij weigering van volledige vrijstelling dient te worden uitgelegd waarom en in welke mate inhoudelijke verschillen tot gevolg hebben dat de verzoekende partij niet geacht kan worden de eindtermen te hebben behaald.

Verzoekende partij werpt op dat kan vastgesteld worden dat de kwestieuze opleidingsonderdelen vakinhoudelijk sinds 1999 niet afdoende of fundamenteel veranderd zijn opdat er sprake zou zijn van geheel achterhaalde kennis en inzichten. De belangrijkste, en wetenschappelijk meest recente en relevantste, toegepaste principes worden sowieso later in de masteropleiding herhaald en verder uitgediept.

Verzoekende partij merkt in ondergeschikte orde op dat eventueel nieuwe basisinzichten en aanvullende wetenschapsfeiten beter aangereikt kunnen worden in een actualiseringsprogramma voor een gedeelte van het opleidingsonderdeel. Het louter verstrijken van een termijn van 11 jaar is op zich niet voldoende om af te leiden of te concluderen dat de eerder verworven kennis achterhaald is. Er dient derhalve in concreto zeer nauwkeurig onderzocht te worden of de gebruikte motivering niet te algemeen is of een standaardovertuiging blijkt te zijn die nog voortkomt uit de manier van denken uit het verleden.

Verwerende partij heeft niet voorzien in de mogelijkheid een actualiseringsprogramma op te leggen. Verzoekende partij stelt verder dat mocht uit de beslissing van de Raad toch blijken dat het opleggen van een actualiseringsprogramma voor één of meer onderdelen van vakken alsnog mogelijk is, dan nog dient de onderwijsinstelling in kwestie achteraf uit te leggen

waarom en in welke mate dat de eerder behaalde eindcompetenties gebaseerd zijn op achterhaalde wetenschap of kennis en bijgevolg ook waarom en in welke mate de inhoud van de eerder gevolgde vakken tot gevolg heeft dat die volgens de huidige stand van wetenschap achterhaald is.

Verzoekende partij stelt dat de kwestieuze vakken allen van hetzelfde niveau van verdieping zijn als de door de verzoekende partij eerder gevolgde vakken.

Verzoekende partij overloopt elk kwestieus vak:

- '.....': de beslissing is niet voldoende logisch en samenhangend waar ze enerzijds een vrijstelling toekent voor het vak '.....' en anderzijds niet voor dit vak dat nochtans de begincompetentie vormt van dit vrijgestelde vak. Voor dit vak is er een volledige inhoudelijke overeenstemming met de door verzoekende partij eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'.

- '.....': er is een inhoudelijke overeenstemming met de door de verzoeker eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'. Zij heeft destijds zelfs een veel ruimere kennis en competentie in deze vakgebieden verworven, met name goed voor een totaal van 11 studiepunten. Het kan niet zijn dat de arts-student andere kennis en inzichten in het vakgebied verwerft dan de tandarts-student. Het is immers niet zo omdat een vak voortdurend naar algemeen geneeskundige voorbeelden verwijst dat dan de medische en wetenschappelijk kennis daaruit niet toepasbaar zou zijn op de tandheelkunde.

- '.....': dat dit inhoudelijk overeenstemt met het eerder gevolgde '.....'. Dat het eerder gevolgde vak zelfs 5 studiepunten en 120 uren studietijd meer bedraagt dan het gevraagde vak.

- '.....': dat dit inhoudelijk overeenstemt met de eerder gevolgde vakken Medische vaardigheden I, II, III. Het eigenheidsargument waarvan sprake is in de bestreden beslissing blijkt bij de feitelijke vergelijking van de desbetreffende cursussen niet terecht te zijn.

- '.....': dat dit inhoudelijk overeenstemt met de eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'. Verzoekende partij vraagt enkel een deelvrijstelling aangezien het vak 'Gelaatsgroei en gelaatsorthopedie' nog niet werd gevolgd.

- '.....': dit kent een inhoudelijke overeenstemming met de vakken '.....', '.....' en '.....'. Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een ongefundeerde aanname doet wanneer zij zomaar stelt dat de studie van de anatomie van hoofd en hals in de opleiding arts minder grondig of in minder detail zou zijn gebeurd dan bij huidige opleiding het geval is. De studiebewijzen van de verzoekende partij worden verkeerdelijk gekwalificeerd. Deze studiebewijzen zijn eerder verworven kwalificaties in de zin van artikel 2, 13° van het Flexibiliseringsdecreet. Het betreft hier duidelijk binnenlandse studiebewijzen die aangeven dat het formeel leertraject van het eerste en tweede jaar kandidaat arts met goed gevolg werd doorlopen. De verwerende partij mag er het individuele resultaat niet uitlichten en bijgevolg gelijk stellen aan een individueel credit waar er een tekort is.

- '.....': dit vak stemt volledig inhoudelijk overeen met het gevolgde vak '.....'. Het betreft een vak van het inleidend niveau, waardoor het eigenheidsargument van geen groot belang mag zijn. De classificatie en groepen van geneesmiddelen die vroeger bestonden, bestaan nog steeds. Er zijn weliswaar nieuwe geneesmiddelen bijgekomen maar dat betekent geenszins dat de eerdere inzichten en kennis achterhaald zijn, laat staan onbruikbaar zouden zijn.

- '.....': dit vak stemt overeen met de gevolgde vakken '.....' en '.....'.

Verwerende partij heeft tijdens de hoorzitting nadrukkelijk verwezen naar de tijdsduur die verstreken is tussen het volgen van de vakken in de kandidaatsopleiding arts en de opleidingsonderdelen die thans deel uitmaken van de bacheloropleiding tandheelkunde.

Verwerende partij haalt daaruit het argument dat wegens de evolutie in de wetenschap het niet mogelijk is om betwiste vrijstellingen te verlenen.

Verwerende partij heeft er volledigheidshalve op gewezen dat het opleggen van een actualiseringsprogramma voor de opleidingsonderdelen waarvoor geen vrijstelling wordt verleend, niet dienstig is omdat de verzoekende partij in het vroegere onderwijssysteem geen creditbewijzen heeft verworven zoals dit het geval is in het huidige systeem en het actualiseringsprogramma in haar gedachtegang verbonden is met een creditbewijs.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist, globaal genomen, de weigeringsbeslissing om op basis van vroegere studies voor kandidaat-arts, vrijstelling te verlenen voor een aantal opleidingsonderdelen van de huidige bacheloropleiding Taalheekunde.

Wat de weigering betreft om vrijstelling te verlenen voor acht opleidingsonderdelen op basis van vakinhouden die zouden verworven zijn tijdens de studies voor kandidaat-arts, herinnert de Raad eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de Interne Beroepscommissie en enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en het bevoegd orgaan binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

In voorliggend geval heeft de Interne Beroepscommissie een aantal vrijstellingen geweigerd vooral omdat niet of onvoldoende is aangetoond dat de inhoud van de vakken waarover verzoekende partij tijdens de academiejaren 1996-1997, 1997-1998 en 1998-1999 examen heeft afgelegd en geslaagd werd verklaard, tot dezelfde competenties leiden voor de opleidingsonderdelen waarvoor thans vrijstelling wordt gevraagd.

De Raad merkt op dat de motivering van de weigeringsbeslissing hoofdzakelijk steunt op de lange tijd die verlopen is tussen het moment dat de vakken in het kader van de opleiding van kandidaat-arts werden gevolgd en waarover met succes examen werd afgelegd, en de eindcompetenties die thans verbonden zijn aan de opleidingsonderdelen waarvoor vrijstelling wordt gevraagd.

Zoals gezegd, kan de Raad niet in de plaats treden van de Interne Beroepscommissie en kan hij de beoordeling niet overdoen.

Uit de voorgelegde stukken is het voor de Raad niet mogelijk om uit te maken of de Interne Beroepscommissie heeft overwogen om deelvrijstellingen toe te staan.

Uit de motivering van de beslissing op intern beroep blijkt dat de Interne Beroepscommissie niet onredelijk heeft gehandeld door bij het onderzoek over het al of niet verlenen van een volledige vrijstelling - en dus te oordelen of de leerresultaten voor het betrokken opleidingsonderdeel al dan niet bereikt zijn -, zich te steunen op het niet meer actueel zijn van de vroeger bereikte competenties.

De Raad neemt aan dat de Interne beroepscommissie vooral oog heeft gehad voor het al dan niet verlenen van een volledige vrijstelling voor de betrokken opleidingsonderdelen, maar geen afdoend antwoord geeft op de vraag of al dan niet deelvrijstellingen zouden kunnen worden verleend en evenmin aandacht heeft gehad voor het feit of een actualiseringsprogramma zou kunnen worden opgelegd en dit conform artikel 2.1. van het Flexibiliseringsdecreet.

Tenslotte doet de Raad opmerken dat de verwerende partij geenszins gebonden is door de beslissing die een andere onderwijsinstelling heeft genomen.

Het middel is gedeeltelijk gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in de meest ondergeschikte orde in een tweede middel op de schending van artikel§..... van het onderwijs- en examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij had op 9 november 2010 tijdig en correct om inzage verzocht van het dossier dat met betrekking tot het intern beroep werd samengesteld. De bestreden beslissing heeft dit zonder enige geldige rechtsgrond geweigerd. Indien zij wel en tijdig overeenkomstig het reglement inzage zou hebben verkregen dan had zij de mogelijkheid kunnen benutten van het indienen van een antwoordnota zoals dat reglementair voorzien was. Bovendien had zij dan nog bijkomende stukken kunnen overleggen met betrekking tot de ontbrekende eindcompetenties of leerresultaten van de eerder gevolgde opleidingsonderdelen, zoals opgemerkt door de bestreden beslissing zelve.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Aangezien dit middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dient dit middel niet verder onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 24 november 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 17 januari 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2010/149 - 22 december 2010

Inzakev

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de.....

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 22 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 7 november 2010 waarbij haar vrijstellingsaanvraag slechts gedeeltelijk werd ingewilligd en tegen de bepaling van 2 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet gegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift dat de bestreden bepalingen zouden worden vernietigd en dat de verwerende partij ertoe wordt bevolen een nieuwe bepaling te nemen en dit onder de volgende voorwaarden:

Dat het beslissend orgaan van de verwerende partij opnieuw zal beslissen over het verzoek tot volledige vrijstelling voor de kwestieuze opleidingsonderdelen, zoniet minstens deelvrijstellingen;

Dat daarbij geen rekening mag gehouden worden met de volgende overweging in haar motivering:

- Geen vrijstelling toe te kennen omwille van een cijfer 8/20 op Anatomie II in het 2de jaar kandidaat arts,

- Geen vrijstelling toe te kennen omwille van een cijfer van 9/20 op 'Biologie' in het 1ste jaar kandidaat arts,

- Dat het eigenheidsargument in dit geval van geen belang mag zijn in de eindoverweging, in ondergeschikte orde van geen fundamenteel doorslag;
- Dat het actualiteitsargument in dit geval nooit een volledige afwijzing van de vrijstelling kan verantwoorden omdat het steeds mogelijk is om een deelvrijstelling toe te kennen of om een actualiseringsprogramma op te leggen.

Dat daarbij wel rekening moet gehouden worden met de volgende overweging in haar motivering:

- Ingeval een actualiseringsprogramma wordt opgelegd dient gemotiveerd te worden waarom de eerder behaalde eindcompetenties gebaseerd zijn op achterhaalde wetenschap;
- Dat in voorkomend geval moet opgegeven worden de precieze inhoud welke moet geactualiseerd worden
- Met wat de leerdoelstellingen van de eerder gevolgde vakken 'Anatomie I en II stellen...

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de tweede studiefase van de bacheloropleiding Tandheelkunde.

Verzoekende partij diende op 4 oktober 2010 een aanvraag in om een studieduurverkortung te bekomen en vrijstelling voor opleidingsonderdelen in de 1ste, 2de en 3de bachelor tandheelkunde.

Verzoekende partij steunde haar aanvraag op diplomasupplementen voor het eerste en tweede jaar Kandidaat-arts die zij met voldoening volbracht aan een andere Vlaamse universiteit. Zij steunde haar aanvraag tevens op een aantal attesten die zij had verworven voor een totaal van 28 studiepunten uit de derde kandidatuur arts.

Het beroep betreft de beslissing waarbij haar aanvraag voor vrijstellingen slechts gedeeltelijk werd ingewilligd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 november 2010 een intern beroep in bij..... studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Haar beroep was in hoofdzaak gebaseerd op het feit dat de motivering voor het niet toekennen van een vrijstelling steunde op het feit dat de student een onvoldoende behaalde voor het betreffende opleidingsonderdeel.

Als ook de vraag of bij het toekennen van de vrijstelling ook de mogelijkheid van deelvrijstellingen werd onderzocht. Daarnaast werden nog enkele concrete bezwaren aangehaald.

3.3. Bij beslissing van 2 december 2010 werd het intern beroep afgewezen en werd de eerder genomen initiële vrijstellingsbeslissing als correct bevonden en gehandhaafd.

In het besluit werd opgenomen dat het de verzoekende partij vrij staat om in de toekomst de vrijstellingen opnieuw aan te vragen, mits een beter onderbouwd dossier voor te leggen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

'...de door u aangebrachte gegevens (in casu de inhoudstafels van de cursussen) ontoereikend zijn om de evaluatie ten gronde te doorvoeren.

De beroepsinstantie ondersteunt de beslissing van de faculteit om op basis van de aangereikte gegevens geen vrijstelling te verlenen.'

Verder stelde de beroepsinstantie:

' een deelvrijstelling werd toegekend voor een opleidingsonderdeel. Voor andere deelvrijstellingen ontbreekt in het dossier voldoende inhoudelijke argumentatie.'

Wat de aangehaalde concrete bezwaren betreft stelde de beroepsinstantie dat: *'... het feit dat een opleidingsonderdeel als beginvoorwaarde voor een daaropvolgend opleidingsonderdeel wordt opgenomen, garandeert geenszins dat het eerste opleidingsonderdeel in al zijn aspecten geassimileerd is. In dezelfde optiek kan de soevereine beslissing van de faculteit niet beïnvloed worden door mogelijke beslissingen voor gelijkwaardige opleidingen aan andere instellingen. Ook het aantal reeds behaalde studiepunten aan andere instellingen wordt niet relevant geacht....*

De toegekende vrijstellingen bleven beperkt tot de opleidingsonderdelen:

'.....', '.....', '.....', '.....', '.....', deel 1 '.....', '.....'.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 2 december 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 16 november 2010. Verzoekende partij werd op datum van 1 december 2010 op de hoogte gebracht van het feit dat de beslissing van de vicerector studentenbeleid uiterlijk op 6 december 2010 bezorgd zou worden.

De beslissing werd op 2 december 2010 genomen en per e-mail ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 december 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 2 december 2010. Verzoekende partij heeft op 6 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 7 december 2010.

Het beroep van 9 december 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad kan uitspraak doen over betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Onder een studievoortgangsbeslissing wordt ondermeer verstaan 'het toekennen van een vrijstelling'.

In voorliggend geval wordt door de verzoekende partij ook de vernietiging gevraagd van de beslissing van verwerende partij in zoverre zij een actualiseringsprogramma oplegt voor bepaalde opleidingsonderdelen.

De Raad is van oordeel dat het opleggen van een actualiseringsprogramma voor bepaalde opleidingsonderdelen inherent deel uitmaakt van de beslissing over de vrijstellingsaanvraag en als een studievoortgangsbeslissing moet beschouwd worden waarvoor de Raad bevoegd is zoals bepaald in artikel II.15 bis d) van het Aanvullingsdecreet.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is *ratione materiae* en *ratione tempore*.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing diverse wettelijke en reglementaire bepalingen schendt waarbij zij weigert vrijstelling of deelvrijstelling toe te kennen voor de opleidingsonderdelen: '.....'. Als ook waar zij een actualiseringsprogramma oplegt voor het deel '.....'.

Verzoekende partij beroept zich op een aantal argumenten, welke ook reeds in het kader van het intern beroep zijn naar voor gebracht.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat het niet kan dat een opleidingsonderdeel meer studiepunten had in de vorige opleiding dan in de huidige en dat ook de behaalde of gedelibereerde studiepunten in de vorige opleiding aan een andere universiteit reeds 148 studiepunten bedroeg, terwijl bij de verwerende partij slechts 58 studiepunten vrijstellingen verleend worden;

Verwerende partij stelt dat dit argument niet terzake doet en derhalve in het besluit voor intern beroep niet wordt meegenomen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat niet grondig de mogelijkheid tot deelvrijstellingen werd onderzocht en dat daartoe geen afdoende motivering werd gegeven. Verzoekende partij verwijst specifiek naar de vakken: '.....', '.....' en '.....';

Zij stelt dat voor het verkrijgen van een volledige vrijstelling niet vereist is dat er een volledige inhoudelijke overeenstemming is tussen de hiervoor vermelde opleidingsonderdelen en de door de verzoekende partij eerder gevolgde opleidingen. Dat de verwerende partij dient aan te geven waarom en in welke mate de inhoudelijke verschillen tot gevolg hebben dat de verzoekende partij de vereiste eindtermen niet heeft behaald.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat de opleidingsverantwoordelijke wel een deelvrijstelling goedkeurde voor een opleidingsonderdeel uit de opleiding. Hieruit blijkt dat de verantwoordelijke wel degelijk, daar waar mogelijk, ook deelvrijstellingen toegekend heeft (item 2 van het intern beroep). Echter, een te beperkte informatie over de vakinhouden biedt samen met het interview onvoldoende aantoonbaarheid dat de eerder verworven kwalificaties voldoende overeenstemmen met de leerresultaten die worden nagestreefd in de opleiding waarvoor hij zich nu inschrijft.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat er onvoldoende gemotiveerd werd waarom de vrijstelling/deelvrijstelling werd geweigerd;

Verzoekende partij stelt dat er geen afdoende feitelijke gronden worden vermeld waarom de verzoekende partij op basis van de vakinhouden niet geacht wordt de eindtermen te hebben behaald.

Verzoekende partij geeft aan dat de betreffende opleidingsonderdelen allemaal van hetzelfde niveau van verdieping zijn als de door haar eerder gevolge opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij verwijst naar het Flexibiliseringsdecreet^[2] dat stelt dat een creditbewijs aan een student wordt toegekend als de student heeft aangetoond blijkens een examen dat hij de competenties eigen aan het betreffende vak heeft verworven. Dat derhalve in een vrijstellingsprocedure moet na gegaan worden of de student op basis van een EVK dezelfde 'learning outcomes/competenties' heeft bereikt. Bijgevolg vraagt de verzoekende partij niet om vrijgesteld te worden van een gespecialiseerd opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij overloopt in zijn verzoekschrift de verschillende opleidingsonderdelen waarvan zij de motivering voor de weigering niet afdoende onderbouwd acht en geeft aan op welke punten dit het geval is. Het betreft:

.....

.....

.....

.....

.....

De verwerende partij stelt hiertegenover dat de aangebrachte documenten enkel korte beschrijvingen van de opleidingsonderdelen bevatten en hun korte inhoud, ten dele handgeschreven en in de meeste gevallen vrij van datum. Op basis van de aangeleverde gegevens, kan de opleidingsverantwoordelijke na consultatie van de docenten niet besluiten dat de inhoud en diepgang van de stof die ondervraagd werd aan de student in de academiejaren 1996-1997 tot 1998-1999 voldoende is om een vrijstelling of deelvrijstelling te verlenen binnen de huidige opleiding tandarts voor het academiejaar 2010-2011. Ook vanuit het interview dat de betrokken opleidingsverantwoordelijke had samen met de docenten ten aanzien van de student konden voor de nog resterende opleidingsonderdelen onvoldoende evidenties gevonden worden om de vrijstelling rechtmatig toe te staan. Dit wordt kort gemotiveerd in de beslissing in intern beroep.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat het niet kan dat een opleidingsonderdeel dat niet wordt vrijgesteld een beginvoorwaarde vormt voor een ander opleidingsonderdeel waarvoor wel vrijstelling wordt verleend binnen dezelfde opleiding;

Wat dit vierde argument betreft stelt de verwerende partij dat het niet is omdat een opleidingsonderdeel een basisvoorwaarde is voor het volgen van een ander opleidingsonderdeel dat het opleidingsonderdeel dat hierop voortbouwt alle elementen vervat in het eerste overneemt. Een basisopleidingsonderdeel kan immers voortzetting vinden in meerdere opleidingsonderdelen. Een omgekeerde redenering volgen waarbij men moet worden vrijgesteld voor een basisopleidingsonderdeel omdat men vrijstelling krijgt in één van de erop voortbouwende opleidingsonderdelen is bijgevolg niet evident.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat de motivering van de weigering op basis van een onvoldoend cijfer in een eerdere opleiding niet kan.

Verwerende partij stelt dat dit argument omtrent het feit dat door de opleidingsverantwoordelijke vrijstellingen niet werden toegekend omdat een onvoldoend cijfer werd gehaald, de interne beroepsinstantie de redenering volgt van de student. Daarom werd de opleidingsverantwoordelijke gevraagd om het dossier opnieuw te bekijken en om bij niet toekennen van een vrijstelling hiervoor een duidelijke motivatie mee te geven.

Verwerende partij stelt tot slot dat de bewijslast voor het toekennen van vrijstellingen bij de verzoekende partij ligt en dat de huidige toegevoegde stukken onvoldoende informatie bevatten. Hierdoor werden een aantal van de aangevraagde (deel)vrijstellingen niet toegekend. In het verzoekschrift van de verzoekende partij vinden we analoge argumenten voor elk individueel opleidingsonderdeel. De algemene

argumentatie in het eerste deel van deze antwoordnota blijven ook voor de afzonderlijke opleidingsonderdelen gelden.

Tenslotte herhaalt de verwerende partij dat reeds in het kader van het intern beroep aan de student is meegegeven dat het de student vrij staat om in de toekomst de vrijstellingen opnieuw aan te vragen, mits de student een beter onderbouwd dossier voorlegt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel betreft dat betrekking heeft op de vergelijking van de studiepunten van de vroegere opleiding met de studiepunten van de vrijgestelde opleidingsonderdelen, doet de Raad opmerken dat het aan de verwerende partij toekomt om, binnen haar discretionaire bevoegdheid en binnen de grenzen van de redelijkheid, te oordelen over de aangevraagde vrijstellingen.

De Raad ziet niet in dat er voor verwerende partij een dwingende verhouding zou bestaan tussen het aantal studiepunten van een vroegere opleiding en het aantal studiepunten dat verbonden is aan de toegekende vrijstellingen.

Het onderdeel is niet gegrond.

In een tweede onderdeel beklaagt verzoekende partij er zich over dat de toekenning van deelvrijstelling onvoldoende werd onderzocht en daaromtrent geen afdoende motivering wordt gegeven.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, komt het niet aan de Raad toe zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad is in voorliggend geval van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft geoordeeld dat de aanvraag voor vrijstelling en voor deelvrijstellingen onvoldoende was gedocumenteerd om een diepgaande vergelijking mogelijk te maken tussen de vakinhouden van de vroegere studies met de eindcompetenties die verbonden zijn aan de huidige opleidingsonderdelen waarvoor vrijstelling wordt gevraagd.

Het onderdeel is niet gegrond.

In een derde onderdeel beweert verzoekende partij dat in de beslissing op intern beroep onvoldoende tot uiting komt waarom de aangevraagde vrijstellingen en deelvrijstellingen niet werden toegekend.

Zoals aangehaald bij de bespreking van het tweede onderdeel, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij, met de gegevens waarover zij beschikte, niet onredelijk heeft gehandeld.

door te stellen dat geen diepgaande vergelijking mogelijk was tussen de vroegere vakinhouden met de huidige eindcompetenties van de opleidingsonderdelen.

Het onderdeel is niet gegrond.

In een vierde onderdeel betwist verzoekende partij de weigering om vrijstelling te verlenen voor een opleidingsonderdeel dat de "beginvoorwaarde" vormt voor een ander opleidingsonderdeel waarvoor de vrijstelling wel werd toegekend.

De Raad herhaalt hier nogmaals dat het aan de bevoegde instanties toekomt om over een vrijstellingsaanvraag uitspraak te doen en ziet niet in dat verwerende partij onredelijk zou hebben gehandeld door de vrijstelling te weigeren voor een opleidingsonderdeel dat, volgens de bewering van verzoekende partij, daarop aansluit. In die hypothese zou geen vrijstelling kunnen worden verleend voor een opleidingsonderdeel dat aansluit bij een ander opleidingsonderdeel waarvoor geen vrijstelling werd verleend. Een dergelijke gedachtegang is, naar het oordeel van de Raad, een onredelijke beperking van de discretionaire bevoegdheid van de instanties die bevoegd zijn om over de vrijstellingen en deelvrijstellingen uitspraak te doen.

Het onderdeel is niet gegrond.

In een vijfde onderdeel beklagt verzoekende partij er zich over dat de vrijstelling voor sommige opleidingsonderdelen werd geweigerd op basis van een onvoldoend cijfer voor een bepaald vak in de vroegere opleiding.

In haar memorie van wederantwoord heeft verzoekende partij afstand gedaan van dit onderdeel en dit behoeft dus geen verder onderzoek.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De initiële vrijstellingsbeslissing van 7 november 2010 en de beslissing van 2 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 22 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Rolnr. 2010/150 - 22 december 2010

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 22 december 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 13 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 1 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste studietraject van de bachelor in de beeldende kunsten, in de afstudeerrichting [REDACTED].

Het beroep betreft enerzijds de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd en anderzijds de weigeringbeslissing om zich nog in te schrijven voor de betreffende opleiding bij de verwerende partij.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 november 2010 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Zij tekende beroep aan enerzijds tegen de negatieve examenresultaten en anderzijds tegen de beslissing om haar niet toe te laten tot de opleiding '.....'.

Verzoekende partij stelde enerzijds dat de examenresultaten niet op een objectieve wijze zijn genomen en dat de docenten haar op een discriminerende wijze hebben behandeld.

Zij stelt dat zij recht heeft op een nieuwe inschrijving.

3.3. Bij beslissing van 1 december 2010 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep *ratione tempore* onontvankelijk was wat de examenbeslissing betreft en *ratione materiae* niet ontvankelijk wat de weigeringsbeslissing betreft.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 2 december 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 november 2010. De beslissing werd op 1 december 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 2 december 2010 ter kennis gebracht.

In hoeverre de beslissing op intern beroep terecht dit beroep van verzoekende partij als niet ontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 december 2010 tegen de beslissing op intern beroep van 1 december 2010, aangetekend verstuurd op 2 december 2010. Verzoekende partij heeft op 7 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing (het aangetekend schrijven werd op die datum van de post gehaald). De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 december 2010.

De laatste dag om binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van deze beslissing op intern beroep in beroep te gaan betreft derhalve 12 december 2010. Gezien dit een zondag betreft werd het beroep van maandag 13 december 2010 tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen regelmatig intern beroep heeft ingesteld.

De verzoekende partij haalt geen argumenten aan wat de ontvankelijkheid van het intern beroep betreft.

Verwerende partij stelt dat de examenresultaten van de eerste zitting werden bekendgemaakt op 28 juni 2010, die van de tweede zitting op 13 september 2010.

Voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' is geen tweede zitting mogelijk, zodat de verzoekende partij reeds eind juni op de hoogte was van deze negatieve – definitieve – quoteringen alsook de gevolgen hiervan op het vlak van de studievoortgang.

Op het aanvullend overzicht van de examenresultaten bij het officieel rapport wordt telkens melding gemaakt van de interne beroepsmogelijkheden: Bij ongedateerd schrijven, ontvangen op 17 november 2010, zijnde meer dan 4 maanden na de eerste zitting en meer dan 2 maanden na de bekendmaking van de resultaten van de tweede zitting (en wanneer het nieuwe academiejaar ondertussen ook al gestart is) tekende de verzoekende partij hiertegen bezwaar aan, hetgeen manifest laattijdig is.

Verder stelt de verwerende partij wat de weigeringsbeslissing betreft dat de verzoekende partij voor wat betreft het huidige academiejaar nooit een gemotiveerde aanvraag heeft ingediend tot het niet toepassen van de maatregelen inzake studievoortgang zoals voorzien in art. van de Onderwijs – en Examenregeling.

De student was nochtans niet onwetend van het feit dat deze stappen konden worden ondernomen.

Vooreerst wordt op het medegedeelde examenresultaat van deze mogelijkheid melding gemaakt.

Bovendien had de verzoekende partij reeds gedurende de academiejaren 2006-2007 en 2007-2008 gestudeerd bij de verwerende partij; beide studies hebben geleid tot een negatief resultaat.

'Wanneer een student met een diplomacontract niet voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits heeft behaald en zich voor dezelfde opleiding via diplomacontract inschrijft, moet hij / zij er voor zorgen dat hij voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits verwerft. Wanneer de student tijdens deze tweede inschrijving voor dezelfde opleiding niet voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits heeft verworven, kan hij / zij niet meer worden ingeschreven voor een diplomacontract voor dezelfde opleiding. Enkel 'wegens uitzonderlijke omstandigheden kan de inschrijving alsnog worden toegestaan mits schriftelijke aanvraag bij het departementshoofd.' (art. OER).

De verzoekende partij diende dan ook op 28 september 2009 een gemotiveerde aanvraag in bij het betrokken departement. Er werd door de verwerende partij rekening gehouden met de uitzonderlijke gebeurtenissen die werden aangehaald (o.m. de ingrijpende gebeurtenissen van de afgelopen periode) en er werd een gunstig advies verleend waardoor aan de verzoekende partij voor het afgelopen academiejaar derhalve een derde kans geboden werd. De verzoekende partij slaagde er echter ook in dit derde jaar 1° bachelor beeldende kunsten niet in om meer dan de helft van de studiepunten te verwerven (meer bepaald 18 behaald, vrijstelling voor 3 en 39 studiepunten niet behaald). Bovendien diende ze dit maal geen aanvraag in bij het departementshoofd zodat het intern beroep geen voorwerp heeft.

Beoordeling door de Raad

Een student die een ongunstige studievoortgangsbeslissing wenst aan te vechten dient vooreerst intern een verzoek tot heroverweging in te stellen binnen de vijf kalenderdagen ingaand de dag na de proclamatie ingeval van een examenbeslissing of ingeval van een andere studievoortgangsbeslissing de dag na de kennisname^[2].

Onderwijsdecreet XIX^[3] heeft er bovendien voor gezorgd dat instellingen vanaf 1 september 2009 ook op de initiële beslissing moeten voorzien in de vermelding van

beroepsmogelijkheden en modaliteiten om te voorkomen dat studenten gezien de zeer korte beroepstermijn dit niet tijdig en niet volgens de voorschriften zouden doen.

In casu kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de op het puntenbriefje weergegeven beroepsmodaliteiten meer bepaald de decretaal bepaalde vervaltermijn van vijf kalenderdagen niet werden opgevolgd door de verzoekende partij, en dat derhalve moet worden vastgesteld dat het intern beroep niet regelmatig werd ingesteld en uitgeput.

Wat betreft de weigering tot inschrijving stelt de Raad vast dat verzoekende partij voor het academiejaar 2009/2010 geen gemotiveerde aanvraag heeft ingediend om een afwijking te bekomen van de opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking in voorkomend geval een weigering van inschrijving voor de betreffende opleiding. Op het puntenbriefje staat aangegeven dat een student die niet geslaagd is voor een jaarprogramma een aanvraag dient in te dienen voor een geïndividualiseerd traject als ook de modaliteiten hoe dit dient te gebeuren op grond van artikel van het onderwijs- en examenreglement.

In voorkomend geval stelt de verwerende partij terecht dat het intern beroep ook wat de weigeringsbeslissing betreft niet ontvankelijk is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbeslissing van 13 september 2010 en de beslissing van 1 december genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 22 december 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Artikel II. 13 van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[3] Decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX , *B.S.*; 28 augustus 2009